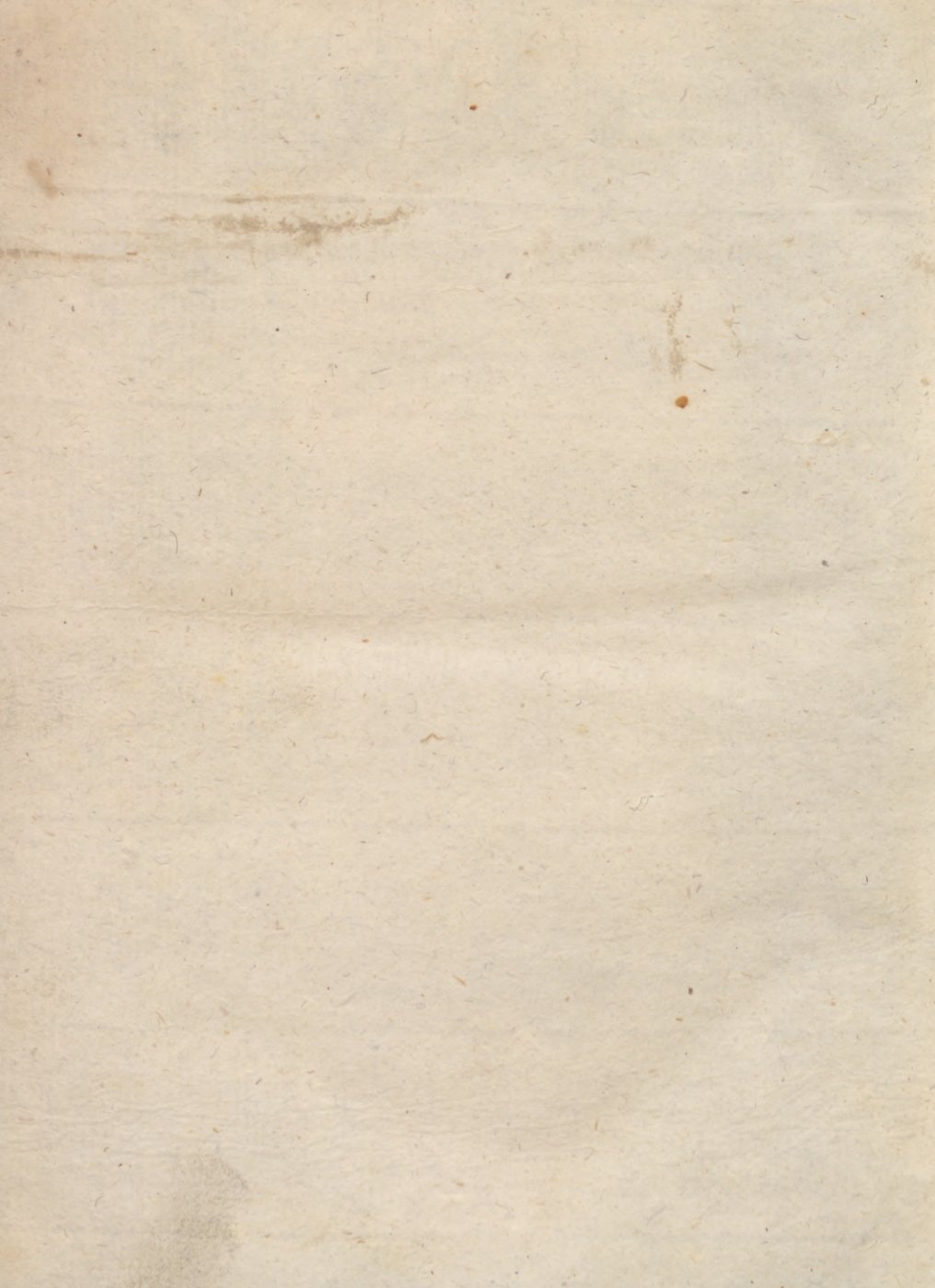

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 645-7

1144000

ספר שירי אהרן 24

ערונת הבשם

ברקוק

למחר שמואל ארקוולטינגר

אשר כדד בשעלו דרכי אותיות לשון
 הקדש • וכל בשליש מסלות הנקרות • ושקל בפלס
 בתיבות הטעמים • ויוצא פרח בכללים קצרים לדבר
 צחות • ויצן ציץ להעיון מן החרכים
 כל דבר סתר • ויגמול שקדים
 במשקלי השירים
 לרצון לפני
 אלהינו :

זה
 ש
 י

ומסי ראשית שללכחו בקדש

אלול שס"ב

על ידן זואן דגארה וכביתו

בויניציאה

Con Licentia de'
Superiori.

אל
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

100

שבעה עשר

עשרות

אשר נתתי לך

ביום הזה

אשר נתתי לך

ביום הזה

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

אשר נתתי לך

הקדמה

ב

אשר של
אשר

היה כתב כל באחד מצבא המרום כפרוס
 ומהאור קעין השמל בשפת אחת ודכרום
 מיוחדים ליחידו של עולכ אשר כה כהם
 להאיר על הארץ האורה העליונה ועם זה
 תפוח עקבו של א"ח היה מכהה נלגל המה
 אמנם לא לן בכבודו כי החליף כתנות
 אור בכתנות עור והיהו דורותיו מכעיסים
 אלוך עשם עד שהביא עליהם את מי המכול ונה מצא הן יפרו ורבו משפחותיו

בארצותם לגוייהם
 כנסתם בקדמונו של עולם הטאו כדבור ונעשה לנו שם ולקו בדבוק
 ונבלה שם שפתם ומאז נשארה לשון הקדש אצל יחיד סלה כלבד
 וזרע עבריו נחלוח וכלל צרתם לא שנו את לשונם כה זכו לקבל תורה כסיני ע"י
 משה והמכתב מכתב אלקים הוא חרות מכל דבר דש לשומרו ברתו ועדותיו
 ולא ימען לא ימעלו המוני האמה הנבחרת בכתב המקדש הלוח להשתמש
 עבר הנהר כתב לבגואה ולשון הקדש והאיר כתב המאשר על הלוחות כלבד
 המנחים בארון עד שנגנו בימי יאשיהו ובמשך הימים כמעט נשכח ולא נשא
 כי אם בזכוון קצת מאציל בני ישראל שגלו לאשור והגיתו בארצם אצל המתו
 נולתם כתב עבר הנהר אשר תארו אצל כתב הקדש הוא כקוף בפני אדם
 וממנו נשתמשו העמים ההם לכתוב שטנה על היהודים לארת חששתא כאמרו
 וכתב הנשתון כי נשתון הוא שם מחוז בגלילות עבר הנהר כאשר קרוב לוח
 העיד הרופא החשוב בד' בספרו המתואר על מלחמות פרס וכל אגרת הכתובת
 כתמינת הכתב ההוא נקראת בשתונא בספר עזרא והשונה היתה אצל אנשי
 הגלילות ההם להשתמש ממנה למלכי וכן הכתב היה נשתוני וחלשון היתה
 ארמית צריבה לפירוש כאמרו ומתורגם ארמית
 כאשר חשב מלך ערין לחלל בסעודתו כלי בית תפארתו התעוררה
 הקדשה על מלאך משנה לעיני עמים רבים (ובני ישראל בתוכם) את
 תמונת הכתב העברי וכותב בכתב הקדש מנא מנא תקל ופרסין ומאז חזרה
 לחלוחית הכתב המקדש להצמיח ציציו נפרתיו ברמוני עמנו המה הקימו בחוניו
 וקראו לכתב העברי כתב שנשתנה על המלאך ויקחו להם רבותינו לסימן וכתב
 הנשתון שנשתנה ולכתב המאשר קראו אשורי ואמרו למה בקרא שמו אשורי
 מפני שעלה עמהם מאשור והעד שעל הכתב המקדש שאלו הוא כי על האשורי
 עצמו לא תתכן שאלת למה נקרא שמו כך

הכין את לבבו לנדר גדל שלא ישכח עור כתב הקדש מפי זרעו
 וחתיר לכתוב בו כל ספרי התורה כאמרם חזרה ונתנה להם בימי

הפרק הששה עשר * בסימן בנין פעל הדגוש וסגולותיו ונתיבותיו וערובות זמניו בכל הגזרות *

הפרק השבעה עשר * בסימן והוראת בנין פעל וערובות זמניו בכל הגזרות *

הפרק השמונה עשר * בסימן בנין הפעיל והוראו המיוחדו לו ומסלול זמניו וערובותיהם בכל הגזרות *

הפרק התשעה עשר * בסימן והוראת בנין הפעל ובנתיבות זמניו וערובותיהם בכל הגזרות *

הפרק העשרים * בסימן והוראות המיוחדות לבנין התפעל ובערובות זמניו בכל הגזרות *

הפרק האחד ועשרים * יגדור הכנוי וינתח אותו לכתחיו ויארץ למעביתו בכנויים המחברים לכל גופי זמני בנין הקל והיו לאותות ליתר הבנינים * במסקלי השמות *

הפרק השנים ועשרים * יגיד קצת מסגלות המלה ויתן טעם לשמה *

הפרק הארבעה ועשרים * יעיר על קצת מדרכי לשון הכתובים ועל פרו קדש הלולים היוצא מהן *

הפרק החמשה ועשרים * יכין דרך לעבור גאולים בדיעת הפרטים והבנינים והגזרות *

הפרק הששה ועשרים * כלל אומ' כבוד על הנקודות והטעמי' וההפסקו' והקרי' כתיב' אם היו הלכה למ' או המכאזות האחרונים ויבוא ה' דעות ויכריע ביניהן *

הפרק השבעה ועשרים * בבאור דרכי הטעמים ואיך היו למאורו' להבין ולהשכיל דבר אמת לאמתו *

הפרק השמונה ועשרים * יתן לעמל אור באזהרות מיוחדות מועילות לרב כחות ויבאר דברי החבר לכוזר במאמר ב' מספרו *

הפרק התשעה ועשרים * יודיע מהמחשבה והמעשה והדבור שלשתם כריכי בעבודת הא' ית ויבאר כח הדבור בדת לפוס ארחה וכץ להפך * ויתן טעם לתכונת לומריה ויזהיר על הקריאה כראוי ויבאר מפני מה בעל קרי' מותר בדת' ויכלול היות התורה סס חיים למישרי' ארחותם בה וההפך בהפך *

הפרק השלשים * בדרכי הדבור והמכתב המתכנר *

הפרק הארחה ושלשים * יבאר איזה הוא הסיר הכרעה *

הפרק השנים ושלשים * בדרכי הסירים :

יחן אומר במספר: אותיות האלפא ביתא ויבאר כי
 מעשה אלקים רמה וימצא בהן שלש
 חלוקות מתחלפות.

ברית כרותה לבעלי מלאכת הרפואה להסקיף לבריאות הגוף
 ולבעלי מלאכת הרקדוק להרחיק תחלואי כלי הכסף
 המדברת. ובכן כמו שהרופא שחשוב יחקר תחלה בטבע הפשוטים
 ואחרי כן בטבע המרכבים. כן המדקדק הטוב יתבונן קודם באותיות
 הפשוטות וטבען. ואחרי כן יפליג הדרישה במה שמרכב מהן. ובהיות
 כונתו בחבור זה לערוך שלחן רקדוק לסונכנו הקרושה במעגלי דרך כפי
 כחיו. כדעה נרדפה דרכי האותיות הפשוטות קודם כל דבר ונאמר כי
 האותיות הפשוטות הן כב' וכבר סגור בפי רבותינו כב' יכול כלומר כב'
 ואותיות שהתורה מחברת מהן יכולות לבאר דבר פלו' לא לסון בו וטעם
 היותן על מספר זה תמצאהו בפרק ט' כי שם ביתו.

עוד כוספו על אלה חיים אותיות שוות בשמות ומתחלפות מעט
 בצורתן לחמש מהכב' שזכרנו והן מכסף לסים בסוף תבה
 ליפיו והדר ומסבגז הארון בימי יאשיהו שכחוס וחזרו בופים וסרו כאמר'
 מכסף בופים אמרוס. וטעם אמרס מכסף ולא כמכסף על סדר האותיות
 הוא למען יובן מן כסף. או לפי דעת קצת לרמוז על מלך מלך ימלך סכף
 מ'כ כמכין

דברק הראשון

מלך כמנין מלך וכו' כמנין מלך ופך כמנין ימלך • וגם אמנם תצמצמה ה
אותיות לה למספרי המאות כאשר עוד נזכור • וכל הטעמים הלה יספיקו
למבראת האזן • אמנם סוד ה' ליראיו שקראו על אלה האותיות היסרות
מישרים אהבוך כי ישרים דרכיהן למסוך ספע סבע רכזן ומלא ברכת ה'
לזוכים • וימנע מרשעים אורם • וזה ענין סכחוס מן התשכח בתולה
עדיה והן אמת כפי הכנלה קשה כי מאח' ספ' כתב משה לכל סבטו וסבט
לא היה מקום אל השכחה אפי' אחר גניזת הארון עם היות כל אים ישראל
כותב לעצמו ס'ת בכתב העברי כאזל בתחלה כתבה תורה לישראל בכתב
עברי שלא היו משתמשים מהכתב המקדש :

מחשבו

צורות

כל האותיות האלה ושמותן מוכיחות על קדשתן וזה טעם
הקריאה לכל א' מהן אותיות ובקבוצן נקראו אותיות עם נבזר
לאחור מראשית אחרית • אמנם שמורתן קדשתן כודעת כאולמד מצורת
הרומזת על יחוד שמו בה' יו' • כמספר סם ההווה ומד למעלה כסדר'
ויוד למטה הפוכה רמז לאור ישר ואור חוזר המתחיר' באחד והוא פלא •
והבית מראה בעוקץ טאחריה מי בראה • וכן לכל האותיות רמז קדשה
בצורתן • וכמו שהשלהבת עולה בדרך זקורה שהוא גבל האם • כן לכל
אות ואות תבאו תגי' עולים דרך מחבצן הקרום • לא עשה כן לכל יתר

נביים

במספר

הלסכנו וקבלו יודעי בינה רמז לרבר זה ויסכב במקו' ההו' ויס' כב במקום
ההוא • וזהו מה שהשכיל מרעה בתחלת עלותו למרום ההתבוננו' כאזל
כעלה משה למרו' מצאו לה'בה שהיה קושר כתרי' לאותיו' • הכונה על
הכתרי' הנעלמי' אשר לאותיו' אחיזה בהם לרמיון האד' שטרטיו זקופי' כלפי
מעלה הם שערות ראשו לרמוז על אחיזתו בעליונים אים יזכה • וזה ענין
אמרם כל התורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא היא • ובשמות
האותיות ג' הסבלה הזאת סכל אות יש לה פתרון מעלה בלסוף הקדש •
ומפי עוללים ויונקים ערות כאמנה הם הדרדקי שאמרן אלף בינה גמול
דלים כו' ובכלל קבלנו מהשומרי' בסוד ה' שהאותיו' הקדושות יש בתמונתן
ובשמותיהן דוחכיות וזיות בעלם • ואור כסדר כאכל מעכס העליונים
ומשתלשל ומתלבט בהן ומי מיוזכה יבחיץ :

בל

האותיות האלה מובאן במבטא הוא מחמשה מקומות • אחת
מובאן מהגריז' בג' סך מהחירך דט' לנת מהלסוף • דס' טר' מהסמי' •
בזמף מהשפתים • וכל א' הוא' מאלה שומרת יחס פשוט מיוחד במבטא לא
מרכב • וזה לנו האות כי מעשה חלקים המה ולא מהסכמת חכמים • כי
כמו שדרקק הוא ית' על יביאת יתר בריותיו למיניהן • כך דרקק על האותיו'
הקדושות שלא תהיה במבטא שלהן הרכבה כמו הכי יוכי והגוי והאיקס
הרומי שהם יובאי' מרכבי' מהמבטא כאשר תעיד על זה הברתן בקריאה •

ובכן

הפרק הראשון

ה

ובכן יש לכל א' וא' מאותיות הקדושות ענין רוחני מיוחד כמוס בה
לכבוד ולתפארת.

והנה כל האותיות שהן ממואה א' מתחלפות זו בזו וכפן אותיות יהוה
באח' הע' אש' תוללו אבירי לב במקום השתוללו וכל מל' ב' וסוי

תלים פו יעש' פג

אבאלתי מפטנו הגלתי וברברי ר'ל אבוקה במקום חבוקה מאמזין
מעמזין אוממות עוממות שלהין סלחין ב' ב' כק ויסכרו מעינות תהום

כדל' א' ס

טמות פו

במקום ויסגרו ב' ט' לנת כסכה במקום לשכה בב' ו' מ' ק' כספת ברוחך
במקום כספת ובמסכה כרי ט' ש' ת' ויסתום ויגוב כלומר ויגוף יעשה

מגפה וכן הבקר הפקר פקיעי בשומא במקום בקיאי ב' א' ס' מ' ר' מעול
וחומץ במקום וחומס ב' ה' הוא א' ש' רו חמוץ במקום ישרו היכה פרא

ועש' א' אינו ב

במקום היכה כ' יתן לידידו סנא כמו סנה :
עוד יש חלוקה פניתי באותיות והיא סאותיות יהוה הן כחות וסימניך

תלים קכו ודרך זרע

במחלפת אותיות

מלכ' א' י' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

כד' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת' י"ב

קול דממה רקה והנה ה' עובר כי מהן בא הטם הכבוד בה'
זאותיות אלה הכחות איך מוזיאות אותן אלא בכסומה בלבר אעפי שהן

כתובות ולפעמים אינן כתובות ומוזיאות אותן במבטא כמו נוסע פורח
כאלו כתוב נוסאע פוראח וכן ירושלם אחא' הער הן רפות ב' ג' כ' פ' ת'

פעמים רפות פעמים דגושות וטם סקן כזלים דגושות ולא רפות
וענין הנוח והדגם והרפה יתבאר לפנינו בס' :

עוד יש בהן חלוקה שלישית והיא כי מחזיתן תבאנה לשרם ולא
לשמוע וסימ' ח' ט' ס' ר' ג' ע' ז' ר' ק' ומחזיתן לשמוע וגם לשרם

וסימניך שמואל הכת' ב' וכל יא אלה משמשות בראש ובסוף התבה חוץ
מאל' ב' משמשות בראש התבה לא בסופה ובכן יש מהן משמשות

להחזיר הפעל טם כמו מן רום תרומה ומן בנה תבנית או בכין ומן גדל
מגדל ויש מהן משמשות אל היחס כמו יוד ולראובני ולבדי ויש מהן

משמשות להוראת הבנין כמו הנוץ לנפעל וההא והיוד להפעיל וההא והתיו
להתפעל ויש מהן משמשות להורות על גופי הכדברי' אם יחיד אם רבים

אם יחידה אם רבות אם כסתר אם נמצא אם כסתרם אם נמצאים
אם כסתרם אם נמצאתם אם כסתרם אם נמצאתם כמו תהי' מן בסוף

העוברים תהי' מן בסוף הבייכים יונה בסוף הזוים ובכלל בראש
המקורים ואי' בראש העתידים ויש ג' אותיות מ' וכל' משמשות

משמשות מתחלפים בראש השמות והפעלים והמלות כאשר כבר
בוערה ראוי לרעת כי מה סיחבר מהאותיות החביבות האלה אם

טם אם פעל או זולת יקרא תבה יעץ פמו מהתבה ענינה
בעצם וראשונה אבי טים קעשית מחבור חמשה עניכים והם קורות כסר'

מסמרים פתילות וזפת כן חבור אותיות החמש תוצאות אם מכלן אם
מקצתן יקרא תבה ותבת למשפחותיכם מחברת מכלן ויחס הכקדנות

לתבה I 2 א ב

הפרק השני

לתבה כיחם התורן והנכס והחבלים אל האניה שמכשירי תנועתה ועדין
לא כודע אלא תפנה עד שתבא רוח כושבת להכיף דרכה וזה הוא ענין
הטעמים וכל אלה יחדו למטפס יקרבו בפרקי חבורנו זה בעזרת שדי;
אמ' עוד לאלף מליץ אל כל ברי הלבב כי התבה מכנס בה נח איש צדיק
היה ענינה מכוון לדבר אלקי שהוא בית קבול לאורות העליוני ולכן הנח
מס תבה לחבור האותיות אשר אור העליונים נבה עליהן:

בבאור שמושי כל האותיות המשמשות.

אחרי

מדברנו משמושי האותיות בכלל ראו לנו לפרט על הסדר
שמושי כל האותיות המשמשות וסגלת ואז המהפכת ובכף
כאמר משמושי האלף הם ה'.

<p>א סימן למדבר בערו עתיד. ארדוף חשיב לחלק:</p> <p>ב אלף הכחות. אחר קמץ בפעלים וקחם שאין ובשמות ראש עושה
אחר פתח טענת מכרים וטענת כל הגוים אחר כרי ראשית בכורי
אחר סגול עושה פלא. אחר חידק ראשון הוא לכס. אחר חלס ראש אמותי
אחר קבוץ מסעף פאלה אחר טרק הוא שמו.</p> <p>ג אלף התמורה. תמורת אות הכפל אשר בזאז כהרים משפטו בזוז.
וכן ימאכו כמו מים ימסו. תמורת הא בראש תבה וכל מלבסי
אב'אלתי. אהחבר יהושפט ובדברי רזל אבסוהו טערי לאלעזר. כלומר
האכילוהו ובאמצע תבה שג'אות מי יביץ ובסוף תבה לידירו טנא ופא
ויט' בגאון גליק. ובדברי רזל עתניט טענאזו אלי ותמורת יוד אשרו חמוץ
ותמורת ו' כאות השלום עכינו כוות.</p> <p>ד אלף כוספת בראש תבה אט'כר יקרבו. אסוף טמן. ארוט ירוטנו.
באמצע תבה ואמ'א'אך מכהן. והאזכירו כהרות. וכאשר אני.
ובסוף תבה דס' כתי'א' שור ומ'רי'א' ולא אבוא שמוע. ואתיקיהא ממו ומפני
ה' א' החקרן</p> | <p>שמות טו</p> <p>שוע' י משלי י</p> <p>זכרו יד שמות לד</p> <p>שמות טו סס יב במדבר כו</p> <p>ישעיה י כלאט' ב</p> <p>ישעיה יח</p> <p>תלים נח</p> <p>ישעיה סג דברי ישיהו כ כ</p> <p>תלים יט סס קכו</p> <p>איוב לח ישעיה א</p> <p>יחמיה כה</p> <p>תלים עב מלכ' ב ר ישעיה כח</p> <p>שוע' יד ישעיה יח יחוקל ט</p> <p>דברי' כס מלכ' א א ישעיה כח יחוקל
(חא)</p> |
|--|--|

כ"ג

דפוק השני

ו

ה' החסרון בפעלים אל תבא' ולעצמא תמרו' מחטו לי' ולמה לא
מכתי' ובטמות מרסות הפכה' על כסיה' ובלסוף הארמי חסרו
גם החית והעין' טורח דרייני' טוחרא' מקותא מפחותא טהוא תרבוט
רחיבה' טבחא רלא סר פכינא קמי חכס' ענינו סער תרבוט פוקד
מסער' וכך מנין סהבה סר את החולה סער' כלו' פוקד' טותיה דמר לא
גמירנא טפותיה כלומר דבורו' דץ ביה מרי' דעץ' מרס מדעס'

שמושי הבית הם י"ח

- א בית הכלי כמו בחרבי ובקסתי' הללוהו בתקיע שופר' כראשית מח תליס קכ
- ב בית במקום מס והא' כמו והנותר בבטר ובלחס' משפטו מהבטר ויקרא ס
- ומהלחס' וכך אשר תאכל ככלה וטרפה באזרח וברר' וכך בזהב ויקרא יז
- ובכסף ובנחשת ודומיהס' ולפעמים במקום מ' בלבר עם כוסע בה' טוות לש דכיס לנ
- ג בית עם' כמו הרק אך במטה דבר ה' ענינו הרק אך עם מטה' במדבר יב
- ורבק באפתו עם אשתו' כראשית ג
- ד בית המקום' מי בחצר' ולא אבוא בעיר' כי באת בכף רעך' אסתר ו הושע יא משלי ו
- וקראו לה בית חוך'
- ה בית הזמן' כמו ובמלואת הימים האלה' בהחל עליון גויס' אסתר א דכיס לנ
- באכלס מלחס הארץ' במדבר טו
- ו בית הערך' כמו בסקף מלא ותכנה לי' ויעבד ישראל באשה' כראשית כ הושע וב
- ז בית הידיעה במקום הא' כמו כשמחת בקביר טהוא כמו כשמחת' ישעיה ט
- הקביר' הנוגע בהר' כמו ההר' פסוק יט
- ח בית העזר' כמו כי כך ארונך גרוד' ענינו בעזרך' בשמך כבוס' שמואל ב ככ תליס מד
- קמינו בעזר שמך' וכך כך זריכו כנבט'
- ט בית על' כמו כן יפתן בו ענינו עליו' וכך כי אס הבהמה אשר אחי' ויקרא כד
- רוכב בה ענינו עליה' כמסו כ' יב
- י בית עד כמו בלא יוכלו יגעו בלבוטיהם ענינו עד לא יוכלו' ה' אוכס ד תלי' לנ
- בהשמים חסרך עד השמים' כראשית יא
- יא בית בעבור' התפחית בחמטה והדומים' כראשית יא
- יב בית חסרה' כי טפת ומים עמוטו בששת וכן והקול כשמע בית פרעה' שמו' כ כראשית טז
- וכן ורעו אתכם דעה והשכל' ברעה ובהשכל' וכך שיסו אתה משוט' יכאל ג יטעס טו
- במשוט של כל המתאבלים עליה ובה במזכרת משוט בקמץ המס כרי' כראשית יא
- לתת מקיס לררשת רבותינו כל המתאבל על ירוסלס זוכה ונראה וכו' כראשית יא
- וכן ונשלמה פרים טפתינו' בשפתינו מכוון לאמרס' אל אמר הבה תקנתי' הושע יד
- להס סדר קריבנות בזמן סקירין בהס מעלה אחי עליהס כאלו הקריבוס' כראשית יא
- וכן וימת סלר לא בניס' בלא בניס' כראשית יא

הפרק השני

יג יעשים מד טושי יג
 פטליט ויקהל יו
יד פלים טח
 בית המוקם פ' בזר עמים כמו בזר • ובלטון משנה הבקר כמו
 הפקר •
טו גרלאי ב
 תשמם במקום טרם • כמו ויכל ל'קים ביום השביעי ענינו טרם יום
 הז' וכף ארץ ביום הראשון תשביתו שאור ענינו טרם היום הראשון •
יו כמדבר כח
 תשמם במקום אחרי כמו בטבעו תיכם מקרא קדש ענינו אחרי
 טבעותיכם יהיה מקרא קדש • וכף לעת יום ביום יבאו • ענינו
 אחרי יום •
יז טושי יב
 בית במקום למד ואתה באל'קיד תשוב •
יח יעשה מ טעליט ט'
 בית הסבה כפלים בכל חטאתיה בסבת כל חטאתיה • הפר מחשבון
 בארץ קוד • בסבת איץ קוד •

שמושי ההא הם יב

א כראשית מב
 תלכו' ב ו ימיה ב
 טס לכ
 תלוס לו
 יסועע ג יסוקאלי
 יעשי' כג כראשית מא
 תלוס קמר
 סיכה ד
 כראשי' לא כראשי' לט שמואל א יב
 כראשית ב
 תלכו' ב טו
 ייקראיו טס
 דכיוס יד
 יסועעו שמואל א ט
 כראשית יס
 שמוע' יט
 תשמם ליריעת הדבר ונקראת ה' הידיעה • כמו ויפתח האחד את
 סקו מפיל הקורה' ולפעמי' תבוא על המתואר ולא על התאר כמו סורי
 הגפץ ככריה • ולפעמי' תבא על התאר ולא על המתואר כמו חצר המטרה
 ותסתי' תחת אותיות כלב כי כבית לבית בבית הם כמו כהבית להבית
 בהבית • ותתגלה לפעמים כמו ה' בהשמים חסדך ונקדתי' פתח ודגש
 אחריה כמו ארון הברית' הכרוב' האחד • ולפעמים ישמיטו הדגש להקל
 על הלסון כמי המעטקה בתולת בת צידון • על ה'אור' וכף כל ה'לוס
 טבמקרא • וכף כל ה'צערדעים • ה'שועה • היקום • הילדים כלס רפויס
 וכף המלמד יר' לקרב • אכף בשמות ב'ח סתחלתס יוד' היוד תמיד דגושה
 אחר הא' הידיעה היהודים • כועמ'ס במדבר ועל אותיות אע"ל תבא בקמץ
 כמו האל בית' אל' העבד העברי' הר'אש' א' האמנם באה הא'להעוריס
 בפיתח והא' העברים בקמץ • ובמסורת כתבו סימן סתאיץ סקחין ויהיראיץ
 המכין ועל הא' תבא לפעמים כקורה בפתח כמו ההלך קד'מת אסור
 ולפעמים בסגול כמו ההרותיה בקע • ועל מלה זעירא תבא ההא בקמץ
 העי' ה'הר ה'רך • ועל חית' מן החור בפתח וכף על ראש השעיר החי' •
 ואס' הח' קמוכה מפני הקפ' אז ההא בסגול והקריב את השעיר החי' •
ב תשמם ההא במקום אשר הוא כמו היוצא הסדה • אשר הוא יוצא •
 וכף ההלכו אתו • כמו אשר הם הלכו • ועל השמות את הסוף
 והעליה • ההא בסגול לפני אחיהע •
ג תשמם ההא על טלה או זמיהה • ואז תכרך בחטוף פתח כמו השופט
 כל הארץ • המכלי איץ קברים • ועל אות גרוכית פעמים בפתח כמו
 הארח

הַאֲרִיחַ עוֹלָם תִּשְׁמֹר • וּפְעָמַיִם בַּסָּבּוֹל הֵאֲכִיז הַרִיחַ וַיִּתְבַּח עַל מַלְּתֵי אִם
 לְהַפְלִיגַי הַשְּׂאֵלָה אוֹ הַתְּמִימָה • הָאִם תִּמְכּוּ לְגוֹעַ • הָאִם אֵינְךָ עֲזַרְתִּי בִי •
 ד הָאִם תִּשְׁמַע לְקַרְיָאָה וְתִקְבַּר בַּפֶּתַח כְּמוֹ הַקְּהָל חֲתָה אַחֲרֵי הַדּוֹר אַתֶּם
 רְאוּ וְדוֹמְיֵהֶם :

ה הָאִם הַתְּמִימָה תִּמְוֶרֶת אֶלַף • וּבִיד הַדּוֹר עֲבָדֵי הַטּוֹשֵׁעִים עֲמִי תִּמְוֶרֶת
 וַיּוֹ אַתְּ קוֹל הַעֵס בְּרַעַה • תִּמְוֶרֶת יוֹד וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלְּאַבְבָּה •
 דִּינִי מִלְּאֲכִיכִי •

ו הָאִם כּוֹסֶפֶתִי מֵאֵיךְ הַסּוֹבּוֹתִי כְּמוֹ סוֹבּוֹתֵי כְּגֵדָה כֹּחַ סַמְעָה תִּפְלְתִי ה' •
 ז הָאִם הִכְנִיזְתָּ אֶתְּרָה כְּסוֹתָהּ וְעוֹכְתָהּ • וְאִישָׁה זָקֵן • וּבִלְאִי תִפְיֵק וְסַעֲרָה
 לֹא הִפְךָ לְבָן •

ח הָאִם סִימָן עִם הַקְּבֵה גִדְלָה גְבוּרָה • וּבַפְעָלִים זָכְרָה יְרוּשָׁלַם •
 ט הָאִם סִימָן הַבְּנִין הַפְעֵלִי הַפְעַל • הַתְּפַעַל •

י הָאִם הַחֶסֶד מִזֶּה בִּידֶךָ כְּמוֹ מֵה זֶה • וּלְפַעְמַיִם תִּחְסַר הָאִם הַשְּׂאֵלָה
 וְהַתְּמִימָה כְּמוֹ אֲתָה זֶה בְּכִי עָשׂוֹ • עֵינֶיכֶם הִאֲתָה זֶה • יִקְוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם
 כְּמוֹ הַיִּקְוּמוּ יִהְיֶי עֲלֵיכֶם סִתְרָה • יִהְיֶי עֶזְרַת עֲכוֹס לְכֶם מִחֶסֶד וּמִסְתוֹר • וְכַן

וְאֵיךְ אֲמַנְסֵם סְבִיחַתִּי אֲתִי תִלִּין מִסּוֹבּוֹתֵי • כְּלֹמֵךְ אֲשִׁי אִם יוֹנֵחַ סַבְּנִיתִי הִאֲתִי
 תִּלִּין מִסּוֹבּוֹתֵי עַד סֹאזֵל אִם רִאִיתָ תִּחַ סַעֲבֵר עֲבֵרָה בְּיָם אִם תִּהְרַהֵר אַחֲרָיִךְ
 בְּלִילָה וְכו' וּלְפַעְמַיִם תִּחְסַר הָאִם לְמַד הַפְעֵל • כְּמוֹ וַיִּבְצֵן עֵינֵי יִשְׂרָאֵל
 וְתִכַּל כָּל עֲבוֹדַת דּוֹמְיָהֶן • וְכָל אֵה הַהֵיזֵן הַחֶסֶד הָאִם דָּבָר מוֹרָה עֲלֵיהֶן •

אֲמַנְסֵם יֵשׁ הַהֵיזֵן חֶסֶד וְתִנְעוּתָן מוֹרָה עֲלֵיהֶן כְּמוֹ הָאִם חֶסֶד אַחֲרֵי אֲוֹתוֹת
 כְּלָב ה' בְּהַשְׂמִיִם חֶסֶד • אֵל אֵל בְּעַמִּים • עַתְבָּח בְּבֵית תְּכֹנֵעַת הַפֶּתַח
 הַרְאוּנִי בְּהָאִ • וְכַן הָאִם הַפְעֵל בַּחֶסֶד וְכֹחַ תְּכֹנֵעַתָּה בְּאוֹת הַקּוֹרֵמַת

לָה • כְּמוֹ וְלִי יִהְיֶי עֵשׂ • יִהְיֶי עֵשׂ ה' וְהוֹמִים לָאֵה • וְכִמְבָח הָאִם חֶסֶד בְּרַבִּים
 מִכִּי הַלְמַד מִלְּמִדְהֵם הָאִם בַּפְעָלִים וּבַסְּמוֹת • בַּפְעָלִים מִן גְּלָה כְּלָה • גְּלוּ
 כְּלוּ • וּבַסְּמוֹת מִן מַנְה מְנוֹת וּלְפַעְמַיִם יִבּוֹא בַּסְּמוֹת וּבַחֲלוּף הָאִם בִּיּוֹד
 בַּפְעָלִים דְּלִיּוֹ סוֹקִי • וּבַסְּמוֹת מְנוֹת הַלּוּיִם • וּלְפַעְמַיִם בְּאֵף מִכְּאוֹת הַתּוֹרָה
 שְׂעֵבִיכֶם הַמְּנוֹת אֲשֶׁר לְכַהֲנִים מִחֻקֵי הַתּוֹרָה •

יג הָאִם בְּסוֹף תְּבֵה בְּמִקוֹם לְמַד בַּתְּחִלָּה • וַיִּלֵּךְ שִׁמְשׁוֹן עֲזַתָּה לְעֵזָה •
 וְתִבְתָּה תִּמְוֶרֶת מִלְּעֵל •

יד הָאִם הַהֲאֲמַתָּה הַבָּאָה לְקִיּוֹם דָּבָר • הַגְּבֵלָה כְּגִלְתִּי • הַרְאָה אֲתָה מֵה
 הַם עוֹשִׂים הַכְּמִכָּת מַכְהוּ הַכְּהוּ לְפִי רַשִׁי כְּלוּ הַלֵּא רִאִיתָ עַבְדְּמַכָּת
 מַכְהוּ הַכְּהוּ • הוּא הַסְּלִיךְ הַיִּלְדִים בִּיאוֹר וְהוּא טַבַּע בַּמְּכֹלֹת :

שְׂמוֹשֵׁי דְהוּרֵי הַם עֲשֵׂרִים •

א וַיְהִי הַחֹבֵר אִם עַם לְעַם כְּמוֹ לִי וַיְהוֹרָה • וְהֵם פְּעַל לְפַעַל כְּמוֹ וְתִמְוֶרֶת סְמוֹת •
 וְעַתָּה

איוב יב במדבר יא
 שם י איוב ד
 במדבר טו ירמיה ב
 שמאל ב ג
 עמות לב כחט ב
 איכה ג תלים קיו שם לג
 עמות כל מלכי ב ד
 ויקרא יב
 איכה א
 עמות ד
 בראשית כו זכרים לב
 איוב יט
 שופטים א בראשית עט
 עמות לו
 תלים לו איכה ג
 תלים קיו שמאל א יד
 עשלי כו כמיה יב שם יג
 שופטים יו
 שמאל א ב ויקרא א
 ישעיה כו

הפרק השני

ועשית וקראו אותה ויו העטף ותקדד בשרק על איות שבאית כמו חלב
ורבם וכז על במ"ק י' ובגוים י' ומשה י' ופרכת' ועל יוד בחירק ויחכך י' ועל
אחהע בפתח ועברתם י' או בסבול ואמת והשיבך י' ואם יהיה טעם אחר
הואו אז על הרוב תקדד בקמץ כ' כמו חלב ודטף כ' ככאת ולוט י' :

דברים יו
תלמי סד ראשית מד
דברים יו
בכאשית יו

ב ויו המהפכת עבר לעתיד ועתיד לעברי כמו הגד לך ושמת ודרשת
היטב י' ויהי בימי אמרפל ותקדד כיוו החבור י' וגם אמנס תשמע גם
לחבור כי כז דרך הויו לשמש שכי ממוסים יחר י' ועם שאין לשאל טעם על
מה שהוא בטבע הלשון לא אוכל להתעלם מהראו' סבלת לשוננו הקדושה
בוואו המהפכת וזה כי הפיכת העתיד לעבר הוא מפני חיוו בחינת עכבון
כמשכת בספור ההוא י' כי הדבר המעצוב נוח לו לאדם שהעתיד להיות
יהיה כעבר וחלף הלך לו והפוך העב לעתיד הוא מבחינת שמחה כמשכת
בספור ההוא כי הדבר המשמח מעבר כסוף האדם שעוד יקום ויהיה י'
ואם ידבר מהאל ית' כבר אמרו דברה תורה כלשון בני אדם י' בא ולמד
הפוך העתיד לעבר כוונתו ל' קיום יהי אור ויהי אור ממה שאזל אור שברא
ה' בה ביום ראשון אדם צופה בו וכו' כיון שנסתכל בדור המבול וברור
הפלגה עמד וגנזו מהם פ' וימנע מרשעים אורם י' וידוע כי חפץ חסד
הוא י' וכז ידבר אל' קים את כל הדברים י' ההפוך מורה שצפה ברשעים
העוברי על ר' י' וכז וילחם ה' על הרעה י' בלוי וידוע לפניו ית' מה שאזל
מה מלח מתתקת את הבשר אף יסוריו ממרקן עונותיו של אדם י' והפוך
העבר לעתיד הוא כמו ושמרת ועשית י' כי פקודי ה' יסורים משמחי לב י'

בכאשית א
איוב לט
שמות כ
שמות לב
דברים יו
דברים יו

ובכו את בנות התפת י' שמחים ברעתם י' ועשית לבית אשר נקרא שמי
עליו וגו' י' ישמח חרוץ אפו על העצים ועל האבנים בלבד י' ועל
דרך זה כל כבון לחם יקום על השאריו ומלתא כבר אמורה בבראשית רבה
פל מ' זל י' ויהי משמע צרה י' והיה שמחה י' :

דברים יו
דברים יו

ג ויו הכוספת כמו ואלה בני זב' עין ואיה וענה י' כרדס ורכב וסוס ותשב
תמר ושוממה י' ביום השלישי וישא אברהם את עיניו י' :

בכאשית לו תלם עו
שמות יב בכאשית כב
שמות כא

ד ויו במקום או כמו ומכה אביו ואמו י' עמיכו או אמו י' וכז יערוך אונתו
אהרן ובניו י' או בניו י' :

שם א ישע' לט
שמואל ב ויקרא ז
בכאשית י
ישעיה כד
איוב כ

ה ויו החסרה כמו ראובן שמעון כמו ראובן ושמעון כ' סוס עגורי שהם
כסוס ועגור י' קשת גבורים קשת וגבורים י' וכמו ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים י' משפטו ואשר על הכסלים י' וכז נשמת רוח חיי'
רוח חיים י' ומכר משגב חומותיך מכר ומשגב י' מספר מפקד העם
ומפקד י' כהרי כח' רבם י' וכחלי ודומיהם י' :

איוב יד
שופטים ז שמות יו

ו ויו שמורה הזמן אשר קודם פעלה אחרת י' כמו וגבר יומת ויחלם י'
והוא כרדס ויעף י' וירס תולעים ויבאש י' פירוט כבר חלם י' כבר
מועף י' כבר באש י' :

הפרק השני

ח

ויו ההפואה כמו תיס קרים על כפם עיפה ושמועה טובה מארץ
מרחק איש תהפכות ימלח מדון וכרנן מפריד אלוקי ובמקום
מאין היויו כמו נוס זהב באף חזירי אשה יפה וגו' והדומילו הס חסרי כף
הדמוין כמו כפתלי חילתה שלמה' כאילה רבים יחלו פכי כריב וכל הרע
לאיש מתן ורבים כאלה

ח ויו במקום אעפכ כמו הכמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם מלך
איץ לארבה ויכח חפץ כלו

ט ויו לתשובת התכחי כמו אם בחקותי תלכו ונתתי בטמיכם בעתם
ואם נקבה תלד וטמאה שבעוים ואם תסיר סקוביך מפני ולא תנוד

י ויו במקום אבל כמו לא ארו ועבדיך באו ענינו אבל עבדיך באו
בן חכם ישמח אב ובן כסיל תונת אמו

יא ויו במקום בית העזר כמו האלקים שלחני ורוחו שהוא כמו ברוחי
ה וכלי זעמו כמו בכלי זעמו

יב ויו השאלה כמו ולא יותן כא לעבדיך
יג ויו במקום עם כמו און ועברה שהוא כמו און עם עברה כי היה ארון
האלקים ביום ההוא ובני ישראל כמו עם בני ישראל

יד ויו התמורה תמורת הא ושלוי עולם מרשו מלה שלט אמות מפו ושלט
אמות מפו תמורת יוד איץ לה ולד עמךכם והיכל תהסר מרשו יקר

טו ויו הסבה רק לא ירבה לו סומים ולא יקור לבבו
יו ויו המשך דובר מטרים ארדוף חטיב

יז ויו הסכנו פקרוי שורו וחמורו
יח ויו במקום עם כי כמו כי נטה אחרי ארוניה ואחרי אבשלולא כטה
יט ויו במקום פיז אשר כמו דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה
כ ויו במקום אם ומית והלכת אל הכלים אם במית

שמושי היוד הם ו

א סימן בראש תבה לחיור כסתר ועבור כח ארו ועד זרות לכסתרת
כי יהיה כערה בתולה מאורסה ולכסתרות וכל הנשים יתנו יקר

ב ובקוף תבה למדבר בערו מנה לזכר ולנקבה דברתי ועשיתי
יוד היחס אחר האיש ולראובני ולבני אחר המקום מזרי ורשלמתי

ג אחר המלאכה בן הכרפי ובדברי רזל ברדי פשתני כבשני
יוד הרבוי עם מס אלקים קדושים ארוכים קטה ובקמוך ארכי

ד יוסף ואבני מחבב
יוד הכנוי הכי אחי ליחיד ולרבים אחי בני אמי הם

משלי כס
משלי יד
משלי יא
בראשית כ משלי יט
משלי ז
משלי ז
ויקרא כו
סס יב ירמיה ד
שמות מב
משלי טו
ישעיה יח
סס יג
תלכים כו
ישעיה א שמואל א יב
יחזקאל ע
בראשית יא
דברים יז
ישעיה לב שמות טו
מלכים יח
שמות כה
דו"ק
בראשית לב
דברים כב אשתר א
יחזקאל יז
יהושע כב
נחמיה ג
יהושע בק ישעיה יט כר אשוי לע
תלכים כ יב
בראשית כט שופטים י

יך ולא אבא
בעיר ועצמ
אע בקרקרדי
כל בקרב אמו
עם כל לא איה
יבנת במחת

הפרק השני

ה יור במקום א' לרור רישון • כסני פסע • ולא המזיתך ביד מאול •
 תליס קיט עס כז
ו נחה במקום ה' הפעל עמיתו משפט • וכחקי חסיה כפסני
 כראשית יד
ז יור הכקבה לטוי ועמי עבות •
 ונעבוס כו ויקרא יח
ח יור הכחות אחר צרי כי ביתי בית תפלה • ואחר חירק חילם חים • ונשה
 שמות יט
ט הז מרשיות • ולמפך אחר צרי ותניד לכבי ישראל • ואחר חוריק
 איכס כ
י מריד ופליט •
יא יור כוספת בפעלים מקימי מעפר ובטמות בר"ת חת כל היוקוס •
 ובסת חבי כל תופט ובמלות זולתי כלב • גמל עליכי • עלי עמור •
 חלי מים
יב יור החסרון בפעלים צק לעס • ובטמות ירושלם הבכונה • ובמלות
 יחריו רבס בלא יור • וכץ עלו בטמים ירעס חקר יור •
יג יור ההקטנה • האמיון אחיך • רועי האליל •

שמושי חבף הם שבעה

א כף הרמיון ולפעמים יהיה הרמיון מצד אחד בלבד • כמו אפרים
 ומנשה כראובן ושמעון • ולפעמים יהיה משני צדדין • כמו כעמי
ב כעמך • כמוך כפרעה •
ג כף הקרוב אם קרוב זמן • כמו כחצות הלילה • כמטלטל חדשים •
 אם קרוב מקום כמו כבחי מענה • אם קרוב מקפר כמו כאלפים
 חמה במדה • ואם קרוב מדה כאיפה טעורים •
ד כף תמורת ג' • וכנה אשר כטעה ימיוך • משפטו וגבה • וכץ ויכרו
 מעינות תהוס עכיכו ויסגרו •
ה כף הכנוי • סורך וחמורך • ועס מס לכמצאים בכל לבבכם •
ו כף כוספת בערכך כפ' ו' וכפל הכף לחזיק כאמר' במסנה והקררעו
 תשעה וכחץ • וארס כיוזא בהן •
ז כף החסרון • גור אררה יהודה • כגור • לב שמח ייטיב גהה • כנהה •
 ועיכו ייטיב לבוף כמו הרפואה •
ח כף לאמתת הדבר • אוחיו • כהיום העס כמתאוננים • כמטיגי גבול •

שמושי הלמד הם שבעה עשר

א למד הקנין • כמו לה' הארץ • לך ולזרעך אתן •
ב למד בשביל • כמו ואסר רב' לי • ואמר פרעה לכבי ישראל • וכץ כל
 לי ולך ולו ולהם הסמוכים אל דבור •
ג למד ההסתנות • והיו לרם • והיה לרם • וכתתו חרבותם לאתים •
 ד למד

דפוק השני

ט

- ד למד הידיעה כמו סיר למעלות וכתת אותם ללויים ליתודים היתה אורה ושמחה
- ה למד התכלית להבדיל בין היום לממך מאשת רע עושק דל ברשעים אשלי ו פס יד להרבות לו
- ו למד במקום על כמו כופל לפניו זבולון לחוף ימים יסכון סכיהם מתורבמין על וחמר פרעה לבני ישראל כמו על בני ישראל
- ז למד במקום את כמו ויקח רב טובחים לירמיהו הרגו לאבנר
- ח למד באור הרמיון כמו וכעס השמים לטהר כרבש למתוק כלומ' דומים זה בענין הטהרה וזה בענין המתיקות
- ט למד במקום מס והא כמו כל הכלים לזהב ולכסף פירושו מהזהב ומהכסף וכפ וכל דס לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה כמו מהעוף ומהבהמה
- י למד במקום אל למשפטיו אתחנף לאזהבי תורתך ולפעמים בשמות תבא הא בקוף השם במקום למד זו כמו מצריתיה למצרי עזתה לעזה וכשתבא ההא וגם הלמד יהיה כלאו ככתב השם שתי פעמי כמו יסבו רשעים לשאולה עיניו לשאול של שאול וכפ דרסו בו זל בריוטא התחנכה של שאול
- יא למד נוספת כמו לכל כליו תעשה כחשת למן היו אשר יבאתי ככף הא לחמות חמש מדוע חרס ללבושך משפטו לבושך לבעבור כסותי בעבור כי חתה ל לבדר כמו ברד
- יב למד החסרון ויבא ירושלים כמו לירושלם וזרעו יורישנה ולזרעו ושני אכסים טרי גרודים היו בן שאול לבן שאול
- יג למד במקום בית כמו כי בואר אתה לבן ישי ויהי רוד לכל דרכיו משכיל לרקמות תובל מתרמי בלבושהו כיורין על אשר מריתם את פי למי מריבה כמו במי מריבה
- יד למד הזמן ויחמר למחר כי למי עוד טבעה תרגם חקלום חרי לזמן וימין לזמם העיר לראשונה מתרבימין מלקרמין
- טו למד התמורה כי הייתי לישראל לאב במקום אב
- יו למד במקום עד ויזר לאמכון להתחלות עד התחלות
- יז למד השבועה לתורה ולתעורה

שמושי המם הם שבעה עשר

- א חמש בכלל במקום מן על השמות כמו תבורך מכנים מגדים ועד קמה ועל הפעלי כמו מתתי אותה מעבור ל הארץ ועל המלות כמו

ימיהם לא ובעבורם
שואל כ יב
ישעים פ

איוב ט תלים קיפ
ברשית מו
שופטים יו
תלים ט
שמות כו דברים ט דה ב ג
ישעים טג שמות פ
תלים ד
מלכים א ג במדבר יג
שואל כ ד
שואל א כ פס יק
במדבר כ
שמות פ בראשית פ
פס כח
ישעים לא
שואל כ יב
ישעים פ

הפרק השני

כמו מלת כל איש ונתבא בקודה בחריק ודגם אחריה לקורות כוז מן ועל
 אח"ע בכרי

ב כמס הקצתית כמו ותקח מפריו • מדוד חי בך • מבכי כפתלי •
 ג מס ההסרה • כמו לא יסורו ממנו • קחו ממתכם •
 ד מס הסכה • כמו מחטאת כביאה • מחמם אחיך יעקב •
 ה מס היתרו ובאה אחר מלת טוב • כמו טוב פריי מחרוץ • וכז טוב
 מראה עינים מהלך נפש • עיניו שהרובה לחקות מוטבל מה בכפס •
 טוב יות'סיראכו בעין מטיסכילכו בכפסו בלבד אשר על זה יצייר המהנדס
 צורות המרובעות והעגולות והמשניות וזולתן כדי להסכיל למודיו ל ככוז •
 ו פני מהלך נפש מהתבונן בכפס • מענין ויתהלך חנוך • אחרי ה' אלקיכם
 תלכו אשר לפי פשוטו וזהיר על ההתבוננות באל ית'מהמאומר אל הקודם
 כענין הסמי' מספרי' כבוד אל • כי טרם הלך מורה הסתכלות והתבוננות
 לטובה כאומר • וגם לפעמי' לרעה כמו ויקם ויכל' ויבז' אחרי בצעם לבס
 הזלך • לא תלך רכיל • כאוף והלך במקר ובמסנת האומר • והלך וקדשה
 לעצמו • הכוכה סכהג בה מכהג רמאיץ •

ז מס ההפוך היינו פעל ירה יתהפך הפעל ויהיה מס כמו מן פעל
 מפעל • ומן סכז מטכז ודומיהם •

ח מס תמורת כוז • התניס הגדול • כמו התנין • ססף הפדיוס • הפדיון •
 ט מס הגבול • מה'ו ועד כוס • מלבוא חמת עד נחל מצרים • ודומיה •
 י מס ההסואה • כמו מבריש ועד קמה • מעולל ועד יוכי • ודומיהם •
 יא מס כוספת • כמו מאיץ כמוך • מלמעלה מלמטה • ובקת פני ריקם •
 יב תמול טלסס • ובאו ב' מיץ כוספות בראש תבה בטמות • כהרסו
 יג תמזרות סטרטו גור • לא יבא ממזר • טהוא מענין זר או מענין בנים
 תמזרות כלומר נשהתות •

יד מס חסרה כמו עד יקום גוי אויביו טהוא כמו מאויביו • הטמרו לכס
 טלות בהר כמו מעלות • אלחכך בן דודו בית לחם • מבית לחם •
 יו מס הזמן • מעורך עד היום הזה • מיוס ליוס • מטרס טוס אבן •
 יז מס הרבים • אוכלים ושותים וחוגגים •
 יח מס השלילה • מהמטיר עליו מטר • שלא להמטיר • וימאסך ממלך •
 טא שלא תהיה מלך • ומזה תקריס מתכונות טדי • מבלי איץ תכונות

טב וכן ברברי רבו עד סיכלו ספתותיכם מלומר די וזה כי הכתוב קמה
 טג טה'לל עד די • וברבריהם גכ קסה טהאומר די לא יבלה הספה • כי אם
 טד הלסון טהד' היא מאותיות הלסון • אחטט ענין הכתוב טוא והריקו תי לכס
 טה ברכה עד בלי די • כלו' בכל מסך זמן סתאמרו בלי די אריק לכס ברכה
 טו כי איץ ארס כפטור מן העולס וחכי תאותו בירו • וזהו מה טבארטו רבו' עד
 טז סיכלו ספתותיכם מלומר די • מס מלומר היא מס השלילה ועכיכה שלא
 לומר

דברק השני

לומר די אלא בלי דוי וכו' ובלו השפתים כי הב' היא מחותיות השפתים
מס ההפרס מפקד להפרים בין הביכוי לכווי ומקור שהוא פקד
מס הדמיון והיא לקוחה מרבירי רזל אל רבא לרבה בר מרי כתיב
ויגדל את כסאו מכסאך ארח ארעה למומר ליה למלכא הכי אל מעין
קאמר ליה דאי לא תימא הכי תבורך מכסאי על מכסאי באהל תבורך מאי
כינהו כסי' באהל פרה רבקה רחל ולאח' ארח ארעה למומר הכי' לא מעין
קאמר הכא כמי מעין קאמר

מס הכנוי ואמר יוכי'אס ואמר יבי'אס ועס ויו תבי'אמו ותטעמו

שמושי הגוז הם שבעה

א נון בראש תבה : סימן למדברים בעדם טוה לזכרים ולנקבות

ב נון בסוף תבה : סימן למדברים בעדם עם ויו בפעלים מלפניו

ג מבהמות ארץ : בממות ה' מלכנו במלות עזרתה לנו וכשהיא
דגושה תורה על יחיד כסתר תכלכו מן הדור ועס הא סימן לרבות

ה נון ההקטנה : כאיטון עינו סבת סבתון וכפ' פי רבנו בחיי סבתון

ו סבת קרס' לה' מחר : סבתון של מחר כנגד סבת העלוונה שהיא סבת
קדש לה' או יהיה ענין סבת מערב עד ערב וסבתון על התוספת
ולפי רזל כ"ל סאון סאון ברעש עינו מרה קטנה סאמרו מיין לתומן
וחכי תומן ועוכלא סהם מרות קטנות ומורד הבה עליהן מרה כנגד מרה
ס' כי כל סאון וגו' כי נון סאון תורה הקטנה

ז נון התמורה : תמורת אות הכפל לשמ' מעזניה כמו מעזויה

ח נון כוספת בראש תבה : כמבה' וכמס' מי כפתוח ובסוף זכרון
תרועה ובפעלים ולא יאכלון ולא יריחון

ט נון חסרה : ויב'ט אליו כתי' כסף ולנו בב'עה
י נון סימן בנין כפעל : מאד כעלה

שמושי השין הם שלשה

א תשמם במקום אשר על השמות : כמו סה' אלקיו ועל הפעלים כמו

סאהבה כפסי' ע'ד שתחפץ ועל המלות : כמו סלמה אהיה כעטויה

והיא נקודה בסגל ולפעמים בפתח כמו ער סקמתי דבורה ובכסי
עקומות לבר נקודה בטבא : שהוא עמל תחת השמש סהם בהמה סהמ

הפרק השני

להם 'ועם האלף תבוא בקמץ' טאתה מדבר עמי ותבוא עם צ' בג'נס
 הוא בשר' ואחר מם השמוש' מי משלכו'
ב מין החסרון' וכל ים לו כ'ת' בידיו' לכל יב'א גבורתך' וכל לה בקראו'
 מין כי בקודתך בימין'
ג מין בכקדת שמאל שקריאתה אמצעית בין מין ימין למסך וכוונה אל
 השין אשר על זה לקחה המשורר באות השין מרים רד'פוני חכם'
 תשמע במקום סמך' אם י'טפק עפר' שומרוץ'.

שמושי התיו הם שבעה'

- א** תיו בראש תבה לקימץ הנמצא והכסתרת בעתיד תפקוד' ובהת' בעבר' לזכר קמוצה ולנקבה סבאית' פקדת' פקדת' תיו הרבוי בגדולות ובכפלאות'
- ב** תיו תמורת הא בראש תבה' תרבל'תו לאפרים' ובסוף תבה מפני הממיכות כדקת ה' עשה' ובלוי סמיכות' אף כחל'ת ספרה עלי' ובדברי רבותיכו'תתיו לו במקום ראוי ואעפ שאינן ממוזא א' הבר כתב בעל מקנה אברס סכל האותיות תתחלפנה זו בזו חוץ מסין ימין'
- ג** תיו ההתפעל להוראת הבנין' התה'לך כח'
- ד** תיו התקוז לתקן השם הכגזר מן הפעל' מן בכה תכבית' ומן כרך תכריך ודומיהם'
- ה** תיו החסרון' בפעלים' הזמת'ה כל זונה' ובשמות שבת בסבתו' תיו לתשלום חסרון פא הפעל' גסת' רדת' דעת' והנה ידעתי ג'ס איני סכל משכיל יוכל למזא עור שמוסים אחרים לאותיות אלה פאין להם פעור למעלה' אמנם מה שהשיגה יד סכלי מהם ערכתי על ספר'
- ו** כ'י בלשון הארמי הד' ג'ס היא משמעת' ולה ג' שמוסים'
- א** דלת במקום הא' כמו שותא דיונקא רבור התימוק יקריבא ראגרתא' קורא האגרת' וכך קדרא דשותפי'
- ב** דלית במקום מין אשר' כמו אסא דקאי ביני חלפיי הדס טעומר' וכך מאז דאית ליה דיכא' מי שים לודין'
- ג** דלת במקום תיו התפעל' הזרמכ'תון למימר קדמי':

יהן טעם לבנו האותיות בלשון נקבה ויבאר משפטי

התנועות גדולות וקטנות וטעמי שמותיהם

וחלופיהן זו בזו :

בריות תבנית אותיות לשון הקדש היכל לדברום עליונים כאשר
 רמזנו במה שקדם : לכן ראתה החכמה האלקית שיתכנסו
 עליהן ותחתיהן וכימינן כינזכות של קדשה להיות להן רוח חיים להניען .
 הן המה היו הנקדה הרוחנית אשר היא משכלת בלתי מתחלקת והקו שהו'
 משכל באורך בלא רוחב וקצותיו שתי נקדות . ונקדות וקוים אה הנראי'
 לעין אינם אלא רובמא א המושכל מהם אשר הוא לאותיות במדרגת הרוח
 הנסתרת בגוף . והרמז על הסתר רוחניות זו באותיות הוא שהנער אשר
 לא יבין לשון הקדש יקרא גם בלי נקוד כי הדבר הרוחני אע"ב דאיהו לא
 חזי ליה מזליה חזי אלא שמך החמר מעכב מלקרות הכל אל ככוף לא כן
 בלשנו העמי שאם תסיר הרושמי' הרומזי' על ההברות יחבו ויכועו כסכור .
 ומפני שאלה הנקדות והקוים מביעים האותיות לכן קראו אותם המדקדקי'
 תנועות . אמנם משמאל לאותיות לא יבאו שלא לערבב מדת הימין עם
 השמאל שרק עם נקדה שמאלית לאות המאוחרת לו ומפני שהאות במדרגת
 החמר והנקדה במדרגת הזורה : לכן דאזי לוחם לכל אות ואות כנוי

הנקבה ולנקדה כנוי הזכר

בעתה דע שהתנועות הן עשר : חמש מהן נקראו מלכים או תנועות
 גדולות והן חלם . שרק . חרק עם יוד . כרי . וקמץ . וסי' סוד
 הוא לירי'איו . וחמש מהן נקראו מערתיים או תן והן חרק בלי יוד . פתח .
 קמץ הטוף . קבוץ שפתים . וקבול . וסי' כחם כל מכה .
החלם הוא נקדה עולה למעלה להיות עטרה על ראש הואו נבליית
 או נסתרת והוא בקד ומיכה להבדיל החלם מטעם הרביעי
 הבא על

הפרק השלישי

הבא על האות עצמה וקראו אותו חלם מענין יחלמו בניהם כי הוא בריא
ועולה על כל הכקרות או מפני סגורו הנסב מפלוג ומתמיהה הרעיון וגם
תכונתו משמשת אל התמיהה כאלו יהיה הקורא חולם חלום וכך אמר
המשורר בשבט ה' את סיבת כוונתו כחולמים כלומר כמתמיהים

ויב לט
מלס קטו

השרק הוא כקדה קטורה וסוכבת בחיק אות ואלו וקריאתו במסיכת
השפתים כאדם הסורק

החרק עם יוד הוא כקדה תחת האות והיוד בסומכי נפסה להגדילה
ונקרא שבר כי נסבר או נכבה בהסת' פני היוד ואלו תק יקרא
ויחרוק הקורא את סניו ויספילס בקריאתו

הצרי הוא שתי נקדות זו אצל זו כשני מאורות בסמאל וימין מריחם
גורף כצרי וקריאתו בכחות השפתים

הקמץ הוא קו סוכב כעין ו' ותחתיו נקדה יונקת ממנו ולא בא הקו
הזה זקיף כדי שלא להרחיק הסורו' זו מזו יותר מדאי וכאשר לא
התקדטה למרי נקדה זו ליהנות מעושר הקו הכולל נקדות רבות תשימחו
כחותם על לבה ויטבה לפתח ביתה ואלו יקנה הקו סס פתח תק' ובכך
הקמץ נקד' בקמיצת הפה לא בפתיחתו בהחלט כמו הפתח' ולפעמים הקו
והנקדה יחד יהיו כאלה נובלת עליה בסבת פגעים מחוץ ואלו הקמץ יקרא
קמץ חטוף תכונה קטנה כאשר נבאר בעזה וקריאתו נוטה לחלם

הקבוץ שפתים כלה זרע אמת שלם נקדות זו עב' זו מיוחדות ונוטות
כעין כלם לעלות מהשמאל ל' הימין קריאתו עי' קבוץ השפת'
מעין קריאת השרק והוא כעבר לו להראות את כחו

הסגול הוא תחת האות שתי נקדות זו אצל זו כחלומי צביה ותחתם
נקדה באמצע כעין שלם מרגליות סגולת מלכ' ונקרא פתח
קטן מפני שקריאתו יותר פתוחה מן הצרי אך לא כפתח גדול והוא
כשמש אל הצרי

ויש עוד נקדה אחרת נקראת עבר עברים מפני שהיא עוברת לכל
הנקדות והוא הסבא' כורתו ב' נקדות זו עב' זו כמכב לשון המאזל'
להצדיק דרך וילוו עמו למרת הפתח והקמץ והסגול ויחדיו יקראו חטוף
פתח י חטוף קמץ י חטוף סגול כי הסבא' הנלוה להם יחטוף מעלתם בלי
יוכלו להקרא עוד תכונות כי אס' תמרתים או עבדי עבדי' כמוהו הכי קרא
שמו סבא' מן ותפול סבא' ותקחם

ויב ב

הא למדת שיש קמץ תב' וקמץ חטוף תק' וחטוף קמץ עבר ובהיות
הקמץ נודע וכך החטוף קמץ ראוי לדעת כללים להבחין גם
הקמץ חטוף והס' וסימן לדבר חץ סמך פי' חזק כח עין סבא'
מקף כפולים

הענין כי עין טעויה ז א חזק פי' דגש אחר קמץ יחטוף אותו כמו רכי עקרה מעשה יוד
אמן

הפרק השלישי

יב

א חמץ • כלו חפלות • חגי יהודה • והדומים לאלה מהתבה מלרע • ומלעיל **ט**
 בחלם זהל ורני :

ב כחי עיץ • פי' קמץ במקום שרק בכחי עץ הוא חטוף • כמו ויקם אברה' •
 ותמת מרה' וישב ביום ההוא • והדומים לאלה מהם מלעיל • ומלרע
 בחלם • גת ויטב •

ג טבא נח אחר קמץ ויחטוף אותו • כמו חכמה ערמה • עבתי ירבה •
 זכרה לי • ואם יבא טעם בקמץ ישאר בתקפו • כמו זכרה ירושלם •
 וקמץ כרתו יערה כפלה מחלקת בין המדרקקים אם הוא גדול או קטן
 והדרק הכריע במכלול מקריואתו הנכונה היא בקמץ גדול ויהיה חפ עבר
 לכסתרים לא זווי •

ד מקף • פי' מקף אחר קמץ ויחטפהו כמו פן יפרץ-בם • כל-אשר לבן
 בן • עמי זכר-כא ואם אחר הקמץ אחת מאותיו הנחות לא יהיה קמץ
 חטוף • כמו ארבה-נא מלו בך • וכך אם יהיה מאריך תחת הקמץ לא יהיה
 חטוף כמו משגב-לכני • וכל עם הקמוץ לא יהיה חטוף • וכך ים וכל עצמותי
 תאמרה • כל אחי רע • קריאת' בקמץ רחב מהם עפ' המכרת בלי מקף ;
 זה כפולים • פי' הקמץ באותיות איתן על הכפולי הוא חטוף • כמו ונסב
 את הר מעיר • ויחס בצר הילד והדומים להם •

מעשה נשוב לדבר בריכי התב ומשפטן וכאמר כי התנועות גדולות
 אותיות יהוא נחות אחריהן • אוי פעמי' כעלמות פעמים כראות
 ויש להאריך בתנועתן אכף אם יבא הטעם בתק' טאחר תב או מאריכים
 בתק' כמו וברתי לך • ואם הטעם יהיה רחוק מהתב • כמו וזכרתי להם
 ברית ראשונים או מאריכוין בתב כדרכה • ואותיות אלה הן נחות באמצע
 התבה ואחריה אמנם ההא לא תנוח אלא בסוף התבה :

החלם תנוח אחריו אלף • הכאן נבקר • ותנוח אחריו ויו אם שרשית •
 הבקר אורי' אם ואו המסך סומרי' משמרת' אם שמושית וטמרו
 כרועה עדרו • ופעמים תחסר כמו תהו ובהו • והוא כאלו נכתבה • ותנוח
 אחריו גכ הא בא אל פרעה • אית קול העם ברעה • ולפעמים תנוח אחריו
 ואו ואלף כמו וכתה יודע איופוא • **באב אית הניתה וקעה** •

השרק תנוח אחריו ויו כי בלעדיה איך מציאות לשרק ולפעמים תנוח
 אחריו ויו עם האלף כמו ההלכוא אתו • ולא אבוא סמוע • וככי
 פלוא אליאב • הוא החל •

החרק תנוח אחריו יוד שרשית • כמו אירא יורא • ושמענו ועשינו
 שהיור היא תמורת הא עשה וגם יוד שמושית שמעי בת וראו
 יג'סו ויגירו לכני • וגם יוד נוספת המשפילי לראות • ולפעמים תנוח אחריו
 היור עם האלף המזכוא במספר כבאסי' היא האטה ולפעמים הלא לברהי
 אפי' הראשון • וגם לפעמי' איך אחריו יוד והוא תב • והכלל כל חרק טאחריו

שמות יע ראשית ל
 מכה ו
 תלם סבב
 שם מו סם לם
 מטלי יע
 דכרים כ
 מלכים כ ד
 במדבר יא
 ראשית מד במדבר ג יכמיה ל
 ראשית א
 טעות י סם לב
 סם לב תלכים א יב
 יסועי י יעשה כס במדבר פו
 ראשית ג
 דכרים ס
 תלם סס
 יעשה מה תלם קיב
 יעשה מ ראשית כב
 יעשים סא

הפרק השלישי

דגם הוא תנועה קטנה כמו והסכותי מעלי וכל חרך שאחריו רפה הוא
תג כמו והקמותי את השבועה גס אם יבא מאריך עם החרך בלי יוד
יהיה הטבח כע כמו מטכו וקחו :

במדבר יז
בראשית כז
שמות יב

הצרו תנוח אחריו יוד ערשיתי כמו ארד ירד ונבמותי בית ישראל
עין ה' ויוד הרבים כמו דבריו קהלת ומעטו באום עד זרות
השכים ושלוח ותבדיל לבני ישראל ותנוח אחריו אלף ערשית לעת באת
המלכים וחתם שנחתם אותי ובהעלם האלף מלתי מלך וגם ההא
כחה אחריו בוכה ירושלם ה'

במדבר כא
תלים לג קבלתא
שם' יוד שמו' יע שמואל ב יא
דאשיותכו איוב לב
תלים קמו

הקמץ תנוח אחריו האלף באמצע תבה ובסופה באמצע ולמה לא
מכתי וכך פקד שמר הם כמו פאקד שאמר כי כן קראו
לאותיות אוי' אותיות הנשימה שאין להוציא שתי אותיות שתהיה כל אחת
מהן בתנועה מבדתי כח ביניהן אם לא תדגם הסנית והנה האלף הנחה
באמצע תבה כשהיא ערשי נראית לפעמי' כמו וקאם שאוז בעמך שהאלף
תמורת ויו עין הפעל ולא עוד אלא שלפעמים יוצאת במבטא כמו וראמה
ויטבה וזה מופת על קום טוב שהם מכתי העין ואין ערשם קם שב כי
הנח נראה בהם לבדם ולא נמצא בפלמי פאקד שאמר כי הקמץ בא תחת
פה השלמים להכרח שזכרו לא להוראת אות ערשית והארכתי בזה
לאפקוי מדעת האשבו' שכל קמצי פה הפעל שוים ושכמו שקמץ פעל לא
יורה אות ערשית כן קמץ קם שב ותמשך מזה לדעתם מציאות ערשית
מסתי אותיות בלבד ומפני שההא תנוח ותתעלם בסוף תבה בלבד לכן
לא ככללה באותיות המשך שהן אוי' :

במדבר יא
תלים קמו
שם י
זכריה יד

הגה כי כן התבאר לנו איך תהיינה אותיות יהוא נחות אחר התנועה'
גדולות פעמי' כראות ופעמים כעלמות ופי' הנסתרות לה' אלקימו
והנבנות ומכאן יבא לתנועה' אלה להקרא מלכים כי דרך גדלה וחשיבות
ליות חן הז' לראשן אותיות יהוא' ויתחייב מזה שאין מקום לסיס דגם
אחריהן מפני היות קריאת האות הדגושה תנועה' לשלפניה ומתוך תכופות
הקריאה לא יהיה כדגם הנח המעלה הנותן ליעף כח נראוי להסין לו חשה
לפי כבודו כרא' כרחב :

ישעיה כ
זכריה יד

אמנם אם תהיה התבה בטעם מלעיל כמו ימה שמה למה שיש עם
מקום בהעמדה להרגיש הנח אז לא יפול הדגם וכך אחר הכרי
הנה וסוף קמלו וכך אחר החלם שבז' כיון קומי רני ומהטעם הנזכר
עכמו לא יבא טבח נח אחר תג' וכלל אמרו המדקדקי' טבח שאחר תנועה
גדולה הוא כע לעולם בלתי אם התבה היא מלעיל כמו מטכמו ומעלה
כי יברתי טבחה בכתי לכן אמנם אם מלה זעירא או תבה מלעיל גרמה
לתבה שלפניה להיות מלעיל אז יהיה הטבח כע' כי בלעדי זה תכופות
הקריאה לא תניח מקום להרגיש הנח הראוי אחר תג' כמו וקראו לו'
ותפשו

ישעיה כ
שם אל א ט
כות א
זכריה כח

ותפשו בו ונטקו לו כל יום צדי חלד אס סדרי לילה ומפני אריכות קריאת התנ"ך בקראו גדולות וההסך בת"ך סקריאות קצרה ותכופה ודגרה משפטי התקן הן הסך משפטי התנ"ך בכל דבר וראשונה אין אלויות אלויות חיות אלו כחות אחריות וכמשך מזה שאין מעכב לתכיפות קריאתו ולכן תמורה יבא דגם אחריות אס אין התבה בטעם מלעיל כי אז יבא אחריות הפה כמו ויבן האלקי את הצלבי כי יש סבר כי בית יעשה לך וכך הטבא וכונן אחר ת"ך בתבה מלעיל כמו גבתי יום אס פה לי טבעים אים וכמבא ויהיו פקדיהם ומרבו טלפה עס רפה אחר ת"ך מפני שהקבוץ במקום סרק אמנם אלה הקבוצים הם שלא כמשפט מפני שאין דרך תכופה קטנה לטרת במקום ת"ך אלא לצורך כמו שיבא ובאלה לא היונו כריכים לשמועין ועל הפך זה מצאנו בג' מקומות השרק במקו' קבוץ שלא כמש"ס והם לכ"ע היולד אס"ר יולד לישראל לעמ"ל יולד ובעל המסרת יתבונן ביוצאים מן הכלל לא המדרקד ודגרה הטבא הטבא אחר ת"ך הוא כח אס האות אשר בה הטבא אינה רבוסה וזאס היא רבוסה ויהיה כע כמו מק"ס ה' וכך אס האות הקדומת לטבא היא בחרק עם מאריך כמו ויבכו כל העולה מהיות להם עבדים ויכע הטבא כאשר זכרנו במשפט החרק ואין ראוי פיעלס ממנו כי הסגול מתחלף מהתק בזה שתנוח אחריו ההא גולה עושה וגם יוד הרבים יש"א מדרברותיך וכן הקבוץ כאין ספק"ה אסורי לא תעבור מזה כי עוד לחלק מליץ בחלופי התכופות כי כמו שתתחלפה האויות זו בזו בהתכי הקדש כן תתחלפה הנקרות פתח במקום כרי הד"ל יבדילני ובמקום סגול ע"ד סקמתי ובמקום חרק תלץ עיני ובמקום קמץ ואוואמותתהו הראויה להקדך בקמץ קמץ במקום סגול כלאה אתה ה' ובמקום פתח ומ"ת המלך שריונו פתח בסמיכות סגול במקום חרק אס"ך כגפן פודיה תלויס קבס חשפי טובל מלני פריך כמבא ובמקום פתח א"לך בדרך עיניו אכלה אותך כרי במקום חרק אשר הורדתנו בו משפטו הורדתינו ובמקום פתח תאהבו עתי ובמקום קמץ אי"ה המעלס מים בעיר רודס הראוי רודס חרק במקום פתח והתגלתי והתקדשתי ובמקום סגול ובפרשכס כפיכס ובמקום קבוץ וייסם בארון הראוי וינטס ובמקום כרי א"ס בן הכות חלס במקום קמץ חטוף במזכאס אותי הראוי במזכאס וכך ולכה זעמה הראוי זעמה ע"מ זכרה לי ובמקום קבוץ ומ"ך ונטף סרק תמורת חלס יט"טונו הס לא תעבורי מזה קבוץ במקום קמץ חטוף כלאכ גדלו ובמקום סרק ויקמו לכחק ולא יהיה עוד לשני גוים טבא במקום חרק ויררכו את לשונם משפטו ויררכו ובמקום קמץ יעישו

טס כל טע"י תלויס מ"ס עכ"ל א
ראשית ב טס מ"ב שמואל ב ז
ראשית לא מדבר י א
טס ד טס כב
שמות טו
מלכים א יס ויקרא כו
דברים לב
תלויס עב
ישעיהו נו שופטים ט
אי"ב שמואל ב ט
במדבר יד ד"ה ב ל"ט
תלויס קבס
ישעיהו מו חושע יד שמות לב
ישעיהו ב
מט"י א ישעיה לב תלויס ס
ישעיהו ט
ראשית כדכריס כס
ראשית לב
במדבר כג כמיוס ויקרא ז
שמות יס רות ב
תלויס קב שמות לכ ושמואל לו
יעישו

חפרק השלישי

הנמצאים במוסף * ובמקום סגול טהם בהמה * קמץ חטוף במקום מרקי *
 זיקם אברהם * ותמת מרה * ובמקום חרק מלכי עלונו *
 לחשוב טהחלופים האלה באור דרך מקרה כי כלם היו בכונת
 מכוון ואנחנו לא נרע הביטה וראה מה שכתב רבינו בחיי בפר'
 וירא בשם בעלי הדקדוק על פסוק ואעמוד עליו ואמותהו אמר שהקמץ
 הוא כאמר על ענין אמתו לא כן הפתח * לכך ויו של ואעמוד בקמץ מפני
 כי בזה נכונה דבר * אבל ויו ואמותהו נחלף בה הקמץ בפתח מפני כי
 מקרי ענה בעצמו * והן אמת כאים הדברים ומדקרים אך לא מטעם
 בעלי הדקדוק שהביא כי יש להשיב על קמץ ויו ואעמוד דלא קנוי בלאו
 הכי כיון שאין אחר הווי דגש או חטף והרי הוא כמו וואטב בהר * ואתכוון
 אליו בבקר * גם פתח ויו ואמותהו מחויב מפני החטף שאחריו כמו
 ואדרטנו מן הארץ והטי בותי אתכס דבר * ואדברה בערותיך * ואכ און
 ללאוד מהם סבלת הקמץ * אמנם הראיה הנכונה שהקמץ יורה על דבר
 אמתו היא כי כמזא תבת וכארי יתנשא הכף בפתח * וכך כרע טכב
 כארי * וכך כארי טואב * ובטני מקומות נחלף הפתח בקמץ ופניהם נזכרו
 במקורת והם שויתי עד בקר כארי * כארי ירו ורגלי * וזה כי עד בקר
 כארי הוא מאמר חזקיהו שהיה מלך והארי מלך בחיות הרי יוחס ביניהם
 אמתו * וכארי ירו ורגלי הוא דבור כ' המתרעמת על הכעסה לה מהאמות
 הרודפות כונת מלכם לכך נקדו אלה בקמץ לא כן וכארי יתנשא הנאמר
 על העם * וכארי טואב הנאמר על כביאי השקר כי אלה שאין יוחס ביניהם
 לארי אמתו נשארו בפתח כמשפטם גם תבת אמתך כשיתחלף בה החרק
 הרומז תארי האיש המשתרר * בסגול הרומז בה סבלה וכפיפה לבעלה אז
 תהיה כגפן שפריה לברכה * וכשהיא בירכתי ביתך ולא יבאנית * אז
 בכך כשתלי זתים שאין בהם הרכבה כך לא תהיה בהם פסלת * ומאלה
 תקים על השאר כי רמזים אלה הם סוד ה' ליראיו ובבזה מעל גבוה שומר
 וכל הקוצר מלוא ידו ותולם מלוא קמצו מהם יתן הוראה על חלקו :

אפיקר א קבלת ג
 באות כב טס טופמים ט

שמות י
 שמואל ב

דברים ט מלכים א ג

במדבר כב טס תלים קיט

אפמדר כב טס כד

ישואל כב

ישעיה לט תלים כב

תלים קכ

בסבות הגורמות אל התק' לשרת במקום
התנועות הגדולות.

- להשביע כפס שוקקה ללמוד דרכי התנועות וצ'לס טכפנים ראוי
לכו לבאר בקוצר מלין מה הן הסבות הגורמות אל התק'
לשרת במקום התג' וכאל' כי הפתח ישרת במקו' הקמץ לאחת מ'א סבות'.
- א** להבדיל בין שם לפעל כמו חכס רשע שהפעל מהס' חכיו קמץ וחכיו
פתח והשם כלו קמץ.
- ב** להפריד התנועה גדולה מהשבא נח המאוח לה' כמו אמרתי אכלתי
עברו ספחתו. ומזה הרפו ודעו.
- ג** להעביר התג' מהרגש הבא אחריה' דבר ידבר הוא' לכך תבאנה
א' תיו' הידיע' שהן בכל'ה בפתח מפני שאחריהן דגם בבית לבית כו'.
- ד** הברת חי בין בראש תבה' כמו הידעתס את לבן' בין באמצע כמו
טמים דג לים איל' חי' בין בסוף' כמו ירי ורגלי אדני' דלוט שהוא
חול' מכל אלה יברח הקמץ וישרת הפתח במקומו. אמנס ישכנן
באדני שהוא קרם להבדיל בין הקרם ובין החול' ובאתנחן וספ' ללוי
במכרים. במדבר סיני.
- ה** מלת מה במקף הרי היא כדבוקה לתבה שאחריה ואס' ראשה ברגם
יכנס הפתח במקום הקמץ כי אין דגם אחרי תג' כמו מה' כבע מה'
תאמר' לא כן מה' אכנס מה' ראית'.
- ו** כל מלה רהוטה ודבוקה לאחרת היא פתוחה כמו הר' סיני' בת'
פרעה' חג המצות' ואס'רו חב' היה ראוי להיות קמץ אלא שתחסר
בו מלה אחת אסרו חב' עולה או שלמים' לכך כפתח' וכל זה מחשיבות התג'
מלא לעמוד במקום רחוק.
- ז** להבדיל בין סמוך למוכרת' כמו הנה' אכני' סולח מלאך בהפסק' לכך
הוא

הפרק הרביעי

הוא בקמץ כי למעלתו לא יסמך לזולת אבל ומלאך הברית בפתח מפני שהוא קמוץ • ומה מערת המכפלה בפתח וכן מגדל עז • וכלי סמיכות בקמץ הסדה והמפרה ואת המגדל אשר בנוי ומלת ים בקמץ בין בקמץ בין במוכרת חוץ מים סוף שהיור בו פתוחה •

מ'א"כ"ב
ראשית כב מטלי ים
סס כב ע"א
טמות טו

כל כי לשמום שתקדם לו הברית חה כמו ה' קנני • סמכי חלקים • הביאחי • ושמרכי ורומיהם בפתח וטעם מלעיל • ובטמות שאין הכוץ לשמום יקדם לה הקמץ קרביני משכני • אבל חכי שהאלף ג' יסוד כשהוא באקף יאמר חכי מלעיל וכשהוא באוסף אחר יאמר חכי מלרע •

ח
מטלי ח ראשית מט

אות מאחשה באמצע תבה בפעלים ובטמות בטעם מלעיל היא ורעותיה הקורמות לה בפתח • יע"ש ה' יעל עם אחיו • טבע"ח עביל • כשלמד הפעל מכחי ע' ו' היא ח' מאותיות חער"אז הפה שלהם בפתח כמו ותנח התבה ויכע לבבו • ויקר הערוב • ומעטים יכאו מן הכלל

ות א ראשית מד בחדכ לא
ראשית ה יטעיה ז טמות ח
ראשית ב

ויגר בגרר • ובשרש עוף המורה עופפות ועיפות • בעופפו לחשיבותו יבא הקמץ ויעף חלי • ובעיפות לגריעותו יבא הפתח ויעף העם •

ישעיש ו שמואל א יד
טמות לא מטלי יו ראשית טו

הם קמוזי כמו מן זהב התנופה • טפל טפל רוח כהר כהר פרת • כחש כחש הנחשת • חכם חכם לב • וכל מלא ישראל בהם השואב במימכות והם מלעיל • יבאו פתוחים כמו כחת יער שחר • בער ישעה • במער חיש • פחד • מעל בעל • בעל געל • רעל • סהר • רהב • כל אלה והדומים להם לא ישתנו במימכותם לתבה • לכך לא היו ראויים להיות קמוזים ובאו פתוחים ומה ג'ם להיות בהם אחשה ומלעיל כמו מקדם בבקה ט'

מרכב בא מטלי י
מלכים א ז

אמנם הסבות הגורמות לגבול לשמש במקום כרי הן הנה הניו • פה הפעל מכחי ע' ו' באיתן מבנין הפעיל במלה מלעיל תבא בסגול ויטב את כל הרכוש • וילץ עם • ומלרע וירם קרן • וירב אלה בכרי • קודם שוא כח ישראל בסגול במקום כרי אפקוד אזכור ובטמו' חלבו ערכו • ויוכאים מכלל זה קדמה קדשה וישת ויבך וירד מיעקב • ישראל בסגול במקום כרי קודם דגש כשהמלה מלרע אגס חבול • וכשהיא מלעיל לא יסוד הכרי כמו ורעבים חדרו •

ראשית יו עס כח שמו א ב טטע יד
במדכר כד
שמואל א ב

במלת אל המשמשת במקום למד והיא לעולם מקפת • האלף בסגול אל האויש אל משה אל כל ישראל אבל אל שהוא לשון חלקות או מוקף יש לאל ידי או במקום אלה כמו לאחסי האל אזכר מקפין ויבאו בכרי התך משמעות בסופי תבות בסגול • את ידי הם • והגדתם לחבי • ראשיתם שבכויס • וכך ברבות • אכן במשמיות לא מומם הכרי כמו חרי כוהם •

ראשית כד טמות ג דכרים לא ד
טמות ל ראשית מה
דכרים כס
מטלי כח

כחן משמעות בסופי תבות • תבאנה בסגול במקום כרי האותיות אשר לפניהן כמו משפטיך מתיך מעשה אכבעותיך • ויחך • בתולות

תלים ט עס טס

אחרות

אחריות רעונית והסרסויות עם כרי כמו תאכה אכץ ז' איכה וד' איכה וזכאות

מן הכלל וים מנקדים וד' איכה בכרי

פעל עבר מבנין פעל הדגוש כשאין עין הפעל מאותיות אההע"ר יבא

עם סגול דבר שבר ועל הרוב בכרי כי לא תמאס התב השוא כא אשח

בכוף תבה כל עוד שלא יהיה עם מקף

אותיות ההודעה לפני אותיות אההע הקמוצו תבאנה בסגול החכס

מה לעמי ואם איכס להודעה הן בכרי ותן בעפר

תבה בלי קמוכה הברת אי בקופה סגול ה' מכסה אכז' אשך אכז

עוטה ובקמוך עם כרי מעטה תענועים כל בעל משה ודו'

מלה זעירא עם מקף בין לפניה בין לאחריה הכרי בטל ובמקומו

סגול ואת ביתו דבר נא' ובלי מקף בכרי ואת עתי הקצוות ויאמר

דבר ומעטים וזכאים מן הכלל ובתבה מקופה יוד אץ המקף מבטל הכרי

כמו עיני ה' פעמי רלים

מלה רוטטה לתבה שאחריה גם בלי מקף תבא בסגול ואמר וזכאים

כל עם דבר מכחי ל' ה' מלעול בסגול שפי שפי ובא בדרך זרות

אמה וקחי בכרי

תבה מכחי פה יוד באיתן מלעיל העין בסגול ישב כא' וירד מטה

ומלרע בכרי ואקב בהר וירד להסילו

כל אכז או אכזי הבאים בדגוש או אכהו הם בסגול ה' יסע רכז דרקה

ממני וארומתהו' וההפסד אשר בין כו המשמש אותנו לנו המשמש

אותנו הוא כי המשמש אותנו רפוי והאות הקודמת לו כרויה והמשמש אותו

דגוש והאות הקודמת לו מקבלת' אמנם מלת מוכו תבא הכוז תמיד

דגוש והם בסגול והעין מבדיל בין המרבר בערו לנסתה'

עתי הברות אי ואה והאות האחרונה ע' או ח' מלעיל הברת א' תהיה

בסגול כי שפע ימים' זבח פסח רבע פגע ומלרע בכרי שעה כלע'

גזרת נחי הלמד הא תבא על הרוב בסגול' כי תב' ו' לא תהא' ובעלי האלף בכרי אשך קנא' ואם המלה מלעיל בסגול עוטה פלא

אלף ותלא' ודע כי יש שמות באים בשם נקרות כמו לחם תנופה מרחם

משחר' ויש מהם באים בחמש נקרות כמו עדר לבדו' עשב הסדה' ויש

מהם פעמים באים בשם ופעמים בחמש כמו סכל כסך כדר סבר' ובכני

דברים נבדלו השמות הבאים תמיד בשם נקרות מאותם שלפעמים או

תמיד יבאו בחמש'

דא' הוא כי שמות הבאים לפעמים או תמיד בחמש נקרות לא ישתנו לעולם בהפסק אבל השמו' של עם יש מהם שישתנו כמו זר' רשעים מרחם' ויקרא' שמו פרץ' ויש מהם שלא ישתנו כמו יש' מחו' מלך' ויש מהם שפעם ישתנה ופעם לא ישתנה כ' אשפי' ארץ' משתנה ובר' מקומות לא ישתנה'

קסלפ' ו' איכה ב' קאשית ר' דברים ע' מלכים א' ו' שמות יב' דברים ע' שמות טו' דברים ע' שמות טז' דברים ע' שמות טז' איוב ד' ויקרא כב' תלים קס' דברים ע' שמות טז' דברים ע' שמות טז' דברים ע' שמות טז'

הפרק הרביעי

א ישתכח ועם אותיות השמוע ישתנו גם כלי הפסק וכל הארץ באו מצרימה ומעטים ישתנו בזקף הו"ח יהיה לי עבר ובטרחה ועמו בני ישראל את הפסח

ב הוא כי בשמו של סט נקרו הפה פתוחה על הרוב בכנוי ובכתיבות הרבים כמו נקטרדה דרכי ירצבו ילדיהו' וכן בה הנקבה ח' ח' הילדה ומעטי בחרק ילדי פסע כככינספנו ומהם שתתנה הע לבד יכ"ח חתן מחררו ח' לבקכפך חבל השמות שלפעמים או תמיד בחמש נקדות יקרו לעולם בחרק סבטי ישראל סתרי ומבני ואם הפה חית או עין בסגול חלבי השלמים כענלי מרבק בענלי עמים חלקיה' ועם ה הנקבה עבלה משלמת חלקה טובה ולא ימצאו שמות מחמש נקדות שיקדם הסגול לכרי

אכנס החרק קטן ישמש במקוה הגדול לסתי סבות להרחיקו מהדגם דבר דברתי היום החלומי החקות כיום מדין מבלה עפה כי איך דגם אחר תב כאמור

ב להרחיקו מהשוא נח יפקוד תפקוד מספר מפקד פנחס בלי יוד הקמץ חטוף ישמש במקום החלם לארבע סבות

א למען לא יקרב א הדגם שלא יוכל לבא לו כי אם במלה מלעיל ובכח מן קומי רכי כאמר רכי עקרה רכו שמים בקמץ חטוף לפי שהם מלרע

ב מפני השוא נח לכן מן ישמור כאמר ישמך מכל רע ומן ואוכלה מכיר בני יאמר הזווי ואכלה מצדי חבל זועמה ישראל בא בחלם

ג והוא כווי כי לא יבא חטוף פתח אחר קמץ חטוף ובשמו מן נחשת הכיבד נחשתי ומן אורך ארכו ומן קדם קדשו

ג ישרת הקמץ חטוף תחת החלם מפני המקף כי בלי מקף יבא החלם פן יפרוץ בהם ובמקף יפרץ-בם

ד כמו שהצרי יבא בסוף תבה מלרע וארר להצילו כאשר זכרנו כן יקרה אל החלם לכן כאמר ברק ויהום גת ושוב חמס במלה מלעיל יבא הקמץ חטוף תחת החלם ויהם וישב

זקנה עוד השלם נקדות ישמש במקוה הסרק לפני דגם נקדות הכסף כי לקח עמי ופעמים ישמש במקום סרק לכורך למוד מה כמו

כד אלני לא תאבה אלי בת היתה לו לאליעזר וכו' כמו שפי רש' או יבא

כז לסקנות מבוארות במקרת וחרבו שלפה ויקמו וישבו ודומיהם

בדיני השוא ודעיו ודיני קריאתם

אחריו סדרברכו בדיני התב וקטנות כפנה לרבר בדיני הסבא ורעיו
ונאמר שהשוא אינו תנועה וסכים עדים בדבר א' כי לא ימא
יחידו לבנות ממנו תבה אחת ב' סקריאיתו על אופני מתחלפי לא על אופן
אחד בלבד ככל התנועו וכבר אמרו שהסבא אחר תב' כע ואחר תק' כח'
מעשה באמר כי כשהוא כע בקרא בא' מנ' אופנים

א קריאתו הפשוט כוטה קצת לפתח ועם געיה תהיה קריאתו כקריאת
הפתח ממנו כמו אלך ונסובה ונעיה הוא קו ישר לימין אות סבאית

איכה ד

בראש תבה היינו לימין הקורא ונס לפעמים לשמאלו כמו שאנ זמרה

תלים פא

ב' לפני אותיות הגרון קריאתו כוטה לקריאת אות הגרון כמו ישי אורי

ראשית פ

כל הכתוב לחיים והרם מרוטנבורק היה נזהר ברה מקריאתה זאת

שעש פ

הכהונה וקורא לחיים שלא כסדר הקריאה למען לא יובן מדבורו לא

חיים זאת אומרת סקריאית הסבא בעצמו מתחלפת פעל כן היה נזהר

הרם מקריא א' ובזר באחרת ועם געיה תהיה קריאתו כקריאת אות

תלים קים אינו יפ

הגרון ממנו כמו תחי כפטי דעו איפנו

ג סבא לפני יוד קריאתו כוטה קצת לחרק כמו ועקב ורמיהו ועם

במדכ לב

געיה תהיה קריאתו בחרק ממנו כמו ביד מטה וחרק אמנם אם

היוד היא בחרק אז הסבא שלפניה נקרא כקריאתו הפשוטה כמו וישראל

ולכן נקרא הסבא עבד כי משועבד הוא בקריאתו לאות הסמוכה לו וגם

על כי אין ידו משגת לבנות בית כמו התנועות גם כי כה אך ורומיהם

כמו סקראם ולא יבאו שני סבאין בראש תבה לכן כשתזרמן אכל אות

סבאית ויו החבור הראויה להקדר בסבא תנקד בסקר כמו הרעו ודעו

סמות לא

ואם האות סבאית תהיה גרומית תנקד הווי בפתח כמו ווראה ועשה וסני

כמדכ כ

סבאין באמצע תבה שהשני כע תמיד אחריה רפה ובסוף תבה יבוא סבא

א' בכף דרך המלך כלן ולא סמכו על הקורא כאשר עשו בתבת וירד ויטב

ורומיה

הפרק החמשי

רומיהן מפני שהפך כנוי הזכר בקמץ וכנוי הנקבה בצבא ומתוך שנקרא
 אותה לכורך נקרו אותה גם שלא לכורך וכך עשו בתיו פקדת אמנם
 בדבר שני שבאין בסוף תבה הר יהודה חינו ראש המדרקקי כתב שאם
 יתחבר טבא עם טבא באמצע המלה או בסופה הראשון נח והשני נע

ראשית מן שם פ איוב לא
 סוד ד משלי ד ראשית יא
 יעשה מן
 ראשית כז
 שם פ שם

חוץ ממקום ההפסקה כמו ישמרו וילמדו ויבך על בואריו יפת חלקי ויפת
 בסתר לבני כרד וכרסם אל יטט אל דרכיה לךך ויולדת בן עד לא
 ממת אלה בכל אלה השוא השני נע בעבור הסמכס עם שיש אחריהם
 ובמקום ההפסקה יסככו וינחו כמו ויסא עם קולו ויבך והראבב הסיב
 עליו בספר כחות וזל ויאמר ר יהודה המדרקק כי ראוי לקרוא תיו ויפת
 מן היון טבא מתנועע דבק עם מלת מן והנה מה יעשה במלת יפת חלקי
 כי איך נח בלשון לחבר שני שבאין מתנועעים כי נקוד לקי טבא עם פתח
 קטן וכו' וחס דבריו ששני שבאין בסוף תבה נחיס סניהם בכל מקום
 והמכלול בספר השבא פשה ואמר כי שני שבאין בסוף התבה הדברה
 אל אשר בצדה השני נע אמנם אם ראשית התבה סבבד תבת השני
 שבאין היא אות שבאית או רבושה אז השני שבאין כחי' זה מפני שאין ב'
 שבאין נעים זה אחר זה ואין דגם אחר טבא נע

מעשה אם התר לי לדבר במקום גדולי היותו אומר שכל שני שבאין
 בסוף תבה השני נע כבאמצע תבה וזה מפני היות תמיד אות

ראשית פ
 ראשית פ
 איוב לא ראשית יא

השבא השני בסוף תבה רבושה והדגם הוא מכסיר השבא להתנועע
 כאשר נבאר בסמוך ואין להקשות מיפת חלקים מפני שהשני שבאין
 נעים הם בשתי תבות ולא אמרו שלא להתנועע שני שבאין זה אחר זה אלא
 כשהם בתבה אח' ומטעם זה אין להקשות מן ויפת בסתר לבני ומן ויולדת
 בן שהביתין רבושות אחר טבא נע כי גם הם היינו השבא והדגם בשתי
 תבות ולא הובל סדר וכלל מסוף תבה אחת לראשית תבה שלאחריה כי
 אם בבגד כפת דסמוך ליהנא ומתן דאיה שאין להקפיד לשני שבאין נעים
 או לדגם אחר טבא כשהם בשתי תבות כי בן אין מקפידין לדגם אחר
 והוא אם הם בשתי תבות כמו ואתה תבזה ארצה ככען ורומיהם ועוד
 מאחר שערך גבולים אלה אינו לא לתקן הקריאה שלא תהיה קשה לבטא
 בפתיים יעמדו כל הקוראים ויעידו כמה מהקושי תשמע האין במוכא ב'
 שבאין כחי' לא כן בהניע השני כי ישח יהיקרו לשתה ויבך ליבכה וישט
 לישטה ואחר טבא נע יבא לעולם רפה חוץ משתיים ומשתי אולי להבדילם
 משתה ארו' לשון שתייה ואחר טבא כחי' יבא פעמים רפה פעמים דגם
 רשפי אש דגם רשפי קשת ברפה מלכי יהודה מברול ישועות מלכו
 המדרקק ר' אליה בחור חרס סימן יפה להבחין מתיו יבא השבא נע

ראשית יב
 ראשית יב
 שם פ שם
 שם פ שם

א כל טבא בראש תבה בין תחת אות מרשית בין שמושית הוא נע כמו
 בראשית

הפרק החמשי

יז

דאָס זײַנען אַלע זאַען

בראשית ו' ואם שלט אלה :

דברים יב

ב פני שבאין באמצע תבה הפני כע' למען ימענו ולמען ילמדו

במדבר ג

ג גדולה כלו שבא אחר תנועה גדולה הוא כע' כמו שזמרי מעמרת

שמואל ב כ

ד דגם כלום שבא תחת אות דגושה הוא כע' דבר ידברו בראשונה

שמות עו

ה מקדש ה'

שמואל א יב

ה לל הרמות כלו כסתבאכה פני אותיות דומות והראשונה בסבא אז

שמואל א יב

הוא כעגם לאחר תק' כמו הכני ענו בי' הללויה כי בלעדי זה לא

שמואל א יב

תורגם במבטא אלא א' מאותיות הדומות

שמות י

עוד דע כי אותיות משה המשמעות בראש אלקות או ארנות האלף

שמות י

כרגשת במבטא זולתי חד והוא הוי' איון בציון והספך באותיות

שמות י

וכלב המשמעות בראש אלקות או ארנו' האלף איכה כרגשת זולתי ז' סיבאו

שמות י

מן הכלל וסי' משה מוציא וכלב מכינס :

שמות י

וזברת כי יוד הראויה להקדק בסבא ותקדס לה אחת מאותיות בוכלם

שמות י

נקודה בחרק יבטל הסבא ותשאר היוד בחה כמו ע' ד' ביהוקף

שמות י

ל' וי יהודה כימי עולם וזאת ליהודה אטר בא מיהוד וסי' ות' רועת מלך

שמות י

ב' וזה למען לא יהיו פני שבאין זה אחר זה בראש תבה כי לא יתכנו :

שמות י

אולם החטפים עקדס לשדח באותיות הברזן מלא יתכן בהם הסבא

שמות י

פשוט ולפעמי' באו גם בשאר האותיו' כאשר כבאר לפנינו בעזרו

שמות י

קריאת החטף פתח היא כוטה לקריאת הפתח אטר כסי' א' יחטא

שמות י

ויבא בראשם המתחיל אבי ואחי אבינועם אחיטוב וכמו כן

שמות י

ויבא להרחיב כל א' מאותיות אלה ויבא על הרוב בהא הקימא והסאלה

שמות י

וכמא ה' המדברים ויבא ג' על אות ראשונה מהכפל כשהיא ראויה

שמות י

לסבא כמו ובללו את הארץ כללו כעופרת רבבות אלפי ישראל ויבא

שמות י

לפעמים באות שאחר ויו שרוקה בראש תבה וזה הארץ היא טוב קוש

שמות י

בלק ושמע' וכך בלשון ברכה והתברכו בזרעך ובלשון אכילה בעצבון

שמות י

תחלכה וכמו כן אות נקודה חרק בראש תבה ועמו מאריך אז הסבא

שמות י

הבא אחריו ועוב חטף פתח כמו או' בשתי או בערב וגם אם לא תהיה

שמות י

נקודה בחטף פתח בהיות בחרק מאריך אז קריאתה כוטה לחטף פתח

שמות י

כמו והיה בקרב אים בקמס שוא

שמות י

קריאת החטף קמץ היא וקריאת הקמץ חטוף והחלם פעליו הא'

שמות י

כוספת או כנוי הפך לחטף קמץ ואסקלה להם בסבאה

שמות י

יהרענו וכמא ואסקלה לו בחטף פתח וכך אות מראוי לחלם ובלשון

שמות י

דבים וטעם מלרע הפך החלם לחטף קמץ כמו קדש הקדשים ראש

שמות י

חדשים השכנוי בא' הלים ופעמים יבאו בקמץ רחב ככאן קדשים

שמות י

קדשי בזית רק קדשין מתחת מלסו יבשו ויבא ג' באות גרונית

שמות י

שאחר אות הראויה להקדק בחטף חטוף או בקבוץ יעמד מי מעמד

שמות י

במרכבה

שמות י

ה א

שמות י

ה א

שמות י

ה א

שמות י

ה א

שמות י

ה א

הפרק החמש

במרכבה והאות טלפני החטף כקדה בקמץ גדול גם בתבת חרי בא
החטף קמץ במקום חלס מה חרי בחרי אף :
החטף סגול היא כקדמית הסגול ויבא בפה הפעל גרונית
במקור הקל עם כלב כאסוף קציר וכווננו לכך אמור ובעתיד
אעבור בכל כאכך ובעין הפעל אחזו לנו ושבא אחר פה הפעל ידחה
החטף סגול ויבא במקומו שבא ולא יאמרו ויבא בהא ההפעיל מנחי העין
הביאני אל בית היין הכייתי רוח בטני הסיבות כי היה ובפש הפעל
מהכפעל וההפעיל כהכל האכיל ואם יבא שבא אחר אות הגרון ידחה חטף
סגול ויבא במקומו סגול כמו נערמו מים ויבא בכל לשון אמת ואמונה
ובשמות חלקים אליעזר אלימלך אנוש ארום אויל אמנם אליהו בצרי
זר יחשב

מלכים א כב
דברים כט שמות יא
יששכר יז שמות יז
כאמית ל טיר ב
תלים לד
סוד ב איוב לב תלשים א ח
שמות טו

אין דגם בא אחר שום א' מהחטפים ולא ב' חטפים רזופין ולא שבא
אחר חטף

אין בוכים בית מהחטף לברו
ודע כי אותיות אחהע הן רחוקות מחטף היינו חרק שבא דגם וזה כי
החרק יברח טלפני אותיות אחהע ובכך במקום יממור תשמור
תאמר ועמוד תעמוד בפתח תחת אותיות א'תן או בסגול יאסוף תאסוף
אמנם אם האות הקודמת לאחאה תהיה שרשית לא ימוט החרק כמו
כאבו כחשן

בוכים א
אין א
ודע א

גם השבא הפשוט יברח מאותיות אחהע ויכנסו במקומו החטפים לבר
בסימן כד"ה לא ימוט השבא היינו כבינה דגם חרק כבינה כמו
טלחמו ירעבו שתקדם הכבינה לאות הגרון דגם פי' כל טלח יבא רפה
אחריהן כמו לא יחפוץ ולא יחמור חרק פי' כשיתדמן חרק תחת אות
שמושית לפני אות גרוני אז יעמוד השבא במקומו כמו יחיה יהיה וכמבא
והעם אשר אתו מן המארב א' במארב בשבא פשוט טלח כחשטט

טלחי ים שמות לד
שפטים ס

גם הדגם יברח מאותיות אע" ומאותיות ה' ח' על המעט ויכנס תחת
האות הקודמת לו כמו מאיץ שרת שהדגם הראוי בע' הפעל יבא
אכל חרק פה הפעל ויטיבהו צרי אמנם הקבוץ יסוב חלס' כמו ומרק
שהראוי היה ומרק וזה מפני שאיך להוסיף כקדה רביעית לקבוץ שפטים
ולא יעלם ממך כי דרך זרות יבא דגם לפעמים בא' וטפו עכמותיו לא
ראו וברים לא כרת שרף אמנם גבול שמנו לרובי הדגם בפרק
באחר זה :

איוב לב
באחר זה :

ופלא עצה בדיני הדגש והרפה וימנה הוראות הדגש

ויבאר דיני בגד כפ"ת דקמ"ך ליהוא

אחריו מערכנו מערכות התג וקטנות ומסרתיהן כבאר דיני הדגש
 והרפה שנים הם משמשי לאותו דע כי הרפה הוא קו משכב
 על האות להורות על רפיונה וכהגו להסמיטו מפני הטעמים שעל התבה
 והדגש הוא כקדה תוך האות ולא מצאתי למדרקוקים טעם לפס דגש
 וחטבתי טעמינו דגש כלו' שהוא גבש אל האות הקודמת לו בקריאה רהוטה
 ותכופה ומזה הטעם קראו לסבא פשוט ג"כ דגש אמרו במסרה כל לשון
 העלמה וחסיה דגש ר"ל בסבא פשוט כמו וחס העלם יעלימו אומר לה
 מחסי ואמרו מעשר ג' דגוסין מע"ר הארץ וכו' כלו' בסבא פשוט וכל
 שאר רפויין ר"ל בחטף פתח כמו מע"ר דגך וקראו לסבא פשוט דגש אם
 מפני תכופות קריאתו ואם מפני שאחריו יבא דגש קל כאשר כבאר מה
 שאין כן בחטפין שאחריהן יבא לעולם רפה והנה הדגש ממנו קלי וממנו
 חזק הקל הוא הדגש הבא באותיות בגד כפ"ת הבאות בראש תבה כמו
 בראשית תרו"ת כל או אחר סבא כח כמו אר"ך אשנן פלא באו דגשי
 אלה להורות על דבר אלא לעכב קריאת אותה האות ברפה ואמנם לפעמי
 יבא רפה גם אחר סבא כח כמו ויעז בני ויעברו חלקים אחרים וזה מפני
 מהראוי היה ויעזבי ויעברו על משקל ופקדני וכרחה הקריאה מפני
 האות הרובית והרפף הראוי אחר סבא כע לא זו ממקומו והדגש החזק
 הוא המורה על ח' מ"ט ענינים ויבא גם ב"טם סק"ן כו"לים
 על אות טרסית כמו ויטע ה'אקי בג' שטרסו כטע והדגש בא לתסלוס
 הכוז וכך הנה כתתי לכם דגש התיו סנית במקום כוז לחד הפעל
 ומזה בשמות מחקרי הפה מטע מטע ב"טם סק"ן ובתמכס פתוחי מטע
 ה' וכך מכול מבוטע מקבת מסכת וכך מצא תמה מכה למטה יהודה ומכתי

ויקרא ב תלים נב
 ויקרא כו
 דברים יז
 יחזקאל ער עמות טו

סמאל א
 דלטיטב
 טס א
 ששים טס
 במדבר יג

הפרק הששי

- א** ומנחי העין צמרם לון כאמר ול'כו בבבעה הדגם לחסרון כון למד הפעל : שופטים יז
- ב** על כון מן ותקח מפריו כמו מן פריו וב'א'הער בצרי המם מראשית : ראשית ג
- מעצור אל הארץ ממתיס מחל'די מ'אל אביך בכל חלה הדגם כופל ומתפך חרק המם לצרי : פת'כר לב תלים יז ראשית מט
- ג** על כון כפעל ותפק'כה עיכי מניהם דגם הפה במקום כון הכפעל : גדאשית ג
- ד** על סומן בכין פעל פעל והתפעל בשלשום דגושה עין הפעל : יקוטי ט
- ה** על תשלום חסרון אות הכפל הקורמת לו כמו מן סבב סבוני ומן גלל היום גלותי ובשמות מפעלי הכפל גזה כדה זמה מלה מלה : יחזקאל כח
- מחתה תהלה תפלה ובמלות עמי עמך עמו הראוי עממו כמו כל קתום לא עממוך וכמו כן יורה על תשלום אות הכפל שאחריו וכאריך להוכיח זה בעז'הו :
- ו** על הא היריע'ו והקריאה הבית הגדול הק'הל חקה אחת וכך עם כל'ב : פת'כר טו
- ז** על ההפוך באותיות תת' וואמר ותאמר ונאמר : פת'כר טז
- ח** על חזוק הפעלה וקראוהו המדרקקים לתפארת הקריאה בא'הף או באות נקודה בשבא כמו הרים כלני חלני בא'ש וכתנו ח'ניך ויחכך' : ישעיה פד ושיע' לב כמדבר ו
- הכפ'ינו מק'רטה ומק'רה לילה : שמות כ טו דברים כב
- ט** על תשלום חסרון הנח כמו ל'ך ה' הגדלה שהיה ראוי הגדולה וכך ופטורי צבים הראוי כיצים וכך קדשה סגלה אדמה וערפל התלתו : ד'ה כט
- כלמה סמטה קהלה סעפים כחתיס חבתים בכלס הדגם לחסרון הכח וכך במלות אחי אתו הראוי אותי אותנו כמו וכד'רטה את ה'מ'איתנו : מלכים א ו' איוב לח
- י** ים איתודבר ה' בא הדגם תמורת הכח וכן א'טה ולפעמי'קדש הכח אל הדגם בלא כורך מאחר שהדגם מורה עליו כמו ותבז ליק'ת את אס ובמות מלכים ביקר'ותיך לנער היולד : מלכים ב ג
- יא** על חטיפות המלה במקום אשר לא יתכן נח בכתים כמו סורו מני דרך הטו מני ארץ וב'חרק מ'ני אפרני ומזה אתה עתה הכה ב'אהל' ובשמות אביר כביר לפיד תכור צפור סכור כנור יבשת דלקת : שט
- יב** על דברי הכפורות בלהות ודומיהן בכל חלה אין מקום לכח בין האות הדגושה לקורמת לה : משלי ו
- יג** על הא הראויה קודם לו אס כחה כמו מלכס תד'כאו עמי מזה בידך הראוי מה לכס מה זה הראה אתה מהם עושים הראוי מה הם : שפיט ג שמות ד
- כעה כמו אשר הם חיים ערכה הראוי עד הנה הפך רואה כי בכל חלה אין גם אחד פיורה הדגם על אות המאוחרת לו אמכס עור ים שנים אשר בהם הוראה על אות מאוחרת כמו שיבא : יחזקאל ח
- יד** על סבת דחיק או אחי מרחיק הכוללים ט'ס סק'ן נוזלים עם בגד כפ'ת שיבא באורס אחר זה בדחיק כמו זה ב'ני מה טוב ובאתי מרחיק כמו ואעיר'ה בס' תפכה לי : קהלת ד
- מלכים א ג משלי טו דברים לא שמואל א כג

הפרק הששי

יח

על סבת תג הבאה על תבה מלעיל כמו למה ימה שמה הז הכה כמכיר לה
היו המה מ' מריבה כי דגמים אלה חזקים בהכרח באותיות טס
סקן כזלים ועוזרים קצת להורות על הנח אשר לפנים ויוד הרבים
תכונ אחר כרי הכה המה כמו שתנח בתבת בכותיהם אעפ' שים בה
ויו ותיו הרבות :

אבן מלת אכא טהנוז דגוסה רבים מהמרדקים קיומו סקריאחיה
מלעיל עם רעותיה מובאות לה בסימן לב א"ם היינו למה יבתיים
אכא ימה שמה :

אמנם בעל מקנה אברם אמר שלא ראה מן המרדקים בלסונם
טועמיו כי אס ל"ם בלבד כינכא בדבריו אלה מצאתי בספר
אחר בכתב יד אצל האלוף כמה"ר מסה קאז"ם כר"י כתב וז"ל ולא תטעה
לקרות אכא מלעיל כמו ימה שמה כי אות ראסונה יסוד בהם אכל אכא אות
ראסונה נוספת טהוא כמוכא לכך תקראכה מלרע ע"כ

ואם ארצה להוסיף נוסף משלי הייתי אומר סכראיז דברו האומרי שאות
ראסונה נוספת וזה מפני טהיה באה על המעט כדרך האותיות
הנוספות וכא בא על הרוב והנה היא כאלף אחמול ואזרוע טהן נוספות
ובאות על המעט ובהיות הדבר כן אס תקרא אכא מלעיל תתן ריח לרגם
הנון לעזור בהוראת נח לפניו כאמור במלת למה ותהיינה טתי אותיות
נוספות בראש תבה שלא כמעט מה שאיך כן במלת בתיס טהבית זסוד
ותכטר בה טהעמדה כרי להרגיש היוד הראייה בין הבית והתיי :

אמנם בהיות טכמסה על מלת אכא בפרשת ויחי ובפרשת כיתשא חר
מן ה' מלין בתרי טעמי וחפשתי במקרא גדולה טהדפיסו

הבומבירג' בויכזיאה בטנת רעה ומצאתי טכל מלות אכא בין עס א' בין
עס ה' הן בתרי טעמי לכך כראה לפטר טתהיה קריאת אכא קקראת
בהעמד קצת לא מלעיל ולא מלרע בהחלט כי כן יחויבו תרי טעמי ובהיו
תבת בתיס בטעם א' בלבד ומלרע טל טהעמדה מועטת תספיק להרגיש
יוד בית הבאה בכח קמץ הב כי כן בהעמד מועטת כרגיש ויו עין טפעל
הנחה בתבה מלרע כמו בערב היא באה ובבקר היא טבה וכך ביד רמה
ואפטר טסודך דגס תתיו בתיס ובתי ובתיך הוא להבדילס מועטת
החמר הבת טעניכה מדה והיא בקמץ וחץ לחשוב טכא להבדילס מבת
טעניכה קטנחס לא מבת טעניכה טחור העין כי הן בפתח ובית בתיס
בקמץ ובזה ככיל לב א"ם מפיו טל ל"ם :

יד על תסלוס חסרון אות טכפל המאחרת לו כמו מן סבב ויקב לקיים

ומן דמס וירס אהרץ ועוד בסיכו מלין על זה בעתיד כנין הקל בעתיד

טו על תסלוס הא המאחר לו כמו ולא יסמרכו בעליו דגס הנון לתסלוס

הא המאחרת לו ופעמי היא כתובה חץ עולס ולא יעברכהו יזכנה

כאינן

הפרק הששי

דברים לב א' כאלו עיני וכן כל ממנו שהוא לכסתר משפטו מן מכהו וכן ותעלה עמה
כאלו גמלתו הדגם יורה על הא מאוחרת לו ובהא כתובה גמלתה

והנה קיימו וקבלו המדרקקים כלל זה תארו כל בגד כפ"ת דממך
ליהוא רפה בר ממפיק ומפיק ורחיק ואתי מרחיק סימן לדבר
מפני שמי נחת הוא ובאחר זה כי כאשר תכוח אחת מאותיות ה' ו' בקוף
תבה אחת ותבא אחת מאותיות בגד כפ"ת בראש תבה הסמוכה לה אז
תבא אות הבגד כפ"ת ברפה אם לא יבטלוהו אחר מר' מבטלים

א' מפיק ומהב באותיות ו' ה' פי' כפ"ת ויא אחותיות ו' ה' הסמוכה לבגד
כפ"ת אז יבטול הרפה ידיו תביאנה ספתי תפתח היו כל כמא
בגדה תמים ואין סימן למפיק כי אם בהא וינצחם מן הכלל קו תאו
מלו בה ארזי בס

ב מפיק אם יבא בתבה טסופה אה' ו' פסק כמו עמ"ו כלה אז ה'
מהטעמים המפסיקים אשר יתבאר ענינם בפרק כז יבטל הרפה
מבגד כפ"ת אשר בראש תבה הסמוכה לה

ג דחיק פירוש מלה זעירא טסופה הא וקורה פתח או קמץ או סגול
עם מקף והמלה שאחריה ראשה בגד כפ"ת הרפה בטל כמו מה
בצע מה תאמר וכן אם התבה טסופה הא היא עם מקף אל זעיר טראשו
בגד כפ"ת הרפה בטל כמו תכסה בה אלכה בא ובמסורת אמרו כל זעיר
דממך דגם בר מן ד' מלכום או יזי אז או ובכל דימי הדחיק פנה ט"ם סקץ
נוזלים לבגד כפ"ת ושמחה יבאו מן הכלל כי נדגשו בלי מבטל ע"פ המסורת
אשירה לה כי גאה גאה שירה לה כי גאה גאה עם ז' גאלתי ידמו
כאבן מי כמכה נאדר בקדש בגריח דתבריא סבכא פסקתיו
וחכמה כחכמת אלקין

ד אתי מרחיק פי' תבה מלעיל וסופה הא בכח או בפעל בלתי טרשית
ואחריה כמו כן תבה מלעיל טראשה בגד כפ"ת או ט"ם סקץ נוזלים
באופן שאין בין טעם התבה הא' לטעם התבה הסמיה כי אם מלך ה'
היינו תנועה אחת אז יבטל הרפה כמו ועבדיך באו ואשירה בס' וכן
ארכה כנען איז בין שני הטעמים כי אם מלך ה' כי הטבא אינו תנועה
כמו שהתבאר במה שקדם ואם תהיה ההא טרשית לא יבטל הרפה כמו
זה ע"כ ב' אמנם ההא שהיא נחה בפעל אחר הסגול גם אם תהיה
טרשית תבטל הרפה בשמירת התכאים שזכרנו כמו ומטנה כסף תעשה
פלא ואכן אם תהיה התבה טראשה אות עלולה בטעם מלרע לא יבטל
הרפה כמו מברכיך ברוך ואע"פ שאמרנו שדגם הבא בראש תבה הוא
קל בטמים אלה דהיינו דחיק ואתי מרחיק מאותיות ט"ם סקץ נוזלים
הדגשות ולא רמות שוות לאותיות בגד כפ"ת יהיה הדגם חזק גם בראש
תבה

ויקרא ז תלים כא וישעיה כח
ראשית י' ישעיה לר
ויקרא לב תלים סח
ראשית י"ח

ראשית לב
שמואל א ב
דברים כב רות ב
שמות טו טס טס טס
טס דנואל ג טס
טס ה

בראשית טב דברים לב
בראשית מב
רות ב
בראשית מג תלים סח

במדבר כד

תבה כאלו תהיינה השתי תבות אחת. ותהיה לרגל הוראה קצת על
ההא כחה הקודמת לו כשהיא בכח כאשר אמרנו למעלה בהוראה א'
מהרגש חזק. ולא חזו ממקומו גם בהיותה בפעל ובשתי תבות רחוקות.
ועוד יש לי טעם אחר מכריח מהרגש יורה על הכח הקודם לו אעפ"י שהוא
כתוב. והוא כי כשתהיה הקריאה תכופה מטבעה בין הכח והרגש אז
יחלש כח הנשימה להוציא הכח ויבטל הרגש להורות עליו כמו מה'
פרשת. ככה בו. ותבוא ליקהת אס' והכיתיו והמיתיו. ארס לעמל וולד.
כל כבורה בת מלך. ויהיו פניהם ערומים. והכה כעשב ודומיהם. ועד
זה וידבר ה' אל משה לאמר הלמד רגושה והוא אכל המדקדקים רגש
חזק. אולי להורות קצת על הא משה הקודמת לו עם היותה כתובה. כיון
שטבע הלשון חייב כן כאמור. אמנם אל משה ואל אהרן לאמר הלמד
רפויה כי אין לה על מה להורות. ובכרי ושרק. אין כח לבטל הרפה כמו
ככ"ו הקר. בנ"ו בה.

כאשית לש

במדבר כב משלי ל שמואל יח איוב
תלים מה כראשית ב גלים קב

איוב לב איכא א

וידעת כי ישג' מבטלים אחרים לרפה.

א כשתבאכה בראש תבה שתי איתיות מבגד כפ"ת ממוכא א'
והראשונה כקודה בטבא אז הראשונה בהכרח היא רגושה כמו
בהכ"רי בפרעה. קטנה כהפ' אים. כמכ"ה בבשתמו. אבל כשאכס
ממוכא אחד לא יבטל הרפה כמו מ"ס"ך קרחו כפתים. והוא כפורחת.
ויש קצת יוכאים מן הכלל כמו אזור כא בגבר חלכך וכשאח הראשונה
בטבא לא יבטל הרפה כמו והוא אמה בכתוליה. והיה בכזיב. כי
בג"ה שמים.

שמות יד ונלכיס א כש ירמיה א

תלים קמו בראשית א

איוב לב

ויקרא כא כראשית לש

תלים קב

ב אם חזי התבה דומה לחזיה האחר יהיה בגד' כפ"ת הראשון ברגש
עם היותו אחר אהוי כמו ושמי' כדכר וכלאיתי כלכל.
ג חלף אחר טבא כח יבטל הרפה כמו וירא פרעה. וירא בלק. וירא
דד' וזה יספיק למה טברעתנו לבאר בפרק זה:

ישעיה כד ימיים ב

שמות כ במדבר כב שמואל כב

הפרק השביעי

גדיל תושיה בגדר השם והפעל והמלה ויבאר מיני השמות וחלופי מדותיהם באר היטב

החלקים הראשונים מהקרוק מצד חבור האותיות והצמדן יחד הם

שלושה: **סם** פעל מלה וסדר חלוקה זו הוא הכרחי כי באמרנו ראובן אכל את הלחם ראובן במה שהוא פועל הוא קודם אל הפעל שהוא אכל והמלה שהיא את משרתת ביניהם להבחין מי הוא הפועל ומי הוא הפעול כי אם כאמר ראובן אכל הלחם אין הכרע אם ראובן הוא הפועל או אם הוא הפעול ולכן באה מלתואת המורה על הפעול להורות שהלחם הוא הפעול ועוד בהיות מקור הפעלים נקרא סם הפעל כאשר אכן עתידים לבאר במקומו ראוי הוא שהשם יקרא לפעל

השם מורה על ענין ולא על זמן כמו שמע ירח ככבים ראובן שמעון שכל א'מלא מורה ענין מהי אך לא זמן ולא יקשה תמוז היום ומחר שהם שמות ומורים על העבר ועל ההווה ועל העתיד כי שם כן ואין הוראת הזמן דבר נוסף בהם על הוראתם

הפעל מורה ענין וזמן ונושא כמו סקר שמורה ענין הפקידה וזמן העבר ופקוד מורה ענין הפקידה וזמן העתיד ונסיחה לכסתר שהוא הנושא

המלה אינה מורה על ענין גם לא על זמן ואיך לה טעם לא בהסמכת אל השמות או אל הפעלים כמו ג'ס כפור למה תעשה

השם נחלק ל' חלקים: סם העצם סם המקרה סם התאר סם היחס סם מצטרף סם משתף סם כרדף סם ההעדר וסם דברי וסם מספר

שם העצם הוא אותו שלא יכרך בו סרכ'ב פי' סמיכות רבוי כנוי ודיעה בנין ויפול על אכסי' מלאכים מדינ' מדברו מי' ונכרנו' סמיכות

תלים פר שמות ט

שמיכות פי' שלא נאמר ראובן ירושלם סיהיה משמעו ראובן מירושלם
 כמו שנאמר חים ירושלם ומיכות יאמר על סם ובתבש
 טאחריה תובן מס בתחלתה אעפ' שאיכה כתובה
רבו פי' שלא יצדק לומר ראובנים כמו שיצדק לומר סוסים וגמלים
בנוי פי' שלא יצדק לומר ראובנו ראובנך כמו סכא סורו סורך
ידועה פי' שלא יאות לומר הראובן כמו שיאות לומר הבגר הספר
בנין פי' שלא נאמר מן אברהם אברהמת כמו שנאמר מן חכם חכמת
שם המקרה הוא הכא' על דבר שאין לו מציאות בפני עצמו כמו חכמה
 גבורה ארמימות ילובן ושחרות כל אה אין להם מציאות אלא
 מחובר לנשוא ויש מקרה מתרבק כחמימו האם ומקרה מתפרד כחמימות
 האבן וזה ענין אל תראוני שאני שחררת כלומר אל תבזוני כחוסבים
 ששחרירו המעשי מקרה מתרבק בעצמי מאחר ששזפתני השמש המשחרת
 עמי הכובס הוא אברה המתגרה בישראל ושזפתני הוא פעל נגזר משזפן
 שהוא פרו מרכב מניתי ורמוז אל רבו וההסבס בו הוא מקרה מתרבק
 אין זה אכל בני אחי מכרים או בבל שגלהתי ביניהם למדוני ממעשיהם
 והרי הם עלי מקרה מתפרד
שם התאר הוא אשר יתואר בו העכס כי כאשר יחול מקרה החכמה
 על האדם יאמר שהוא חכם וכשיחול מקרה השחרות על הבגר
 יאמר שהוא שחור ומזה דיק רשע קטן וגדול ודומיהם וכשיתגבר
 מקרה מח על איזה עכס יקרא העכס עם המקרה כמו חמה לבנה מן
 האדום האדום הזה ולר"ל קדרה על קדרותה בהתמדת האם
שם היחס הוא המיחס אדם אל אחתו או אל שבטו או לבית אבותיו
 או אל ארצו כמו עברי ראובני מחלי ומושי מכרי וירושלמי
שם מכטרף הוא השם המורה כרוף עם זולתו כמו אב ובן שראובן לא
 כקרא אב אלא בכרוף שיש לו עם הבן ולא יקרא בן אב בכרוף
 שיש לו עם האב ובן אח ואחות ובן דוד ומסרפו כי דוד מכטרף לבן
 אחיו ומסרף לבן אחותו ובן עבד וארון לבן לא יאמר בעכס על האל ית'
 עלת העלית אבל בבחינת חרוט העולם בלבד שאין עלה בלי עלול והוא
 ית' א' ואין סוף לאחדותו
שם מש"ק הוא השם המורה על גוהר מענין א' כמו ראש שיאמר על
 ראש הבעל חיי ועל גובה ההר ויש מי שקרא אותו סם משל וכן
 עין יאמר ל עין רואה ויאמר על המעיץ כמו עין המים ועל המראה כעין
 הברכה ויד יאמר על יד ענינים וזה יקרה גם אל הפעלי כמו רכב ס הנח
 על הרכיבה ויאמר בסתוף או בהשאלה על רוממות המעלה ורכיבהו על
 במתי ארץ והדומים לזה
שם כדרך הוא השם שיש לו חברים וכלם מורים על ענין א' כמו סכין
 מאכלת

כראשית יו במדבר יא
 זכרים לב

מאכלת מחלמים ירח לבנה סהר סמש חמה יחרס וכדומה וכן בפעלים תמצא פעלים רבי מורים על דבר א' כמו הכריתה מתאמר בלד פנים והכמוי ב"ח פנים והשם אשר הוא הפך זה קצת מהמדקדקים קראו אותו שם כבדל כמו גפרית ומלח

דברים כט

שם ההערר הוא שם שאינו מורה כי אם על העדר דבר אחר ולא יוכל הוא והפכו להיות כנושא א' כמו סוף שהוא מורה על העדר האור ומות שהוא מורה על העדר החיים וכן עורוץ שהוא העדר הראות ודומיה' שם דבר הוא המורה על הבר מה כמו זהב וכסף וכחשת ספר פלחן מטה כסא ומנורה ודומיה' וכבדל משם העכס מפני מ' חבב לו מרכ"ב: ממיכות כמו מן זהב זהב אופיר רבוי כמו מקפר ספרים כנוי כמו מכסף וזהב כסף וזהבך יריעה הכסף הזהב הכסא ודומיה' בכין כמו מן ספר ספרת ודומיהם: וכבדל ג' משם המקרה מפני שירה על עכס מה מורגש במציאות מיוחד לא כלוה לזולת ועל הקם הזה כבדל ג' משם התאר ומשם היחס כי הוא מורה על נושא לא על יחסו ולא על תארו' כבדל ג' משם המכטרף ומשם המ'סף כי אין לו כרוף ולא שתוף עם הזולת ולפעמים יהיה כגזר ממנו שם התאר כמו מן פרי וענף פוריה וענפה ומאלה הם שמות הכלל כמו בהמות חיות ועופות וממות הפרט כמו מור זהב וינסוף והדומים לאלה

מקאל יט

והנה הנשמות האלה יבאו על לא אופנים בתחלפים

- א** על יחיד ורבים יחידה ורבות כמו כער כערים כערה כערות אינן אימים אשה אפוף הזמה טהן הנשים המסוללות זו בזו ובא הרגם תמורת הכח
- ב** על יחיד ורבים ורבות כמו יום ימים ימות י בן בנים בנות חלון חלונים חלונות ארוי אריים אריות או על יחידה ורבים ורבות סכה סנים ביכו שכות
- ג** על יחיד ויחידה ורבות עלם עלמה עלמות חנור חבורה חבורות
- ד** על יחיד ורבים ויחידה שושן שושנים שושכה
- ה** על יחיד ועל רבים בלבד ספר ספרים עץ עצים פרוס פרוקים מור מורים אופץ אופנים ודומיהם
- ו** על יחיד ועל רבים שהיחיד ישמש לפעמים בעד רבים עם עמים העם הזה ועמיו תלואים
- ז** על יחיד ועל רבים שהרבים ישמש ליחיד כמו חלוק חלקים ארון ארונים ויקח ארוכי יוסף אם ארוכו יתן לו אשה בעל בעמיו אם בעליו עמו סכן יחמר לאל ית' בבחינת רבוי מדותיו ולאדם דרך חסיבות

שם כט

דברים ל

שמות יח טושי יא

בראשית לט טו' כל ויקר' כל שמו' ככ

ד על יחיד ועל רבים בסימן הרבות עור עורות אב אבות בר כרות ודומיהם

ט על יחיד ועל רבים פעם בסימן הזכרים ופעם בסימן הנקבות כמו טבוע א טלטה טבועים ימים טבעה טבועות תספור לך

י על יחידה ועל רבות בסימי הנקבות חומה חומות מטה מטות בתולה בתולות או שהיחידה בסימן הנקבה והקבוץ בסימן הרבי

יא על יחידה ועל רבות בסימי הנקבות תבונה תבונות תרומה תרומות תורה תורות תורה תורות

יב על רבים ועל רבות מאלמים אלמים נושא אלמותיו מר אללים מר ואהלות ובדברי רבותינו יבא גם היחיד כתר ואהל שהוא מין בוטם והמוכרים אותו ונקראו אללוי ולפי התרגום הוא עץ אלואי שתרגם אקסיל אלואון שאקסיל בלשון יון עץ הוא

יג על יחיד ועל רבים שהיחיד פעמים זכר פעמים נקבה בלא סימן נקבה והרבים בסימן הרבים כמתרה רכני יש דרך ישר לפני אדם ובטבעה דרכים יונקו

יד על יחיד בלבד זהב ברזל טף הזן קיץ חורף יין חלב ודומיהם שלא יתרבו במקרא

טו על יחיד בסימן הנקבה תבן און נתן תבן און נתן

טז על רבים בלבד בסימן הרבים בתולים זקונים נעורים חיים ויש מהם שנקראו שמות כפיים כמו שמים רחים מאזנים ודו זיקים

וכלל מחדש מבחתי סבל דבר שהיחיד ממונו לא יעשה פעלה שלמה יבא הקבוץ שלו על משקל העצם היחיד להורות שהפעלה השלמה תעשה פי

הרבים שלו כפעלת יתר היחידים ולכן לא כאמר מן יד ורגל וירך ידים דגלים דקנים כמו סכא מן מר סרים ומן עץ עצים ומן דגל דגלים

דק כאמר ידים דגלים דקנים שיקים סדרך סכאמר מכרים אפרים סכל אמהם דבר מקוים על המשקל הזה לא שאפחד קמין עט המסרת

וסכל הוא כי כל אילי איים אין איש אית שתוחים אם לא בהספק

זן על יחידה בלבד בא בא מסימי הנקבה לטאה כחשת שממית בית תבל סלת ודומיהן ובדברי רבותינו וינות ושמכילוס לחיות ולפעמי

תבא בשמי סימי נקבה תנסמת תפארת תפלת תבכות

יז על יחידה בלבד בלא סימן הנקבה ובטן רשעים תחסר וכף מלח בדברי רז"ל רומה לתבטיל שהקדיחתו מלח וכף נכבה סגל

יח על יחידה ועל רבות שהיחידה בלא סימן הנקבה והרבות בסימן הזכרים זאת הפעם טלם פעמים בטעה והאבן הזאת אבנים

ברולות רגל מוערת רגלים ממחרות

הפרק השביעי

<p>על יחידה בלא סימץ הנקבה רמה קרטי • והרבות בסימץ הזכרים והנקבות כמו והקרנים גבוהות תרוממנה קרנות •</p>	<p>ב שמואל א ב דניאל ח תלמי עה</p>
<p>על יחידה בלא סימץ הנקבה ותעל השלי • והרבים תמיד בסימץ הזכרים ויגז טלונים •</p>	<p>כא טזות יו מזכר יא</p>
<p>על יחידה בלא סימץ הנקבה ארץ לא מטוהרה • חרב חדה • והרבי תמיד בסימץ הנקבות • ומארצות קבצ • חרבות כורים •</p>	<p>כב שמואל ב תלמי כו תלמי קז יהושע ה</p>
<p>על רבות בלבד בסימץ הנקבות • קשות הנכף • ארות סופים • ודומיהם •</p>	<p>כג במזכר ד תלמי א ד</p>
<p>על רבות בסימץ הרבים • אז תבאנה שמים נפים • והדומה לזה • על רבות בלבד בהוראה האחת ובהוראה אחרת תמא בא גם היחידה •</p>	<p>כד מלכים א ג כה דניאל א</p>
<p>ועשתרות כאלף • שהוא עם משתף לעדרי כאן • ולשם מקום • בעשתרות באדרעי • ולעכום את העבילים ואת העשתרות עשתרת חלקי כדונים •</p>	<p>כז פס א שופטים מלכים א יא</p>
<p>על רבות בלי סימץ הנקבות ואתן כחצי והדומים לזה • פעמים על זכר ופעמים על נקבה בלא סימץ הנקבה • כלקח ארון האלקים • וארון האלקים כלקחה • וכף רוח • ושמש • ואש •</p>	<p>כז שמואל א ד יז שמואל א ד כב</p>
<p>פעמים על זכר ופעמים על נקבה בסימץ הנקבה • ורעת לכפוף ינעם • פליאה רעת ממני • וכף אל המחנה האחת והכהו • ומה כמרצו אמרי יוסר מהרב דבלמש באמרו כי השמות סנהנו בהם הכתובי פעם כנוי הזכר ופעם כנוי הנקבה אף במה שאין בו רוח חיים הוא מטעם סוד כחוסם של זכרות ונקבות אשר בפכימיות טבעו • ושמה סכתב הראב"ע כל אשר אין בו רוח חיים זכרהו ונקבהו רצה בזה דוקא במה שהוא משתף בכתוב כמו אל המחנה האחת והכהו כי אין לנו לזוז מדרכי הכתובים •</p>	<p>כח משלי ב תלמי קלע ככאשית לב</p>
<p>על זכר סכולל גם הנקבה את הנמל • גמלים מינקות • ועל הסף זה ואת הארנבת • ומה אצל רבותינו הלכה חמורך טרפון עניה זו הולכת לעשות רצון קיונה •</p>	<p>כז יקרא יא ככאשית לב יקרא יא</p>
<p>עבר אמה או ספחה •</p>	<p>ל עבר אמה או ספחה •</p>
<p>על יחיד בסימץ הנקבה בלינה ההוא ובלא סימץ הנקבה סיטי כליל כלך וקבוכו בסימץ הנקבות ושלפה לילות •</p>	<p>לא ופעם יז</p>
<p>זה יהיה בידך שכל רבר טבע מציאותו משתף בזכר ובנקבה • ימאח התאר ממנו לטניהם כמו הקטן יהיה לחלף • אחות לנו קטנה • פרש פורה ראש • בסעפיה פוריה • בן מי זה העלם • ותלך העלמה • וכל שאין טבע מציאותו אלא בזכר יתואר בו הזכר בלבד כמו גבור ואיש תלחמה • הכיר כח לב • שלא תאמר גבורה או כבירה מפני שהנקבה בטבעה</p>	<p>ובלל יציעה ט שיר ט זכר' כט וצמחין שמו א יז שמות ב ישעיה ג ש"נכ לכ</p>

בטבעה היא תשת כח וכל שאין טבע מציאותו אלא בנקבה תתואר בו
 הנקבה בלבד כמו וכפרו אשה הרה כי יבעל בחור בתולה שלא ימצא
 לזכר הר או בתול וזהו התבאר שהקצור בלשוננו הוא שלמות לה לא
 חסרון ועוני טלה הוא עשרה ואל תטיבני מחסרון שמות הפרט מהדג'
 ומהעטבים כי במסכה שחברה לה בלשון הקדש תמצא טרית כלבית
 וחלק וזולת טהם שמות פרט לרבים ובשמות העטבי הכרוכז והתרוכזות
 התרדיו והלעוכיז הקשות והמלפפין החזרת והעלשין וכך הסבת והפיגם
 והירבוזין טהם אכינו רוטה ופיוקיו בלעז ורבים כאלה והסבות ל לבבך
 עדות כאמנה על פרסת גדלת לשון הקדש מאמרו ויהי כל הארץ טפה
 אחת ורברים אחרי (שהרצון בטפה אחת לשון אל כללם והוא לשון הקדש
 טכך נקראת גם מהאומות וראוי שיקרא הקדש אל החול וכבר דברנו
 ממעלתה בפרקים הקודמים וכוסיף לקח בסוף פרק התשיעי) והרצון
 בודברים אחרים הוא כפי הנבלה דברים מיוחדים על כל הגימטריה הלב
 והטכלותיו והנה סגלת טפה אחת היא שיהיו בעליה מלאים זיו ומפיקים
 כנה אשר על זה בא ויהי כל הארץ טפה אחת כבוד הזכר ולא ותהי ועל
 הפרך זה בלבול השמות יעורר הדיון וזה ענין הבה כרה ונבלה טם
 טפתם בהא נוספת וטעם כן הרבים התבאר בפ"ט אחת עתה

ברוך ה' ראה כל הדברים אשר דברנו בטבח הלשון

המאשרת הזאת ה' הנה ואחר הנה כפי מה

שהקמייב לנו מהנושאים הנדרשים

והיו לאחרים

בירך :

א	ב	ג	ד
ה	ו	ז	ח
ט	י	יא	יב
יג	יד	טו	טז
יז	יח	יט	כ
כא	כב	כג	כד
כה	כו	כז	כח
כט	ל	לא	לב
לג	לד	לה	לו
לז	לח	לט	מ
מא	מב	מג	מד
מה	מו	מז	מח
מט	נ	נא	נב
נג	נד	נה	נו
נז	נח	נט	ס
סא	סב	סג	סד
סה	סו	סז	סח
סט	סז	סח	סט
ע	עא	עב	עג
עד	עה	עו	עז
עח	עט	פ	פא
פב	פג	פד	פה
פו	פז	פח	פט
צ	צא	צב	צג
צד	צה	צו	צז
צח	צט	ק	קא
קב	קג	קד	קה
קו	קז	קח	קט
קכ	קל	קלא	קלב
קלג	קלד	קלה	קלו
קלז	קלח	קלט	קלס
קלס	קלס	קלס	קלס

הפרק השמיני

ינתח שם המספר לנתחיו:

בהיות המספר נושא מעלה וכבודות מדבר בו מהקדמונים ראינו
 ליחד פרק בפני עצמו לשם המספר ועוד פרק אחר כערוך בו
 בקצרה קצת מסוגלות המספר:

שם המספר בחלק לחמשה חלקים: כפרד: מצטרף: חלקי: מדתני:

הנפרד הוא אחד פנים שלמה ארבעה עד עשרה: כי האחד לא יורה
 ולא יהיה לו הכטרפות עם פנים וכך כלם: ושם הנפרד הזה
 בחלק לסני חלקים זכר ונקבה: וכל אחד מהם בחלק למספר ומסוך:

זכר נקבה

מספר	זכר	נקבה
אחד	אחד	אחת
שנים	שני	שתי
שלשה	שלשת	שלוש
ארבעה	ארבעת	ארבע
חמשה	חמשת	חמש
שה	ששת	שש
שבעה	שבעת	שבע
שמנה	שמנת	שמנת
תשעה	תשעת	תשע
עשרה	עשרת	עשר

*אחד יאמר של אחד
 הנפרד מני וספר
 ה' א' ז' י' י"א י"ב
 י"ג י"ד י"ה י"ו
 י"ז י"ח י"ט י"י
 י"יא י"יב י"יג י"יד
 י"טו י"טז י"יז י"יח
 י"יט י"כ י"כא י"כב
 י"כג י"כד י"כה י"כו
 י"כז י"כח י"כט י"ל*

ושם המספר המצטרף הוא ראשון שני שלישי רביעי וכו' כי ראשון
 יאמר בהצטרף אל השני וכן כלם לכן כתב רמ"מ טעם בראשית
 רבא' י"ט אחד לפני קדר לשון הפרטה היה לנו לכתוב יום ראשון וכו' .
 והיטוב אשר דבר ה"מבין מלא יתכן לומר יום ראשון מפני סעדין לא נעשה
 השני . וגם הטעם הזה נחלק לזכר ונקבה :

נקבה

זכר

ראשון	ראשונה
שני	שנייה
שלישי	שלישית
רביעי	רביעית
חמשי	חמשת
ששי	ששית
שביעי	שביעית
שמיני	שמינית
תשיעי	תשיעית
עשירי	עשירית

וכאשר יתחבר מספר אחד אל מספר העמדה יהיה זה ממעטנו:

עשרה	} עשר	לנקבה	לזכר
		אחת או עשתי	אחד או עשתי
		שתי	שנים
		שלוש	שלוש
		ארבע	ארבעה
		חמש	חמשה
		שש	ששה
		שבע	שבעה
		שמנת	שמנה
תשע	תשעה		

אמנם מס המספר החלקי הוא כמו שליטת המקל . רביעית ההון
 רבע ההון . רובע ישראל . וחמשתו יוקף עליו . חלק אחד
 מחמשה

כמעותי טעות כט

עם בקדמך כד וקיל ש

והחמשה וכן לפרעה לחמם עשירית האופה עשרון סלת עשר
ושם המספר המדתי הוא רבו ע יהיה המזבח ענינו ארכו כרחבו
 ורחב מאה אמה מרבעת מרבע סביב
ושם המספר המפתח הוא כי שם אחד הוא תאר לתאר בו
 מי שחל עליו תקרה האחרות וכן שנים וכן כלם (וכבר ידוע כי
 מקרי בני האדם ומקרי יתר הכמאים הם ענינו חוץ מעצמותם לא כן
 באל ית שהוא והצמתו אחד הוא ואחרותו אחד ואין לו שום מקרה חוץ
 מעצמותו) וגם חמס כוכת אמרו בוית שהוא אחד קהיה לשלול ממנו
 הרבוי ועוד כי מהא' המספרי נעמוד על ציורו ית כמו סיבא בפ' המאוח'
 לזה חמס שם המספר המפתח הוא אשר בא בדברי רש"י ז"ל
 וז"ל שלש ימים שלוש של ימים עיריכה בלעו וחזק דבריו בעל מקנה
 אברם באמרו כי דין שזה הוא לכל המספרים הבאים בתוספת תיו בסוף
 ארבעת חמשת ששת וכן כלם כי אינם תארי הנמני כי אם שם המנין
 המפתח מהמתוארים הנמנים בו ולכן הוא שיהיה לכל אם זכר אם נקבה
 ומזה וסרי עשרות

בראשית חז שנות יו במדבר כפ
 שנות כו
 מקראל ע טס מה

בראשית ח

שמות יט

והא לך כללים הכרחיים לרעתם בשמות המספר

א יש משמות המספר סיבכה מהם פעל כמו מן שלם ושלשת תרד
 מאר והאווט המשלם ובא כמשלם חדשים בתוספת מס ענינו
 קודם שלם ותמול שלם המס בסוף ענינו היום השלישי לאחר ושלם
 הוא שם מדה גדולה והנח ג"כ להורות מעלה תחת המשנה למלך כמו ויעץ
 השלים ומחמם וחמושים עלו וענינו חגורי חרב על החומש שהוא השלע
 החמשיית וכן וסיתם האופה ודומיהם

שמואל א כ
 קסלת ד בראשית לח
 שמות ה
 מלכים כו
 שמות יב
 יחזקאל טה

ב היוד והמס תוריקה הרבוי בעשרות במאות באלפים וברבבות
 בעשרות עשרים שלשים שתי עשרות שלם עשרות וכן כלם במאות
 מאתים באלפים אלפים וברבבות רבותים וישתנה במקומו רבבות
 אלפי ישראל ועם אלף ארבע רבוא ודע כי ארבעתים וסבעתים לפי
 הקמחי והכלים לו ענינם הכפל מארבעה שהוא שמונה הכפל משבעה
 שהוא ארבעה עשר ולפי הראבע ומקנה אברם ותולתם ענינם על אחד
 כל כך אחרים כמנין המספר הנקרא בשמו ויהיה עי' ואור החמה יהיה
 סבעתים כאור סבעת הימים היינו כאור סבעת הימים מחבר גם יונתן
 בן עוזאל תרגם ואלת הכבשה ישלם ארבעתים וית אמרתא ישלם על חד
 ארבעה ורפי עי' שם שלקה בד' כנים הילד ואמנו ותמר ואבשלום חמס
 יונתן עצמו תרגם פסוק ואור החמה יהיה סבעתים כאור סבעת הימים
 ונהור שמשא יהא עתיד לאנהרא על חד תלת מאה ארבעין ותלתא כנהור
 סבעת יומיא ולפי זה ענין סבעתים יהיה הכאת סבעה בסבעה שהוא
 מט' וכן עי' רמ' סבע סביעות כאור של סבעת הימים הרי מט' סביעות
 העולים

במדבר
 עזרא כ

ישעיה ל

שמואל ב כ

ישעיה ל

ישעיה ל

הפרק השמיני ברה

העולם כללם מאות חכמים ושלמה ויהיה אם כן פירושם שבבעתים
 סותר לפירושם בארבעתים ונראה שיוכתף בן עזיאל כמסך בתרגומו
 אחר הגדות חלוקות וממכו למדרש' אל ואין ספק שפסוק שבעתים כאור
 שבעת הימי לפי פשוטו עד כאמך להר' אבנע ולא יעתו ואין להקשות מפסוק
 וכמכ' יטלם שבעתים אשר בתחלת הענין יראה סותר כפי זה לרין תורה ^{מסלי}
 מתשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כי גם לפרט רבוי שלמה המלך ע"ה
 באופן זה לא יבזו לגבב וגו' לא יעשו שום בזיון לגבב כי יגובב בין למלא ^{מס}
 בפשוט הבהמית סמתתו המותרות בין מחמת ענין וכרכו כי ירעב' אלא
 וכמכ' יטלם על אחת רבות אם כפל אם ארבעה וחמשה כענין כי שבע ^{מסלי}
 יפול צדיק וקם מפירושו פעמים רבות ולא דוקא שבע וחמש אח' כל הז' ^{מס}
 ביתו יתן בין שיםפיק בין שלא יספיק לקצבת הקנס ולא יקבל בזיון המכיר
 כי אם בעד הקרן כי על הכפל ותשלומי ארבעה וחמשה אינו כמכר אלא
 הרי הם עליו חוב עד שיעשיר וכך כתב הרמב"ם בפ"ג מהלכות גובה
 אמנם שבעה בנים יש מפרשים בו הכון כוספת ויש מפרשים הכון לרבו ^{איוב}
 כדתרגם רב יוסף ארביסר בג' בנים הוסיף לו למסנה אבל הבנות
 אינן התוספת בהן ברכה וכך פירש הר' שמעון בן בחי
 משלמה ועד עשרה הוא לזכרים כאשר הראית' במה פקדים ומאחר
 עשר עד תשעה עשר הוא לנקבות ומעשרים עד מאה ושלף ורבה
 טוים לזכרים ולנקבות ומזה תשכיל יקר וגדלה בלשוננו הקדושה
 הרומזת לנו שאין התעוררות דין עד השלישית ועוד שממנה עד העשירית
 הא הקבה כלולה בזכר המשפיע ורחמים בעולם ובהתפכות הכיכוד
 תקרא דרור לעמה ויגבר הדין אמנם ענין עשתי עשר סכת חבטו בו
 המרקדקים בלי הועיל אחשוב שיהיה מן אולי יתעמת האלקים ועיניו ^{ויכס}
 גלווי רכון העשר היינו מספר שבו יתגלה רכון העשר להיות הולך ואחזור
 כי האחרים יכלו בעשרה ומן הוא והלאה יהיו כגלגל החזור
 ד מעשרה ועד עשרים תבא הא הידיעה אם על מספר הראשון כמו
 האחת עשרה בירח בול' אם על השני כמו והוא בשנים העשר או ^{מלכים}
 על הכספר ואף שתיים עשרה האבנים האלה ומעשרים ומעלה תבוא על
 הרוב על הכספר כמו עשרים הקרשים למאת הככר : ^{יהושע}
 ה יומים והשנים עד עשרה יבואו בלשון רבים שלמה ימים שלם סכיה
 ומשם והלאה חמש עשרה סכה מאת סכה ועשרים סכה אחר ^{דברים}
 עשר יום ארבעים יום ודרך הכתוב בשנים לשם הכספר בין ^{כדאמית}
 מספר למספר
 ו כפי חבירו העשרות עם האחרים על הרוב יהיו האחרים קודם כמו
 אחר עשר שנים עשר וכו' ומעשרים ומעלה יוסיפו הו' אחד ועשרים
 שלמה ושלמים וכך כלם ולפעמים יקראו העשרות ארבעים ושתיים עיר ^{כמכר}
 ז א 7 1 ז מהעשר

הפרק השמיני

מהעשר עד עשרים כאמר אחד עשר עשרים עשר וכו' בסמיכות
סהרבוזן בהם אחד מהעשר כוסף על העשר וכן כלם לא כן מעשרי
ומעלה אבל כאמר אחד ועשרים עם הויו וכן השאר כי בהיות בעשרים
אחרים ועשרות אס כאמר אחד עשרים בסמיכות לא יובן אס האחד
הוא א' או י':

ודאוי לדעת מהמספר כחלק לאחדים ועשרות ומאות וחלפים ורבות
ורוטמי אותיות האלפא ביתא הם סימן בלענוכו לאחדים
ולעשרות ולמאות כי הם ימכים המפורסמים להם בין האמות הם הודיים
כפי הרב המזרחי:

האחדים א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
העשרות י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ'
המאות ק' ר' ש' ת' י' ס' ז' ח' ט' י'

וסימן לאלף הוא אלף במלואה

אמנם הרבוא שהוא עשרת אלפים חין לו סימן כי אס סמוזבא בלף
כל הקהל כאחד ארבע רבוא וברבוי דרכמוכים סט רבואו
ובלי אלף ואדרכוכים רבו והקבוץ דרכמוכים סתי רבות ועל מסקל
הקבכה רבבה ככמח הסדה כאלכו מאלפיות מרבבות ולא יסתכו
בסמיכות כמו רבו אדם אלף כסף אבל מאה לא יעזרו
תמכו פעל ויבא בסמוך מאת ככר הכסף
ובמוכרת מאה ככר כסף ותהפך
ההא ליווד ויעטו טרי
המאות

שורש כ טס כ
זה א כט
מחוקאל וי תליס קמד
קנה ד ראשית כ
שמות לט
אדם כו
עלבים ב יא

בסגלות המספרים •

חבר יתרה כודעת אל המספר ומעלה דמה ונטאה מאחר שעל ידו תגלה לנו פרשת מלך הכבוד קלה • ומעולם ועד עולם האירו ברקיו תכל עד שאמרו הראשונים שהיודע המספר יודע הכל • ויבא פרח ויץ ביץ בקדמוני אמתנו כיתר כל החכמות אשר בתצרות בית אלקיכו הפריחו • לכן אחרי שהודענו דרכי השמות המיוחסים לו ככסם בחדריו וכגיד מסגלותיו ככל אשר תמכא ידכו •

המספר רשמו אותו הקדמונים שהוא כלל הכמות המרכב מהאחרי • ואחרים רשמו אותו שהוא דבר נשפט וכבחן מהסכל ואין לבלתי מדברים עסק בהכרתו •

ובבן הא' הוא מקור לכל המספרים • ורמז להתחלה שאין תחלה קודמת לה • כמו שהאל ית' הוא מקור לכל הכמבאים ואין מציאותו כתלית בהם אבל מציאות כתלית במציאותו וזה א' האחר יתר זאת ומעלה רבה • השנים אמרו הקדמונים שבס' הוא איכו מספר ושהוא ככלי אין חפץ בו מפני היותו התחלת החלוק ופעל כן לא יחיל טובו במוסיק' אבל יתן כעין טעם לפסם אל האוזן • וכראה בתחלת המחשבה שיש פני הראות לקיים דעת זו וזה מפני שלא ככתב בסמי כי טוב ואזל לא יאכל אר' תרו ולא יסתה תרי • וסמי הלוחות לעדות מסלטה בהן עין הרע וכסברו • ומאז שנחלקה מלכותנו לשתיים היתה הלוך וחסור • עד שהוצרכנו יעוד מפי כביא ולא יחזו עוד לשתי ממלכות עוד • וכפל מלת עוד לסלול כל מין ^{מקום} חלוק והפרדה • ועוד אס' היה האדם מיוחד בצורתו כמלאכי אלקים לא היה שומע קול כוגם מההפסד • אמנם החמר אשר הוא סמי לכורה החלה עליו הוא יבוא הרע וההפסד • מכל זה יתחייב שהסמים הוא בלתי מאמר • אמנם כאשר נשים משפט לקו כדע כאמנה שאין לרבר רע מציאו במספר ובמולדיו אשר הם מיוחסים אל הקדמה וזה כי הסמים אמת הוא מאיכו

הפרק התשיעי

מספר אבל הוא התפסנות האחר להוליד רבוי ולא יקרא מספר עד שיהיה
בו זוג וכפדד' ואם במוסיקה קול הסמיה יבאיש ויחפיר' הנה זה ימשך מצד
סגולה רעה טמוכה בקול לא במספר' הלא תראה שהסב' אשר הוא מספר
חסוב כאשר כבאר גס הוא יתן קול ענות ולא ירד המספר' הוא בסביל
זה ממעלתו' ואיך יהיה בסנים דבר רע אם היה יורד לישראל לחם מסנה
ביום הסמי' הלא איך דבר רע יורד מלמעלה' וכבר העיר גדול החכמים
טובים הסנים מן האחד: שא ולמד מתורתנו הקדושה אשר פיה פתחה
בחכמה ב' ראשית' ובבריאית אבינו הראשון ככתב לא טוב היות האדם
לברו וגו' ולא היה ראוי לשם אדם הלא כפלב גופא היה עד שכבר את חוה
ויקרא את שם אדם וגו' • ורוב הבאים אל התבה לברכה להחיות זרע
היו סנים סנים' הכרובים היו סנים' הלוחות מעשה אלקים סנים לכורך
סם חיים וסם המות כענין שדרסו על אשר סם משה או להבדיל בין
הדבורים המיוחדים אל החלק הסבלי למיוחדים אל הכח החמרי' ואם
יסלטו איזה דבר רע על הזוגות איך זה לבריעותא שבהם הלא למעלותא
כענין מתי ישראל המטמאים באהל למעלותא שבהם כנודע לנקייו הדעת'
ואם בסמי לא נאמר כי טוב כבר אמרו מפני שבו כברא גיהנס וסלא
כמרה בו מלאכת המים' ואם החמר הנלוה אל הזורה גרום הספר לא
על זה נאמר שיהיה הסנים רע בעצמו זה כי בני עה' יהיו מאשרים עם
היותם בעלי חמר וזורה כאשר עוד נזכיר בפ' זה • והכדיק' יקנו שלמותם
ע' החמר כי יבואוהו בפל רסנס' • אך איך הסנים בעצם גורם הרע כי
אם רוע תכונת החמר כי כאשר יהיה מזקק טבעתים לא יפסד ולא גרום
סוס רע' כלל העולה הוא שהסנים איך בו דבר רע בעצמו והלא דברים
ק' ומה אם המספרים המתרחקים ממקור הא' המטבח והמכואר כאשר
אמרנו יש לכל אחד מהם סגולה טובה כאשר נזכיר' הסמי אשר הוא היותר
קרוב אל המקור לא כל סכץ' ומה גס כי יש מהאחרונים שכתבו שהאחד'
יחלקו לסלספה חלקים והם הא' והב' והג' • הא' הוא יסוד כל מספר ואינו
מספר' והמחבר ממנו אשר הוא מספר הוא הב' שהוא הזוג הראשון והג'
שהוא הנפרד הראשון ויתר האחרים שהם מרכבים מאלה' ולפי זה נוספה

בחינת מעלה בב' שהוא ראשון ליתר הנכנסים בסם מספר:
מספר השלטה לרעת הקדמונים הוא ראשון להקרא מספר מפני שיש
בו זוג וכפדד' בתי קבונות ואמצעי או ראש תוך סוף ואמרנו סעל
השלטה וכדק לומר כל' לא על פחות ממנו' ומן הסנים הכי נכבד כי הוא
כולל הסנים ואינו ככלל בסנים' ומפני היות מלת כל בודקת במספר הזה
כאמור לכך הוא מאד נעלה ובו בחרו הפרפי לקלם את בוראס ית' בקדמה
משלטי' וברכת כהנים משלטי' ואזל בריך רחמנא דיהב אוריץ תליתאי'
לעתא תליתאי' בירחא תליתאי' עי' תליתאי' ולרעת הרבים האומרים
שהסנים

הפרק התשיעי

לכך היתה הו' ג'ם היא א' מאותיו' שמו הגדול ב'ה והיה המספר הזה והקודם
 לו הוראה על השלמות. אשר על זה אמר אלישע ליואש מלך ישראל להכות
 חמש או שש פעמים אז הכית את ארס עד בלה. ולמעלות המספר הזה
 היו ימי הברואה ששה י' והיו במכורה ששה קנים רומזים ששה סדרו מנסה
 והיה המספר הזה הכנה לכל הדברים הדורכים דרך השלמות שמו אל
 הקדשה כענין ויכסו הענף ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי. ואל
 החרות וההכלה שש שנים יעבוד ובשביעית יבא לחפשי חכם שש ערי
 מקלנו תהיינה לכם. ואל המלכות שש מעלות לכסא. ואל הכניעות שש
 כפיים לא' הקטונו והופי ששה חרשי' במזן המר' וששה חרשי' בבשמי':
מספר הז' הוא מספר נכבד וחשוב מאד וזה מפני שכל המספרים עד
 העשרה הם מולידים או נולדים ובכך יש להם יחס והבטירות
 עם זולתם. הא' הוא מוליד כל המספרים כאשר אמרנו. והב' מוליד הד'
 והג' הו' והט' והד' הח' וההא היוד' הו' נולד מהג' והח' מהד' והט' ג'ם הוא
 מהג'. והי' מההא' נשאר הז' שאינו מוליד ואינו נולד. ואכ' אין לו יחס עם
 קודם או מאחר לו כדמיון האל ית' אשר על זה בחר בשביעיות וקדם את
 יום השבת שביעי לימים שאנו מכבדים אותו בשביעיות יין ובשר ודג מכל
 א' מהם עולה ז' במספר קטן וחותיות ראשונות של כל א' מהם עולות שבעה
 וכך השניות וכך השלישיות וכמו כן אנו מכבדים אותו בכר' שעולה שבעה.
החכמים המאשרים לנו שגור השבעה היכלות ששה עצמי' רוחניים
 מתנוצצים לכמה מיני חשמלים חיות וחופניים אשר עבודת
 הקדש עליהם. וכבדנו ז' היכלות הטמאה שהם עצמים חסוכים מתנוצצו'
 לכמה מיני מלאכי חבלה ומזיקין להעניש החוטאים כי ג'ם את זה לעמת
 זה עשה האלקים:

מלכים ב יג

שמות כד

שם כא במדבר לה

מלכים א יטעיה ז

אסתר ב

מלכים ב יג

מקראל ג

זכריה ד

ג'ם תורתנו הקדושה חבבה עמודיה שבעה. כמאן דעביר מריסיה
 דוירבר עד ויהי בנסוע הארוץ חד' ומן ויהי בנסוע הארוץ עד
 ובכוחה יאמר חד' ומן ובכוחה עד קסיה דספרא חד' הרי שבעה ודרכיה
 דרכי נעם קובבי' על מספר זה שבעת ימי בראשית' שבעת ימי המסחה
 ושבע ברכות לחתן וכלה. שבעת ימי אבלות' שבעת ימי המלאים' שבע
 סכים לשמטה. שבע שמטות ליוכל. שבעת ימי הפסח. שבעת ימי החג.
 שבעת ימי ספירה לכדה לטהרתה. וישראל סנטמא'ו בלולי מצרים ושמעו
 ליצרים שבע שמות כקראו לו ועליהם אמר הכיף כטמאת הכדה היתה
 דרכם לפני' הוצרכו לטהרתם שבעה שבועות אחד לכל א' משמות יבה'
 או מפני שעבדו במצרים לשבעה ככבי' לכת הוצרכו שבוע של טהרה לכל
 זכריה ד א' מהם. וזה מעשה המכורה בשבעה כרותיה עליה. שבעה אלה עיני ה'
 המה משוטטים בכל הארץ. וזה ענין כבוד של מקדש של שבע ימים כי
 קוד כחום אכל המטכילים במספר השבעה אשר ממנו יודע טעם מרובת
 המספר

הפרק הששי

כח

צמדבר כג

יחשבו מלכים א ז

אמקד א עס כ

המספר הזה בכתבי הקדש גם בכלעם חת סבעת המזבחות ערכתי
 זביהושע סבעה כהנים יסאו סבעה שופרות היוכלי בבנין הבית ויבנהו
 סבע סנים ובאחשורס סבעת הסריסים וגו' ואת סבע הבגרות וגו' גם
 העולם נחלק לסבע איתלמים קולות המוסיקה סבעה כי הסמיני חוזר
 לאחד החכמות החפסיות אשר בסכל העיוני הן סבע ונקראו ארמי
 ליביראלי חס מפני שעל ידיהן יהיה סכל האדם חפסי מאשר הספקות או
 מפני שנתנו לחפסים כי קדמוני הרומיים אמרו אותנה לעברים והן
 הגראמטיקה הרטוריקה הלוגיקה האריטמטיקה המוסיקה
 הביאומטריאה והאסטרונוגיאיה גם המלאכות מיקאניכי אשר בסכל
 המעשי הן סבע מלאכת הסמרי מלאכת בלי זין מלאכת הנהגת הספינה
 מלאכת עבודת האדמה מלאכת הכירה מלאכת הרפואה ומלאכת
 הכחוק ונקראו מיקאניכי אשר בלסונס מלה זו תורה כאוף מפני שהסכל
 עוזב פעלתו העצמית סהיא הסכלה לזנות אחריהן ותורה גכ על
 הנעשה בידים

החזוים בככבים המה ראו מעלה במספר הן כי אמרו סנסות חיי
 האדם מסועבדים למספר זה היינו הן סנים ראשונות הן
 תחת הלככה והן סנים הסניות הן לככבי והסליסיות לכנה והן הרביעיות
 לחמה והן החמסיות למארים והן הססיות לכדק והן הסביעיות לסבתאני
חכמי ההכרסה אמרו כי בסבע סנים ראשונות מחיי האדם יפקח עינו
 על הטוב והרע ובז' הסניו יתחיל להזריע זרע וזה מכונן לאמרס
 אל סכדורות הראשונים היו מולידים מבן ח' וגו' סנה יובז הסליסיות
 יהיו ימי במיחתו וגדולו בארך וברחב ובז' הרביעיות יהיו ימי במיחתו
 בעומק ובז' החמסיות תסלס במיחתו ובז' הססיות יהיו ימי העמידה
 ובז' הסביעיות יהיו ימי הירירה :

הפירלוסופים והרופאים יבואס לחקור על מרוכת חיי האדם מזד
 מזגו בסתמשו ממספר הן כי ראו בו הסתנות בימים
 ובחדשים ובסנים :

כל זה הגיע למספר הסבעה מספר סכלו אומר כבוד בכל אשר יפכה
 והסל הולך אל מקום א' :

מספר השמנה בעלי חכמת המוסיקה קראו אותו קונקונאכנה סלמה
 מפני סכל הקולות כלולים במספר מהאזער הח' ואולי סעל זה
 כהגו הקדמונים לקרוא סמנה אל הרבר הסלס סבענים סאין בו טום
 חסרון כי כן היו נוהגים לקרוא א הרברים סס מספר מיחס לאיכויותיהם
 ולטבעס כמו שאמרו שהמברים היו קוראים אל האלס אף כה מפני שסבס
 סהסער חס לא ידבר בג' סנים סהס אף כה ימים יסאר אס גם האחרונים
 יקראו הרבר הסלס על סס המספר הזה אוטימו ומלה זו תורה גכ חמדק
 כי סדבר

כי הדבר הטלם הוא בכסף וסגלת ה' היא לממון כהר שאם תכה אותו
 בעצמו ובמקדושים אשר למטה ממנו עד אחד תמצא בהכחות הן סדר
 האחרים מאחד עד פניה זה במנותך העשרות לאחדים והמשל ח' ח' הם
 ס' שנים בכחם י' הוא ח' ופ' ה' הם ל' שנים בכחם י' פ' הם ז' ופ' ח' הם
 מ' שנים בכחם י' פ' הם ג' וכך עד ה' ומפני הטלמות אשר אל המספר
 הזה כרעה לו לאל ית' בארם ובבמהה וביום השמיני ימול' ומיום השמיני
 והלילה ירעה יודעי העתים ספרו שהדומה לאל היו קוראים שמות לילדים
 עד עבור ז' ימים אחד לידתם מפני טוירי הטבור כאלו לא יראו בהם זאת
 חיות עד השמיני' ובג' ד' כהן גדול היו עמיה' ומפני עזרת בתיהם גם
 הוא לממחה עם יתר ימי החב' וכך אמרו במסכת הלל והעמחה עמכה
 וכבוד משמחו יהיה של ח' כיתיק הוא סכתוב יודעו תועי רוח בוכה והרמז

מספר 21
 מספר 22
 מספר 23

ישעיה כט
 תלים יב

במספר התפעה אמרו הקדמונים כי הוא מספר בלתי מ' אשר מטעמים
 אם מפני שמיוחס אל ה' כפי דרכי המוסיקה וברוע קולו תמוג
 ארץ ואם מפני כי במלאכת ההגיון מנו עשרה מאמרות הא' עכש והחשעה
 מקרה ואך הכל יהמיון התפעה בלעדי העשירי' ואם מפני כי בטנה
 התשיעית להוטע לכד מלך אשור את גומרון ובטנה התשיעית לכדקיה בא
 כ' מלך בבל על ירוסלם ובתפעה באב נחרב הבית' ואמנם כבר כתבנו
 שכל המספרים עד י' הם מאשרי' ואם מספר זה מיוחס ל' ה' היא הנותנת
 סלמות ומעלה אליו כי ה' קרוב למקור המספר וכבר שללנו מהב' כל
 הגוראה רעה' ואם היו המאמרות בהגיון תפעה מהם באפקס ותהו בלעדי
 העשירי לא מפני זה יתחייב שכל דבר הנמכה עד תפעה יהיה למארה כי
 הלא ארבעה דברי' שכלו בגמס האורך והרחב והעומק והדבר הסובלם
 הרביעי עכס והג' מקדושים והנה הג' כאלו אינם בלעדי מיאמות הר' ולא
 יזדק בטביל זה לומר סיהיה מספר הטלמה בלתי שלם' ואם כחשוב תועה
 על מספר ט' מפני המאורעות שאירעו בו מה נאמר על כוס הרביעי וזום
 החמשי וזום השביעי וזום העשירי היתכן שנאמר שכל המספרים האלה
 בלתי מאשרים' אמנם האמת הוא שאין במאורעו' כח להטיל דופי במספר'
 ומה גם כי מצאנו סגולה כפלאה בעכס המספר הזה והיא שלא יקבל סנוי
 ע' מום מין הכחה וזה בחשוב העשרות והמאות והאלפים לאחרים והמשל
 ב' ט' הם י' פ' הם ט' ג' פ' הם כ' וכך תמיד לא יגרעו ולא יוספו על ט'
 וכל האחרים יחד לא יעדיפו על ט' כי מא' עד ט' והט' בכלל הם עולים למספר
 מה שהוא ט' ורמז לרבר זה האמת לא ישתנה כי אמת בג' ט' ובא ית' נאמר
 וזה' אלקים אמת' ובתורתנו ותורתך אמת' ובישראל כל' זרע אמת וזה
 טעם ארם ארם' ואתם קרואים ארם וכו' לרמז על האשור המיוחס להם
 מפני הכביא מלאכי ח' ה' לא סביתו ואתם בני יעקב לא כליתם' כי ארם

עמקס י' תלים קטס יכתיב כ

סלכני ג

בג'

צגו' ט' וכן אחת וזה ענין אחת נכבים היום כלכם וכן להורות על דבר
 הראוי להתקיים הנחה תבת ברית שמספרה ט' ושאל האל ית' מיתקיימו
 באמונתו באמרו מה' ה' אלוקיך שאל מעמד מה עולה ט' וגם יראה עולה ^{דכנים}
 ט' ואברהם העולה ט' כאשר נתקיים לבחול חסד עם הבריות להכניסם
 תחת כנפי הפכינה וזה למדת חסד לאברהם העולה יח' ט' עולים וט'
 יורדים כי תהום אל תהום קורא וכאחרם אל אבני מומיך חסוד מומיך וגם
 מים בני' ט' הרי פסגלת המספר הזה נכבה סגל ולא יסתנה :

מספר העשרה הוא מקבץ כל האחר' וכוללם באחד כי בתשעה ישלם
 העגול והעשירי הוא כעצת שופו בתחלתו והצורה העגולה שלא
 נודע לה ראש וסוף היא רמז לכל דבר בבית זה ענין עתיד הקב' לעשות
 מחול לכד'קים כלו לענגם בענג נכחי וכן כד'קים יושבים ועטרותיהם
 בראשיהם ענג נכחי וכן תפוח עקבו של אדם הראשון היה מכה גלגל
 חזה כלו נכחות חמרו וישוב ל' ומכד'יקי הרבים כסכבים עולם ועד
 והמשכילי זהירו וגו' והנביא אמר ביום ההוא יהיה צמח הל'צבי ולכבוד
 שהוא החלק השכלי ופירו הארץ שהוא החלק החמרי לבאח ולתפארת וגו'
 והוא מספר עגול' ג' מפני היות בו סגלת הה' והו' שזכרו להיות שומר
 עמנו במדב'נו כי פ' ה' ק' וכן שומר עמנו במעקבו כי פ' ק' הם אלף
 עגום הוא י' ולחשיבו מספר העשרה בבחינות אה היתה אה היות ראשונה
 לשם הגדול והקדום בה אשר ישלילנו שכלנו מלך בעשרה לבוסי' הרמוזים
 בעסקוק לך ה' הגדלה וגו' ומלאכינו המשרתי' לפני ככללו כי מדרגות חיות
 כרובים שרפים איפים ארזלים חשמלים תרשימים מלאכים אקים אישי'
 ויש מיס בני האלקים תזורת תרשימים עולם הגלגלים ג' ככלל בי'
 היינו גלגל השכל שהוא על כלם וגלגל המקיף וגלגל המזל' היינו האפודה
 זו כשבי לבת העולם כב'רא בי מאמרות שהוא המספר השלם ולא במאמר
 ח' בלבד שלא לתת מקום לחשוב מהפשוט בתכלית הפשיטות לא יזא
 מחנו כי אם דבר פשוט ושיתר הסויות נתהוו וכשתלסלו מליהן בלא כונה
 מאתיות כי בזה לא היה מקום לשכר וענג זה טעם כדי להפ'ע וכו'
 התורה ג' כללה כל מצותיה בי' דברות' במשכן כצטוו לעשות עשר יריעו'
 ובתקדש עשה שלמה עשר מככות עשר כורות' י' שלחנות' י' מנורות' כשיאו'
 כפים הוא בי' אצבעות' וכל דבר שבקדשה אינו בפחות מעשרה כי השלמו'
 והקדשה והנכחות תלוים בזה המספר לכן איך פוחדת' מי' פסוקי בקריאת
 התורה וכמו של ע"ה בעשר יומין כאשרו בכלל פשור זמרו לו כי אז יהיה
 הנגון שלם וכערך בעשרת ימיו עד שיאמרו הכה לקינו זה וחרם הראשון
 כטל עשר עטרות' ועשר נסיונות נתנסה א"ה באופ' היותר שלם שבכסותן
 להודיע לב'ז עולם אחותו ובטחוננו בקינו' וי' דורות מאדם ועד נח להודיע
 שלמות ארץ אפו ית' י' דורות מנח ועד אברהם להודיע שלמות הצדוק
 שקבל

דכאל יב
 ישעיש ד

תלים לו

הפרק החשיעי

מקבל שכר כלם : ולקח המכרים עשר מכות יסורים שלמים על מרים
 ומנו חכמים יד דברים שירדו מהם בעולם יקבין כלומר ממספר כלם
במספר העשרים יחסו אל העשרה כיחס השנים ל האחד ויען לפי דעת
 הרבים השנים הוא תחלת המספר לכן כשיגיע האדם לעשרים
 שנה הרי הוא כפר יסבגמר בשלנו ועם אנשים ימנה כבד של מעלה להיות
 בעצם על מריו כי מתי מדבר לא היה בהם פחות מבין עשרים : ובבד של
 מטה להיות מקחו וממכרו ממכר בקרקעות ולהיות מיוצאי צבא
 כאמרם בן עשרים לרוף : ומספר כסף מכירתו של יוסף לא העריף על
 הסך הזה עשרי' כסף סך שאינו לא בצחינת תחלת המספר להודיע ולהודיע
 מהשבטים כסף לא יחשובו : גם הסקל האמור בתורה הוא עשרים גרה
 דבר מועט בבחינה הנז' למען לא יקשה מתן מחזיתו על הדל אשר לא
 ימעט : והנה כמו שהמספר הנכלל הוא יותר מעלה מהמספר הנפרט
 דומי שהב' והג' הנכללי' בהא הם יותר מעלים מהב' והג' הנפרטים לעצמם
 וזה מפני כלילות מעלת ההא הנזכרת בהם : כן הנספר הנכלל מאשר
 מהנפרט לעצמו לרמיון בית בכורו של איוב שלא היה נסמך לבתי אחרים
 ויבא הרוח ויגע בארבע פנות הבית ויפול : ולכך אמרו איז הברכה מזויה
 ברבר המנוי וכו' : ומה גם אם הנספר יהיה אדם שיש לו זכות וחובה ואיז
 אדם צדיק בארץ וכו' תבואהו שואה אם יהיה נמנה ונפרט לעצמו מפני
 שיהיו מעשיו נפרטין להעצם משלוחי ההטבה אם הטא ואשם וזכו הרבי'
 לא תעמוד לו בהיותו נפרט ונפרד מכללם ובכך אם יהיו הנמנים רבים
 יחול בהם הנבא : וזה דבר הסממית לאלישע בקוד עמי אכני וישבת
 דמלכותא דארעא בעין מלכותא דרקייעא וזה ענין אחד רואה ונזקק שנים
 רואים וכו' שכרבות כללות האנשים תרבה הזכות ותגין וכך להפך
 ומפני שהאל יתברך חפץ חסד בזה שכאשר יהיו ישראל נמנים
 בצדק יחזו פניו קודם לכן : והנפרטים במינס יתכפרו עי' מחזית
 הסקל שהוא דבר הנפרט מכללו ע"ד אמרם אל במעיל יבא דבר שבקול
 ויכפר על מעשה קול : וכך כל יתר בגדי כהנה היו מכפרי' על כיוצא בהם
 כדי להעמיד כל אחד מכחות הנפש על בוריו וטובו לרומת כל אבר
 מחזיק אבר ותהיינה אותיות לסוכנו הקרושה כ"ב שבהן בחינה כפולה
 מתחלת המספר מפני שהיו ראשית כל ראשית ביד הבורא ית' בבריות
 העולם :

במספר השלמים יש בו מטעם סגלות השלמה אשר אחת מהן היא
 הוראת החזק לכן אמרו בן שלמים לכח והלויים נמנו מבין
 שלמים ומעלה לעבוד עבודה : וברוד כאמר בן שלמים שנה דוד במלכו
 מוסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלמים אלף לחזק סמירת עם ה'
 ושלמים התחזקו להלחם בישראל בשלמים אף רכב : ולעצם נביחת סוד
 המועד

המועד לעבר או אמה כנעניים קצבה תורה כסף שלמים שקלים שהוא
מספר קיים ועומד בין שיהיה העבר כוקב מרבוליות או מכה שחין וברול
פרע ל' יום כהתם כוזרות שאינו פחות מל' יום ולמשפט חבלות ל' יום
לביהוץ ולתקפורת כי הזמן הזה היה ראוי להחשב חזק וקבוע מפני שהוא
כלל כל התקפים הקף היום השמשי והקף ז' ככבי לכת לימות הסבוע
והקף החדש הירחי :

מספר הארבעי אשר לו מכה הארבעה להלל מאד מאכזבוהו בכתוב
כמו אם מכרך ומזקק את החמר למען יתמו חטאים מן הארץ
כארבעים יום שהיה המבול וארבעים שנה לרור המדבר והנשחרים
ישמעו ויראו ולפי זה חזל שמקל המטה שהעניס המדבירים היה ארבעי
סאה ואתיא כמד' שכל מכה ומכה היתה של ר' מכות עוד יבא מספר זה
אם לכלא הפשע ולהתם חטאת ארבעים יכנו וכך ויתכס ה' ביד פלמתיס
ארבעים שנה או להכין את החמר לקבול מדרגה עליונה במשה שנה' בו
ו'הי' עם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה ובאליהו וילך בכח האכילה
היה ארבעים יום ובו' וכח' צדוק דיתבי בתענית מ' שנה לקנות מדרגת
זכות דלה ליחבר ורופלס או לפת לקני' את החמה שלא זסרית כארבעי
יום לחמוס' ועל בחיבת הכרף והזקוק אשר אל המספר הזה היו שמות
ג' גואלי אמתנו מתחילים בו משה מרדכי משיח וכאמרו יתבררו ויתלבנו
ויכרפו רבי' ונלו עמם ג' אלפי אהרן אקתר חליה לרנוז על עזרס
מקדס אל א' בה' ורמז לרבר ואם ג' אל' יגאל' זה המספר יועיל להעביר
חלורת השכחה כאמרס תנא מניה ארבעי זמנין ודמיא ליה כמאן דמנחא
בביסתי' וינסיקו לו לארס להתקסס משמועות רבו כאמרס זל על זל'
בתן ה' לכס לב לרעת וגו' עד היום הזה מנאן לתלמיד שאינו עומד על
רעת רבו עד שהוא בן ארבעים ולכן אמרו בן ארבעים לבינה :

מקום לו מלכים א י

דברים כ

מספר החמשים כבר הודענו כמה כחו גדול אמנם עוד לו יתרון
בהיותו כולל שבע שביעיות לכן היה הזמן המוגבל בו קבוע
להשכיל מפלאות תמים רעים בחרות מחלטת כמשפט כל דבר מיוחד זה
בשנת היובל שהיא כסוף שבע שבתות שנים וכ שצרי בינה כבראו אמה
על ידיהם ג' אלה וחרות באים לעולם ומעטס זה נשתמשו הכתובים מל'
הרבי' ברברס מהאל' ות' נעשה ארס ירדה וכבלה ונהגו לתת כנוי הרבים
לכל א' תיחודי גדולי המעלה והלנו בן חמשים שנה לא יעבוד עוד
ומתקסי המלכות היו שרי החמשים ויקן רור את הגבן לבנות עליו
המקדס כסוף שקלים חמשים וארנויהו בן חגיית חמשים חיס רבים לפני
דרך חרות וככלל הנה המספר הזה כלי תשמיס ביד גדולי המעלה
לכן החביא עובדיה מכביאוי ה' חמשים חמשים איש במערה והמן בג' אותן
וכבאונו הכין לו עץ גבוה חמשים אמה וכל חמשים שנה קרואים עולם

דברים כ

הפרק התשיעי

ומי שהגיע לחיי עולם של חמשים שנה ידע מקורותיו למספיק לכך אמרו
בן חמשים לעכה : **בספר** המצרים הוא מבטח מסגלות השפה וניספה בו מעלה כי היו
הואם יסג הכאת כל האמרים עד השפה כודקות בני היינו בפ שלמים
הם ששים : גפ עפאים הם ששים : ד' טו הם ס' : הפ' ב הם ס' פי' הכ ס'
מזה נראה שכל חלקיו מסכימים לכללו : ובה היה מספר זה ככנור נעים
כערך בכל מיתריו שחם יביץ וחלק ק ל א' זר ביניהם ימולל ויבט כאמר
כזכור עיד בפ כח בעז' וזה קפת טעם לשבח לבטול אסור בטש' המקבל
אכל רבותינו באממכתא דזרוע בשלה מן הא ל טל נזיר שמבטלים הכל
יחר עם היות הזרוע לכהן ואסור לזר והאיל לבעלים כי הזרוע עם בשר
ועצמות היא א' ממשם מן האיל עם בשר ועצמות : ולא נתנה תורה אלא
במעמד ס רבוא ויהיו ששה סדרי המסכה נחלקי לששים מסכתות מלבד
מסכת אבות אשר היא משלים ודרך ארץ לא דינו וכל א' מהן במלך בגרוד
היו אכל המוכיא כל זמנו בהכנות חיי שעה ואומ' לסאפכה אפכה כי זאת
היתה לרעתי כונת אחד מהגרולים שהעיר באמרו פעם א' נפלה בינת בר
יוכני וטבעה ששים כרכים : והעלו שם שמוזרת היתה : להורות טזה וזה
אינו מתקיים בידו כירבים מד'ל נהגו מנהג הקדמונים לרבר בחידה :
ולחשיבות המספר הזה הארוכה תורה להגיד לנו מספר ערי שב ששים
עיר ולא כן עפתה במספר ערי סיחוף להודיענו כמות הכבת : וכסוייע
האדם בשניו למספר החשוב הזה ראוי לשבת בראש כאמרם בתסכה
הלך אחד הזקנה לבן אהרו בן ששים לקנה : **בספר**
השבעים ולכו יונקותיו בדרך מעלת מספר השבעה : וירדו
אבותינו מצרימה בשבעים נפש ומתם יבאו רבבות אלפי
ישראל : ואיליו הערה שבעים : עם לברד יסכון : ואין לו יחם עם זולתו
כמספר השבעה : וכשבאו אל מה ספר הכתוב שהיו שם יב עינות מים
ושבעים תמרים להודיע גדולת האמה כי ירוע הוא שחצין המים ירדלו
התמרים וכן שבעים זקנים היו יונקים לתורים מ'ב שבטי ישראל עד
ומת' למ די יותר מכלם : ובכל א' מקרבנות הנשיאים היה מזוק א' כסף
שבעים שקל : בשקל הקדש יבוא המספר הזה מהמזרקות לספר על עזמות
המלכות בחזי הכרור כי כן המזרק עגול ועל תמונת חזי כרור : וכך פרי
החב היו שבעים לפכה עליהם שלא יהיה העלם חרב בעינותיהם : ובאו
האמות וסריהם במספר החשוב הזה מנני שעתידים הם להתחר עם
ישראל בקדסה כאמרו והלכו גוים לאורך ובוים הסוא יהיה ה' אחד ועזו
אמר : ואמרו ז'ל בן שבעים לסיבה סכן דור היה בן שבעים שנה כסאמר
עליו וימת בשבעה טובה : וטעם נתינת תאר שב לבן שבעים הוא מסכה
היות

פי' ו

ששים

היות בו מטבע מספ' הטבעה להיות כפרד לעצמו והוא מענין כרכט בסיב
 חף ירי מכה לא יבא כי הסיב אינ' לו טוס יחם באכילה עם המכה והמרורי
 וכך מי טהוא בן טבעי לפי מנהג ונימוס קצת מדינות אינ' ערד מקהו מקח
 וממכרו ממכר כלא כפרד מבני חלף וכן אמר הראב"ע בשירו חס סכ תיו
 נגעו אלי טבעי אינ' דבריו נראים ונטמעים :

ככפר השמנים יוצין ופרח דררכי מכפר הח' המורה על הדבר הטלס
 כמו טקדס לכך העידה תורה על מוע"ה טהיה בן שמנים טנה
 בעמדו לפני טרעה ויהלמידי הלל הזקן טהיו טלמים בתכלית הטלמות
 היה מקפרס שמנים והארס אינו מגיע לטמנים טנה חלף מפני גבורת
 כל ח' מחלקי הרבנותו טחס היה אחד מהם תתמוטט בינ' חבריו יגע
 הארס ואיו וזה טעם ואס בגבורות שמנים טנה בלטון רביו כי נראו בו
 גבורות בכל חלקיו הרבנותו מאחר טלף התקומם ח על חברו ברוב הטנו
 ומכחתי בנסח ח' בן שמנים לגבורות וכך לטון הגמרא על מטנת המביא
 גט והניחו זקן כותנו בחזקת טהוא קייס' לא טנו טלף טלף הגיע לגבורות
ככפר התטעים מריח טגלת התטעה וטריח כי לא תבואהו הטתנות
 לכך באשר היה אברהם קייס באמונת יחוד האל ית בן טטעים
 ותטע טנים טהורחת הקייס ככפלת בהין נכטוה לחתום בטרו באת
 ברית קדש לקייס בו הורחת התטעה כי כן עלה תבת ברית וכרף האל
 ית בטמו אברס העולה תטעה אות המורה על יחודו מבלי היות לה רע
 כאשר זכרנו ובה מספר תטעה טהיה בטמו חזר לח' וזה ענין אחד היה
 אברהם ועי' טלף זו העולה במספר אחד טהוא יג וזה להקרא תמים
 טעולה יג וזה להקרא אוהב זרע אברהם אוהבי כי אהבה עולה יג וזה
 מספר בודק מאד באברה' חס היוד מפני שאברס עם תוספת אות היחוד
 הכי' והג' כי כמו טמספר הג' הוא תחלת מספר הכפרדים כן אברהם
 עי' מכות הברית היה ראטון לכפרדים וכבר לים מן האמות וגם טרה בת
 תטעים טנה נפקדה בהתקיימה על יחוד טס' ומה טחול בן תטעי' לטוח
 טהוא תנין ולפני היספוך טיחו כי בהגיע הארס בטניו חל התטעים יטעה
 חל ע טהו ויתקייס מאד באמונתו :

מכפר המאה חוזר גם הוא לאחד כי כמו טהעטרה כולל כל ט' האחדו'
 כן המאה כולל ט' העטרות ועל היחס הזה אמר הכתוב תחת
 גערה במבין כלו גערה אחת מהכות כסיל מאה וחלל בן מאה כאלו מת
 ועבר ובטל מן העולם וקטשה כי ידוע הוא טהמת עבר ובטל מן העולם
 אבל הכונה היא כי מי טהגיע בטניו למספר מאה יטוב לימי עלומיו להיות
 ככך טנה כמספר מאה חוזר לח' והרי ח' כאלו מת לח' מת ממט חלף
 זקן טטעה תלמודו קקטן זה טבא מלאך וכטרו על טיי וכו' ועבר ובטל
 מן העולם טכיון טזכה להאריך ימים כל ה' כוכל לטטוט טכלל גלגו יו'
 ותכת

י. ט
 יטעיס ט

ותבת כלל מוזר גם על ועבר ובטל כי המפטר לא קי' הוא ואכחנו לא כדע:
בעתה קודם מטכילי לא אחריך בסגלות המספרים המרכבים כי
 עליך המלכה לבמוד וליחס אחת עפ הסגלות אשר שמי
 לפניך כאשר אתה הראית במספר ה' ב' אף נתיחס לאברהם ולדמיון עוד
 אם יקחד לבך לתת טוב טעם למספר כו' בטס הגדול ב' תזכור מה
 שהעירותי על מספר הכ' החוזר לב' שהוא תחלת המספר ועל מספר הו'
 שהוא מספר מקבל מורה דבר בלתי נודע לו ראשית ואחרית ולו תבין
 וראת ה' כי עם היות המספר מוזהם אליו ית לצורך ברוחיו איך ליהם לו
 ראשית ואחרית חילוף זכך א' יליו מעימך דברי הפרק הזה ולא תחשוב
 היותו רחוק מרקדות לסוכנו אך דע כי ממוח עכמותיו יסקה טוב טעם
 לאותיות אשר מהן חברו שמות הכבדאים שהן מתאימות לטבע המטבע
 בכל דבר ודבר ומה גם בהצטרף להן הוראת פתרון כל פס ושם דמיון
 זה פס נשר יאות לו מפני שלש סגלות שכמזכו בו א' היותו מלך בעופות
 ב' חזק הראות ויפה כחו לעוף בשמים ג' כנפיו כושרות בהתחדשו
 הז' המורה חרות תורה על הסגלה הראשונה והס' המורה חוזק נמרץ
 כאשר קדם לנו בפ' זה תורה על השמית והר' המורה חלוק תורה על
 השלישית כי נעשה כבריה חדשה ומצורף לזה פתרון השם המורה על
 נסירת הכנפים וכך פס כלב פתרונו כלו לב מפני שהוא מהב עיז וכולל
 כלב השמים שהוא ככב כלוה לככבי רבים וכלב הארץ שטבע אישי מינו
 להיות שוכאים זה את זה וכלב המים שהוא דג ככלב השמים נרמז בכך
 החוזרת לב וכולל אחדים רבים כן הכלב הזה נלוה לככבים רבים והוא
 בשמים ששם שמים הוא מהשמות השניים שאין להם יחיד כלב הארץ
 נרמז בלמד החוזר לב' שהיא תחלת מספר הכפרדים וכולל אחדים כן מין
 כלב הארץ כולל אישים רבים מינו כפרדים ושוכאים זה את זה כלב
 המים נרמז בב' מפני שטבעו להיות במים ששם מים הוא מהשניים וכך
 פס קום עמינו משוש על סגלת כהלת הסוס וזהפכו הסיכוי לשמכין להורו
 על היותו מוסך וערוך למלחמה כמו שהמספר הו' והס' הם נערכו כאמור
 וכל בר לבב יקום מאלה ליתר השמות כי הכל היה בחכמתו ית' וכאמר
 זל אשר פס שמות בארץ אל תקרי שמות אלה שמות וזהכרח האת הוא כי
 אמר הכתוב לכו חזו מפעלות ה' והלא השם הזה מורה רחמים ואיך אמר
 אשר פס שמות בארץ לכך אמר את שמות אלה שמות

עלים מ'

העמים המשתקין כמו אדם סגור מאדמה חנה מאס כל חי קין מקומתי
איש פת משת ליאלקים סבת כי בו שבת ורזל כנו אותה לשון קדש
היינו לשון האל ית' שהוא קדש קדשים הוא ברחמינו ויבהכנו להפוך
ולתקן כלל אות מתורתו:

בדרכים אחרים אשר לשמות ובפרט בדרכי הסמיכות

השמות האה מזכרנו יש בכללם עם שהוא נגזר מן הפעל ויש שהפעל

נגזר ממנו כמו ראובן שמעון זבולן הם שמות נבזרים מן

הפעל ועל השוב מוקיפים אותיות האמנותיו על הפעל או דגם בעין לגזור

ממנו עם כמו מן בכה תבנית ובנין ומן שמע משמעת מן זמר תזמור

וזמרה ומן פתל פתיל הנעורת חותמך ופתילך כפתל ועקם כפתיל

אלקים ומן פקד פקידה ופקדון ומן שכך משכך ומן זכר זכרון ומן

שמן באשמים כמתים ומן זרח אזרח ורבותינו גזרו מן סעד סעודה

ומן דרם דרסה ובכתובים במדרש הכביא ערו ומן לקח מקח שוחר:

ולא אחרל מהזהירך על השבוע הסגור בפי רבים והוא מקח טעות

יהא בסגול ע"מ לקח רקח ולא זכרו שאלה האות הכאסות בהם

שרם אמנם מקח המם בו נוספת ולכן ראו לקרוא מקח בחרק המם

והגם הקוף לתשלום למר לקח וכך מצאנו בדרברי הימים ומקח שוחר

בחרק ובנחמיה המביאים את המקחות וכל שבה יותכף ג"כ לומר

מקח טעות בפתח ע"מ הבית מסח מתן אדם זכך בדבריו רזל מן נבש

מגע בכל לא הרגם בא לחסרוץ הפה ויש אשר יהיה הרגם להפוך הפעל

לעם כמו אש ומחא הגב חטאת היא סבת טבתון או להשך עם דבר

לעם התאר כמו ולא יודע עול בסת ואכל רבותינו במל חמר קבר ודמעה

אמנם הפעל הנגזר מן הפס הוא כמו רשע חכם בדיק מלך אזן

עין ומן כאס וכאמן כאס ובלשון המסנה נומתו לו כומינו

יעים כ

לעליה

שפעול יוראשית למ מפלי ס רשעי ל
ישעים כע
לס כ יב
הס סל א יא
הס סל א יב
הס סל א יג
הס סל א יד
הס סל א יו
מלכיס כ יא מפלי ים
שמות ככ ויקרא ס שקות לל
כעליס א
הס סל א יז
יעים ככ

הפרק העשירי

למלא בויו תמורת אף ויום שמות סגור מהם הפעל ויורו על הסך הפעלה
 כמו מן רסן ודמנו את המזבח פנינו הסרת הרסן ומן יבם ויבם אותה
 פענינו הכר ממנה סם יבמה בקחתך אותה לך לאשה וכך מן פעף
 מעבף פארה ומן טרם תבואתי תטרם ויתסן היות מזה ויטכב את בלהה
 מכוון למה סקבלו זל מבלכול היצוע וכך סכבת הטל סכבת זרע ענינם
 ספיכה שהוא פעל הפכי לסכיבה ומנוחה וסומן הסמות שהפעל כגור
 מהם הוא שאין בהם תוספת שום אחת מאותיות האמנותיו כמו מן יד וידו
 אבן כי ומן עין עיון את דוד ודומיהם ולא ראינו למכות כל חלה מינים
 בפני עצמם בפרק סקדם מפני שהם בכלל העשרה מינים סזכרו *

וידעת כי יפה כח העס להורות על דבר והפכו כמו חסר חפצתי ענינו
 לפנים מסורת הדין שהוא דבר מסבת חסר הוא ענינו חרפה
 שהיא דבר מנגה וכך חרם האומר לחרם ולא יזרח ענינו שמש שהוא
 דבר נקי ובגרב ובחרם הוא השמין היבם דבר נמאס וזה יקרה גם
 בפעלים כמו פעל גאל יורה נקיית הדבר או האדם מן הסעבוד כמו
 גאלה תהיה לו ואם גאל גאל את הערה ויורה גכ טויוף כמו לחם
 מגיאל מוראה ובחלה וכך טרם קלס מורה טבח כזרה לקלס אחתך
 וסלבטים ויהללה תרומו וקלסו להן ומורה חרפה לעב וקלס אשר על
 זה כתב רב עמרם גאון בסדור תפלות שלו שאין לומר ולתקלס וכך פעל
 קדם מורה קדמם שהיא החוק הטמאה קדוטים תהיו ומורה טנוף פן
 תקדמם המלחה תא תקטאב אמנם מפני פעל הנוב פעל זה זכור לטוב
 לא הרחיקו רב עמרם בסדרו:

עוד ראוי לדעת כי בשמות יש שם יסר ושם כוטה הסם היסר הוא
 המנח להורות על דבר מה במה שהוא נכבד לבר מבלי כוטה
 לכבדות או רבוי או סמיכות או כנוי או שמוס כמו מלך שאין לו כוטה לא
 מאלה אמנם הכוטה הוא סם מלכה שהוא כוטה אל הכבדות ושם מלכים
 כוטה אל הרבוי מלך מכרים כוטה אל הסמיכות וכך מלכי בקדם כוטה
 לסמיכות הכנוי והמלך דוד כוטה אל השמוס ולפעמים שהינה לו סתי
 כוטיית כמו מלכי ארץ כוטה לרבוי וסמיכות ולפעמים שלם ומלכיהם
 כהובי כוטה לרבוי ושמוס וסמיכות וכבר הארכנו למענינתנו במה סקדם
 במרות השמות ודרכיהם אשר מהן התבארה כוטיית אמנם מפני שיש
 בכטיית הסמיכות הוראות שתחלפות דאינו לערוך אותה בזס טרם
 באתנו מרדוטי השמות וראשונה נאמר שהשמות קבחים ישתנו בסמיכות
 אם באותיותיהם אם בכדודותיהם באותיותיהם הוא סכל השמות
 הנקביים שסופם הא אחר קמץ תשתנה ההא בתיו כמו מחמה חכמית
 ארס ומחלה כחלת עברי ה וכך בסמיכות כנוי אף חכמתי עמדה לי

בנקדות

הוא כי שמות הזכרים טסופס הא אחר פגול יסתנה הסגול

בכרי בסמיכות כנו או תבה כמו ומעטו בכרמל מעטת

השמות

אשר ע"מ פעל כמו אובר ככב תולע סופר יסתנה הקמץ

בפתח בסמיכות סוכר תרועה ככב חלקים וברבוי ויקרא כה עמוס ס יוסע ו תלים קמס

על משקל פעול או פעיל או אפול או פלוג או פעון כמו

קטון טלס נדיב ינעים מקום מלון זרוך ססוף סאון

רבוץ יסתנה קמץ ב זבא פלו אחיד ונעים זמירות מלון אורחים מסוף

בני רכון ירחע

ואשר

ע"מ פיל כמו ביתוח עין יסתנה הפתח לכרו ביתה כי מס

ביתו זית סמץ ורומיהס

ויש

סתתנה הנקרה וגם האות כמו ממלאכה מלחבת מחשבת

ומרכלה רבלת חאנים ורומיהס

מס

הרבים תפול בסמיכות וחרק הקודם לה יסוב כרו כמו מראשים

ואלפים ראשו אלפי ישראל ורומיהס וכפ עינים אזנים יסוב פתח

הכון לכרי בסמיכות ותפול המס עי"ה באזלי ארוכי ורומיהס יודי בזה

הערה פה כי עוד לאוק מלון במשקלי השמות סיבאו בפ"כ כי מס ביתס

טמע הוראות הסמיכות

א

על הרוב יורה מלת טל או מס בתחלת תבה סאחריו כמו סרירי רמיה לג

חרב סרירים מחרב כטיח חלקים כטיח מאלקים אשת רעהו

כרסות כנ ויקרא

ב

יורה על למד הקנין עבר אברהם לאברהם מלך סדום לסדום

יורה על הא עקמות פה עקמות הפה זעף מלך זעף המלך

מלכי ארץ מלכו הארץ ארמת קדש ארמת הקדש שהוא הליית

סוכאי בכע סוכאי הבכע

ד

יורה אחריו את ארכלי לחס את לחס עוטי מלאכה את מלאכה

וחוטי מחשבות את מחשבות סומרי משמרת את משמרת

ה

יורה על בית במוררו אור מורדים באור ורבים מיסני ארמת

ימנים בארמה תמים רעים ברעים יוספת כיון בכיון

ו

יורה על מלת על כמו והיו באוכלי סלחך באוכלים על סלחך

יורה על שתי מלות ארץ הערות אשר בו הערות סני התולעת

סני אשר בו התולעת

ח

יורה על מלת שהוא סהיא סהס כמו אדם עסוק שהוא עסוק

וסמועה טובה סהיא טובה מי המרים סהס מרים

ט

יורה על מלת אל יורדי היס אל היס

הפרק העשירי

עוד תרע כו לפעמים חסמך ת' הנקבה להא נוספת ואז יהיה באלו
 נכסלנו השמות ההם כמו אל' ה' בכרתה ל' הוא כלו נכסל סס כרה
 ויורה כרה גדולה וכן תפול עליהם אימתה פירושו אימה גדולה וכן
 עשיתיה המזמתה ודומיהם וזה יהיה ג' בפעלים תבולתיה לראש ופוף
 כפל חתה אהבתך ל' כלומר מהפלה היה שמרב ומיכל אהבו אותי מאחר
 שאני כלחם מלחמות ה' ורובה אמה בקב ותכלות וכו' אמנם בהיות שאין
 קבאה בקבאית המלכות וכלאחה אהבתך ל' יותר מאהבת נשים מרצ
 ומיכל וכן דרך הפלגה באמר כי החבאחה י' תבולתך טובה ענין כלס
 הוא להפליג הפעל הוא ולהגדיל ענינו וכן לפעמים כפל למד הפעל יורה
 על ההפלה כמו יחד אפירים שאכנו פירושו עמדו בשלוח מופלגת וכפתי
 לא רעננה ענינו אין בעקף הכסף הפלגת הלחות המבטרך להעמידו
 וכן בעותך צמתותני כפל למד לחזק וכאשר תהיה התבה כריכה
 חזוק והברת ב' אותיו דומות תהיה קפס על הלפון או למשמע און אז לא
 וזכאו במבטא כי אם א' מהאותיו הכפולו זה אם בפעלים אם בשמו לתקוף
 הלפון בפעלים כמו כהנים למאה ועשרים מהצדדים וכן ויהי כאשר
 למחצ צדדים ובשמות י' ישכר חמור גרס וריה כיחח כפל החית להורות
 על הפלגת נחת רוח ואחכך זכה יורה על סכר כפול כי הנותן בעין יפה
 כותף וכן יומם בהכפל המם יורה על הפלגת אורה היונו על זמן היות
 השמש על הארץ לבד לא כן יום מלפעמים יורה על יום ולילה ויהי ערב
 ויהי בקר יום אחד ובתלות כי איככה אוכל וראיתי באלו יאמר איכה
 איכה ולא יעלם ממנו שיבאו השמות בדמות סמוכים והם מוכרחים כמו
 עזי וזמרת יפה שהוא כמו וזמרתו חלוני שקופים אף נחלת ספרה עלי
 אם אחץ שבת לעיני ויש מהם באים בהפך והם ועכוה דרך כאיפה
 פעורים הראוי וענות דרך באיפת פעורים ויש מהם סמוכים לעולם
 כאיפון עינו ב' עין ויבא לפעמים סמוך על סמוך עד חמסה סמוכים
 גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלקים :

סס קכ
 סמות טו
 יכסו יא זכיוס לג
 שפאל ב א
 יקוטע ו איוב ככ
 סס טס טו
 תליס פח
 כרשית כע
 זכיוס כג
 כרשית א
 שפאל פ
 סמות טו מלכוס א ו תליס יו
 סס קלכ תליס סק קות ב
 זכיוס לכ תליס יו
 זכיוס ט

בהכרח המקף ובדרכיו ובקשר הפעלים עם אותיות

או תבות מיוחדות להם בכתבי הקדש :

המקף

אשר הוא קץ מחבר תבה לתבה ועם הטעמים לא נמנה

הוא משמש שמוס המיכות כמו כלל-כסף • סל כסף • יפה • כראשית כד פס לט

תאר • יפה התאר ועל הרוב לא יתן ולא יוסף דבר בין התיבות כמו אל

תפגע • בי לקר'א • לו • יול • מים ודומיהם • ויש לספק על ענינו וזכרו מאחר דומ 6 במדבר ככ פס כד

מאילו משמש לרבר שלא יורה עליו המיכות בלעדיו • אמנם ראשונה

בהוראת שמו נאמר כי לא נוכל להודות לרברי ר'אליה בחור שאמר שהוא

מלסון סבוב על שהוא מסבב ומרבק שתי תבות יחד • כי הנה עינינו

ע

הרואות שהסבוב ימשך מהרב' סכעון סופו בתחלת לא ממה סכעון סופו

בתחלת חברו בקו ישר כמו שהוא הענין במקף • לכך לבי אומר לי שהוא

מענין איך מקיפין שתי תבות לספות עליהן את הקדרה פענינו שאסור

לקרבו ז' לזו בשבת משום בוכס וכך תורמין מן המקף כלום מהסמוך זה

לזה • וכך יש קורין למקף סמך ודענין א' • אמנם בהכרח שמושו עבר

ברעתי שהוא לתק טוב טעם ודעת א הבכס המאמרים והמשל מאר בעה ישיה כח

להפתח ולא ימות לפתח ולא יחפר לחמו • תבת ולא הראשון במקף והסני

אינו במקף מפני שבוכת הכתוב לומר מהר הנסגר במכור להפתח ולא

ימות לפתח בין יפתח בין לא יפתח כאשר חשב הסוגר • כי רחמי האל

ית' יעזרוהו שלא ימות מיתה כפסית להשאר בשחת ואשני בעהז לא יחפר

לחמו ומזוני • ולולא המקף היה מובן להסך היינו • ולא אס לא יפתח •

ימות לפתח אמנם לא נכרך להקיף ולא הסני מפני שבגס אס כבינה נכרדי

וחוזר למעלה • וכאמר ולא • שלא יפתח אפטר שיחפר לחמו • היות הוא דרך

טבע • וכך וכי • ומכור איס את בתו לאמה וכי מקף כדי שלא יובן בתמיהה שמות כח

אמנם הטעם הזה תפל מפני שאשני שיכלול מקפין רבים לא יכלול את

הפרק האחד עשר

כלם לכן אומר שהנוסחים אשר כפי טבע הלשון ייוחס ויכתן לכל אחד מהם טעם בין שני שמות או בין פעל ושם כמו אחיעזר אחי טוב אחיה • ים מהם דבקים דבוק מוחלט כמו ירדיה פדהצור חלכאים עבטוט פתיגיל • ויש מהם דבקי' עי' מקף כמו בחור' אוזן ופי' בסת מלכי-צדק כדר-לעמר • ויש מהם פעמים דבקים בלי מקף ופעמים במקף כמו איש בשת עשה א' • ויש מהם מפסקים פכ' ירה פים • וכך בפעלים לפעמים יבואו שני פעלים מפסקים ופרו ורבו ולפעמים יבאו מקברי' כמו רטפס בשרו שענינו רטוב ופס' אמנם מקף לא יבא בין שני פעלים • וכך במלות פעמים תבאנה שתי מלות רכופות דבוקות עי' מקף כמו אם לא ברכוכי מלכוי ולפעמים תבאנה בחדה בחדה • לולא האמנתי לרחות • כי מלת לו תשמע במקום אם • וכך מזה בדרך • וכמו שטבע הלשון בחכמת זכוחו היודע סודותיו כדר כאמור בכל א' מהשמות והפעלים והמלות כן סדר במרוכת ומסך הספורים שתהינה התבות פעם נפסקות ופעם נסמכות ופעם דבוקות עי' מקף לרמוז דבר סוד ליראי ה' ולחושבי שמו והמקף אשר בחי ה' לעד הרומז שהוא ית' וחינתו אחד ולא היה מספיק לזה רמז הסמיכות לבדו • ככלול איך שראוי לו למקף כפי טבע הלשון לבא לחבר התבות במקומות מיוחדים אם לא יעכבנו מונע כאשר נבאר • ודאי לנו להזריע כלליו שאם באנו לתת טעם למציאותו ולהעדרו נבטורך ג' לתת טעם להתחלפות מסקלי השמות כמו למה קצתם באו בשם נקדיות כמו צדק כסף חלק מלך תבן חסד עשם • ודומיהם • וקצתם בחמש נקדיות עשבי ספר סתר ספל סמל זכר עשה כז' הקדש כז' מטעי • וקצתם פעמים בשם ופעמים בחמש כמו כדר טעם המסרת חמש מהם בצדוי והשא' בסגול ושבה ג' מהם בצדוי והשא' בסגול וכרומה לאלה • אמנם המדרקדקנות כללי הלשון ובודק בטעמיהם עד מקום שירו מנעת לפי דרכי הדקדוק והשא' מניחו למאשר' בעלי הסוד' אחת היא כי בשמרנו בלשוננו דרכי הכתובים נהיה בטוחים מכל מספול ומכאן יבא לסלומי אמוני ישראל ליקר חכתביהם עד המקרא והיה כעם ככהן בכל דברי הכתובים כבן המתחטא לפני אביו לשמור מוכח שפתיו

מקור א' ב
מקור א' ב
פלאות ס' א' יוב לב ט
סס
פלים כו שמות ד

תלים ק"א
שמות כט ישי"ה ט

ולכחת בעקבותיו •
דע איך שהמלות הזעירות יבא מקף ביניהן לתבה אשר אחריהן בין שתהיה מלעיל כמו היט בה פץ אם אוזן בין שתהיה מלרע כמו אם רזה ולפעמים תתאחר המלה זעירא כמו ועשה לי ויגם לו ולפעמים יבאו שני מקסיין זה אחר זה כמו וכתבה לך גם את זאת •
המקף יבא בין שתי מלות כי-סה אחר ה' או בין מלה לסס אל-רבקה אמו • ובין טס למלה טוב-לי או בין שני שמות תורת-פיך • או בין מלה לפעל לא-עזבתי סקודך • או בין פעל למלה יהו-נא סהודך וכי' טס לפעל פי-שערתי • ובין פעל לסס וזל-מים לב' לתי קהת-כסף • אמנם לא בין

עמלכר יב
סס בלפאית כו טס
סס כט
שעיה ס בלפאית כו
תלים קיט פס
וס סס
פס ע'למים כו כי

הפרק דאחד עשר לה

לא בין פעל לפעל כאשר זכרנו

הבות את סס בז לב חז קץ ינץ עת נמי תל עץ חץ
הנקודות בסגול יבא מקף אחריהן לא כז אס הז נקודו בכרו
ולבלא יבא בסגול רק סמוך למלה זעירא או למלה מלעיל כמו בלכ ים
בלכ נער

משני 3
סס כ ב

יש מקפין בסמיכות כמו מעדכי מלך בדדוי קדס מקנה באז
יפה תאר וכל אלה בכרו אמנם יפה ומקנה ומחנה יבאו בסגול
ספסס בלי מקף

בשעק סס שמות טו ראשית 6
במדבר כ טשני ו ראשית ד קהלת 6
שמות כס ראשית ו דברים יא
ראשית כ טשכב דברים יב ראשית כס
דברים לב תלס פס סס יע

יש מקפין בלי סמיכות עבדי אתה ויהי ערב ודומיהם
המקף אחר פתח מדבר בן ככר לחס יקם קין למד דעת
קמץ ונטא בס מצא חז ולדברה בו
סגול בכח נראה דבר לי ויתן לי ואכלתם סס ויחבך
לו וינטק לו ובכח כסתר תסתה חמר תענה פלא יחנה
דעת בכל אלה התבה הסמית מלעיל

ראשית מע שמות כב בראשית כד
סס כו דכר ס ס בראשית לט שמות 3

נאחר כרי פעס עם יוד פעס עם הא מעדכי מלך אנסי קדס כלי
כסף מקנה באז ענה לי יפה תאר וקנה בסס אבל ענה
לך קנה לך נטה לך רבס הס בלי מקף

תלי קו שמות לב ראשי לט שמות כט
קהלת ו

אחר קמץ חטוף ויסמר אלה עסל לך בתן זרע וחס טלס אה
מהלך בפס

בראשית א תלס כ במדבר לה
דב ב בראשית יע
בראשית ל דברים ד
שמות ל דברים לב
בראשית כב

אחר חלס זרעו בו חיתו יער בפגעו בו ועס חלף כחה למכוא
חז לקרוא לו ובכח נראה לבנות לו בית בכות לוט
חרק פרו בטן ולבלתי בא
אחר שרק ירחנו מים תגמלו זאת
אחר קבוץ כחסי ה

שמות ל ימיה ס
סס ו

ברוב המקפין תהיה התבה הראשונה בטעם מלרע והסמית מלעיל
וכמכאו קבת שהתבה הסמית גם היא מלרע חק עולם העל אה
לא חסקוד ככופר על פלסלות ודומיהם

בראשית לט
שופטים ו ראשית לה
שמות ה סס וד תלס כס
יזקאל ע

יד כף בת יבאו מקפין או סמוכין אס ונקדו בפתח ביי יוסף
בכף מרין בבת יעקב ותבת יד תבא קמוכה כסאיונה מקפת
בד רמה אבל תבת כף לא תבא קמוכה כי אס בסוף פסוק ימחאו כף
ותבת בת מכאמה קמוכה באתכח כסתרורה מדה כמו מעטר החמר הבת
מלת כל בקמץ חטוף היא במקף לא כז כסתיא בחלס

ספסל א ויקל יו

מלות זעירות סקופן יהוא מי כז זה לא הז מקפות כססן סמוכות
לתבה מלעיל כמו ולח באה כי כפס ודומיהן

אמנם מכטלי המקף הס אלה
רביע בתבה סניה ססוף התבה הקודמת לו הוא יהוא יבטל המקף
כמו

הפרק האחד עשר

כמו ח' נפש אשר חנע אבל הפטטא עם היותו מהטעמים המפסיקים לא
יבטל המקף כמו ב' הוא יברך והזבח

קמץ בתבת ביד מבטל המיכות ומבטל ג' המקף לפי אין מקף
במקור ביד רמה ביד חזקה כי רמה וחזקה הם תארים לביד
קמץ ביד יפירים

אחר מהטעמים המפסיקים בתבת חי יבטל המקף כמו חי ה' אלקיד
אם יש גוי וגו' וכן ויחמר אליהו חיה כבאות וגו'

שלוש תבות סמוכות ובפליטות טעם מפסיק יבא המקף בין שניה
לשלישית כמו טס אשת-אברהם וטס אשת-נחור ודומיהם

וכבר ראיותיו שמה מבטלים אחרים אל המקף אמנם לא העליותם
על ספר מפני היוצאים מכללם כי רבו מאדבה עד שהסדוף
מרבה על העומר

מעתה ממה שקדם לנו התבאר שהשמות אינם על דגלו באותות ועלה
זווגם יפה אם על ידי אותן המיכות אם על המקף אמנם
הפעלים לא יעשר ולא יקום חילם בזווגם לטל האותיות והמופתיים פי אם
בידיעת דרך עצמם ובזה יספיק לפתוח פתח לפני המשכילים והמה יבינו
אל פעלות ה' כי השתלשלות הרבוב בשמות הביאנו לגעת מעט בכנור
הפעלים בלא עתם

הנה נמצאו פעלים בכתובי סדרכ' להקשר עם בית כמו פעל הבטחון
פעל הרוב יהיה נקשר בבית בטחו בה ולפעמים יקשר במלת על
הבטחים על חילם ולפעמים עם מלת אל בטח אל ה'

פעל הבגירה והפשיעה תמיד קשורים עם בית בג' בה' פשעו בני
והמירה נמצאת לפעמים קשורה בל שון על העל המלך אתם
מורדים

פעל הלך קשור עם מס ועם בית ועם למד וילך האיש מהעיר בארץ
צדקה אהלך וילך למשעו כי ההולך כעתק ממה שממנו ויתקוע
א מה שאין וירדך במה שבינס אמנם ההליכה אשר תורה זרו והתעוררו
לרבר תקשר עם מלת כא לכו כא ומוכחה לכה כא אנכחה

פעל הרבוב יקשר עם למד ואשר דבר לי ועם אל ואין דובר אליו ועם
עם דבר ה' עמכם ועם על אשר דבר עליו ועם את וירבר
אתו וכאשר יהיה ענינו קוסי יקשר עם בית ותר בר מרים ואהרן
במשה וכן כאשר יהיה ענינו כבואה רוח ה' רבר בי

פעל האהבה יקשר עם מלת את ויאהב יצחק את עשו והצית אתכם
וכבר אמרתי שהאריכו בזה תהיה אך למותר ודי להראות הדרך
כיכל פעל ופעל כריך שהמשכיל יתארהו בסדר ובמנהג לז בו א אשר יאות
לו פני מנהג הכתובים

יגיד לאדם מה שיהו בחלוקי הפעל ובנזרות ויהן הברכה
 למספר שבעה בנינים וטעם להקראה בנינים

כבר אמרנו שהפעל הוא המורה ענין וזמן ועתה נאמר טעם ממנו ג'
 מינים פעל עומד ופעל יוצא ופעל שהוא לפעמים עומד ולפעמים
 יוצא וזה כי בכל פעל יבחנו שלשה ענינים והם הפועל והפעלה והפעול
 וכאשר לא תבא הפעלה מהפעל אבל תשאר בו אז יקרא הפעל עומד
 מפני שהוא עומד בפועל אותו ואינו יוצא ממנו כמו הלך עמד יסב שאין
 הפעלה יוצאה מהילך או מהעומד או מהיושב לזולת והוא כענין
 כתב אבל טעמלת האכילה או הכתיבה יוצאת מהכותב למכתב הנכתב
 או מהאוכל לדבר הכאכל ולהבחין בין הפעל עומד לפעל יוצא הוכל
 להשתמש ממלת מה שתדבק בפעל היוצא כמו מה כתב מה אכל לא
 פן בפעל העומד כי לא יתכן לומר מה הלך מה עמד אמנם הפעל שהוא
 לפעמים עומד ולפעמים יוצא הוא כמו פעל חלק סכמכא חלק לבס
 עומד אמר חלק האלקיד אותם לכל העמים יוצא וכף ואיום ישראל הפך
 הפך לבן עומר הפך משרט הרים יוצא לא קרב אליה עומד והקרב
 אותם אחר אל אחר ופא הכדיק אבד עומד אובר אבי ותאכדו דקף
 יוצא יבזה נאמנו מאר דברי רל שהבינו ארמי אובר אבי על לבן הארמי
 ירהבו הכער בזקן עומד ורהב רעיד יוצא אמנם טרם בכה הוא פעל
 עומד בהחלט כי אין לומר מה בכה ועכף נהגו בו הכתובים מהבא הוצא
 שתבת ולבכותה וכך ויבך אותו אביו ואבכה יומם ולילה את חללי בת
 עמו לרמוז דבקות הבוכה עם מי שהבכי על אדותיו סכעסו כבזף אחר
 עור מכאנו חלוקה אחרת בפעל והיא מד מימי הוינו פעל מכוון לעכמו
 ופעל מכוון למה שהושאל ופעל מכוון לפרסם ענינו ופעל קרמה
 שאיזה פועל יפעלהו ואין בו אלא גלוי ענין הפעל ההוא ער דבר מהי משל

והוא כענין
 וזה כי בכל
 וכאשר לא
 מפני שהוא
 הפעלה יוצאה
 כתב אבל טעמלת
 או מהאוכל
 להשתמש
 פן בפעל
 לפעמים עומד
 עומד אמר
 הפך לבן עומר
 אותם אחר אל אחר
 יוצא יבזה נאמנו
 ירהבו הכער
 עומד בהחלט
 שתבת ולבכותה
 עמו לרמוז
 עור מכאנו
 ופעל מכוון
 שאיזה פועל

הפרק השנים עשר

כדלשית מן שמות לו **המין** הראשון **המלה** יכאן **את העיר** יעשו כל חכם לב ודומיהם * **הפעל**
א יב טו **מכוון** לעכמו מהפעל אותו * **ומשל** המין הסני הר"ה **עמל** וילד **אוז** שהושאל
טו **ההריון** אל המחשבה והלירה אל המעשה * **וכן** תבי' אמו ותטעמו שהושאלה
ד:דים כט שמות כב **הנטיעה** אל הקיום במקום רעום * **ומזה** כי אז יעשו אף ה' * **וחרה** אפי'
א **ככתם** התעוררות דין לפי המקבלים * **וכן** הושאלו **דבור** ואמירה וקול
א **חלקים** להשגת הנבואה כי מקורותיהם הנעלמים ירדו דרך המדרגו עד
א **אזן הכביאי'** יושאל א"כ אמירה ודבור אל החפץ והמחשבה כמו מה תאמר
א **כפטך** * **ומזה** וי' חמר חלקים יהי אור * **האומרה** בלבבה * **ותהי** אשה לבן
א **ארוךך** כאשר דברה ה' * **דברתי** אנו עם לבני * **וקריאה** הושאלה ל' ההשפעה
א **כמו** תהום אל תהום קורא * **וקרא** זה אל זה ת' ומקבלין דין מן דין * **וכן**
א **לר"ל** מנין שהקבה מניח תפילין * **הושאלה** הנחת התפילין אל היתנות
א **מתחד** במדותיו להשפיע לפי התעוררות התחתונים בהיחס התפילין
א **ככודע** לחכמי לב * **וכאלה** רבות אצל רבותימו ע"כ ההשאלה והסתוף כא"ל
א **על** יסקני וגו' * **וזיכני** * **יטהרני** * **ידביקני** * **כי** ענין יסקני הוא זיכני נגד
א **יפה'** כא"ל פגע בך מנוול זה וכו' **מלסוף** יברח **מנסף** ברזל * **והוא** ג"כ
א **יטהרני** מחלאת הדעות הנפסדות כמשיק סני גביס זה לזה והס טהורים
א **ידביקני** שהוא ענין הכלחת הנפש ואתם הרבקים וגו' **ומשל** המין הנ' ג"ד ל'
א **המלך** אשורוש וגו' פרסם בו ענין הגדלה יוכן ע"כ ג"דל מאד כלו פרסם
א **במעשו** ענין גדל תו כא"ל שהיו אומרים זבל פרדותיו של יכח ולא כספו
א **וזתבו** של אבימלך וזה מפני שכבר כתב ויגדל האים וילך הלוך וגדל
א **ומזה** לרעתי הן גרי יגור אפס מאותי' כלו יראה וימצא בלעדי מי שיפרסם
א **מציאות** המגור ובהר איך ומה וסוים כל כלי יוצר עליך לא יכלה וגו'
א **ומזה** והאל'קים נסה את אברהם ערסם בו ענין הנסיון עד שהכירו הכל
א **היותו** מנוסה * **וכן** עתה ירעתי כי ירא וגו' פרסמתי בעולם ושמתי בגבול
א **תלוס** לר' **יריעה** שירעו הכל כי ירא חלקים אתה * **ומזה** ג"כ גדלו לה' אתי * פרסמו
א **ענין** הגדלה * **וכן** וכדומה טמו' **לא** קדשתם אותי * **ושבעת** וברכת באור'ים
א **סבדנה** לרעתי כי אלהי' מקדשכם ובתקון התפלות ורוח כל בשר תשא
א **ותרומם** וכו' * **כלם** ענין פרסום הרברי' * **וברברי** ר"ל ככחוכי בני * פרסמו
א **היותו** נכחי ובלתי מנתכה * **וסכן** יהיה רברי אשר יכא מפי אחרי רבים
א **להטות** * **וכן** במסתרים תבכה נפשו ענינו פרסום הבכו במקום המסתרי'
א **וכאשר** הביכוהו יודעי בינה * **ומשל** המין הרבועי הוא מעלן השחר עד צאת
א **הסככים** כי ג"ס לילה ג"ס יומם הסככים יתלו אורם על ענין א' חמם אור
א **השמש** לא יתן את העין לראות זהר הסככים ביום * **ועי'** שקיעת השמש
א **ותגלה** אור הסככים יראה כאלו הם פועלים פעל היציאה * **ומה** ענין א"ל
א **יוכא** בתוך מצרים כלו' ע"י מכת בכורות סבה היה המבחן בין טפה של
א **כבוד** לשאיכה של בכור ידמה כאלו האל ית יוכא בתוך מצרים * **ומזה** וירד

ה' על

ה' על

הפרק השנים עשר

לו

ה' על הר סיני עם היות מלא כל הארץ כבודו ענינו טע' המראו הגדולות
שהיו באותו הזמן הנבחר נראה סירר עם ענין חלקי וזוהי אר דה נא
נאר אהי ונלך ה' והכז הכב עלי ויעל מעליו חלקים עתה חקום יחמר
ה' וזרמיהם שאין ענינם העתקותיו ממקום למקום אלא התגלות אורו עי'
דבר מה במקום זולת מקום אחר שהיה נעלם במקום ההוא וכך מזה
מה שא"ל שאין הבד עושה דבר עד שמסתכל בפמליא ש"מ ואמר ג"כ עד
שמלך בפמליא ש"מ ענינם שממה שאנו רואים הסדר והענין מתמזגים
בדרך מדרגות פמליא ש"מ שהן ככלי נגון נעדר בכלם שכפנים נראה
כאלו הוא מעיין ומסתכל וכמלך בהן וכך בכל פעולותיו ית' וזה

והנה כהגו המדקדקים לסקול כל שרש על תבת פעל וקראו לאות
ראשונה פה הפעל ולטכיה עין הפעל ולטכיסית למד הפעל
אמנם החשובים שבהם כבו כל הבנינים על שרש פקד חוץ מהם רבע וזה
עשו מפני שגדול כח פקד שמכא"ל ממנו כל הבנינים לכה מהם רבע ולא
כאשר עשו משרש פעל מפני שאינם כמבאר ממנו וגם מפני שהעין הגדולה
לא תקבל דגם וישתנה הנקוד בה אכן מפני היות שרש פעל כסוג לכל
הפעלות לכך סקלו אותה על אותיותיו באמור ויש מי שאמר כי בהיות
הפה והעין כלי' אל הלמוד ל' אן כלקונו הפה והעין וכל' למסקל לסקול בהן
כל הפעלים ומה שאמרנו על שרש פקד שמכא"ל בכל הבנינים זה יהיה
בגזרות והבנות מתחלפו כי טעם הבד גזרותיו ח' זה פקד חת טרה ענין

זכירה ב'ול' אכפקה ממנו איש ענין חקרון ג' ופקוד חת העם ענין
מספר ר' ופקדתי עליהם חטאתם ענין הבאת ענס' ה' והוא פקד עלי'
ענין כווי' ו' הפקודין אשר הפקד אתו ענין הנחה ז' ופקודו שרי' בבאות

והפני טיש לכל בנין טטה זמנים והם עבר בימיו פעול מקור
כווי' ועתיד הנה השרש אשר יהיה שלם בכל הזמנים חשבנו
אותו מגזרת השלמים כמו פקד אשר שלט אותיותיו כגזרות בכל זמני
הבנין ונזרה ענינה חלקה וכוונ' ספיר גזרתם כל' שנגזרו מן הספיר
והם חלקי' אמנו כן הגזרות האלה הן חלקים מן הפעל ואשר הוא חסר
אות ראשונה ביניה זמני הבנין כמו שרש כטע אשר בעתיד תחקר אות
ראשונה כמו אטע' טע' ושרש לקח שיאמר ממנו קח את הלויים קראו אותן
מחשרי הפה וכך כתי' אות ראשונה כתי' מן אשר אותם ויאמר קראו אותם
כתי' הפה וכתי' אות שניה כמו מן קום חקום יקום ומן עיב אשיב ישיב קראו
אותם כתי' העין וכתי' אות שלישית כמו מכא"ל בכה קראו אותם כתי' הלמד
וכתי' אות שניה ושלישית כמו הוא קראו אותם כתי' עין ולמד וחקרי' אות
ראשונה ושלישית כמו מן נתן תת קראו אותם חסרי הקוון וכתי' אות ראשונה
ושלישית כמו אפה ירא מהעתיד בהם אופה אור' קראו אותם כתי' בקוונ'

ראשית י'
עם שם כח ראשית לש תלמי י'
ראשית כ'
כמדבר לש יחושע
ראשית לב ד' לו
ויקרא ס דרכים כ

ובכן היו הגזרות אז היונו מלמים חסרי העה' אס יוד כמו וכז יצק
 אס למד כמו לקח לתע' ואס נון כמו נגם נתן' נחי פה אלף
 והמדקרקים קוראים אותם בעלי האלף כי תמיד יש בהם האלף ותורגם
 לפעמים במבטא לא כן נחי פה יוד שלא תורגם היוד בכל הזמני ומעט
 זה נקראו גם נחי למד אלף בעלי האלף ולא כן נחי למד הא בעלי ההא'
 נחי פה יוד' נחי עין' אס ויו אס יוד' מרבעים בכוח העין כמו בונן כונן'
 כפולים דומים למרבעים גולל חולל מאיז הויו בהם יסוד' נחי למד אלף'
 נחי למד הא' נחי עין ולמד' חסרי פה נחי למד אלף' חסרי פה נחי למד
 הא' נחי הקבנות שפאיהם יוד ולמדיהם אלף' נחי הקבנות שפאיהם יוד
 ולמדיהם הא' נחי הקבנות שפאיהם אף ולמדיהם הא' חסרי הקבנות פעלי
 הכפל כמו גלל סכב' ויש עוד שרשים שאותיותיהם כפולות כמו רדיה' שפדי
 ארד' ער בית אלקים וספית' את האיה' אמנס למעוטס' נכחי ל' ה'
 יחטבו' וכן שלט ושלט' תרד מאד עם הסלמים יחטב' ונתן בחסרי
 הקבנות' וכמו כן חסרי הל' ה'פיה' ת' או' כ' כמו כדתי ברית לבחירי' הכתת
 כל זוכה' האזנה אמרתי' ולנו בבבעס' מהחברון אינו לא מפני פניסת
 התוין או הכוזב' כל אלה במספר גזרות בפני עצמן לא יבאו' וזה יקרה
 גם לנחי עין וחסרי למד בשרם מותפ' תדבקני הרעה ומתי':

עלים טכ יח קאל טל
 ספואל טכ
 תלים טס טס טב
 סלית ד טאטים יט
 סלית יט

עוד כמכאו פעלים סכפלו בהם הפה והעין וחסרה הלמד והס ופיף
 להלה פעפע שגשג תעתע' שרסם יפה' ללה עעה טנה חעה' ועס
 אלה מהמה' וכן גלגל' חרחר' מרמר' סלסל' קלקל' סרסס' גלל' חרר'
 מרר' סלל' קלל' וזהו סכפלו בהם הפה והלמד וחסרה העין והס לחלל'
עוד כלכל' כרכר' סכסך' פרפר' כפכף' קרקר' טרסס' חול' כול'
 כיר סיך' פור' כוף' קיר'

עוד כמכאו פעלים בני ארבע אותיות מתחלפות והם כרבל' כרסס'
 פרטו' רטפט' ועס אות כחה טוחה' ספרה' תחרה' ונקראו לה
 מרבעים אמתיים' ויש סכפלה בו הלמד מחספס ויכל להמנות עמהם'
 יש שהעין כחה וכפולה טאטא' ויש סכפלה בו הלמד חמלל' ויש סכפלו
 בו העין והלמד אחר ג' אותיות חמרמר הפכסך סחרחר ונקראו מתמסים
 ובכללם סקערר עם סיס בוד' אותיות טוכות' כל אלה לא ראינו לקרותם
 גזרו' ועין באי' על המעט' אימ' כערוך כל או' מהם במקומות' כערו' ותיה'
 נעס לסרס כן שלס אותיות לא פחות ולחסרים נכחים וכפולים' שמעתי
 מפו האלף המעלה כמ' חרר עזרא מפאנו כרו' איס מטטו' והוא כי בהיות
 לסון הקרס כמעט מהקרטה חסר מקורה הוא כקרה שממנה יתפטטו ג'
 קוי' חרר' והיה מקור קו החסר כרמז בב' בראשית ומקור קו הדין כרמז
 בלמד כל ישראל פהס מכי קבנות' ומקור הרחמים כרמז בוואו דגחון חס

התורה באותיו' לכן היה שרש כל פעלה בן שלם אותיו' וכפי מה שיהיה
כח הפעלה מתגבר או כלאה או תם כפיין נובל' כן יהיה השרש שלם או
חסר או נח או כפול' וגם אלה לחכמי האמת להבין ולהורות :

ובלל זה יהיה בדרך שרוב השרשים אשר פה הפעל שלהם א' מאותיות
אני אינם שלמים כי אותם שפה הפעל שלהם נון הם חסרי' כמו
כטע כנס כבע' ואותם שפה הפעל בהם א' הם נח' כמו אכל אמר' ואותם
שפה הפעל שלהם יוד הם א' חסרי' כמו יכב יבן' הם נח' כמו ידע ירד'
וסי' אכ' יסכה ומעטים הם היו באים מכלל זה כמו נסה נחה' וכך אסף סלא
תנוח בו תמיד האלף אבל נאמר האסוף יאסוף וזולתם מעטים'

ולמען תרע להבחין בין החסרים לנחים' זכור כי בחסרים על הרוב
הרגש ומלא החסרון כמו מן יבק ויבוק שמן' הרגש במקום ה'
פה הפעל' ובנחים על הרוב תבא ת' להורות על אות הכחה כמו מן יסב
ואטב בהר' כרי האלף במקום י' פה הפעל' ובא ומבי' מדע על ימקל
משב' וכתב הדרך כי יתכן ששרשו נרע בראית הארמי' מכדע תדע'

הגורות האלה תחלק כל א' וא' מהן לבינים מה ולא יעברו גבול
השבעה כי הפועל הפבר המרבע יבא בכחי העין במקום
פעל הרגש כאשר נבאר בס' :

אמנם הכרח מספר בנינים אלה הוא מפני שכל פועל פעל מה' או
יפעלוהו בעצמו או בזולתו' ואם יפעלוהו בזולתו יהיה אם ע'
אמצעי אם בזולת אמצעי' ואיך שיהיה' יפעל הפעלה כדרכה או לכח
אמין יפגיר אותה ולא יסיה אפשר לבטא בשפתי' או פני פעלות לה בפחות
מז' בנינים' ובכך הקל יורה על הפועל בזולתו בלי אמצעי פעלה כדרכה'
והפעל יורה על המקבל פעלתו הפעל יורה על הפועל בזולתו בלי אמצעי
פעלה בהפגיר ובחזק' והפעל יורה על המקבל פעלתו' והפעל יורה על
הפועל בזולתו ע' אמצעי' והפעל יורה על המקבל פעלתו' וההפעל יורה על
יורה על הפועל ע' עצמו פעמים פעלה כדרכה' ופעמים בחזקה' וזה
ימשיך לך עתה בהכרח מספר הבינים עד סמוך לקח במקומו ביתר
הוראות אשר לכל א' וא' מהם :

אמנם הטעם להקראם בנינים הוא כי כמו שקבוץ החול והסיד והאבני'
והמים והעצים והמסמרי' בהתחבר כל אלה יחד יקרא קבוצה
והבורס בנין' כן הטעם זמנים שזכרנו בפרק סדרם לזה' ופני המינים
שהם הזכר והנקבה' ופני המסמרי' שהם היחיד והרבים' ושלשת הגופים
שהם הנסתר והנמצא והמדבר בערו והדבור המיוחד לכל אחד ואחד
בנקדתו או בתוספת אות אחת או שתיים על אותיות השרשיות' הנק' הקבוץ
והחבור מהחלקים האלה יקרא בנין אכל המדקדקים :

פרק שלשה עשר

בטעם הרבדים למה לא באו במספר הגופים ולמה לא
הקדימו המדבר בערו ליהר הגופים ובג' כינוי העבר
וטעם לאותיות האמנותיו וענין המלעיל ומלרע

אתה הראית לרעם בפרק עקדס לזה כי שלשה המה הגופים מ' דבר
בס נסתר • נמצא • מדבר בערו • ושלשתם ליחיד • מעתה רע כי
בה ארף להם שלשת גופי הרבדים מהם נסתרים • נמצאים • מדברים
בערם • ושלשת גופי היחודה נסתרת • נמצאת • מדברת בערה • ושלשת
גופי הנסתרות מהם נסתרות נמצאות מדברות בערן • נמצא • שהגופים
הם יב • נראוי היה פהיו להם יב דבורים • אמנם לא נמצאו כי אם
ועתה הסכת וסמע כי לא במקרה היה כל זה רק בכונה שלמה • וזה
כי לשוננו הקדושה תבדיל בין הזכרי והנקבות בשמושי הפעלי
מה שלא יעשה ביתר הלמוכות • בעבר לנכתר פעל • ולנכתרת פעלה •
לנמצא פעלת • בתיו קמישה • ולנמצאת פעלת • בתו שבאית • לנמצאים
פעלתם • ולנמצאות פעלתן • וכך בעתיד לנכתר יפקוד • ולנכתרת תפקודי
לנמצא תפקוד • ולנמצאת תפקודי • ולנכתרות תפקודנה •
לנמצאים תפקודו • ולנמצאות תפקודנה • וכל ההבדלות האלה הן בגופי
שלא כשמע קולם יאמנם בגוף המדבר בערו וכך המדבר • בערם אמר און
מלין תבסח קול המדבר אם זכר אם נקבה הבהל ביניה יהיה אך למותר
ובכך פקדתי שיה לזכר ולנקבה ופקדו שיה לזכרי ולנקבות וכך בעתיד
אפקוד ופקודי • ומפני שהנסתרים והנסתרות לא יתכן לרבר מהם אם לא
כשזכרם המדבר במטף דברו • לכך פקדו שיה לזכרים ולנקבות כי
זכירתם היא הכנת הבהל ביניהם לא כן נמצאי כי אפשר לומר פקדתי
מבלתי זכירתם • ועם היות הרבוב שיה לנכתרים ולנכתרות מהטעם
האמור

הפיק השלישה עשר טל

אחור לא יבא רבוור מה לנסתר ולנסתרת חלא מתחלף פקר פקדה
יפקוד תפקוד וזה מפני שאעפי שיזכרם המדבר ערוץ יש מקום לטעות
בהם מפני שנמצאים שמות נקביים לזכר וזכריים לנקבה כמו שראת
שהוא זכר בהא הנקבה ואחייכועם היזרעאלית נקבה בלי שם סימן
נקבה ואין לקחת רחיה מזכרוכם על הדבור אם הוא זכר או נקבה
ומאחר שלא בא דבור מיוחד אל הנסתרות בעבורים כאמור לא יבא נכ
בעתידים ובכך יהיה דבור מפתח למנצחות ולנסתרות ומתוך מסך
הספור יודע למי חוזר הדבור ולכן בא דבור תפקודכה למנצחות ולנסתרות
ומפני שהתנו תפמם לזכר נמצא תפקוד אמנם אינה מיוחדת לו כמו יפקוד
אבל תפמם גם בלשון נקבה תפקודכה הנה מקום אתה לשמם גם
לנסתרת כי לא יתכן להשתמש לנסתרת מהאלף המיוחדת למצ גם לא
מהיור המיוחדת לנסתר ונסתרים גם לא מהכף המיוחדת למדברים
בערס וראיתי מי סתקב שמניח הלשון פס דבור מפתח למנצח ולנסתרת
להורות שהחמר אשר הוא במדרגת הנקבה ראוי שיהיה מתחבא ונסתר
מפני השכל שהוא במדרגת הזכר שראוי לו להתגלות ולהיות נמצא
אזכר הדרך הזה עם היות טוב אשר יפה הנה הוא נוטה מדרך הדקדוק
לדרך דרש

עוד הסתכל שהיה ראוי בנינים להקדים המדבר בערו מהוא הגוף
הראשון ואחריו כן הנמצא שהוא הגוף השני ואחריו כן הנסתרת
שהוא הגוף השלישי ולסדר פקדתי פקדת פקד אמנם המדקדוקים
סדרו השרש הפש ט קודם שהוא הנסתר ואחריו השרש עם תוספת א'
בלבד שהוא הנמצא ואחריו השרש עם תוספת ב' אותיות שהוא המדבר
בערו ובעתיד לקחו ה' גופים הראשונים כפי סדר האלפא ביתא וסמנם
סדר ג' גופי הרבים על סדר ג' גופי היחיד

עוד ראה טפה הפעל בכלם נקודה בקמץ חוץ מפקדתם פקדתם שהן
בשבא כדי שלא להרבות בתנועות וכמו כן בסלס העין נקודה
בפתח חוץ מפקדו ופקדה שהן בשבא והטעם מפני שהקמץ סוף תת
וראוי להיות אחרים דגש או שבא נח באשר התבאר ואין אחד מהם יכול
להכנס בשתי תבות אלה

יודעת כי בלשוננו נמצאו ג' מיני עבר הא' הוא עבר הנוטה לביכוכי
כמו ופעטו את העם בכלעת - שפירושו היו מופטים וילקטו
אומן בבקר בבקר היו מלקטים והביטו אחרי משה היו מביטים השני
הוא עבר פשוט הנשט' חלף הלך לנו ימח לבי ויגל כבודי ודומיהם
השלישי הוא עבר הקודם לעבר כמו ויטא אהרן את ריו וגו' וירד מעשות
החטאת שהורידה קדמה לנשיאות כפים כאות ז' שמינו ב'ה עבודה
והוראה וברכת שהנים וכן ויטס את הים למרבה ויבקעו המים ענינו
ויבקעו

שמות יט טט י
טס לג
טיכ ב פליס י
ויקלס ט טס
שמות יד

הפרק השלשה עשר

ובקצו המים קודם סימת הים למרבה. וכן לקול תתו המון מים בצמים
ועלה נמיאים ענינו מהעלה הנמיאים מהם העבים קודם תתו המון מים
בצמים. וכדברי הכנזאם יסמש העבר במקום עתיד מפני היות דבר
בעתיד אצל הכנזאם אמת כאלו עבר.

וזהו בכל העבר תמיד הפרט קודם ואחריו האותיות הנוספות
להוראת הנופים מפני שכבר פעלו וההפך בעתיד שהאותיות
הנוספות תוריקה על הפעלה הבאה אחריהן סעתייה להעמות.

וגם לא אעבור מזה עד אשר אטכילך בדרך תמים טעם נכון לאותיות
הואמרתיו להורות על הנופים וזה פאם תזכור מה שהעירתיך
בסגלות המספר תדע כי בחינת האחד היא בא' ובי' ובק' וגם בד' מפני

שאבגד עולים ו' והד' והמ' והת' תורה אחת להן בסגלת הד' אלא שהד'
אינה מהאותיות המשמשות בלסוכנו. ובהיות שכל פרט יורה מעצמו הנוף
הנסתר איך אל תבת פקד אות נוספת להורות על נוף. אמנם לנוף
הנמצא שהוא הנוף השני שמשם התיו במקום הד' שהיא סכית לא בהוראת
היחוד כי הד' עצמה לא תשמש והמס' לא היתה ראויה לשמש בעד הד' כי
מס' בסוף תבה היא במקום ו' לא במקום ד' מפני שמספרה טע' מאות.

ולמ' שהוא הנוף הראשון היתה ראויה הלא' שהיא האות ראשונה בהוראת
היחוד אמנם מפני חשיבותה לא תבא לשמש בסוף תבה ולכן היתה ראויה
הד' לבא במקומה שהיא סכית לאלף בהוראת היחוד. אמנם מפני שלא
תשמש לכן באה התיו במקומה ולא המס' שהיא כנוי לרבים ועם התיו
באה היוד שהיא שליטת בהוראת היחוד והזכרו שתי אותיות משמשות
לפקדתי להבדילנו מהנמצא פקדת' ומכוני לנקבה פקדי'. אמנם רבותינו
נשתמשו בלסוכנו מהיוד בלבד למדבר בערו כמו הדרי' כי אמרתי ליה.

כלומר חזרתי בי אמרתי לו.

ובשלשת גופי היחוד בעתיד כתנו אל הראשון הא' הפקוד שהיא
ראשונה להורות היחוד. ואל השני היתה ראויה המס'
במקו' הד' כיון שהד' לא תשמש. אמנם למען לא יתערב העתיד עם המקור
לכן באה התיו במקום הד' תפקוד ואל הנוף השלישי כתנו היוד שהיא אות
שליטת בהוראת היחוד יפקוד.

ולשלשת גופי הרבים בעבר כתנה הואו לשמות הנסתרים מפני
היות למספר היוו חלקים רבים נערכים לכלו לכן תשמש
הו' לרבים נסתרים פקרו'. ומפני היחס אשר להא' עם הואו כי סכיהם
מספרים עגוליים כמו שקדם לנו בפ' ט' לכן תתחלף הואו הרבים בהא'.
ידינו לא שפכה' כאין שפכה' אשרי' ולנמצאים פקדתם התיו לסימן הנמצא
מהטעם שאמרנו והמס' לסימן הרבים במקום ו' כי מס' סתומה עולה
ו' מאות'. ולמדברים בערם פקדנו כי הנוף יש בה בחינת רבוי אצל נקוד

תמים כל תלים עב

הדעת וטמה מוכיח עליה כן מן כונו ומא שמרים ורבים . ולא הספיקה א' מאותיות אלה להורות על המדברים בעדים כי בכל א' מהן היה הרבוב מתערב בהוראה אחרת :

ולשלישת גופי הרבים בעתיד נתנה הנון אל המדברים בעדם על

הבחינה שזכרנו בה . ולנסתרים יפקודו היוד להוראת הנסתר כאמור והו' להוראת הרבים . וכך למכאים התיו להוראת הנמכא כאמור והו' להוראת הרבים . וליחידה בעבר לנסתרת תשמע ההא פקדה כי מפורסם הוא אצל החכמים המאשרים טוס אל ההא בחינת נקבה ביחוד וזורתה מוכיחה עליה כמו הרה תקריב ללדת ובכך הסרם יורה הנסתר וההא תורה הנקבה להטיב הנסתר נסתרת . ולנמכאת פקדת עם תיו טכאית התיו להוראת היחוד כמו שבארנו . והטכא שתטס כמו כנקה ובמספר התנועות לא יבא יורה על הנקבה . ולנמכאות פקדתן התיו לנמכא כאמור והנון זקופה להורות על הרבות כי אצל בחינת הרבוי אשר לה עוד נתנו לה תאר חטה עומדת לכבר בעלת ותטיב הנמכא לנמכאות והנה זה יספיק לתת טעם לאותיות הכוספות על הסרם בעתיד ובעבר . ומא' יקום המעיין ויוסיף לקח באותיות הכוספות ביותר הזמני ויזכור כי האותיות המשמשות תמכא בהן זאת שפעם תשמע לזכר פעם לנקבה פעם ליחיד פעם לרבים בבחינות מתחלפות כמו היוד משמשת ליחיד ופקוד כמו שזכרנו . ולרבים פוקדי מפני היותה כוללת האחרים . וכך יוד ופקוד מיוחדת לזכר . ויוד פקדי מיוחדת לנקבה בזווי . ויוד פקדתי משתפת לזכר ולנקבה וזה מפני חלוק בחינות היוד אצל נקוי הדעת :

עוד דע כי פקדת ופקדתי הם לעולם מלעיל ועם ויו המהפכת יסובו

לפעמים מלרע כמו ושמעת ודרשת היטב . אומם בכחי הל' גם

דכרס יו

כאשיתיו דכרס ד

עם ויו המהפכת הם מלעיל כמו ונמאתי לכל המק' ומכ' את כי תדרשנו

פקד . פקדו . פקדה . בסמכם למלה זעירא או למלה שהיא מלעיל יסובו

גם הם מלעיל . כמו קרא לילה . ושאל לוי . וקראו לו . בדרובה .

ונשקה לו . אומם נמכא אשר כרה לו בעיר דוד . וזכר כרה ויחפרתו

וממסר עליו חר מלרע בעיר דוד .

מעתה קרב אתה ושמע דבר המלעיל ומלרע . והוא סכל הבט

שהטעם המעמיד אותה אינו בתנועה אחרונה משכה היא

פקראת מלעיל בין שהיה הטעם בראשיתה בין שהיה באמצעיתה

בין עליה בין תחתיה . וכל שהיה הטעם בתנועה אחרונה ממנה היא

פקראת מלרע שסתרונו מלמטה . ובמסרה גדולה נמכא מין אחר סל

מלעיל ומלרע והוא בהתחלפות והסתנות הנקודות כתבת סג' ונותי .

וקראו לתכות סבהן חלם או ערק או קבוצ . מלעיל ולאשר בהן קמן או

כרי

ראשית א' בדבר כו מט פה איננו

משליו דע כ יו תליו

הפרק הארבעה עשר

קבלת י ברי או פתח או קמץ חטוף או חרת מלרע י כמו ידלף הבית מלעיל י
 פלגית ככ עם כס איכה כ וחית ידלף מלרע י נשיאים להמותם מלעיל י לאמותם יאחרו י מלרע י
 אמנם במרוכת דברינו לא יהיה לנו עסק בו אם במלעיל ומלרע בטעמים
 כאמור י אשר כחם יפה להבדיל בין השם והפעל כמו ויהי כאשר שם
 פעל י בכללי שם שם י וכף אם זרע ישראל י זרע זרע י ויבדיל גם בין
 העבר לבינוני י הנה שבה יבמתך עבר י ובקרה היא שבה י בינוני י ודי
 בזה הערה בדבר המלעיל ומלרע :

בבנין הקל וסימנו והוראתו וערוגות ערוכות לסדר
 זמני הבנין מכל הגזרות

עלתה הסכמת המדקדקים לקרוא לבנין הראשון בנין הקל מפני
 שאין בו דגש גם לא תוספת אות על השרטיות לסימנו י
 לבן הסימץ שלו הוא קלותו י והראשונים אמרו מפני שאין הכרח להוסיף
 בו אות בבינונים וכפעולים כמו בשאר הבינונים רק כאשר פוקד פקוד
 לא תפקד תפקד י
מעשה הסתכל כי לכל בנין יש סימן מיוחד והוראות מיוחדות י
 ותהייה הוראות בנין זה ג' י
א יורה על הפועל בעצמו כמו יסב עמד הפעל אינו יובא מהפועל
 לזולתו י
ב יורה על הפועל בזולתו בלי אמצעי וזה כשיהיה הפעל יובא כמו פקד
 עמד והכוהנים מנהגם י
ג ישמע שמום הפעיל בפעלים שאין בהם הפעיל כמו ויבקת לו י
 ועשית כפרת י ויבן את הבית י ויספון את הבית גבים ויאחז את
 סכית י כל אה וכונח בהם מממנים שמום הפעיל י אמנם הרב המעלה
 כמוהרר

סימן כה
 שם תלמי ו סס סס

הפרק הארבעה עשר

מא

כמוהר ליה מרוז כלו אשר אלל למוריו היקרים הכיב לו יד גם בחכמת
הדרוק • הוסוף כי גם בפעלים מימצא בהם ההפעיל וסמם הקל
במקומו והעד לרעת את אשר בלבדך טעניכו להודיע :

דכנים פ

והנה הכניז הזה יבא על מלטה מסקלים והם פעל פעל פעול וסלמתם
בפסוק אחר • ולא יכול מטה לבא ל אלל מועד כי שכן עליו הענן
וכבוד ה' בלא את המסכן • ועל הרוב חזיו קמץ וחזיו פתח אמנם שלמד
הפעל הא או אלף אז כלו קמץ וכך עם אחת וסוף פסוק וזקף קטון כלו
קמץ ומצא אל ההרים אלל ברוב הספרים פתוח אלעפ סיס עליו זקף
קטון • ואל ההרים לא אלל ועל ההרים לא אלל סניהם קמוזים ובזקף
קטון • ובמקורת כתבו סימן דאכל פתח פומיה ודלא אלל קמץ פומיה •

שמות פ

יסקאל יפ

וכן כמאיים יוצאים מן הכלל קמוזים בלי הפסק • ובכל גופי העבר ה'ל
בשכא כח חוץ מפקדו ופקדה מפני שכא העיץ • ואם תהיה למד הפעל עיץ

רות כ פס

בכמאת תקדד בפתח להרחיב המוצא • ששעה בתו • אשר לא ידעת •

יסקאל יו

בזאת לא שבעת • ובחברי הפה יבא החסרון בעתידו • ודגם העיץ יסליב •

יכסיה ו איוב יפ

תלים קלט שמאל ב'ים

והשם נחר מטה מאש • מפח כפם ובכחי פה אלף לפעמים תתעלם האלף
כמו אשר ימרוך למזמה • וכן ולעמא תמרו • סברה לבי ואנסה • משפטו

תלים ספ

ואאנסה ואל השרם בכח הקמץ • וכחי פה יוד יבאו ע' השלמים עד
המקור • ובכחי העיץ בן יבא הכח תמורת ויו עיץ הפעל או תבא תנועת

שמו' דכר'ט ראש'ט דכר'לכ

העיץ בפה להורות על העיץ כמו בנת בכתי סהראוי היה בונה בונתי
והשם פיח כבסן • ותחסר הזיו סרתם מהר ועמ' פעל מתה עלי • כאשר

במדבר כד תלים עא

מת • תנועת העיץ בפה וכך עמ' פעול מה טובו אהליך • כי במו כי חכמת
ובא דגם כנון המרברים בערם להורות על כון למד הפעל ולכו בבבועה •

שופטים יפ

ולנסתרת כנה בקמץ הלמד ומלעיל • או בסגול ולכה בתוך ביתו •

זכרים ס

ובכחי למד אלף לפעמים הנעה האלף אשר בבאו • כלאו שמים מטל •

שמות לט חגי פ

ובשמות בית הכלא • ובכחי כלאים • ובגר כלאים • ולפעמים חסרה

יעים לו יעשם טכ ויקלס יפ

בפעלים ולמה לא מכתי וכך אלפיץ חסרין במקרא • ועל מסקל פעל
אשר שכא • שכאת כל פועלי און • ובקריאה כבעלי ההא בלאתי רגלי •

במדבר יא

ובכחי למד הא תבא היוד תמורת הא גלית גליתי • ובשמות תבא ויו
תמורת הא גלות • רמות • ובנסתרים תחסר ההא ותנועתה תשאר

רות פ

כעין הפעל להורות עליה כי בשלמות הראוי היא גלחו • וכך ותבכנה
עוד • ובתשלומה רליו סוקים • כור חסוי • יוד תמורת הא • וכך בשמות •

שלי כו דכרים לכ

ואל בליך לא תתן • הגיון לבי • ולפעמים תומר הא ל הפעל באלף
כפה • אשר תלאום סמה מן תלה • ובדברי רלל מן עשה עשאו רבו •

ד'ים כב תלים יפ

שמאל כ'כפ

ומן ענה עתכיל מעכאו אל • וכמכאו ארבעה שרטים שלמדיהם הא ולא
תכחו וסיל תב'ך היינו תמה • גבה • כמה • מן תמה אל תתמה על קלמה
החסן • מן גבה לא גבה לבי • מן כנה ועל דרכיך כנה אור • מן כמה תלים קלט איוב ככ

הפרק הארבעה עשר

תלים טו כמֵה לך בשרו • כל אלה נקודים בקמץ ופתח כדרך השלמים וההטח
 זכרים כח ובשמות • ל' הפעל בכח הקמץ והל"ם רעים מן הלה או תומר
 שם כע בחלף נראית נחית תחלואה • ובכחי עין ולמד תחסר
 שזאל כח הלמד מהמכתב • כי על יוס טוב בנו • ובחסרי הפה וכחי ל' אלף תחסר
 ישקאל לט סתר ב תלבים 6 • החלף וכטו את כלמתם • ובא נושאית חן בחלף נחה • נשאית זהב בחלף
 במזכר ד נראית קב • וכפ בשמות מש"א בני קהת • ויש"א משאנת • ובחסרי פה וכחי ל' ה'
 תחסר הפה בכל מקום שתחסר כון נבש חוץ מהשווי שיבא לעולם שלם •
 וכחי הקבנות שפאיהם יור ולמדיהם חלף • באו על משקל פעל • ירא
 יראת • ועמ' פעל יבא יבאתי • ובכחי הקבנות שפאיהם חלף ולמדיהם הא
 ולא חבה • אתנן לך • משפטו אחינו • ובחסרי הקבנות פעמים תחסר
 הפה כמו אתן ופעמים תחסר הלמד נתת • ופעמים שתיהן • וזה בעבר
 ובמקור בלכד תהי לי ערף • טוב תתי • ובשמות מתת חלקים • מתן
 אדם • ותבא הא כתובה אחר כל נתת ונתת חוץ מכת • ובכפולים תחסר
 א' מאותיות הכפל כמו מן סבב סבובי כדבורים והדגש בא לתפלוס
 האות תחסרה • וכן תם הכסף • האם תמנו לבועי • משפטם תמם
 תממנו ותנועת העין תחסרה באה בפה להורות על החסרון • ובא ע"ד
 השלמים ושלל עללה • אמנם בשמות הנבזרים מן הכפולים תחסר א'
 מאותיות הכפל ואיתך דבר בא להורות עליהם כמו מן כסה במכתת כפשו'
 ומן משס תמם יהלך • ומן משס תמם יהלך • ומן משס תמם יהלך • ומן משס תמם יהלך

ואתה • פה עמוד עמדי • כי אשכילך ואורך דרך קשרה לעמוד על
 רגל אחת על כל הגזרות והיו לטטפת בין עיניך • יבוא
 יחרינו על ספתיך :

ערוגת

מלמים	פקד	פקדת	פקדתי	פקדו	פקדתם	פקדנו
חסרי הפא	נָגַשׁ	נָגַשְׁתָּ	נָגַשְׁתִּי	נָגַשׁוּ	נָגַשְׁתֶּם	נָגַשְׁנוּ
כחי פא חלף	נָגַשְׁתָּ	נָגַשְׁתְּ	נָגַשְׁתִּי	נָגַשׁוּ	נָגַשְׁתֶּם	נָגַשְׁנוּ
כחי פא יוד	יָדַעַח	יָדַעְתְּ	יָדַעְתִּי	יָדַעוּ	יָדַעְתֶּם	יָדַעְנוּ
כחי עיץ	בָּנָה	בָּנִיתְּ	בָּנִיתִי	בָּנוּ	בָּנִיתֶם	בָּנִינוּ
כחי למד חלף	מָצָא	מָצַאתְּ	מָצַאתִי	מָצְאוּ	מָצַאתֶם	מָצַאנוּ
כחי למד פא	נָלָה	נָלִיתְּ	נָלִיתִי	נָלוּ	נָלִיתֶם	נָלִינוּ
כחי עיץ ולמד	בָּא	בָּאתְּ	בָּאתִי	בָּאוּ	בָּאתֶם	בָּאנוּ
כחי פה	נִשָּׂא	נִשָּׂאתְּ	נִשָּׂאתִי	נִשָּׂאוּ	נִשָּׂאתֶם	נִשָּׂאנוּ
וכחי למד חלף	נִשָּׂאתְּ	נִשָּׂאתְּ	נִשָּׂאתִי	נִשָּׂאוּ	נִשָּׂאתֶם	נִשָּׂאנוּ
כחי פה וכחי למד פה	נָטָה	נָטַחְתְּ	נָטַחְתִּי	נָטוּ	נָטַחְתֶּם	נָטַחְנוּ
כחי הקבוץ ספאי	יָרָא	יָרָאתְּ	יָרָאתִי	יָרְאוּ	יָרָאתֶם	יָרָאנוּ
יוד ולמדויהס א'	יָרָא	יָרָאתְּ	יָרָאתִי	יָרְאוּ	יָרָאתֶם	יָרָאנוּ
כחי הקבוץ	יָרָה	יָרָחְתְּ	יָרָחְתִּי	יָרוּ	יָרָחְתֶּם	יָרָחְנוּ
ספאי י' ולמ'ס	יָרָחְתְּ	יָרָחְתְּ	יָרָחְתִּי	יָרוּ	יָרָחְתֶּם	יָרָחְנוּ
כחי הקבוץ	אָפָה	אָפַחְתְּ	אָפַחְתִּי	אָפְּנוּ	אָפַחְתֶּם	אָפַחְנוּ
ספאי א' ולמ'ה	אָפַחְתְּ	אָפַחְתְּ	אָפַחְתִּי	אָפְּנוּ	אָפַחְתֶּם	אָפַחְנוּ
כחי הקבוץ	נָתַן	נָתַתְּ	נָתַתִּי	נָתְנוּ	נָתַתֶּם	נָתַתְנוּ
כחי הקבוץ	נָתַחְתְּ	נָתַחְתְּ	נָתַחְתִּי	נָתְנוּ	נָתַחְתֶּם	נָתַחְנוּ
פעלי הכפל	תָּם	תָּמַחְתְּ	תָּמַחְתִּי	תָּמוּ	תָּמַחְתֶּם	תָּמַחְנוּ
	תָּמַחְתְּ	תָּמַחְתְּ	תָּמַחְתִּי	תָּמוּ	תָּמַחְתֶּם	תָּמַחְנוּ

הבינוני הוא הזמן אשר בין העבר והעתיד ויש בו חלק מזה ומזה

והמשל אם תאמר ראובן כותב בהכרח הוא שהתחיל לכתוב

ולא גמר והוא כרמות תאר וכלל זה יהיה בדרך להבחין בין פס התאר

הבא ברמות הבינוני ובין הבינוני שהוא פעל כי דוקם שהוא תאר ויאר

גם אל הבלתי מתעסק אז במלאכת הרקמה ולא כל הבינוני ועוד סבר

סימן לשם התאר פי ממוכות בכלם כנוי ממוכות ויהי הבל רופה כאן

סומרי משמרת פניהם תאר בכלם אם תשמענה אותיות בכלם לפני

הבינוניים אז הם תאר כמו לבזר ים סוף אחיתפל בקוסרים כמלה

כלוה שבו ברואה כי אותיות בכלם לא תשמענה בפעלים כי אם במקור

בראשו כנוי ואל יכוס סומרך איזי אהבי אהב תי ראונו ומי יודענו

כל אלה הם תאר אחסם עם מלת את המורה על הפעול הם פעל רועה

את כאן לבן והיחיד הפה שלו בחלם והעין בצרי ובהתרבות התנועות

ישוב כרי העין לסבא פוקדים וכנוי הנופים הם כפרדים מהמרם לא

כעבר שהם מחברים בו לכך היו כנוי היחיד איזי אהב הוא וכנוי

הרבים איזי אהב הם וכנוי היחיד איזי אהב הוא וכנוי הרבות

איזי אהב הם וכמויות תפול מם הרבים כמו סומרי משמרת הלמד

בצרי ולקבה פוקדה או פוקרת ובהפסק העין בקמץ כמו ובחומה

היא יוסבת ולפעמים בסגול ותהי לו לאומנת ועם האות גרונית בפתח

וסרה פומעת בורחת כל העיר וליחיד פומע בורח בהרחבה על ח"ע

כאו יאר פומע בורח ולפעמים העין בחרק תומך גורלי ובתוספת

הא תמור בעדה מלעיל כי תכור לסוף זכר ותכוא הנקבה בצרי ומלרע

סומרי כנורה וכפשו פוקקה או בשבא סופטה את ישראל ח"ע אוכלה

ובתוספת יוד אוהבתי לרום יתבא הפה בסרק במקום חלם ור"ל מועדת

כפי הראבוע בשם הרמך וקמץ העין בעבור ההפסק ובנחי העין על

מסקל פעל היא שבה מלרע ובממוכות תתהפך לתיו ומגרת ביתה וסרת

טעם ועל מסקל פעל ח"ע כנים אחס ולבי ער ועל מסקל פעול הקומים

עלי טן רעה טובות הנס ובנחי ל"א חוטאים לה נכתב כבעלי האלף

וקרא כבעלי הוא ובנוע האלף במוציא לנו ותומר האלף בהא ים

בוטה ובנחי הלמד הא תבא תו תמורת הא ובקמץ בן פורת מספטו

פורה ולקבה סועה מסער שרשו פעה ומלעיל סמוך לתבה מלעיל מדת

רוח ובווד כראית במקום הא כגפן פורית לך רומיה ענינו סתיקה

ורמס ורמה ורום ג' שרפי בעכין או ובנחי הקבנות שפאיהם יוד ולמדיהם

הא העיר היונה מפכי חרב היונה שרסם ינה ובפעלי הכפל תם בקמץ

להבדיל בין הבינוני לעבר ויש מהם שתוחים

רוע סכל השרפי סכמכ בהם תאר כמו גבור זקן גדול יבא התאר במקו

בינוני ופעול כי איז לומ' גובר גבור גדול גדול חוכם דומיה

עליו קלו סמאל ב טו

תלי קבא משלי ס יטעי כט

בראשית ל

במדבר ג

ישוע ב

רות ד

בראשית יט יתיה ד

תלים יו

ישוע ו

שיר ס יטעי כט סופט' ד דכ"ד

שם י משלי כס

סמות ג משלי יא

בראשית שיר ס מלכי' יו

משלי כס ראשו' סמו' ס יד

שיר ס משלי יב

פאשית מט

תלים כס ראשית כו

תלים קכס תלים סה

כפניה ג יתים מו

ערוגת הבינוני מבנין הקל מכל הגורות.

פּוֹקְדוֹת	פּוֹקְדָה	פּוֹקְדִים	פּוֹקֵד	סלמים
נוֹנְשׁוֹת	נוֹנְשָׁה	נוֹנְשִׁים	נוֹנֵשׁ	חסרי הפה
אוֹמְרוֹת	אוֹמְרָה	אוֹמְרִים	אוֹמֵר	כחי פה חלף
יודעות	יודעה	יודעים	יודע	כחי פה יוד
בנות	בנה	בנים	בן	כחי עין
מוצאות	מוצאה	מוצאים	מוצא	כחי למד חלף
גולות	גולה	גולים	גולה	כחי למד הא
באות	באה	באים	בא	כחי עין ולמד
נושאות	נושאה	נושאים	נושא	חסריפה וכחי למד חלף
נוטות	נוטה	נוטים	נוטה	חסרי פה וכחי למד הא
יראות	יראה	יראים	ירא	כחי הקב'ו' מפא'י' ולמ' ה'
יזרות	יזרה	יזרים	יזרה	כחי הקב'ו' מפא'י' ולמ' ה'
אופות	אופה	אופים	אופה	כחי הקב'ו' מפא'י' ולמ' ה'
נותנות	נותנה	נותנים	נותן	חסרי הקב'ו'ות
תפות	תפה	תמים	תם	פעלי הכפל בחסרון הע'

הפעול הפה סל'ו בקמץ והעין בסרק ביחיד אמנם ברבים וביחידה וברבות יהפך קמץ הפה לסבא ודינו בכנוים כדון הבינוני וזה הפרש שבינו לכפעל עבר הוא כי הכפעל עבר אותיו הגופים מחברות לו ולא כן הפעול עמד הכפעל עבר יזרק גם על מה שאינו במציאות כמו אם כאמר בית המקדש כבנה והפעול לא יזרק כי אם על מה שיסמו כי עתה מבית המקדש חרב לא יזרק עליו הפעול לומר בית המקדש בנוי וזבא במקום תאר סרוע וקלוט בסרק או בחלס כקוד וטלוא ק'ו'ם האמר לו ועל השרשים שהם פעל עומד לא יזרק פעול ובסמוך עירך מלחמה וזבא חגור אפור ותפוס זהב בקמץ כי אינו סמוך ועכיכס חגור באפור תפוס בזהב ותחמר מהם ב' השמות ולבקה במיכו בעולת בעל ובתוספת יוד ג'בתי ים ויחמר הסמך וסכלת ולא מייץ עכיכו וסכרת ברות ובכחי העין תבא הלמד בקמץ היתה שומה או בסגול והזרה תבקע אפעה ובפעול מכחי למד חלף כהגו רזל להכיע הלמד דבר מכחי סמוי מן העין יוד תמורת חלף ובמקרא קרוא לה ולרבים אלה קרואי העדה ובינך קרואי מועד וככחי לה תנוע חל' והיא יוד תמורת הא' עולת

ויקרא כח לאפית ל יעשים ד
 ואל כ
 שמוט כ ו סבוק כ
 לאפית לא יעשה כ
 שמוטל כ יעשים כ
 אפית ס במדכ כ
 עס יו

ערוגת פעול

עולת תמיד העשויה וכן בחסרי פה וכחי ל'א' כמני פמעי ג'ס בחסרי הפה
 וכחי ל' ה' תומר ההא ביור ותנוע ימי ככל כטוי ורזל ישתמשו מהפעול
 במקום ביכוכי כמו הוי מקור ללמוד תורה ארס עמני מלא להשביע עכמו
 ובמקומות רבי זכורני במקום זוכר אחי וכך הנשאל לחכם ואחר ממפטו
 השואל יוגם במקרא כי לא מועף לאשר מוכת לה ודרשו רזל כל המביק
 לישראל איזן לו עיפות דרך השכוכי באהלי עכינו השוככים באהלים ובא
 בדרך השוככים והוא מוכרת וחברו חלכי מקופי וישמש לעבר ויהיטע
 היה לבושי ובכסולים יבא עד השלמים ושלח רכוכים הפסים ואת סרוד :

עמדנו כח תלים לב
 תלים קב
 ישעיה ס
 שופטים ס
 תלמים א ו זכיה כ
 ישעיה כת ימיה ד

ערוגת פעול בנין הקל מכל הגזרות

פְּקוּדוֹת	פְּקוּדָה	פְּקוּדִים	פְּקוּד	פְּלִמִּים	
נְטוּעוֹת	נְטוּעָה	נְטוּעִים	נְטוּעַ	חֲסָרֵי הַפֶּה	
אֲמֹרוֹת	אֲמִירָה	אֲמֹרִים	אֲמֹר	כַּחֲסֵי פֶה אֲלֶף	
יְדוּעוֹת	יְדוּעָה	יְדוּעִים	יְדוּעַ	כַּחֲסֵי פֶה יוֹד	
בִּנּוֹת	בִּנְיָה	בִּנְיִים	בִּין	כַּחֲסֵי עֵץ	
מִצּוּאוֹת	מִצּוּאָה	מִצּוּאִים	מִצּוּא	כַּחֲסֵי לָמֵד אֲלֶף	
גְּלוּיּוֹת	גְּלוּיָהּ	גְּלוּיִים	גְּלוּי	כַּחֲסֵי לָמֵד הָא	
אין בהם פעולים כי הם פעלים עומדים					
נְשׂוּאוֹת	נְשׂוּאוֹה	נְשׂוּאִים	נְשׂוּא	חֲסָרֵי פֶה וְכַחֲסֵי לָמֵד אֲלֶף	
נְטוּיּוֹת	נְטוּיָהּ	נְטוּיִים	נְטוּי	חֲסָרֵי פֶה וְכַחֲסֵי לָמֵד הָא	
יְרֹאוֹת	יְרֹאוֹה	יְרֹאִים	יְרֹא	כַּחֲסֵי הַקְּבוֹ' סְפִאֲלִי וְלִמֵּה'	
יְרִוּוֹת	יְרִוּיָהּ	יְרִוּיִים	יְרִוּי	כַּחֲסֵי הַקְּבוֹ' סְפִאֲלִי וְלִמֵּה'	
אֲפִוּיּוֹת	אֲפִוּיָהּ	אֲפִוּיִים	אֲפִוּי	כַּחֲסֵי הַקְּבוֹ' סְפִאֲלִי וְלִמֵּה'	
נְתוּנּוֹת	נְתוּנָהּ	נְתוּנִים	נְתוּן	חֲסָרֵי הַקְּבוֹת	
רְצוּצוֹת	רְצוּצָהּ	רְצוּצִים	רְצוּץ	פְּעֻלֵי הַכֶּסֶל	

המקור אף בו אות להורות על הנופס והוא הכקרא פס הפעל פי
 לשעמוס יבא מפטט מהזמן כמו ז'אין מים לסתות העם
 מעכוכו לשותות העם כי בפעל יאמר לסתות לעם וכך הבינו רזל כחכות
 הלילה פס דבר וטעם כף הקרוב סמא יטעו אכטוביכי פרעה ובראשו
 ישמשו אותיות בכלל בית הזמן כף הזמן למד בפביל מס מן ומפכי
 מתפול הכן רבם פה הפעל ימלמכה כי מתקור הוא כמו מן עקור ועם
 אותיות

סמות יו
 פס יא
 פס יב
 פס יג
 פס יד
 פס יו

אחיו הגדול מצבור א הארץ ועם למד בכלם האף נחה א משה לחמר במדבר לכו עמו
 זרנה המקור הוא מעין המחשבה הקודמת למעשה כי האדם יחשוב
 לעשות ואחרי כן יעשה כן המקור קודם לכל הזמנים ומשמע
 בעד כלם ולכן נקרא מקור כי כמו שמקור מים חיים יספק מים לבורות
 סיחין ומערות כן המקור ישמש בעד כל הזמנים ישמש לעבר כמו ויהי
 בכנסו הארון ענינו כאשר נסע ישמש לבינוכי כמו ויהי מאסף הילך אחר
 הארון הלך ותקוע בשופרות ישמש לפעול כמו ובשל מבוטל במים ובשל
 שהוא מקור ע"מ הלך וגדל הרי הוא בפעול ופי' שלא יאכלו הקרבן פסח
 בשול מבוטל היינו לשם אותן בסיר והסיר ביורה מלאה מים על גבי האש
 ויא כי בשל הוא תאר ע"מ מקלה כבד וא"כ המקור ישמש במקו פעול בפעל
 עומד כמו עד תום כל הדור וישמש לכוו כמו זכור את אשר עשה לך
 עמלק זכור את יום השבת שניהם מצות עשה כמו זכור וישמש לעתיד
 ובכנסו המסע יוריו אותו הלויים שהוא כמו וכאשר יסע המסע וכן יהיה
 כשכב לפעמי הוא לברו כמו ש"מור את חרש ולפעמים קודם הפעלה
 כמו הלך וקראתי ולפעמים אחר הפעלה ויברך ברוך אתכם ויבא בפה
 הפעל שבא ע"מ שפור ועת רקודי ש"פוט השופטים ויש מי מחשב כי טעם
 שפוט השופטי הוא גדול השופטי ועל משקלו יהיה אם כן שפוט שם התאר
 במקיכות לא מקור וכראה שזהו דעת המתרגם נגיד נגידיא והדמו על
 בעזי אמנם כפי הדקדוק לא יסמכו במשקל זה כי אם שמות התאר שהפה
 שלהם קמוצה כמו מן גוף גוף עזכם ומן קלון קלון בית אדוכיך אכן
 הבאים על משקל פעל כמו ש"מור ומשל יבאו בסמוך ובמוכרת על אופן
 א' כמו משל ארץ מלוכד עיר ולפעמים נוספה בו היא למסחה בהם
 ולר' בקה בו ומזה כשע"מ עבך ויא שהוא שם ע"מ חכמה זה חה יבשר
 או עם חרק פה הפעל כמו לר' בעה אותה ובפתחו עמדו כל העם אז עם
 עתה לחשמה בה ובאה יוד נוספת עד זרות בן העין לוו המשך לר' ויט
 הרב ובתוספת תם בראש ומשלוח זכות ובה ש"מך בכפס הראוי ש"מך
 ע"מ שכתב וענינו בזיון ובחברי הפה תבא תיו נוספת בג' שת בני ישראל
 ואם למד הפעל גרומית לבעת בך לפחת עליו אש דק השמר לך שלא
 תשתמש מאלה המשקלי ביתר חסרי הפה שלא בשתמשו מהם הכתובים
 בהם כמו מן כפל בעלת על משקל בג' שת בני ישראל ומן נדרה לדרת ע"מ
 עת לטעת וכן בכל סיוכא בזה ובכחי הפה בפעל יבט ויכל יבטת המי
 מבלתי יכלתי או יהיו שמות הפעל וכמכא בחסרון פה הפעל וכלי תוספת
 תיו ודעתי כי כל תוכל ובאה מלה אחת בחסרון פה ולמד הרה ללת
 משפטו ללרת ובכחי העין הפה בחלם מוט' התמוטטה ארץ וברומם
 דרמו אותם ובשרק לבלתי דום ובתוספת חלף אר' דום דרמונו ובקבוץ
 כרם זלות ובכחי למד חלף הפה בקמץ נב' א ורפוח ובשבא קר' א מקרא
 ועם ויו חלף מחטוא בלמוכי ועם ויו תזרות חלף מחטו לי ובתיו ובוספת

במדבר י
יהושע י
שמות יב
ראשית כו
במדבר לכו עמו
שמות יב
במדבר לכו עמו
במדבר א מלכים א
דברים י
דברים כ
קהלת ג דות א
ויקרא יו ישיע כב
מסלי יו שמות כב
דברים יא ישיע ל
ויקרא כ כחיים ט
ויקרא ט עובד י
אסתר ט יוסקאל כט
במדבר ט
יוסקאל יו טס כב
בראשית ט
דברים ט
איוב ט שמואל א ד
ישעיה כד יוסקאל י
דברים יז ישיע כט
תלמי יב ישיע יט טס א
תלמי לט כזאטיב

ערוגת מקור בנין הקל

סכא'ת רעי' אומנס במוכאכס' אומנו הראוי במצאכם עלמ' בממעכ' זכא' החלס
 תמורת הקמץ חטוף' ובכחי למד' הא' תתהפך' ההא' ליוני נחה ותיו' אחריה'
 גלות הארץ' ובחסרי הפה וכחי למד' אף' בשוא גליו' ובחיו נוספת תיטיב'
 טאת' ובאלף נחה לשאת' אותי' ובחסרי הפה וכחי למד' הא' תתחלף' ההא'
 בויו ויבאו גם הם בתוספת תיו' ער' כטות היוס' ותתחלף' באלף ככא' תכא'
 טרטס נכה לפי הרדק' והיה ראוי להיות תצה' עלמ' חטה' ובא' הנח תמורת
 הרגס ועניכס' כי עוף תעוף' ממסל מהידות גלות מואב לעופפות הכוזה
 אפר בה יעוף העוף' ובכחי הקצוות ספאיהס יוד' ולמדוהס חלף' תתעלס'
 היווד' ירא' מפני דוד' ואשר פאיהס יוד' ולמדוהס הא' תתחלף' ההא' באלף'
 לרא' בחזיס' ובחסרי הקצוות' לפניך' טווב' תחי' ועס' נון נוספת לתתן'
 טס' ובפעלי הכפל פה הפעל בחלס' רב' לכס' סב' ובקמץ חטוף ברך' יחד'
 ובשרק' ולבור' את כל זה' ובא' כסך' יקוסיס' וכן לרד' לפניו גוים מסעטס'
 כסכך' לררד' ובהערר העין הטלה תנועתה על הפה' ועד' הסלמי' ח'ין'
 גחלת לחמס' עלמ' לחנן מן יחכה' ה' לחנכס' והמס' בקמץ מפני ההפסק'
 ובתוספת תיו' הסכח חנות אל' ובחרק הפה ב'הלו כרו':

חסרי הפה
 כחי פה אלף
 נחי פה יוד
 כחי עין
 כחי למד אלף
 כחי למד הא'
 כחי עין ולמד
 חסרי פה וכחי ל' אלף
 חסרי פה וכחי ל' הא'
 כחי הקצוות ספאיה' ולמ' א'
 כחי הקצוות ספאיה' ולמ' ה'
 חסרי הקצוות
 פעלי הכפל

ערוגת מקור בנין הקל מכל הגזרות

ועס' בכלס' ישונ קמץ הפ' לשבא'	פְקוּד	מלמים
התיו לחסרון כון פה הפעל'	נְבוֹשׁ או גִּשְׁת	חסרי הפה
ובתוספת תיו' דעת	אָמַר	כחי פה אלף
ועס' אותיות בכלס'	יָדַע	נחי פה יוד
אס לקרוא לך	בּוֹן	כחי עין
הסכלת עטה	קָרָא או קְרָא	כחי למד אלף
ויבחק בא' מבוא	גָּלוּת או גְּלוּה	כחי למד הא'
כסוא' את ראש טאת פני רשע	בּוֹא	כחי עין ולמד
ער כטות היוס'	נְשׂוּא או שְׂאֵת או	חסרי פה וכחי ל' אלף
לירות במסתרים	שׂוּא' בשוא גליו'	חסרי פה וכחי ל' הא'
כתת לתת מתת	נָטוּת	כחי הקצוות ספאיה' ולמ' א'
בתוס' כתוס' לתוס' מתוס'	יָרָא	כחי הקצוות ספאיה' ולמ' ה'
	יָרוּ או יָרוּת	חסרי הקצוות
	יִפְקַד בַּקּוֹמָם	פעלי הכפל
	נָתַן או תָּת	
	תּוֹם	

דצווי איז בו כנוים מחברים כמו העברי גס לא נפרדי' כמו הבינוני והפעול להורות על הרבים ועל היחידה ועל הרבות וכלו לכתבא

בלבד ובה על מ'מסקלים שוכים פקוד כמו שמור תם פקד כמו טוב שכב

ובמקף העין בקמץ חטוף יב' נא ובתוספת הא והפה בקמץ חטוף זכרה

לי או בחרק שלחה הנער אחי וכז לרבים וליחידה פקדו פקדי בחרק

או בקמץ חטוף מלכי עלינו ותתהפכה הנקודות קס'י' נא לי ואם עין

הפעל גרונית יהיה חלם על הפה תמורת קמץ חטוף זעמה ישראל

ולפעמים פה ועין קמוצות ומלעיל שמעיה סלחה או תלרע רפאה נפשו

ולפעמים הפה בסגול אספה לי חשפי סובל אחוז לנו והנה הכווי

ישמש לגזום סמח בחור איש גולויו לכו עבודו ולא תבא בראשו אות

שמוסית כי אם היוו שמרו משפט ועשו דרקה ויבא דרך תחנה שמענו

ארוני ולא יקדמו לו אל לא כן איז אשר למען בעבור מדוע על

למה ובחסרי הפה חסרונה בכווי כמו נפחי בהרובים האלה ובעתידים

כמו ארור ידור ובדברי רבותינו דור לי בחיי ראשך פול לכבשן האש

ובנחי פה יוד תחסר הפה עלה רש החל רש ובתוספת הא ודרוס

ירטה סבה פה הבה נא מלעיל שרטו יהב הבה את אשתי מלרע ובנחי

עין בתוספת הא קומה ה' מלרע או חוטה לעזרתי מלעיל וכז בכחי

עין ולמד ב'אה אחי ובנחי למד הא הפה בסבא פרה ודבה ידו אליה

ובחטף פתח ושבה סביך וכמו כן באות גרונית ועלה אלי ובחטף סגול

הוי גביר ענו לה והלמד חסרה בו ובשלמות תבעיון בעיון יוד תמורת

הא ותבא עין תמורת הא מן פדה פדעו מדרת שחת ובנחי עין ולמד

מן קוח שתי ושכרו וקיו יוד תמורת וין או יהיה שרטו קאה מכחי למד

הא ויהיה וקיו עמ וראו אלא שהיוד תמורת אלף וקוח וקאה יהיו שני שרטי

בענין אחד ובחסרי הפה נכחי למד אלף ככה עלינו משפטו כשא עלינו

או סא את ראש ובנחי הקצוות שפאיהם יוד ולמדיהם אלף תחסר יוד כא

מן התבה ובאלף כעה לז' המלות צאנה וראכה ומכני מהם משתי

גרות ושני שרטים לכז כדי להבדילם כקרו ח' צאנה בסגול וא' וראינה

עם כרי והראוי יהיה צאנה עמ' ל'נה וזה לפי ה'ר'קם וקצת מ'ר'קדים

אחרים אמנם בכל הספרים שלנו מכחתי באינה וראינה עם סגול בשני

האלפין ויוד אחריו ובתוספת הא ר'בה כבאך ובהא ובנחי הקצוות

שפאיהם אלף ולמדיהם הא תבא יוד כעה תמורת ההא אחתי ארחה וין

ובהא תמורת אלף התיו מים ובפעלי הכפל תבא הנקבה מלעיל כה'ל

ורכי או מלרע רכי ומחוי ועם כנוי הנסתר וק'כנו לי משפטו וק'בנו וכפל

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

דגש מהלמד ומכזן הכנוי

ערוגת צווי בנין הקל מכל הגורות

מלמים	פְּקוּד	פְּקָרוּ	פְּקָרָיו	פְּקָרָיו
חקרי הפה	נְּשֵׁא וְנֵשׂ	נְּשֵׁאוּ	נְּשֵׁאוֹ	נְּשֵׁאוֹ
כחי פה אלף	אָמֹר	אָמְרוּ	אָמְרוּ	אָמְרוּ
כחי פה יוד	דַּע	דַּעוּ	דַּעוּ	דַּעוּ
כחי עין	בּוֹן	בּוֹנוּ	בּוֹנוּ	בּוֹנוּ
כחי למד אלף	מִצָּא	מִצָּאוּ	מִצָּאוּ	מִצָּאוּ
כחי למד הא	גָּלָה	גָּלוּ	גָּלוּ	גָּלוּ
כחי עין ולמד	בּוֹא	בּוֹאוּ	בּוֹאוּ	בּוֹאוּ
חקרי פה וכחי ל' אלף	שָׂא	שָׂאוּ	שָׂאוּ	שָׂאוּ
חקרי פה וכחי למד הא	נָטָה	נָטוּ	נָטוּ	נָטוּ
כחי הקבו' שפא' ו' ולמ' א'	יָרָא	יָרְאוּ	יָרְאוּ	יָרְאוּ
כחי הקבו' שפא' ו' ולמ' ה'	יָרָה	יָרוּ	יָרוּ	יָרוּ
כחי הקבו' שפא' ו' ולמ' ה'	אָפַח	אָפּוּ	אָפּוּ	אָפּוּ
חקרי הקבו'ות	תָּן או תָּנָה	תָּנוּ	תָּנוּ	תָּנוּ
פעלי הכפל	תּוֹם	תּוֹמוּ	תּוֹמוּ	תּוֹמוּ

העתיר תשמענה בו אותיות א"תן בראש השמע' הלא כקורה בסגול

ויתן בחרק כדי להבדיל בין תנועת האלף לתנועת היוד
 העין כקורה בחלם וזה על הרוב בפעלי היוכאים למען תזכור או בפתח
 וזה על הרוב בפעלים העומדים וישמ'ן ישור'ן ירפ'ד חרוץ' ויש פעלים
 פעמים בחלם פעמים בפתח ויש ב'ות המן אז תסבת' וכמבוא מהם
 קמוכים בהפסק ובלי הפסק האלף משמעת להוראת המרבר בעדו טוה
 לזכר ולקבה היוד להוראת הנסתר ועם היוו בסוף השמע להורות
 הכתרים וכמבוא ויחמנה בבואן לשתות ויטרכה הפרות מג'וי יעמודכה
 שלם מליץ אכרור'ניום חד בתורה חר בכביאים חד בכתיובים ועוד כדבר
 בס' התו להוראת הכמבא ועם היוו בסוף להוראת הכמבאים ותשמע
 התו ג' לכסתרת ועם היוד בסוף לכמבאת ותשמע ג' עם כוז והא בסוף
 לכסתרו ולכמבאות וכאשר תהיה למד הפעל כוז תחסר הלמד מפני פניסת
 פתי הסוכין ודאווה כוז השמוס להרגס כדי להורות על כוז למד הפעל
 חמס

כחשית ל סגול ודיאלט

אמנם הלחץ תעגנה לא נרגשה הנון כי הנת מהכרי אשר בעין הפעל יורה ^{חוק}
 על הלמד החסרה והיא ה' ולפי רבותיו היא כ' מן אשה עגונה לכן באה
 העין בכרי לא בסגול בכחי ל' ה' ובא על כד תאמנה סהראוי תאמנת ^{ישעיה}
 ואין דבר לתשלום החסרון הנון בראש הסרט תשמם למרברים בעדם
 סוה לכרי ולנקבות ותהיינה א"כ התכות תשע ולפי שמיים הב' מה' סוה
 לזכרים ולנקבות סהן אפקוד כפקוד וגם תפקודנה תשמם לכסרות
 ולכמכאות הרי הן יב כמספר הגופים וקדר גופי העתיד הוא לשמור
 באותיות הנוספות בו קדר הגלגל ביתא במדבר בערו נסתר כמבא ואחרי
 הן ישמור קדר הגופים ע"ז זה מ"ב נסתרים כמכאים וכלל אמרו כי בכל
 הכבינים מכל הגזרות בהוסף אותיות איתן על הזווי כמבא העתיד

ראשית ע"א
 סויב ו במדבר ו
 בראשית עו מלכיס א יא
 סויב א שמואל א ב
 דכרים יו שנות כ
 בראשית יט
 עס לו במדבר ג
 בראשית לב
 יקרא יט שנות כס
 במדבר לב
 ידעיס ככ
 בראשית כס
 מלכיס יע שמואל ב כד כושע יב
 סיכס ג שמואל ב יט ודמיה כ
 ישעיה י סויב יח
 עס כ

ודע שהיוד תשמם במקום הערה ואזהרה כמו יע"ה פרעה ויפקד
 פקודים ותורה חמדה כמו ויחל לוק וירכאני מ'י ויאכלנו בסר
 ותורה ג"כ על המחשבה לעשות כמו א"ז יסיר משה עלה בלבן סיסירי א"ז
 ובנה שלמה במה בקש לבנות ולא בנה יוכן רבי ויורה האיתן על התמדת
 הפעלה כמו כ"ה יעשה אויב ומעיל קטון תעשה לו אמו ולפעמים יבא
 העתיד במקום הזווי ח"ה הסכת תעשה ואז יבא ג"כ אחר מלת לא לא
 תרכח לא תכאף והיוו הפתוה בראש העתיד מהפכת אותו לעבר פעמי'
 לעבר המטה לבינוני כמו תחת העץ ויאכלו שבא אחר והוא עמד עליהם
 ופעמים לעבר פשוט כמו ויספר אל אביו ויסעו מסכת ופעמים לעבר
 הקודם לעבר כמו ויבן אותם לאחר ויסלח יעקב מלאכים ענינו סוה
 ואחכ שלח ובחסרוי הפה יבא הרגש בעין להורות על הפה החסרה אגש
 וגם בפתח העין או בחלם לא תקום ולא תטר ולפעמי' יפול הרגש ויקחו
 ל'תרומה ויסעו מרעמסקי ואז יהיו ע"מ כחי למר הא מהקל אמנם המבחן
 להבדיל בין אלה לכחי למד הא הוא היחיד עתיד כי בכחי למד הא ואמר
 אגלה וגלה ובחסרי הפה אקח יקח ובתוספת מן כ' מסס אתקנד ורגש
 הכף קל אחר שבא כח ואפשר שהוא מרכב מן כתק ותקן וענינו שאמר
 לכתק וכניה ולתקנו ע"י בנו סאלתיא אביו של זרובבל סבכנה הבית על ידו
 ולפעמים יבא כח להשלים כוז פה הפעל כמו ויזר יעקב כזיר ותבא הא
 כוספת אשקה כח כפלה כח וכו' כוספת למען ילמדון תכזון ע"ג ל' יסוקין
 ודע כי בכל מקוים הנון פשוטה כוספת המורה חרות כאשר זכרנו בפרק
 ט תורה התפסטו והתמדת הפעלה בלי מעכב וזה כלל גדול לכל האותיו
 הנוספו שבאו להבחין בפעל מה שהוא מסגלתן והקורא יסב לכסא שופט
 דרק על יסודות פרק ט' מחבורנו זה גם בכחי פה אלף תבא הא כוספת
 אופסה כזולעה ותתעלם האלף ולעמשא תמרני מה תזלי מאר והתיו
 בצרי ותבא העין בפתח כ' יאמר או בכרי וא"ז בעקב פתי ובא ע"ז זרות
 תאכלהו אס לא נפח מתפטו תאכלהו ובכחי פה יור תבאנה האותיות

עתיד בנין הקל

הנכסמות על המרש בזרו : וכן עין הפעל ג'כ בצרני : אחר ירד : או בחרק
 ובפתח העין איבש ייבש' או בחלם יאוזתו לכו ומן יכל במרק לא יוכל לבכר'
 לא נוכל לרדת כדי להבדיל ביניהם ובין ותכל כל עבודת משרטו בלה
 וכך כדי להבדיל ביניהם ובין יחלו ענינם משרטו אכל : ובתוספת האי הבה
 כרה : וככלה לו : ופה הפעל פעמי' כתובה לא ייעף ולא ייעב' ופעמי' חסרה
 ויעפו כערים ויעבו : ולפעמי' תשמע יוד האיתן במקום תיו ויחמנה בבואן
 כח צרי היוד יורה על יוד פה הפעל החסרה ומשפטו ותחמנה וכך וישנה
 הפרות הראוי ותמנה ורגש השין להבלעת היוד פה הפעל : וים להבין
 בשתייהן הרכבת טבע זכר ונקבה : ובהנעת השני יודין וגבוה ממרחק
 יודע : ובכחי העין יחס על רל בחלם : ואל ימות ירע כביר' או במרק לא
 תחום עינים : והלמד בשבא תבוכה או בסגול כעב תעופינה והג' בעות
 תמוטינה : ובכחי למד אלף ואקראה לך סגול תחת קמץ משפטו ואקראה
 בתוספת הא ויבאו בדרך בעלי ההא רפה שבריה : וידיו תרפינה : ובכחי
 למד הא תרנה אשפה : יפנה ירשיעו ותחסר ההא יחי כן יחי ראובן וימח
 אית כל היקום : וירא בלק ובא בפתח היוד להקל מפני שמתמסין ממנו
 הרבה : ויחר למשה : ויפת במתרי : ויקץ את חלקתו : ויבץ עירי : כי יסל אלוק
 כשני' אל תפן א מנחתי : ולפעמי' תומר באף כעה יתחאו כף ולפעמי' ביוד
 כחה וחטאת' מלפניך א חמזי היוד במקו' ה למד הפעל וסגול התיו במקו'
 חרק והראוי תמחה וזה לדעת רבים מהמרקרים הראשונים : אמנם קצת
 מהאחרונים אמרו שהוא מבנין הפעיל ופתח קטן תמורת פתח גדול כמכה
 ההפעיל בהעדר הל' וכך א' תמח חכרי : ובשרש היה תחסר עין הפעל : שם
 יהו משפטו יהיו וכך תהי כעלמה : תהי כעלמה : ובכחי העין והלמד תבא
 הא כוספת בהנעת הלמד' כבואה למשכנותיו : ותקרב ותבואה : וכוספה בו
 גם התיו תבואתה לראש יוסף : לחזק הענין : ולפעמי' כוספה התיו בלבד :
 בהם תבואתך טובה : הראוי תבואך : וכמא ותבאתי לקראתך : כן כתיב
 והקרי ותבאת הרכבה מלה זו בשני סימני הכקבה עבר ועתיד תבואי כפי
 הכתיב : והוא מהפכת באת כפי הקרי הרו שני אופני עבר להורות על
 הפלגת מהירות בואה : ובתוספת כון חס יבואן : ולקבנות בנוח האלף
 שלחו ותבאנה : ולפעמי' כעה וקראו למקוננות והבואנה : ובחסרי פה וכחי
 למד אף בתוספת כון הפכיו תשאון ויבאו קלים ישאו תשאון תשאוי ומחסרי
 האלף ותשכה קולן : ועם יוד המשך וחטאי ג' לוליכ תשאונה : ובחסרי פה
 וכחי למד הא תחסר ההא ויט' שמיסי ויז' כחס בזרו ובחרק ויז' מרמה :
 ותהפך ליוד כור' ילך תשי עקרו תנסה ותומר ההא למד הפעל באף כי
 ככא תכאי : וכבר בארנו ענינם במקור ובכחי הקצו' שפיהם יוד ולמדיהם
 אלף תבא לקבנות בלבד ותיראן : ותבאן : ובכחי הקצו' שפיהם יוד
 ולמדיהם הא במרש ירק וכירס אבר חסבון הוא כמו וכירה אותי ומן וכה

באשית לר דכריס בא
 באשית מד שני תלט
 תליס כב
 ירמיה ב ישעה מ
 טס' ראשית ל
 תלו' עב דכרי' לנ' איוב לר
 ישעה מ טס' כר
 שמואל כח
 תליס מ איוב ט
 ש' לט שמואל יד ראש' א דכרי' לנ'
 ראשית ז במדבר כב
 טס' יו איו' לא ראש' לב שופ' א'
 איוב כו מדבר יו ישעי' כה
 ירמיה יט
 כמיה יב קהלת יא
 כחוס ג
 תליס קלב ישעה ה
 דכריס לב
 איוב כב שמואל כה
 מרמיה ט טס'
 איוב יב
 ימואל כב
 תלו' יט ושעיה סג מלכ' כ ט
 דכריס לב
 ירמיה מח
 כמדבר כף

עתידי בנין הקל

כינס יחד • כינה אותם • ובחסרון ההא וייף בגדלו • ותיפי במחד מאד • תלים עד ותוקאל לא שס יו
 ובנחי הקצוות שפיהם אלף ולמדיהם הא תחסר האף ותפשו מכות וכתב
 הרך כגזר מפעל זה שם תופין וברבי תופיכים ובסמוך תופיכי וכהפכה
 האף בתנועת הווי השדוקה אף על פי שאינה ככתבת והא למד הפעל לומר
 וכן כוספת ותיו האמכתי • ותחסר ג"כ הלמד • העירותי מכפון ויאת • ישעיה מא
 ותקטר ההא לא ויתא ראשי עם • ולמד כעה יאיתו חטמיים ובתוספת בון
 קרבו ויאתיו • ובחברי הקצוות תבא האנוספת • וכתפה לך גם את זאת
 ובפעלי הכפל תבאנה אותיות איתן בקמץ להורות על העין אף יחס • ישעיה מד
 תבון לך • ובתוספת הא וכמה בהם ותרגם הל' ככתבא בתכועה יגדו על
 כפש דרוק • תשלו לה • ואם תהיינה אותיות הכפל ההיו תחסר הל' ותכה • דברים לב תלים סח
 מכעס עיני • ותלה ארץ מכרים • משפטם ותכהה ותלהה • ולפעמים יבא
 הדגש בפה הפעל להורות על אות הכפל מה אקוב • וחכות אותנו טוחן • ישעיה מא ראשית כס
 משפטם אקבוב אכתות • ומזה לרעתי ויתמו ימי כמי כמו ויתמו • ויקרו • דברים לב ראשית סח
 וישתחו ויקדרו וכן וירמו למו עבתי וירממו כי הדגש יורה על אות הקודמ'
 או המאוחרת לו ובאו לקיים יחקך בני • חזון יחקך שהיו ראויים להיות יחקך
 החית בקמץ חטוף והכון בדגש זהוקלו והוטלה תנועת החית ביד • וכתב
 ר' יונה ב"אז איתם שהיוד הכחה היא תמורת הדגש הראוי בתיו פה הפעל
 לתשלום אות הכפל וכן יעס וישרוק • גם הרב המזרחי בפרשת מטות על
 לא יחל דברני אמר שיחל הוא מפעלי הכפל ולולא החית שאינה מקבלת דגש
 היתה כדגשת לתשלום אות הכפל כמשפט ע"כ • הרי שהדגש מורה גם
 על אות מאוחרת לו •

אמנם הבחור בסיר המשירו ברקדוק כתב בענין הדגש וזל יקדם לו
 החסרון ודגש לו אחרון ע"כ ואין דבריו כראוי כי בשני פסוקים
 לא מה אקובי ואכות אותו לא ימנע מהחלוק' אם שהם מחסרי הפה ושרטס
 כקבכסה • או הם מהכפולי ושרטס קבב כחת • אמנם מקר שיהיו מחסרי
 הפה כי דגש וכתתי מפניו דריו • כתו אתהם • וק' בותו לי מעס • מורה
 באכצע שהם מהכפולים כמו שאררם הרך יסאר אם כן שהם מהכפולים •
 וביון שהם מהכפולים לא ימנעו"ג מחלוקה או הם מבנין כפעל והדגש
 יורה על כן הכפעל ומשפטם אקבב אכתת • או הם מבנין הקל
 ומשפטם אקבוב אכתות והדגש יורה על אות הכפל שאחריו • אמנם לא
 יזדק לומר שהם מבנין כפעל מפני שאינו מקבל פעול אחר ויהיה ואכות
 אותו פעול על פעול כשאר א"כ בהכרח שהם מבנין הקל מהכפולים והדגש
 מורה על אות הכפל המאוחרת לו • וזה דעת בעל לשון למורים ג"כ על
 ויבב אלתי • וידום אהרן שטרטס סבב דמס והדגש מורה על אות הכפל
 המאוחרת לו וכראה שגם הבחור חזר בו בספר הרכבה ברקדוק תכת

במדת

תלים עד ותוקאל לא שס יו
 שמואל כס
 דע יזכרה
 ישעיה מא
 דברים לב תלים סח
 ישעיה מא ראשית כס
 ישעיה מד
 דברים כ שמואל יד תלים כד
 חות ב איוב יו
 ראשית עו
 במדבר כב דברים ע
 דברים לב ראשית סח
 איוב כס
 ראשית קב ישעיה לב
 תלים יט
 ירמיה יט
 במדבר לב
 תלים עט במדבר כב
 חות ב איוב יו
 ראשית עו
 במדבר כב דברים ע
 דברים לב ראשית סח
 איוב כס
 ראשית קב ישעיה לב
 תלים יט
 ירמיה יט
 במדבר לב
 שמות יג ויקרא י

בעתה אם תסתכל היטב בדרכי בנין הקל תמצא כי הוא מסבות
 מתהפך לבנינים אחרים משמשים תמורתו וזה בפנים סוכים
 ומהם מפני פעל מה שהפעל אותו ישוב פעול ע"י אחרים וזה יפקד מקום
 הקל שהוא פעול כמו מן פעל כפעל על חכיתו מהכפעל פעול מהמפעל
 הסומך אותו וכן מן נגר וכמ"ס הנגרים המים חוזרים פעולים ממקום
 המדרון או מדרב זולת סגורם הנרתן ומן שבע אטר כשבע לה
 בנכבעים בשמי לסקר כי הנכבע הוא מושפע משבעת נרות הקדשה
 ואם לסקר ישבע ח"ו הוא עלול מן מדורי גיהנם כי שבעה הוא הפעול
 משבעה והרמז ע"י כן קרא למקום ההוא באר שבע כי עס כשבעו
 סוכיה כל אלה אינן בהם הקל זיש פעלים מהם בקל ועכ"ה הנפעל ישמש
 תחתיו וזה בפעלים שהפעל אותם על הרוב הוא ג"כ פעול מזולת בזמן
 אחר כמו מן לחם רבים לוחמים לי בקל ח"ס בלחם בלחם בס
 בכפעל במקום קל כי הלוחם הוא בלחם והנלחם לוחם על הרוב ולכן
 יצדק בו כנוי הפעול שהוא וילחמוני חכם ומזה ככסף בכספתה ויש
 פעל שהפעול יפעלהו בזרוע כחונ הואו ישמש במקום הקל אם הנפעל כמו
 ח"ו נדברו או הפעל כמו ונעריך צפה או ההפעל אם שימצא ממנו
 בקל כמו כי יעטיר איש אם שלח ימצא כמו ויטלך אל
 המים או ההתפעל כמו מתדפקים על הדלת
 מסתולל בעמי ועוד באריך בזה

סמאל כ *
 עס ד
 תלים קלב
 זכר יס ה
 בראשית ב
 תלים בן שופטים י
 תלים קס ראשית לב
 תלכים ב וסוקאל י
 תלים מט שזית ע
 שופטים יב
 שמואל א

דבר בעתו ובמקומו
 ח"ה :

פרק-חמשה עשר

בסימן בנין נפעל והוראותיו ומסלותיו וערוגות זמניו

בכל הגזרות

בנין כפעל סימנו כן חרוקה קודמת לפה הפעל ועל אות גרוכית תכרך

בסגול כעבד כאשר עין הפעל בפתח ובהפסק בקמץ ולרבי

בטבא וכן לנקה לא טבהפסק העין בקמץ לנקה ומלעיל בכל העבר

הנון כתובה ובעתידים דגש פ' הפעל מורה עליה ומאיץ בה אל הדגש אשר

בראש תבה להורות על דבר כי הוא קל לכך יוסיפו הא בזווי ובמקור

הפקד וכקראת הא חזוק הדגש ואם היו מוסיפים אות זולת ההא מאותיות

המשמעות היתה מתערבת הוראתה מהזווי ומהמקור בהוראות אחרות

המשל בזה אם היו מוסיפי' אלף כבר היא מורה על העתיד וכן כלן יש להן

הוראות מיוחדות ולפעמים הע' בחלס וכעתור להם ובחסרון הלמד כי

לא כמלתו כי עליך כשענו ותבא אלף כוספת בין נוף לפ' הפעל וכאמאר

אני במקו וכאמר או הוא מרכב מנפעל עבר כסתר ומעתיד מדבר בערו

מן הקל יובא העבר מבנין זה מרכב עם עבר ההתפעל במלת וכספר להם

הדם כי הנון סי' הכפעל ודגש פ' הפעל סי' לתיו התפעל ובחסורי הפה תבא

העין בפתחי ולא ככר מוע או בחלס כמול אברהם ובנחי פ' תהפך י' פ'

הפעל ליווי נודע נודעת כוקשת באמרי פיך הנון בחלס ומלת כולרו להרפא

בנת דגש תמורת הנח אעפ' מכתב הנח לדרק ובהפסק מלעיל בלתי א"ס

כוערו ובאה תבת ונוהו כל הנסי' מרכבת מנפעל והתפעל כמו וכספר

להם טזכרנו ובנחי העין הנון קמוצה ככונו ללבים לא כסוב אחר ובברי

כי געור ותבא הפה בשרק והלמד בחלס כפוגותי וכריתתי להקל שלא יהיו

טכי חלמין רופסי' ואמנם עם ככונו הנמצא' באו טכי חלמין וכקוטות' בפכיכ'

ובנחי ל' אף הנון בחרק והכה כרפאי וכמצאתי לכם ותחסר האף ונטמתם

בסי' וביוד תמורת אף מראות כפליתי וכן כנחי ל' ה' הנון בחרק כי הו' ה'

[Faint marginal notes on the right side of the page, likely commentary or corrections.]

מט חפרק החמשה עשר

כראה ונבלינו איהם יוד תמורת הא' וכמא מלה מרכבת מעבר בכין זה ויקח י' שמואל א יד
 ומעבר התפעל והיא אשת מדי' כי נשואה הוא עבר לכסתר מבכין כסלי כו
 זה ע"מ נבלה' והשתנה הוא עבר לזכר מההתפעל' וההוראה היא על חוזק
 השנוי ותיקה ויו ואשתו עס יאמר דלף טויר ביום סגריר עס אשת מדי' עס
 כשתה' ובחסרי הפ' וכחי ל' א' אחר כבא' ותומר האף ביור מדוע כבית ימיה כ עס כו
 ובחסרי הפ' וכחי ל' ונכה ומת' ותומר האה באף ככה מן הארץ' או שמואל ב יא איוב ב
 ביור כעה ככחי' כטוי' ובכחי הקבנות שפאיהם יוד ולמדה אף העין ככרי כמדבר כד
 כוראת כורחתי הויו תמורת יוד וכשתהיה פ' הפעל ג' רוכית תנקר כוז הבכין
 בפתיח להרחיבו ומ' סנעס' ומזה לביתך כאוה קדש כמנע הפה שרפו אוה קבלת פ תלוס נב
 ועיכו כחשק לביתך הקדש היינו שתשר בו פכיכה ובכוח האף כאוו לחיך' סיר פ
 מה כאוו על הדרי' עיכוס יופי והם מכחי הקבנות שפאיהם אף ולמדה' הא' יאשיע נב
 ובלשון רבותיכו חסרו הויו באמרס התכאה לכניו כמנו' זוכה לטלית כאה
 ולפי זה הכוז שרשית' ובכחי הקבנו שפאיהם י' ולמדי' הא הכוז בחלס כורה
 כורית ותתחלף היוד בוי' ובפעלי הכפל כמא כוז הבכין בקמץ והפה
 בפתח נד' מנח משפטו נחרר ומפני העדר העין הוטלה תמועתה כפה ימיה ו
 ובתפק וחס השמש וכמס כלו קמץ משפטו וכמס' ולפעמים הכוז בחרק סמות יו
 כ' חד ג' רוכי' ותבא הפה בחלס וכ'לו כספר השמים' או בפתח וכ'לותי תלוס עס יאשיע לד שמואל ב ו
 עוד מזאת' ובסלס כקדות סדוד כשדנו הראוי כסדונו' ובא מה נחנת מיה כ ידקיה ככ
 משפטו נחנת' ובתפקר עין הפעל הטלה תמועתה כפה ולפי מהו
 מפעלי הכפל היה לו לומר נחנות'.

הוראות בכין כפעל הן ד'
א יורה על קבלת פעלת הפועל כמו מן אכל תאמר כאכל' ומן כתב
 ככתב ומן זכר כזכר' כל אלה וכיובא בהם פעולות מיר אחר' ולא
 יתכן בהם השנוי לאמר האכל הכתב ובזה דומה ממש לפעל'
ב יורה על הכפעל עי' עצמו כעכין ועמשה לא כ'אמר' ובזה דומה כ שמואל ב כ
 להתפעל ממש והם כרדפים כמו אל' תגמאזו בכל אלה כי בכל אלה ויקח יו
 כטמאזו הגויס' תגמאזו מבכין התפעל' כטמאזו מהכפעל' ובאה יתכן הכונו
 השמר לך' הפרד בא' ודע כי פעל א' בעצמו יהיה בבכין זה פעמים עומד כשית ל' עס יו
 ופעמים יובא כמו וכמ"כ לך מעצמו' וכמ"כ בבגבתו עי' בד' ועמשה ויקר כס שקות ככ שמו ב כ
 לא כשמר עומד' ובכ"י בא כשמר יובא' הויע יו
ג ישמש במקום קל בפעלים שלא כמאז בהם הקל' כמו כשבע ה' ישעיה יד
 וכשעץ לגבול מואב' פמדבר כא
ד כבוא בכין זה על פעלים עומדי' ישמש כמו כן במקום קל אבל יורה
 על חוזק הפעלה כמו ככל כטעותו כהלכתיו ולפעמים ג' על פעלי' יבא' תלוס קס
 משמש שמוש הקל בחוזק' כמו כי באש הכשפט' הכני כשפט' אותך עיכוס ישיע סו ימיה כ
 התחזקות בוכוח' וכך א' כרברו' התחזקו כדבור' וכך ה' ילמס לכס' מלאכי ג סמות יד
 ערוגת יו א I 13

ערוגת עבר בנין נפעל מכל הגורות.

נפקרנו	נפקרתם	נפקרו	נפקרתי	נפקדת	נפקד	מלמים
נפקרתי	נפקרתן	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	חקרי הפה
נפקרנו	נפקרתם	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	כחי פה חלף
נפקרתי	נפקרתן	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	כחי פה יוד
נפקרנו	נפקרתם	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	כחי עין
נפקרתי	נפקרתן	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	כחי למד חלף
נפקרנו	נפקרתם	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	כחי למד הוא
נפקרתי	נפקרתן	נפשו	נפשתי	נפשת	נפש	

פעל הוא עומד לכן יסקד מושבו עכברים הסעולים

נשאנו	נשאתם	נשאו	נשאתי	נשאת	נשא	חקרי פה
נשאתי	נשאתן	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	וכחי למד חלף
נשאנו	נשאתם	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	חקרי פה וכחי
נשאתי	נשאתן	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	למד הוא
נשאנו	נשאתם	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	כחי הקכו' ספא' יוד ולמדיהס א'
נשאתי	נשאתן	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	כחי הקכוות
נשאנו	נשאתם	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	ספא' י' ולמ' ה'
נשאתי	נשאתן	נשו	נשיתי	נשית	נשאה	כחי הקכוות

מה כאו על ההיט

נתנו	נתתם	נתנו	נתתי	נתת	נתן	פעלי הספל
נתתי	נתתן	נתמו	נתמתי	נתמת	נתנה	
נתנו	נתתם	נתמו	נתמתי	נתמת	נתנה	
נתתי	נתתן	נתמו	נתמתי	נתמת	נתנה	
נתנו	נתתם	נתמו	נתמתי	נתמת	נתנה	
נתתי	נתתן	נתמו	נתמתי	נתמת	נתנה	

עין הפעל בקמץ והוא כרדס' ובסמוך בפתח וכל'ין רוח •
 ובחלם וכח'תום בטבעת המלך • ובח'הע הכוז בסגול מ'לך
 למדה כעבר • או בפתח בתוך ערים ג'ה'רות • וביוד כוספת כח'ר'י בכח
 או בחסרון ת'ו כי משפטו כח'ר'ית • והכקבה בטעם מלרע' • ובחכרי הפה
 דגם העין וורה על הפה כק'ם כדף • ממנו כדח' • וכמ'ים הכנר'ים • ובכחי פה יספיה תא סמואל ב יר
 יוד וח'ת כועב' • הכוז כוז הבכין והויו תמורת יוד פה הפעל • ובכרו הכח'מי' משלי יב יספיה כז
 בחל'ים כח הכרו מורה יוד יחס' • ובכחי העין כוז הבכין בקמץ והפא בחלם
 כ'כוז הדבר • ובסמוך עד כ'כוז היום • ובקבוץ ככ'ים הם' • ובסרק כעיר'
 ככורה • הסרק במקום חלם' • ובכחי למד חלף והוא כחבא • למ'ה כחבאת
 בפתח הכוז להרחיב • ובכחי למד הא וכפס כענה • ובחכרי פה וכחי למד יספיה כח
 חלף ח'מר גבא • ולקבה גב'עה נשאה • הב'עות הכסאות ובכחי הקכוות יכחיס כע יספיה ל עס
 שפאה' • ולמד'י הא' כוז הכפעל בסרק כוגי ממועד • בתלותיה כוגות • איכה פ
 ובכחי הקכוות שפאיהם חלף ולמד'יהם הא' • שחורה חכי וכאיה • ובכפולים שיר פ
 בחסרון עין הפעל הפה בכרו ול'ב כמס' • או בקמץ עם ככר • ומן מקק כחוס ב סמואל כ ככ
 חכ'הכו במקיים • יסוקאל לב

ערוגת הבינוני מבנין נפעל מכל הגזרות

נְפָקְדוּת	נְפָקְדָה	נְפָקְדִים	נְפָקְד	סלמים
נְנָשׁוּת	נְנָשָה	נְנָשִים	נְנָש	חסרי הפה
נְאִמְרוּת	נְאִמְרָה	נְאִמְרִים	נְאִמַר	כחי פה חלף
נְוָדְעִית	נְוָדְעָה	נְוָדְעִים	נְוָדַעַע	כחי פה יוד
נְכוּנוּת	נְכוּנָה	נְכוּנִים	נְכוּן	כחי עין
נְמַצְאוּת	נְמַצָּה	נְמַצְאִים	נְמַצֵא	כחי למד חלף
נְגַלוּת	נְגַלָה	נְגַלִים	נְגַלָה	כחי למד הא
יפקד מקומו				כחי עין ולמד
נְשִאוּת	נְשִאָה	נְשִאִים	נְשֵא	חכרי פה וכחי למד חלף
נְטוּת	נְטָה	נְטִים	נְטָה	חכרי פה וכחי למד הא
נְוִרְאוּת	נְוִרְאָה	נְוִרְאִים	נְוִרַא	כחי הקכוו' שפא'י' ולמ'א'
נְוִרוּת	נְוִרָה	נְוִרִים	נְוִרָה	כחי הקכוו' שפא'י' ולמ'ה'
כאזה תהלס' ומדנכ' כאזה				כחי הקכוו' שפא'י' ח' ולמ'ה'
נְתָנוּת	נְתָנָה	נְתָנִים	נְתָן	חכרי הקכוות
נְתָפוּת	נְתָפָה	נְתָפִים	נְתָם	פעלי הכפל

ערוגת מקור בנין נפעל

המקור

יבא בפה קמוז והעיז בכרי ובסביא מלעיל תהיה העיז בסגול
 הפרד כח מעלי אחרי הפרד לוט ההא באה לחזק הדגש
 והדגש לחסרון כוז כפעל ועם פאברוכית יפול הדגש תחת ההא וישו'החרק
 כרי לא שת האסף ותבא העיז חלם בחסרי הפה הכתן תפתן ועד'הסלמי
 בהכנף עמרי וכן בכחי פא אף העיז בחלם ויאם האכל יאכל ובכחי פא יוד
 תתחלף היוד ביוו רגושה לסורות על כוז הבכין ואחרי הודעי ועם מלה
 זעירא יבא בטעם מלעיל בהולד לו ובכחי העיז הפה בחלם המול ימול או
 סרק כהדוש מתבן ובחסרת הא לאור באור וכן במלת לענות מהוא כמו
 להענות בעטוף עולל ויונק ובכטלו חל יצל יובא המקוד עם כוז הבכין
 ככסוף ככספת הכנלהנג'ליתיו ובכחי למד אף תחקר הלמד תחטע לו'באה
 כענן תמורתה ובתוספת תינו מנחת רע ובמלת העיז יבא ער כחי למד
 אמר לא תוכל להרפא ובכחי ל'ה'בתוספת תינו כהתעות סבור כהגלות
 כגלו'והומרה ההא בוור ובחסרי הפה וכחי למד אף לא תוסף עוד להכבא
 זבא בתוספת ויו ותיו חיים מחזיכו בהכבאותו ובמסנה והלא במח'אחד
 יכול להבראות ובכפולים הפא בחלם הבוק תבוק או בכרי כהמם
 דונב או בפתח כחח להדיק בעל בעמיו להחלו

ערוגת מקור בנין נפעל מבל הגורות

ועם נכלם	הפקד	סלמים
דגש הפה לחסרון כוז הבכין	הגנש	חסרי הפה
כרי הא לחסרון כוז הבכין	האמר	כחי פה אלף
ויו תיורת יוד פה הפעל	הודע	כחי פה יוד
וכשרק כהדוש מתבן ובחסרון' לאור באור	הכון	כחי עיז
ובתשל'ו כוז הבכין כקרא בק'נתי	המצא	כחי למד אלף
או בחלם כמו להרא' בשלם ועם כוז הבכין (כהגלו'כג'לות)	הגלות או הגלה	כחי למד הא
ועם נכלם	יפקד מקומם	כחי עיז ולמד
ועם נכלם	הנשא	חסרי פה וכחי ל' אלף
ויו תמורת יוד ודגש לחסרון כוז הבכין	הנשות	חסרי פה וכחי ל' הא
לא כהעכה הי'לו לש'הפדש בין יכה לירא	הורא	כחי הקבו'ספאי'ו'למ'א'
וכן כעמיד	הירה	כחי הקבו'ספאי'ו'למ'ה'
כמו כהמם זוכנ' הדגש לחסרון'כ'הכני'או	יפקד מקומם	כחי הקבו'ספאי'ו'למ'ה'
כמו הבוק תבוק הבוז תכוז	הנתן	חסרי הקבוות
	התם התום	פעלי הכפל

שמואל ב ג שמואל ב

ערוגת צווי בנין נפעל

נא

הצווי יבא גם הוא בהא לחזוק הדגם ופה קמוכה ועין כרי ודגם
הפה להורות על כון הבנין ותשתנה ההא מחרק לכרי לסכת
אח"ה עי' האלף דס' ובתוספת הא הסב"ע ל' ובכחו פה יוד תשתנה
היוד לזיו האסרו שופטו ארץ' ובכחי העין ה'כון והכז לך' ובכחי למד
אלף הכחא בן ארס' ובכחי למד הא ל' הראה' ובהפסק ולאמר בחסך
הגלו' ולקב"ה הכי ממי המרים' ובכפולים ב"או מתוכה הברו' הקמץ
לתשלום דגם הרים' ר'הכו הזכו' מרסו זכך ודגם הזין להורות על כון
הכפעל ודגם הכף לתשלום אות הכפל' וי"א שהוא מבנין התפעל הראוי
הזדכו ודגם הזין לתשלום הדלת שהוא במקום תיו התפעל ודגם הכף
לתשלום אות הכפל' ובא הרמז מתוך הערה נח כרי ההא במקום הדגם
הראוי ברומ להורות כון הכפעל וטרסו רמם ודגם המם לתשלום הכפל'
ולדעת קצת הוא מבנין התפעל'

ימוקבל כד ראשיית כס'
תלים ב ימוקבל לה
סס מלכים א ימ ישיע מש
כמלכר ישיעיה נכ
סס פ

ערוגת צווי בנין נפעל מכל הגורות

הפקדנה	הפקדי	הפקדו	הפקר	מלמים
הנשנה	הנשוי	הננשו	הננש	חסרי הפה
האמרנה	האמרי	האמרו	האמר	כחי פה אלף
הודענה	הודעי	הודעו	הודע	כחי פה יוד
הכוננה	הכוני	הכונו	הכון	כחי עין
המצאנה	המצאי	המצאו	המצא	כחי למד אלף
הגלינה	הגלי	הגלו	הגלה	כחי למד הא
			יפקד מקומו	כחי עין ולמד
הנשאנה	הנשאי	הנשאו	הנשא	חסרי פה וכחי ל' אלף
הנטינה	הנטי	הנטו	הנטה	חסרי פה וכחי ל' ה'
הוראנה	הוראי	הוראו	הורא	כחי הקכוו' שפאי' ולמ' א'
הירנה	הירי	הירו	הירה	כחי הקכוו' שפאי' ולמ' ה'
			יפקד מקומו	כחי הקכוו' שפאי' ולמ' ה'
הנתנה	הנתני	הנתנו	הנתן	חסרי הקכוות
התומנה	התומי	התומו	התום	פעלי הכפל

עתידי בנין נפעל

העתידי מבינין כפעל הפה דגושה להורות על כון הבנין והאלף

ועם סגול בקרבי חקדם ופעם חרק חכמי חסבע

ובתוספת הא ואלכברד בפרעה ובהסקק עמם אלכברד בכרי העיץ

ומלעיל ועל הרוב אלף איתן בסגול ולא חרק כרי שלא תתערב קריאתה

עם יוד והכל אחר הער אותיות איתן בכרי אעבר יאזר יחפן ירדם

ויבא בפתח העיץ תעבז הארץ תאלמנה ספתי סקר ויש מהבינו

ואסערם על כל הגוים מרכב מן הקל ואסערם ומחנפעל מן אסער ובא

הכרי תמורת הרגם אבל הככז הוא היותו מהקל והוא פעל עומד וענינו

אסער עמם כמו יטסום מדבר יטסו עמם ולהרחיב על העיץ ככקדה

הפה בקמץ והאלף בכרי או יהיה ענינו ואסער אותם כי פרס בער עומד

ויבא כמו ח' הלמו עקבי סוס שהוא עומד הלמוני בל ידעתי ונא

ובכחי פה יוד ויחל עוד פרטו יחל וענינו עמד בתוחלת לדעת ר יהודה

ור' יונה אבל הר' יוסף קמחי כתב שאלו היה מהכפעל היה כתוב ויחל

בווי כי מן משפט הכפעל שתתהפך בו היוד לוי לכך כתב שמפעטו ויתחל

כמו ויתכב אמנם בני קיים שהוא מהכפעל באמרו שאלו היה מההתפעל

היתה היוד פה הפעל פתוחה אבל היא קמוצה ותבא הויו תמורת יוד

ומאווי אופע לכו נא וכוכחה ובכחי העיץ חס הפה מאותיות הרפיון

תנקד האות נוספת בכרי בכף תרוץ ולפי הדרך יעורו ויעלו ויחור

להם ובכחי למד אלף בתוספת הא אמלחה החרבה ויבאו ער כחי הלמד

הא וירפו המים ובכחי למד הא תחמר הוא לפעמים פתיגני ה' ואסת

ער חזי המלכות ותעש ויקר חלקים ובחסרי פה וכחי למד אלף בהפוך

אותיות כטא יכטוא משפטו יכטאו ובחסרי פה וכחי למד הא כי יכטו

אכטים ובכחי הקצוות שפאיהם יוד ולמדיהם הא ירה יורה ובפעלי

הכפל תבא האלף במקום אות הכפל ימאסו כמו מים ויבא לפעמים הכרי

באיתן תמורת הרגם הראוי בפה הפעל לחסרון כון הבנין ואקל בעיניה

ימר סכר ובזוי יקלו וככתב הנח ח' איתם ור' יונה כתב שהוא מהקל

כאשר קדם לנו בעתיד בנין הקל ויבא החלס בפה ול' יתוס פרוי ג'ס

מדתן תדומי רגם הדלת לתשלום כון כפעל ורגם המס לתשלום

אות הכפל ומפעטו תדומי ובקבוץ תתם חלאתה או

בפתח מן מדר אטר לא ימר ומן חתת סכיס

זקפיץ קמציץ ומפניהם אל תחת אל

תירא ואל תחת דיהוטע ובתוספת

הא ואל אחתה

אחי :

יחפן ירדם יוכב יח תלס לו זכניה ז ישעיה לה ז עופסים ה משלי כג דאשית ח שמואל ב כב ישעיה א יחוקאל כט ומיל ד שמואל ב ב יחוקאל כ מלכים ב כ ידמיה כ אסתר ה במדבר כב ידמיה ו שמות כא פס יע תלס כח דאשית יי שמואל ב תלס יע יחוקאל מו ידמיה מ

פרק הששה עשר

בסומן בנין פעל ההגוש וסגלותיו ונתיבותיו וערוגות

זמנו בכל הגורות :

בנין פעל הדגוש סימנו הוא דגש עין הפעל ואמרו קצת מהמרקרק קי
 שהוא לתשלום הנח הראוי בין הפה לעין והאות על זה כי
 כסופקד דגש הפעל יבא תמורתו כח בין פה לעין כמו אל יוסף
 שם ככ קהלת יב טשלייד פרעה התל ואס מאץ ימאץ פה סלוחרק עין כרי בקם קהלת
 וכסתהיה עין הפעל גרוכית או ריש יפול הדגש באות החרוקה ויסיבה
 שמות טו ישעיה נא כרויה כהלת בעזך וגם לפעמים לא יסתנה הכקוד כחם ה' כיון
 שם טע שנות כמ טיז מהרן בניך וכהנו לי ולפעמים העין בפתח פתח הסמדר או בכרי
 איוב יב מוסר מלכים פתח ולפעמים בסגול כפר ובמסורת אמרו כל כפר כבם
 דכיום ה בסגול ברמז בכרי ולכסתהים העין בסבא דברו אליך ותכפל הלמד
 תלים פח לחזק הענין כמו בעותיך צמתוני כלו' כרתו אותי כריתות רבות ובחסרי
 איוב לד הפה איך הברל בכקוד בין נסתר הנפעל לכסתר הפעל כמו לא ככה טוע
 שמואל א' כג איכה ה הוא כפעל עבר ככר אותו אלקים הוא מן הפעל ובכחי פה אלף אבד
 איוב נח וסבר בריחיה עד השלמים וכמו כן בכחי פה יוד ידעתה סחר מקומו
 שם כע ובמרבצים בנח העין לפעמים הרבש יורה על ל' הפעל אככי מתני
 איכה ט נחום כ ובכפל הדומה למרבע עיני עוללה אשר עולל לי שמים זרחה וכורד
 וקרא רומה למרבע לפי שהוא על משקלו אבל היו בו איכה פרסית
 ובכחי למד אלף תבא עין הפעל בכרי על הרוב חשא חטאת אשר קבא
 יהושע יו ובראת לך שם הפה גכ בכרי לתשלום דגש הריש או בתמך וברא אותה
 תלים קעב וסוקל נא בחרבותי ובקמץ העין דכא לארץ חיותי מלא כרסו מערכי ובכחי ל'
 מלכים כה ויקרא כה ה תבא א' במקום ה' וטנא את בגדי את כלאו' או יוד במקום האוכותי את
 וסוקל יב ברכתי וחזיתי אותם בארכותי כרי הפה במקום דגש העין והוא מלרע
 קלס כ כ ויקרא יב וכמא א' בלבר מלעיל עם המרתק וחזיתי פרט ותחסר ההא ופלו את
 הבית

הבית עשורדי בתוליהן ובחמרי הסה ונחיו למד חלף העין בקמץ ובשאל
 חתם בכמות או בכרו וכי נשא ממלכתו ובחמרי הסה ונחיו ל הח וכה
 ומת ובכחי הקצוות טפסיה יור ולמדיה חלף כו יאנו העם ובפעלי הכפל
 וכתת נחש הנחשת וכתינו חרבנותם לחתים וכתיתי מפניו כדיו ובפעלי
 כפולי הסה והעין וחמרי הל' וכץ בכפולי סה ולמד וחמרי עין יבא הכפל
 תמורת הדגש וכץ יקרה להם בבנין פעל ובהתפעל כי בשלמה לה הבנייני'
 בלבד תמצא הפעלים האלה והם חלחל : מחרחר : טאטא : ישיף : כלכל'
 בהכח להלה : מהמה : סכסך : סלקל : סכפץ : פרפר : כפפף : קלקל'

קעקע : קרקר : ממשג : מעפע : תעתע : וכו' וקרקר כל בני סת בפתח כמדבר כו
 הסה במקום חרק והמרבעי' אמתיים הם חסמם כרבבל כרסם : פרפם
 קטפט : ומשפטם לבא גם הם בג' הבניינים הכל לא בזולת : וברכב אעם
 שלא נמצא ממנו פעל במקרא מצינו הכל חלו הס גלמיו כלי עץ כל
 שעתיד לשוף ולכרכ' כלו לסבב במחנה : וכץ חללם זלזל לגלג שפסם נחמם
 וזולתם : ורעפן ושחפן וחתפן וכיחם ויומם ככר זכרנו עניכם בפ' העשירי

הוראות פעל הדגוש הם עם אחרים יור וכו' כו
 בפעלים שאינם בקל ישמש שמום הקל : כמו מה זה מהרת : כאמר ראשית כו שנות
 כו ה'

ב בפעלים הנמצאים גם בקל וכו' הם עומדים כמו הלך : בפעל יבאו
 לעמי כמו ערום הלכו :

איוב כד

ג יורה בפעלים הנמצאים גם בקל על חזק הפעלה קולר הלכתי וזה
 ענין הלל הזקן כשהיה הולך עם תלמידיו היה מהלך והולך כשהיה
 כמעט רץ כדו להגיע מהרה לצה ובשהיה מרגיש שהיח תלמידיו אחריו
 היה הולך בנחת כדו שיגיעו אליו ולסוף שאלו לו מפני מה היה מהלך והולך
 כלומר כיון שיצאה הדיבה בעיניו להתתין אות' חל' לאיזו תכלית מהר
 הליכתו : והוא הסיב אכסכאי יש לי וכו' כלו' ובהתבונני בזה נסכח ממני
 היותי צמכם : אמנם אחרי הרגישו כי עברתי חק המוסר להניח הכלו' אי
 הכני הולך לאט למען תשיבוכי : ומזה שפריך במח' :

יחזקאל יו

ד בפעלים היוצאים ובאים בשניהם כמו למד ולמד בקל וורו כדרכס
 ובפעל ישמשו שמום הפעיל כמו למד רעת הוא כמו הלמיד רעת
 וכץ מן כתב : ומכתבים עמל כתבו : ומן ספן אהל שגן :

קס"ב יב

ישעיה י תלים עט

ה בפעלים היוצאים ונמצאים בשניהם : בקל יורה כדרכו ובפעל על
 חזק הפעלה כמו שבר ושבר :

ישעיה י במדבר ד

ו בבנין זה יבאו הפעלי' שזכרנו בפ' הז' שהם מורים הפך הפעלה כמו
 מספף פארה כלו' מסיר הסעפים : וד'טנו את המזבח : יסירו הדסין
 ויבס אותה : הסר ממנה תאר יבמה והיתה לך לאשה : והנה הבנין הזה
 נבחי העין שלא יתכן בהם דגש הכריך להוראת הבנין כפעלה בו שפ' למד
 הפעל I 14 יד א

הפרק הששה עשר

הפעל ותמורת כן בן נאמר בוכן כוכן לכך נקרא מרבע צהיות בן ארבע
 אותיות ערטיות וזה יקרה ג"כ בבנין פעל והתפעל לא בזולת. אמנם יש
 פעלים שבאו על משקל זה והם מהכפולים כמו כאמר עוללת לבי מקטט
 עבים ירדו מחקקים ומההתפעל בחרתי הסתופף התקטטנו וקטטנו
 ויתגדרו כמקטטם שהויו איכה מרש בהם לכך יקראו דומים במשקליהם
 למרבעים ואינם אלא כפולים.

ורע שבנין זה איך מטפטו לבא בחסרי הפה כי העיץ בהם דבועה
 לתקלום הפה וכימץ בנין זה הוא הדגם י הרי סיבטרכו ב'
 דבטים באות אחת או דגם א' יורה על ב' ענינים מה שלא יתכן ומכני
 שמכאנו כל המדקדקים מסכימים בבהמצא פעל א' בבנין א' כוכל
 לבכות עליו כל הבנין וגם המיוחס לו והמשל בזה מצאנו טבעו בים סוף
 ומתקני התפלות בנו עליו זדים טבעת שהוא מבנין פעל הדגום המיוחס
 לפעל י גם אכחנו כיון שמכאנו כ' לקח עמי חכם וגם התאר
 מתמו אס תראה אותי לקח היינו יכולים לבנות עליו
 בנין פעל אך ע"ד השלמים וכך מכינו כ"ר
 אותנו חלקים שהוא ע"ד השלמים

אמנם כמעט מזה כי קשה
 לשמוע מה שלא נהגו
 הכתובים.

ערונת עבר בנין פעל הדגוש מכל הגורות

נד

שלימים	פקד	פקדת	פקדתי	פקדו	פקדתם	פקדנו
חכמי ספה	פקד	פקדת	פקדתי	פקדו	פקדתם	פקדנו
כמו פה אלף	אבד	אבדת	אבדתי	אבדו	אבדתם	אבדנו
כמי פה יוד	יסר	יסרת	יסרתי	יסרו	יסרתם	יסדנו
מזובע כחוס הע	כונן	כוננת	כוננתי	כוננו	כוננתם	כונננו
כפול דומה למזובע	גולל	גוללת	גוללתי	גוללו	גוללתם	גוללנו
כמי למד אלף	מלא	מלאה	מלאתי	מלאו	מלאתם	מלאנו
כמי למד הא	גלה	גלתה	גלית	גלו	גליתם	גלינו
כמי עין ולמד	יפקד מקומם					
חכמי פ' וכמי ל' א'	נשא	נשאת	נשאתי	נשאו	נשאתם	נשאנו
חכמי פ' וכמי ל' ה'	יפקד מקומם					
כמי הקבנו שפיו ולמד א'	כמכא לבד כי יראוני העם על משקל גרמוני					
כמי הקבנו שפאי' ולמד הא	יפקד מקומם					
כמי הקבנו שפאי' א' ולמד הא	יפקד מקומם					
חכמי הקבנו	כפקדו מטעם ב' דגשים באות א'					
פעלי הכפל	פלל	פללת	פללתי	פללו	פללתם	פללנו
כזולי הפ' והע' וחסרי למד	פללה	פללת	פללת	פללת	פללת	פללת
כזולי הפ' והל' וחסרי העין	קלקל בחצים שרשו קלל					
מרכעים אמתים	הוא כלכל את המלך וכלכלתי אותו וקרקר כל בני שתי					
	פרשו עליו עננו פתח הפה במקום חרק					

הבינוני יבא בתוספת מס ומקד ונקראת מס ההפרט מפני שהשמה
 להפריט בינו ובין הזנו והמקו' יבא בעין הפעל בצרו מפרט
 כלע"י ובמקף בסגול מאמץ כח' ואם עין הפעל אף או ריש יבא נח תמורת
 דגם הבנין מברך' און' מחאב' אכזי' כלס' מנאשי' לא כן על ההא והחית
 והעין כי יקרו' כמשפט האותיות הדגושות משהר מפרט מבר' ער' ובא רוח
 חלקים רעה מבעדך מספטו מבעתך וחרק העין בא להקל הקריאה כמו
 שיאמר מן מינקת מינקתה' ומן גברת סרי גברתי' ועם כנוי תהיה כמו
 כן העין בהרק מקדמכם' ומאספכם חלקי ישראל' או בסגול מנחמכם'
 ובשבח העין מנבחים' ובצרי מטכלה' ואכל רבותינו בספרי ואהבת את
 ה' להיך אהבהו על הבריות כאברהם אביך' כח קמץ האלף במקום דגם
 עין הפעל להוסיף לשלישי' והכרח דרשתם הוא להגדיל אהבת האדם אל
 האל ית' על אהבתו לרעהו' גם בשרם עשה אמרו גדול המעשה' יותר מן
 השמחה סל' והיה מעשה הדרקה שלום' וראוי להתעורר ולספק מה שמץ
 דבר נמצא בפסט הכתוב שהדרך לדרשה' עוד עושה מאן דכר שמה
 בפסוק זה' עוד מעשה הוא על משקל מעלה שהוא מהפעיל וא"כ מן
 המכריח לטות נקודתו במעשה למעשה להביאו בפעל המשמש במקום
 הפעיל' אמנם כאמר כי המקרא הזה אומר דרשני מפני שנכפלו בו הדברי'
 והיה מעשה הדרקה שלו' ועבדת הדרקה השקט ובטח עד עולם' כי תבת
 עבדת היא מענין ועבדיהם ביד האלקים ספידושו מעשיהם' וכך ועברו
 זבח ומנחה שעכיבו ועשו' לכך דרשו כי עבדת הדרקה כאמר על עושה
 הדרקה' ומעשה הדרקה כאמר על המעשה את אחרים' וגדלתו היא
 מהבטח בשלו שאם אין שלו' אין כלום ולא היה מורע טעם דרשה זו בתחנת
 תבת מעשה במקודותיה כי בכל התור' כלה היא עם לכך הביאונה במקודו'
 הפעל' ובחסרון הפה הוטלה תכונתה על מס ההפרט מלפנו מבהמו' ארץ
 משפטו מאלפכו' ובכחי הלמד תבא הלמד בסגול מזרה ישראל' מבלה
 עמוקות' ובמרבץ הלמד בצרי מטובב כתובות' מקושש עצים' ובכפולו'
 הדומים למרבעי' רדו מחוקקי' ובכחי למד' אף הכיף המחטף' התמללו'
 בתיהם' ובכחי למד הא המתקת בתום בסגול' מזרה ישראל בצרו ובשרט
 בן ארבע אותיות מתחלה בחרץ שרשו תחרה ומזה לרעת קצת' כמטחוי
 קטת שרשו טחוח' ואחרים חסבו שהוא עם בלסון רבים בתוספת אותיות
 האמכתי' ובחסרי פה וכחי למד הא אכל רבותינו מכסה מן הדמים' ובכחי
 הקצוות שפיהם יוד ולמדוה' אף חסר' היו מיראים אותי' ופעלי הכפל יבאו
 על דרך השלמים' אמנם בלה מקללני מרכב מנכתר מקללו' וממדבר
 בעדו מקללני' אמר הכביח מן שמקלל אותי מקלל את עצמו עד רבותו יקלנו'
 או הוא מרכב מקלל וקלה ואמר שכל הרוד היו מקללי' ומקללי' אותנו דרברי
 קלון' ובהפולי פה והלמד וחסרי העין ומי מכלכל ובפתח מקר' קיר קיר':

מלפני א' יב
 מלפני א' יב
 ישיעו מן עוונות י' ירמיה ט
 שאל א' יו
 בלא שית יו
 דכרית יו
 ישיעו לב
 קהלת ט ישיעו וע
 איוב לב
 ירמיה לב איוב יב
 ישיעו כח במדבר טו
 אופטיוס ה וקאל ו איוב ג
 ירמיה לב
 ירמיה כח ראשית כא
 כמסיו ו
 ירמיה טו
 מלכו ג ישיעו כח

ערוגת בינוני מבנין פעל הדגוש מכל הגורות

מַמְקָרִים	מַמְקָרָה	מַמְקָרוֹת
מַמְקָר	מַמְקָרָה	מַמְקָרוֹת
יִפְקַד מִקְוֹמָם		
מַמְבָּר	מַמְבָּרָה	מַמְבָּרוֹת
מַמְלֵר	מַמְלֵרָה	מַמְלֵרוֹת
מַמְבּוֹנֵן	מַמְבּוֹנָה	מַמְבּוֹנוֹת
מַמְנׁוֹלֵל	מַמְנׁוֹלָה	מַמְנׁוֹלוֹת
מַמְמַלֵּא	מַמְמַלֵּאָה	מַמְמַלֵּאוֹת
מַמְנַלֵּחַ	מַמְנַלֵּחָה	מַמְנַלֵּחוֹת
יִפְקַד מִקְוֹמָם		
מַמְנַשֵּׂא	מַמְנַשֵּׂאָה	מַמְנַשֵּׂאוֹת
יִפְקַד מִקְוֹמָם		
מַמְרַא	מַמְרַאָה	מַמְרַאוֹת
יִפְקַד מִקְוֹמָם		
יִפְקַד מִקְוֹמָם		
יִפְקַד מִקְוֹמָם		
מַמְפַּלֵּל	מַמְפַּלֵּלָה	מַמְפַּלֵּלוֹת
בְּעֵינָיו בְּמַתְעַתַּע		
וּמִי מִבְּרֵל וּפְרִצָה פֶּה וּמַצְפִּיץ הַמַּצְפִּיצִי		
וְהַמְדוּנִים מִכְרַבֵּר בְּכָל עֵז מִקְרַקֵּר קִיר		
מִתְחַרְחֵר בְּאָרֶז		

מלכ'נ ישע'י סס ס
 ססול כו ישע'י סכ
 יכמ'ס ככ

הפעול יבא גם הוא במס ההפר' ופה הפעל בקבוץ ועין הפעל בקמץ

קץ משלח' או בקמץ חטוף וע'רות חלים מארמים • ובאחהער יבא חלם תמורת הרגם תבכך מבורך כחלה מבוהלת • ומכחי פה חלף ברבר'י רבותינו מאבלות הסכנימות • ובכחי פה יוד אלופי ומירעי • ובכחי למד אף מר'כא מעכותו • ממל' חים בתרשים בקמץ העין והפה בקבוץ • ובאותיות הרפיון תבא הפה בחלם ישראל מקורחי • ובכחי למד הא מצפה על חרסי' ובטרם עשה חלל רבותיו וגט מעשה'י ובכפול'ס הדומי למרבעי' (והא

ישע'י'יו שמות סס
 כמכר ככ משל' ב
 תל'ס כה
 ישע'י ככ סיר' ס
 ישע'י חס משל' ס

ערוגת פעול בנין פעל

ישעים כנן קסלנת פ דהוא מחולל מפעעו הכח תמורת הדגש וכן לסחוק אמרתי מהולל
 ישעני ט מחלי לא תלוס ים ושמלה מבוללה ופעלי הכפל יבאו עד השלמים ויסבח מחקק מהולל
 יכתיב ככ אקרא ה' ובא עד זרות מקינת בארזים מפעטו מקינת :

ערוגת פעול בנין פעל הדגוש מכל הגורות

מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	סלמים	חסרי הפה
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	כחי פה חלף	כחי פה יוד
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	מרבעים בכוח העיץ	כפולים רומים למרבעי'
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	כחי למד חלף	כחי למד הא
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	כחי עיץ ולמד	חסרי פה וכחי למד אף
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	חסרי פה וכחי למד הא	כחי הקבון' שפאי' ולמ' א'
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	כחי הקבון' שפאי' ולמ' ה'	כחי הקבון' שפאי' א' ולמ' ה'
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	חסרי הקבון'	פעלי הכפל
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	כפולי הפה והע' וחסרי הל' מד	כפולי הפה והל' וחסרי הע'
מפְקָר	מפְקָרִים	מפְקָרָה	מפְקָרוֹת	מרבעים חת חיים	

דמקור יבא בפה שתוחה ועיץ כרויה לדרבר אחו ובמקף העיץ
 בסגול לדרבר לך ובתוספת הא ליסרה אתכם כ' טוב
 זמרה ובתוספת תינו בצדקתך אחיותך ועם כמני תהיה העיץ בשבא
 והלמד בסגול והכף רפה ל' חוכל בדר' ובדגש חת קולו ליסרך ובחרק
 ובפרטכם כפיכם כח קמץ הפה תמורת דגש המס ובחלם יסר יסרני
 שמות לר מלביב ד ויקדא' כו תלוי קעו יחוקל יו באדבר ככ דכריס ד ישעים א תליט קיט

ערוגת מקור בנין פעל

וכן צנחני למד אלף ורפח ירפח קכא קנחתי אמנס אל קכא וקסא ה' הוא
 תאר כמו קכאי ובכח תמורת הדגש ויברך ברוך ואין לומר שהוא מהקל
 מפני שאין למדס ברך עסק בו ובמרבץ מכאנו עורה לויחן למבב יעקב
 ובכחי למד אלף לר'כא תחת רב'ויו ובכחי למד הא כמכאה האלף תמורת
 הא ללכא הפסע וביוד במקום הא ובכחי איש גרודים ובתוספת תיו יום
 עכות ובכחי הקצוות שפחיהם יוד ולמדיהם אלף אחרות מלח טוביה
 ליראני ליראס ולבהלס ובפעלי הכפל לברס האלקים מספטנו לבררם
 וקמץ הכ' לתשלום הדגש הראוי בריס :

ערוגת מקור בנין פעל הדגוש מכל הגורות

שלמים	פקד ועם בכלם
חסרי הפה	יפקד מקומם
כחי פה אלף	אבר
כחי פה יוד	ילד
מרבעים בכוח הע'	בונן
כפולים דומי למרבעי	גורל
כחי למד אלף	מלא
כחי למד הא	גלות
כחי עין ולמד	יפקד מקומם
חסרי פה וכחי ל' אלף	יפקד מקומם
חסרי פה וכחי ל' הא	יפקד מקומם
כחי הקצו' שפאי' ולמ'ה'	ירא
כחי הקצו' שפאי' ולמ'ה'	ירות
כחי הקצו' שפא' אל' ולמ'ה'	יפקד מקומם
חסרי הקצוות	יפקד מקומם
פעלי הכפל	לבעבור סבב
כפולי הפ' והע' וחסרי ה'	לחרחר ריב
כפולי הפ' והל' וחסרי הע'	ולכלכל את שיבתך צויתי לכלכלך שם
מרבעים אחתיים	פרסו עליו לרעת קצת ואחרי חסכו פה עבר מבנין זה ופתח הפה במקום חרק ורבו חסכו מלה זו כוטרקון פרס פרי זני

ערוגת צווי בנין נפעל

ד' צווי דברי עין הפעל בצרו יבמקף בסבול בהסמכו אל מלש זעירא
 דבר כא' ובפתח כתב לו פלג למוס' ובצרי עס מתמח
 כפס עבדך ובאותיות הברון בסבול ופתח מהל' בלש סא'ס ג' ג' א' עמ'ו
 ובכח לתשלוס הדגש וקרב חותמ' ובהפסקה מלשול למל' כנו זמרו ובחוספ'
 הא קדמ' פניו ובכחי פה יוד וסרו בערבה' ובמרבעים בכוח הע' וכוכף
 למקר אבות' רומ' ה' ובחוספת הא ענורה את גבורתך ובכחי למד
 אלף מל' קרנך ובכחי למד הא' תחמר ההא' פנו דרך ג' ל' סוק' י' הם כל

פסוקי איוב לו תלי' עס פו
 באות י' י' ע' פ'
 יחזקאל לו תלי' מו
 עס י' ו' ע' פ' איוב כ
 תלי' כ' ע' פ'
 פסוק א' י' ו' ע' פ' ע' מ' ז' ו' כ' ר' ב'

בסדר ומספנו הסה :

פסל הרגש

ערוגת צווי בנין נפעל מכל הגורות

פסקדנה	פקדי	פקדו	פקד	פלים
		יפקד מקומם		חסרי הפה
אבדנה	אבד	אבדו	אבד	כחי פה אלף
ישרנה	ישר	ישרו	ישר	כחי פה יוד
בוננה	בונני	בוננו	בונן	מרבעים בכוח העין
גולנה	גולל	גוללו	גולל	כפולוס דומים למרבעים
מלאנה	מלא	מלאו	מלא	כחי למד אלף
גלנה	גלי	גלו	גלה	כחי למד הא
		יפקד מקומם		כחי עין ולמד
		יפקד מקומם		חסרי פה וכחי ל' אלף
		יפקד מקומם		חסרי פה וכחי ל' ה'
		יפקד מקומם		כחי הקכוו' שפא' יוד ולמדי א'
		יפקד מקומם		כחי הקכוו' שפא' יוד ולמדי הא
		יפקד מקומם		כחי הקכוו' שפא' אלף ולמדי הא
		יפקד מקומם		חסרי הקכוות
				פעלי הכפל
פללנה	פללי	פללו	פלל	כפולי פ' וע' וחסרי ל'
		פללנה ותדומך		כפולי פה ול' וחסרי ע'
		יפקד מקומם		מרבעים אחתים
		יפקד מקומם		

משפטי עתיד בנון פעל

העתיד

הַיִּקְרֶה בְּזֵרֵי הָעֵיץ וּבִמְקָהּ בַּסְּגוּל יִדְבַּר כֹּחַ עֲבָדָי וְעַם הַכְּנוּי' בְּרֹאשֵׁית מִד'

אֲמַלְכֶךָ יִשְׂרָאֵל וַיִּבֹא הַנֶּחֱם תְּמוּרַת הַדָּגִם וַיִּמְאָץ וַיִּחַמֵּר יִתְעַב הַשָּׁעַר יֵאָדָּם וְיֵאָדָּם לֹא תִלְוֶה

ה' וְעַם פִּתְחֵי יִשְׂרָאֵל מִעֵשֶׂיךָ וְעַם סִבְא וּפְתַח הָעֵיץ כֹּחַ תְּבָרְכוּ * שְׂאוּל שֶׁס קָמָה מִדְּבַר הַשְּׂמוּל בִּפ

יִשְׁאָלוּ בְּאֵבֶל וְעַל הַהָא וְחֵית בִּפְתַח וְתַנְהֵג אֶת בְּנוֹתַי * כִּי יִרְחַם ה' וּבְזֵרֵי הָעֵיץ לֹא יִגְלַחוּ וְהַרְוִתִּיהֶם תְּבַקְעֵי וּבְכוֹז כּוֹסֶפֶת וַיִּלְרִיֵּם יִרְקוּן וּבַהֲפִסֶּק

מִלְעֵיל אֲלֵיךָ יִסְבְּרוּ * אֲמַנְסֵי יִרְדּוּף אֲוִיב כִּפְסֵי הוּא מְדַכֵּב מִקָּל וּפַעַל כִּי תִלְוֶה קָמָה שֶׁס ו

הַיּוֹד חֲרוּקָה כִּמוּ בְקָל וְהָעֵץ דְּרוֹסָה כִּמוּ בַּפַּעַל וּבַהָא כּוֹסֶפֶת שְׂלֵא כִּמְנַהֵב

וְרִשְׁתָּהּ סֵלָה * וּבִמְרַבְעִים אֲבוּנֵי * וַיּוֹזְרֵר הַנְּעַר * הַכִּסְלֵי תְּמוּרַת דָּגִם הַבְּכִינִי * שֶׁס בַּמְלִטוֹס בִּד

וְלִרְבִּים בַּהֲפִסֶּק מִלְעֵיל הַרְפְּאִים יִחוּלְלוּ * וּבֹא בַּהֲפִיךְ זַעֲקָתְךָ שֶׁבֵר יַעֲוֶרוּן * אֲוִיב כִּי יִשְׁעִים עַו

מִשְׁפָּטוֹ וְרוֹעֵעוּ * וּבִמְנוֹי פֶּה אֲלֶף לַפְעֻמִּים תַּחֲסֵר הָאֲלֶף * מִהָר הָאֲלֶף יִחְסָל בַּק

וְאֲבָרְךָ * מִשְׁפָּטוֹ וְאֲלֵבְרְךָ * וְכֵן וְתִזְרְכֵי חֵיל מִשְׁפָּטוֹ וְתִזְרְכֵי * וְהַדָּגֵם לְסִימָן * שְׂמוּלָה כִּי כִכ

הַבְּכִינִי לֹא לְתַשְׁלוֹס חֲסֻרוֹן * וְכֵן בְּכַחֵי פֶה יוֹד גּוֹעֵר בִּים וַיִּבְשְׂהוּ מִשְׁפָּטוֹ כּוֹסֶס א

וַיִּבְשְׂהוּ * וּבְכָל אֱלֹהֵי הַטֵּלָה תִּכְוַעַת פֶּה הַפַּעַל הַחֲסֻרָה בְּאוֹת הָאֵיִתָּן * וְלֹא

תִּשְׁמַע לְדַבְרֵי הָאוֹמֵר * שֶׁהָאוֹת הַחֲסֻרָה הִיא אוֹת הָאֵיִתָּן כִּי לֹא מִכֻּאֲנוּ אַחַת

מֵאוֹתוֹיִן אֵיִתָּן כַּעֲדַרְתָּ מֵהִמְכַתֵּב * וּבְדוֹמָה לְמִרְבַּע וַיִּמְזוֹרֵד אֲרֻץ * לֹא תַעֲוֹלֵל * קִבְּלוּ וְיִקְדוּ יֵש

וּבְכַחֵי לְמַד אֲלֶף עִמְךָ ה' יִדְכֹּחוּ * וּבְכוֹז כּוֹסֶפֶת וְתִרְכֵי חֲכִינֵי בַמְלִיִּם * וּבְכַחֵי תִלְוֶה כִּד אֲוִיב יֵש

לְמַד הֵא תַחֲסֵר הַלְמַד לֹא תִכְסֹו * וְתִקְשֵׁ בְלִרְתֵיה * וַיִּקְוֹ לְמִשְׁפָּט * וַיִּזְוּ עֲלֵינוּ * דְּכִכּוֹ דִּשְׁלִים יִשְׁעִים דִּשְׁלִיב

וַיִּתְּנוּ עַל דְּלִתוֹת * וַיִּזְקֵ אוֹתָם זֶהֱבִי * כֹּלֵם בִּפְתַח כִּמוּ שֶׁהֵם בְּהֵא כְרֹאחֵת הוֹן * שְׂמוּלָה כֹּא שְׂמוֹת לֹא

מִוִּיתוּ * שֶׁהוּא בְּקִמְץ כִּי לֹא מִכֻּאֲ * יִתְּוֶה * וְתַהֲפֵךְ הַלְמַד לְיוֹד כַּעַשׂ תְּהוֹמֹות * שֶׁס טו

יִכְסִימוּ וְהַסְמֵךְ רֵאוּיָה לְהַדָּגֵם לְסִימָן הַבְּכִינִי אֲלֵא שֶׁכֵּפֶל לְהַקָּל * וְהִיתָה הַמֵּם

רֵאוּיָה לְהַנְקֵד בַּחֲלָה כִּמוּ תִבְיֹאמוּ עוֹד * זְרוֹת נִכְרְדָה בַּשְּׂרָק לְגוֹב כְּקִדוֹת

הַתְּבֵה וְעִינֵי יִכְסֹו * וּמִשְׁרַם רוּה אֲרִיִוֶךְ דְּמַעֲתֵי מִלְעֵיל לִכְן הוּא בַּסְּגוּל * יִשְׁעִים יוֹן

וְהִרְאוּ אֲרִיךְ הַיּוֹד תְּמוּרַת וַיּוֹעֵץ הַפַּעַל וְהוּוֹ תְּמוּרַת הֵא לְמַד הַפַּעַל וּמָן

תָּחֵה אוֹ תוֹה תִּתָּאוּ לְבֹא חֲמַת וְהַנֶּחֱם תְּמוּרַת הַדָּגֵם * וּבַשְּׂרַם בִּן אַרְבַּע כַּעֲדַרְתָּ לִד

אוֹתוֹת תִּתְחַרֶּה אֶת הַקּוֹסִים * שְׂרַטְטוּ תַחֲרֵה לְרַעַת קֶכֶת וְעִינֵיכֶם הִתְעַרְבוּ * יִמְוִיָה ב

וְהִתְקַדְמוֹת * וּבַתּוֹסֶפֶת כּוֹן לֹא תַעֲכּוּן * וּבְכַחֵי הַקְּבֻוֹת שְׂפִיֵיהֶם יוֹד וְלִמְדֵי * שְׂמוֹת כִּכ

הֵא * בְּכֹפֶף וּבַזֶּהֱבִי יִפְסֹו * וּבַפַּעַלִי הַכֵּפֶל בֵּה' אֲהַלֵּל דְּבַר עוֹד הַשְּׁלֵמִים * יִמְוִיָה וְתִלְוֶה כִּי

וּמֵהִמְרַבְעִים בְּכוּחַ הָעֵיץ וְחַרְבּוֹתֵיה אֲקוּמֵם * וּכְפֻטִים יִפּוֹצֵץ סִלְעֵי הַלְמַד * יִשְׁעִים מִד יִכְסִיִּם כִּכ

בְּזֵרֵי * וּבִפְתַח תְּרוּמָמְנָה קִרְנוֹת * וּבַסְּגוּל וְאֵל שְׂרָה תַחֲוֹלֵלְכֵם * וּבַסִּבְא תִלְוֶה עַה יִשְׁעִים כֹּא

וְאֵם תַּעֲוֶרוּ * וּבַהֲפִסֶּק הַרְפְּאִים יִחוּלְלוּ * וְלֹא תַעֲוֹנוּ * וּבַתּוֹסֶפֶת * שִׁיר בִּי אֲוִיב וַיִּקְדֹּשׁ יֵש

הֵא וְנִרְוַמָה שְׂמוֹ * וְכֵן בְּכַפְּלוֹים הַדּוּמִים לְמִרְבְּעִים * תִלְוֶה לִד

וְאֲקוּבָבָה בַּעִיר * וּבֹא יִעֲלֵנוּ דָם הַסּוּךְ וְעִינֵינוּ * שִׁיר גִּי אֲוִיב לַע

וְלוֹבְטֵנוּ וְכַפְּלָה עֵיץ הַפַּעַל * וּבְכַפְּלוֹי * תִלְוֶה כִּכ

פֶּה וְעֵיץ וְחֲסֻרֵי ל' תִּכְחַמִּיךְ * תִלְוֶה כִּכ

יִשְׁעֵשְׂנוּ כִפְסֵי * יִשְׁעֵשְׂנוּ כִפְסֵי * יִשְׁעֵשְׂנוּ כִפְסֵי

ערוגת עתיד בנין פעל הרגיש מכל הגורות :

תפקדו תפקדו		תפקדו תפקדו		תפקדו תפקדו		תפקדו תפקדו		תפקדו תפקדו		סלמים
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		חסרוי העה
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי עה חלף
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי עתיד
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		מדבשי בכוח הע
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כפולידומו למרבעי
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי למד חלף
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי למד הא
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי עין ולמד
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		חסרוי פ' וכחי ל' א
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		חסרוי פ' וכחי ל' ה'
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי הקצוות עפאי
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		יוד ולמדיהס חלף
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי הקצוות עפאי יוד
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		ולמדיהס הא
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כחי סקצו עפאי א ולמד' ה'
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		חסרוי הקצוות
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		פעלי הכפל
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כפוליה עה ול' חסרוי עין
תפקדנה		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		כפוליה עה וע' חסרוי ל'
תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		תפקדו		מרבעיס חמתייס

בסימן והוראת בנין פעל וערוגות זמניו בכל הגזרות ו

בנין פעל סימנו דגש עין הפעל ככנין פעל הפה בשלם כקדות לא ^{מסלני 3}
 רחץ או בקמץ חטוף לא ברת סרך ואם העיף ח' מאותיות ^{יסקאל 11}
 אחרת אז תהיה הפה בחלם ומרין וסטף העבר בפתח ובהפסק בקמץ ^{ויקרא 1}
 כ' ארמון גטט והוא מחסרי הפה יוכן חס לא נפח ולקב' טלחה אמכס ^{ישעי לב איוב כ יטעיה ב}
 ובחטף קמץ קחה זאת בקלות הקוף ובהפסק בקמץ חס על בניס ^{כאשי כ הושיע 1}
 רטשה ובכחי למד אלף יחד חבאו וקורא לך עם חרם ובכחי למד הא ^{איוב כד ישעיה סב}
 חליית כמוכו עשיתי בסתר רחו ולא יכלו קום והוא מלרע בקצת ^{ישעיה יד תלים קלע סס לו}
 ספריס ובתוספת הא ואתה בזיתה ולנכסרתי כלו תפלות יתכו לרגליך ^{כאשימס תלים עב דכילנ}
 וטפו עמזותיו לא ראו ויא כי והס תכו התיו במקום ה' וזרשו ככה ^{איוב לב}
 ומחסרי פ' זמני ל' ה' והפסחה והכסמת לח ככו ובכפולים בתולותיו ^{סמות ע תלים עב}
 לא הללו:

הוראת כנין פעל היא היותו תמיד פעול עי' אחר ולא עי' עצמו כי
 כשתאמר כפר לא יובן שהתכפר מעצמו אלא עי' אחר
 והפעל גם הוא כמוהו ומטעם זה יקרא כל ח' מהס בנין שלא זכור עם
 פועלו ואיז בו בינוני אלא במקום תאר כמו אם תראה אותי
 לקח גם איז בו זמני מפני שאיז דרך לזנות אדם על
 מה שיעשה זולתו ולא תשמטה אותיות בכלם
 במקור סלני והוא מקבל
 פעלת הפעל

ערוגת עבר בנין פעל מכל הגזרות.

מלמים	פקד	פקדת	פקדתי	פקרו	פקדתם	פקדנו
חסרי הפה	פקדה	פקדת	פקדתי	פקרו	פקדתם	פקדנו
עד הסלמים	לקח	לקחת	לקחתי	לקחו	לקחתם	לקחנו
כחי פה חלף	אכל	אכלת	אכלתי	אכלו	אכלתם	אכלנו
כחי פה יוד	אכלח	אכלת	אכלתי	אכלו	אכלתם	אכלנו
מרבעי' בכוח הע'	ילד	ילדת	ילדתי	ילדו	ילדתם	ילדנו
כפולי' דומי' למרבעי'	ילדה	ילדת	ילדתי	ילדו	ילדתם	ילדנו
כחי למד חלף	<p>אין בהם הפרט מבנין זה לאכיו הפעל' באין תקומות חזילתי' מצעדי גבר כנגנו. יפקד מקומם וקורא לך טס: יחד חבאו: לא דכאו עד היום הזה</p>					
כחי למד הא'	גלה	גלית	גליתי	גלו	גלתם	גלנו
כחי עין ולמד	גלתח	גלית	גליתי	גלו	גלתם	גלנו
חסרי פ' וכחי' א'	<p>יפקד מקומם יפקד מקומם והטסתה והטעורה בפתח: והחטה והכקמת לא גבו</p>					
כחי הקצו' טפחי' יוד	<p>יפקד מקומם</p>					
ולמדיהס א'	<p>יפקד מקומם</p>					
כחי הקצו' טפחי' יוד	<p>יפקד מקומם</p>					
ולמדיהס הא'	<p>יפקד מקומם</p>					
כחי הקצו' טפחי' א'	<p>יפקד מקומם</p>					
ולמדיהס הא'	<p>יפקד מקומם</p>					
חסרי הקצוות	שרד	שרדת	שרדתי	שרדו	שרדתם	שרדנו
פעלי הספל	שרדה	שרדת	שרדתי	שרדו	שרדתם	שרדנו
כפולי' פ' וע' וחסרי' ל'	<p>יפייפות מבני ארס משפטנו יפית התפקדו ובלכלו: שרמו כיל או כול ואמלל כל יוסב בה אמלל במן וכרמל אמללה ארץ רשפש בשרו מכער פכי חמרמרו: ומלעיל מעי חמרמרו</p>					
כפולי' פ' ול' וחסרי עין						
מרבעים כפולי' ל'						
מרבעים אמתיים						
מחמסים						

הבינוני

הפה בקבוץ והעין בקמץ ובדגם לקימץ הכניז ח"ס תראה
אותי לקח או בכח תמורתו ממטך ומורט' אמנס טמי מכוואץ

מכניס ב ב
ישעיש ית טס כב
יחוקאל לב
שמות ב
קבלת ט
שופטים ית טס ית א' יחכ
שמואל ב ית
שיר ק ישעיה לב

הוא מרכב מכניוכי טל בכין זה כואץ ומכניוכי טל בכין התפעל מתכוואץ
ודגם הכין לתשלוס חסרון התיו' יבוא במסקל אחר בתוספת הא וכל עכי
הארה עליו על פה הראוי עלף בלי תוספת הא' ובכחי פה אלף והסכה איככו
אלכל' ובכחי פה יוד בהם יקמים בני האר' יבוא בכח ובדגם טלא כמפעט
אשר יולד לישראל טהוא כדמות תאר' וכן לכער היולד' כי אדם לעמל יולד'
ובכחי ל' א' בטורה מנחת הכח במקום דגם עין הפעל מרשו מנח' ובאלף
כעה כמונחת טלו' ובכחי למד הא אשר זורה בפתח קטן להכדיל בכין

ובין העבר :

ערוגת בינוני מבנין פעל מבל הגורות.

מלמים	פקד	פקדים	פקדה	פקדות
חסרי הפ'	לקח	לקחים	לקחה	לקחות
כחי פה אלף	אכל	אכלים	אכלה	אכלות
כחי פה יוד	ילד	ילדים	ילדה	ילדות
מרבעי' בכוח הע'	יפקד מקומם			
כפולי' רומי' למרבעי'	יפקד מקומם			
כחי למד אלף	בטורה מנחת			
כחי למד הא	אשר זורה בחלם מפני הרית			

יפקד מקומם	חסרי פה למד אלף
	חסרי פה וכחי למד הא
	כחי הקבנות טפאי' יוד ולמד' א'
	כחי הקבנו' טפאי' יוד ולמד' הא
	כחי הקבנו' טפאי' אלף ולמד' הא
	חסרי הקבנות
	פעלי הכפל
	כפולי פה וע' וחסרי ל'
	כפולי פ' ול' וחסרי ט'
	מרבעים כפולי למד
מחמטים	

ערוגת מקור בנין פעל

פה הפעל בקבוץ ועין בחלם ודגושה כמו כי גכז גכתי •
 ובכחי הלמד את כל עכנתו •

המקור

פאזית •
 פליט קלב

ערוגת מקור בנין פעל מכל הגורות

פקוד זכס אחותיות כפלים

יפקד מקומם

סלמים

חסרי פה

כחי פה אלף

כחי פה יוד

מרבעים בנוח העין

כפולים רומים למרבעים

כחי למד אלף

כחי למד הא

כחי עין ולמד

חסרי פה וכחי למד אלף

חסרי פה וכחי למד הא

כחי הקצוות ספאיהם יוד ולמדיהם אלף

כחי הקצוות ספאיהם יוד ולמדיהם הא

כחי הקצוות ספאיהם אלף ולמדיהם הא

חסרי הקצוות

פעלי הכפל

כפולי פה ועין וחסרי למד

כפולי פה ולמד וחסרי עין

מרבעים אחתיים

תחמשים

את כל עכנתו •

יפקד מקומם

העתיד

משלי יא

האותיות הכוספות • בטבא • בארץ • ישרם • ובמדבר בעדו •

טבא ופתח ופה הפעל בקבוץ • ורגש בעין הפעל לסיון

הבכין • ואתם תלקטו ואם עין הפעל עין תבא פה הפעל בחלם כמוץ

יסוער • יבועשו עם ובהספק • והריותיו • בקעו • ובירוסלם תבחנו ויפול

הרגש גם מאותיות שאינן מאחזעי • היחברך כפא הוות • סעכיכו

היחבר עמך עד לא יגורך רע • ומכחי למד הא ויכסן

ההרים • ומוח עצמותיו יסקה לא תסלה • ובכח

תמורת רגש יזורה על כוהו • ובאלף

תמורת הא ועז פניו

יטבא •

יטעיה כז הושיע יב

איוב לז הושיע יד יטעיה סו

תלים כד

סס ס ראשית ז

איוב כא סס כח

סס יט

קהלת ה

ערוגת עתיד בנין פעל מכל הגזרות :

אפקד | יפקד | תפקד | נפקד | יפקדו | תפקדו | תפקדנה

סלמים

יפקד מקומם

חסרי פה
 כחי פה אלף
 כחי פה יוד
 מרבעים בזוח העין
 כפולים דומים למרבעים
 כחי למד אלף
 כחי למד הא
 כחי עין ולמד

ומוח עבמותיו יפקדו ייבטו הסרסם

יפקד מקומם

חסרי פה וכחי למד אלף
 חסרו פה וכחי למד הא
 כחי הקכות שפאיהם יוד
 ולמדיהם א'
 כחי הקכות שפאיהם יוד
 ולמדיהם ה'
 כחי הקכות שפאיהם אף
 ולמדיהם הא
 חסרי הקכות

ובכרמים לא ירנן

ועל ברכים תשעשעו

יפקד מקומם

פעלי הפעל
 כפולי פ' ול' וחסרי עין
 כפולי פה ועין וחסרי ל'
 מרבעים אמתיים
 מחמשים

פרק שמנה עשר

אמרו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

הם יצאו

בסימן בנין הפעיל והדורות המיוחדות לו ומסלות

זמניו וערוגותיהם בכל הגזרות

בנין הפעיל סימנו הא קודמת לפה הפעל יווד כמה ביץ עיץ ללמד

ישעים כד

ובהפקד ההא תשאר תכונתה באות הקודמת לה כמו מרביץ

שמות כו

בפוך משפטו מהרביץ וכץ ושיע משפטו והשיע ובעבר הרבים והיחידה

מלעיל הפקידו הפקירה ובא מלרע והבדילה הפרכת ואם הפה גדוכית

תקד בחטף סגול או בסבא העביר החסיר ובכמאזים ובמדברי בערם

תעדר היוד כחה הפקרת הפקדתי הפקרתם הפקדנו הפקרת הפקדתן

עמוס ד

ובא והשליכה בהא נוספת אחר כון פלא כמשפט העוברים

והראוי והשלכתן ובהתחבר הפעיל אל הכנויים הפקדתו פס ההא

שמואל כט

קדודה בחרק ובאה בסגול לא הכלמנוס ותחלף בחלף וכל מלבושי

אבילתי אתחבר יהושפט ובתינו תרלתי לאכרים כמו הרגלתי ובסף

שמואל א כה ישעיה סב

דב ב השעיה

ישעיה יט

נוספת והאזיחו כהרות כמו והזיחו ובחכרי הפה תחבר הפה בכל

הבנין ובכחי פה חלף תחטף החלף ויבא סגול בהא הבנין להראוי

במדבר כד

והאביר טריר ובכחי פה יוד תומר היוד בווי הוריד הוסיב ותחלף הא

שמואל א כא איוב לא

הבנין ביוד ואת הכערים יודעתי ובכחי העין ההא בחטף פתח אים

שמות ב מלכים א ח

הניפותי או בכרי הכפת עליה או בחטף סגול הטיבות כי היה עם

פס כא

לבבך וברגש תמורת הנח הסתה אותו ועם הא השאלה תבא הא הבנין

ישעיה ב ישעיה סא

בכרי ההמיר גוי חלקים והוא מרכב מרגש מיר וימר מן ובכבודם

תתימרו ועכיבו החלוף ע' הגדלה רוממות שום גוי את חלקיו הלא אם

במדבר יד

אירע זה היה מפני שהמה לא לקים ובשלשת גופי הנסתרים העין בחרק

ובשאר הגופים בפתח ובהא נוספת והמתה את העם ותחבר הא

דביאל ע יקמיה יו

הבנין ביכותי בספרים כמו הביכותי וכץ לריונים רבים וריגום כמו

והריגום אמנם לרעת קצת הוא עבר לנסתרים מפעל הדגוש והראוי

וריוס

ודיבוס ברגש היוד ע"מ קצמו וקבלו י ובנחו למד אלף ולא המציתוך ביד אשתך שיעול כב
 דוד בדרך כחי למד הא י ובנוע האלף החבאתה ובסני סימני הכקבה יסעז
 להפלות ההתחבחות והראוי החבואה י ובנחו למד הא תבא יוד תמורת
 הא דכ"ו החל ונסתרים ביוד תמורת הא המסיו את לב עיניו המסו י יעשה כג יסעז יד
 וזה ע"ד הארמית אשתו ורמיו ובחית פה הפעל ג"ס חני ידעתי החשו סהוא
 עבר לפי הדרך ותבא העין בכרי הרב"תי להי ובחרק והתוית תו הקטית
 לשאל ובנחי עין ולמד תנוע הלמד הביאותיו אליך י תשבענו והקאותו י
 ותמוס והבאתם גזול ובחסרו פה ונחי למד אלף השא השאת י ובחסרי
 פה ונחי למד הא הביתי אתכם בסרפון העין בחרק י או בכרי והכיתו
 אתכם ג"ס חני ובנחי הקנות ספיהם י ולא תתחלף היוד בואו הוכחתי
 את כבאותיכם י ובפעלי הפעל הפה בפתח הדרך לעפר וכף התמוס הסבו
 אותו ובכרי העז איש י ובחרק ואתה הסבות י ובהא פתח על אות גרומית
 החתות כיום מדין והחתתי את ע"לס וכמבא והפחית בספתוך בהא שבה
 ופתח וביוד תמורת ויו הראוי והפחות וכף עם הכונים כי ה' אלקיבו
 הרמנו י בסבא ופתח :

מלכים כב
 יסעז כ יסעז
 כבא זית תב משלי כס
 מלכי א ידמיה ד
 עמוס ד יקרא כו
 שמות זכ
 מלכים כב שמואל א
 משלי כא מלכים א יח
 יעשה ע ידמיה מע משלי כד
 ידמיה ט
 יקרא ד
 דברים ק
 סס
 כראשית יע
 איכה ב
 שמות לב
 דברים כא
 סס כב
 מלכים ט
 משלי יד
 ידמיה ט
 משלי יד
 יעשה כה

הוראות בכין הפעיל הן סבע
 ראשונה הוראתו הכוללת על הרוב היא על הפועל בזולת ע"י אמצעי
 ב הפעלים העומדים יוצאים בו לשני והעמיד הכהן המטהר י
 ג הפעלים היוצאים יוצאים בו לשלישי ואלכלת וסבעת בקל יוצא
 לשני המאכלך יוצא לשלישי
 ד הפעלי שלא מבואו בקל יעמז הפעיל במקום קל ויסכס אברהם
 השליך משמים י אתם לאיזה הכרח ישמע בהם שמוס הפעיל כמו
 יק"הל משה פי רס"ו והוא לשון הפעיל שאין אנוסף אשנים ביר"י ובן כסיהו
 יתרים במקרא ישמעו להפעיל בדרך רעס כמו כי את הבכור בן השנואה
 יכיר שבה מסף ומשפטו היה כי לבכור בן השנואה יתן פי שנים י לכך
 דרשו בו וכיר וכורנו לאחרים אעפי שרש ככר ישמע בו הפעיל במקום
 קל י וכף על הסך זה בפעל אשר הוא בהפעיל ובקל ובה בכתוב הפעיל
 במקום קל יעמידוהו גם על הפעיל כמו לא תסוך לאחד שיהיה לו לומר
 לא תסוך הביטוהו אזרה ללנה שלא יתן ריבית למלוה י
 ה פעל א' בעצמו יהיה פעם יוצא פעם עומד אל תירא כי יעסיר איש
 עומד ברכתה היא תעסיר יוצא
 ו פעלים עומדים בזה ובקל לא סבזה תהיה הפעלה יותר חזקה ארמו
 עכס אס יארמו כחולע
 ז פעלים יוצאים לפני בזה ובקל י בזה מורה על חנוק הפעלה יער
 מוח עכס בקל והוליה והמחה בהפעיל

ערוגת עבר בנין הפעיל מכל הגורות

מלמים	הפקיר	הפקרת	הפקרתי	הפקירו	הפקרתם	הפקרנו
חקרי פה	הנִישׁ	הנִשְׁתָּה	הנִשְׁתִּי	הנִישׁוּ	הנִשְׁתֶּם	הנִשְׁנוּ
כחי פה אלף	האִמִיר	האִמַרְתָּה	האִמַרְתִּי	האִמִירוּ	האִמַרְתֶּם	האִמַרְנוּ
פחי פה יוד	הודיע	הודיעַתְּ	הודיעַתִּי	הודיעוּ	הודיעַתֶּם	הודיעוּנוּ
כחי עין	חִבֵן	חִבַנְתָּה	חִבַנְתִּי	חִבְנוּ	חִבַנְתֶּם	חִבְנוּנוּ
כחי למד אלף	החִבִיא	החִבִיאתְּ	החִבִיאתִי	החִבִיאוּ	החִבִיאתֶם	החִבִיאוּנוּ
כחי למד הא	הנִלִיחַ	הנִלִיחַתְּ	הנִלִיחַתִּי	הנִלִיחוּ	הנִלִיחַתֶּם	הנִלִיחוּנוּ
כחי עין ולמד	הבִיא	הבִיאתְּ	הבִיאתִי	הבִיאוּ	הבִיאתֶם	הבִיאוּנוּ
חקרי פ' וכחי ל' א'	השיא	השיאתְּ	השיאתִי	השיאוּ	השיאתֶם	השיאוּנוּ
חקרי פ' וכחי ל' ה'	השִׂיחַ	השִׂיחַתְּ	השִׂיחַתִּי	השִׂיחוּ	השִׂיחַתֶּם	השִׂיחוּנוּ
כחי הקצו' ספחי יוד ולמדיהם א'	הוציא	הוציאתְּ	הוציאתִי	הוציאוּ	הוציאתֶם	הוציאוּנוּ
כחי הקצוות ספחי י' ולמ' ה'	הזרח	הזרחתְּ	הזרחתִי	הזרחוּ	הזרחתֶם	הזרחוּנוּ
כחי הקצוות ספחי א' ולמ' ה'	התמח	התמחתְּ	התמחתִי	התמחוּ	התמחתֶם	התמחוּנוּ
כחי הקצוות ספחי א' ולמ' ה'	התמח	התמחתְּ	התמחתִי	התמחוּ	התמחתֶם	התמחוּנוּ

ערוגת בינוני בנין הפעיל

כג

הבינוני מפקיד במס נוסף עם תנועת הא' ההפעיל החסרה כיו משפטו מהפקיד כמו מהעדה מלכין ומהקים מלכין וכקראת מס ההפרט מפני שהיא מברלת בין הזווי והמקור והבינוני והעין בהרק מרעים ממלכות ובשבא אשר אחסר מחלמים ובסגול מזכרת עין ויש טחטבו מבלגייתו עלי יגון מלה מרכבת מן מבלגיו ומן מבלגיה בינוני מבכין זה אבל הככין הוא שהוא עם ע"מ מראית שמעפטו מראית ויאמר הכביא המבלגיית שלי כלו ההתחזקות שאני עושה לכנח הינון אינה דבר מפני שגלו לבי דיו ובחכרי הפה מזיל עני הדגש לחסרון הכון והיוד לסימון הבכין ובכחי פה חלף מאכיל הפה בחטף פתח וכו' סקר מזון בחסרון החלף ויורה עליה משך הכרי ומעפטו מאזין ובכחי פה ווד המס בחלס מודיע וביוד נוספת מוסיבי עקרת ובכחי העין המס בכרי מסיר אזנו ובתוספת יוד מקילמי מעטר ובכחי למד לא מחביא ומפלוט לעמות מציא לבנים ובכחי למד הא' העין בסגול מגלה עמוקות ובכחי הקונו' ספאיה' יוד ולמד הא' תציא חסירים ובכרי מוכח רוח ובכחי הקכונת ספאיהם יוד ולמדוהם הא' אשר חכני מורה' הווי תמורת יוד' ובפעלי הכפל מחל' להרע בכרי הפה' ובפתח נח' קט מצל'

ערוגת בינוני בנין הפעיל מכל הגזרות

מְפַקְדוֹת	מְפַקְדָה	מְפַקְדִים	מְפַקֵד	מְפַקֵד	מְפַקֵד
מְנִישִׁית	מְנִישָׁה	מְנִישִׁים	מְנִישֵׁ	מְנִישֵׁ	מְנִישֵׁ
מְאֲבִידוֹת	מְאֲבִידָה	מְאֲבִידִים	מְאֲבִיד	מְאֲבִיד	מְאֲבִיד
מְוִדְעוֹת	מְוִדְעָה	מְוִדְעִים	מְוִדְע	מְוִדְע	מְוִדְע
מְבִינּוֹת	מְבִינָה	מְבִינִים	מְבִינֵן	מְבִינֵן	מְבִינֵן
מְחַבְּאוֹת	מְחַבְּאָה	מְחַבְּאִים	מְחַבְּא	מְחַבְּא	מְחַבְּא
מְנַלּוֹת	מְנַלָּה	מְנַלִּים	מְנַלֵּה	מְנַלֵּה	מְנַלֵּה
מְבִיאוֹת	מְבִיאָה	מְבִיאִים	מְבִיא	מְבִיא	מְבִיא
מְשׂוֹאוֹת	מְשׂוֹאָה	מְשׂוֹאִים	מְשׂוֹא	מְשׂוֹא	מְשׂוֹא
מְטוֹת	מְטָה	מְטִים	מְטֵה	מְטֵה	מְטֵה
מוֹצִיאוֹת	מוֹצִיאָה	מוֹצִיאִים	מוֹצִיא	מוֹצִיא	מוֹצִיא
מוֹדוֹת	מוֹדָה	מוֹדִים	מוֹדֵה	מוֹדֵה	מוֹדֵה
					מְפַקֵד מְקוֹמָם
מְתָמוֹת	מְתָמָה	מְתָמִים	מְתָם	מְתָם	מְתָם

ערוגת פעול בנין הפעיל

הפעול

יבא גם הוא במס' הספרים ונקודה בקבוץ מסלך אלכך
 משפטו מהוסלך או בקמץ חטוף סם מטור ובחרק כן מסחתי
 וכפה הפעל גרונית מעמד במרכבה ובהא הבנת לארבעת' מהקבעות
 ובחסרי הפה אור מכל ומנחי פה יור אכה פכיר ומעדות ובסרק ורגל
 ומערת מורעת זאת ומנחי העין מחר אתה מומת מוור היותי בסרק
 ובנחי למד הא המס בקבוץ או בקמץ חטוף אפר אתה מראה או בחלס
 הני מראה הראוי מהוראה ובחסרי הפה וכחי למד הא וככה עבדיך
 מכיס ובנחי הקכות שפאיה יור ולמ' ה' היא מוכאת מוכאת סרי מלך
 בכל ובפעלי הספל מוסכת סס ובנח תמורת הרגס להורות על אות
 הספל זהב מופז ובתוספת א' זהב מאופז

ערוגת פעול בנין הפעיל מכל הגורות

מפקדת	מפקדה	מפקדים	מפקד	מפקד	מפקד	מפקד	מפקד	מפקד	מפקד
מנשיות	מנשה	מנשים	מנש	מנש	מנש	מנש	מנש	מנש	מנש
מירעות	מירעה	מירעים	מירע	מירע	מירע	מירע	מירע	מירע	מירע
מוכנות	מוכנה	מוכנים	מוכן	מוכן	מוכן	מוכן	מוכן	מוכן	מוכן
מחבאות	מחבאה	מחבאים	מחבה	מחבה	מחבה	מחבה	מחבה	מחבה	מחבה
מנלות	מנלה	מנלים	מנל	מנל	מנל	מנל	מנל	מנל	מנל
מוכאות	מוכאה	מוכאים	מוכא	מוכא	מוכא	מוכא	מוכא	מוכא	מוכא
מטות	מטה	מטים	מטה	מטה	מטה	מטה	מטה	מטה	מטה
מוצאות	מוצאה	מוצאים	מוצא	מוצא	מוצא	מוצא	מוצא	מוצא	מוצא
מורות	מירה	מירים	מורה	מורה	מורה	מורה	מורה	מורה	מורה
מותמות	מותמה	מתמים	מתם	מתם	מתם	מתם	מתם	מתם	מתם

המקור יתבא בו הא הפעיל ועין הפעל חרק עת להסלך או בכרי
 והסלך אל האס ובויד המס העכ ק תעניק ובא בו החטוף
 מעכני האות גרונית ובחלוק הא בחלוק יור המסך אחר כרי אשכים ודבר
 וכפתה

ערוגת מקור בנין הפעיל סג

ובפתח ואין ותרפיש הפכר. ובמקף בסגול העבר כא את עון. ובחסרון
ההא לשמיע בקול. ובחרק ההא פסוח והמליט. ובחסרון ההא הגב תשיב
זהכל תכיל. ובחסרון ההא ללכת לגיד בירע אל. ובסלמות ולכפל ירך. אים
להתירך. ובכחי פה יוד יבא בתוספת יוד להוסי' כיעם כדובים ובכחי העין
בתוספת הא להגפה גוים. להפרכס את בריתי ומספטו להפירכס. ובכחי
למד אלף. לחטוא את בסרך תכועת ההא בלמד. ובכחי למד ההא בא גב
בחסרון הא הבנין בגלותו את יכניה כגלותך לבגוד הראוי כהגלותך. עמ
כהגלותך והוטלה תכוע. ההא על כף ככלס ודגם הנון לתפארת הקריאה.
ובא בחלס העין. להרבות לו. ובחסרון העין תבא תכועתה בפה כמו
להשו' גלים כזים שרשוט מה ומספטו להשאו' והחלימו תכועת הלמד וההא
מפני שאם היתה הא הבנין פתח כמספטה היה בהכרח להדגם הסנין.
ובקמץ הרבה חרבה ובכרי הזנה הזנו. ובכחי הקבוצ' טוב להחזיקו ובא
על הידות הוא וחמיו. בדגם היוד לתפארת הקריאה ובכחיה הפה ונחיל.
הא הכה או הכות. ובכפולים המק' בסרו. כהתם הפושעים. הכח במקום
דגם הפ' להורות על או' הכפל החברה.

ערוגת מקור בנין הפעיל ככל הגזרות:

הפקיד	או הפקד	או הפקד	סלמים
הנש	או הניש		יחסרי הפה
האבר			כחי פה אלף
הודיע			כחי פה יוד
הבין			כחי עין
החביא	יוסיף להפליא		כחי למד אלף
הנלות	בחראותו את עשר		כחי למד הא
	ויכלא העם מחביא		כחי עין ולמד
	אכן תשא השאת		חסרי פה וכחי אלף
השות או הטת	אחרי הכותו הכה תבח		חסרי פה וכחי למד הא
	יעקד מקומם		כחי הקמו שפאי' ולמ'א'
	חודות ט' ב להודות		כחי הקמו שפאי' ולמ'ה'
	יעקד מקומם		כחי הקמו שפאי' ולמ'ה'
	חתם	ובפתח בתת לחרק	חסרי הקבוצות
			פעלי הכפל

ערוגת צווי בנין הפעיל

הצווין נס הוא בהא' ההפעיל פתח ועין בכרי הע"מק טאלה' או בסגול
 במקף הע"ב' כח' או בעתח הי"ת' לפני דרכך' או בחרק' .
הקטיב'ה רכתי' ומלרע' . הכלי'ה כח' ותומח הא' הבנין באלף' . ויקראו
 לפניו אברך' ובסמוכות מלה זעירא בסגול העיץ' . הכ"ר כח' ובחכרי הפה
 ובקוספת הא' הביט'ה ענני' . ובכחי פה יוד הא' בחלס' ובתמורת יוד ביוו
 והולך מהרה' . ובתוספת הא' הוסיע'ה' . ובל' גרונית' . והוקע אותם' . וגם
 בלוי' לגרונית' . הוקר רב'לך' . ובכחי העיץ הקס לעבדך הא' בקמץ ובכחי
 הלמד העיץ בכרי' הרפ'ה' לה' . ובכחי עין ולמד הב"א כח' יוד בכרי הפה
 וקמץ הא' הבנין ובחרק הבי' עליהם' . ובחכרי פה נכחי למד תחבר הלמד
 הר' הכפתור' . ובכחי הקכות ספאי' יוד ולמדיהם אלף תומר יוד ביוו הוצ"א
 מן המקום' . ולפעמים תכוע היצא אחר' . ובכחי הקכות ספאי' יוד ולמדיה'
 הא' תחבר הא' הז'ו' לה' . ובפעלי הכפל הס'בי עיניך' . או בפתח הפה
 פ"ו חל' והשמו הא' בקמץ רחב ומשפטו יהשמו' . ועד' הסלמים הר'כ'ו
 לאלקים' .

ערוגת צווי בנין הפעיל מכל הגורות'

הפקד	הפקירי	הפקירי	הפקדנה		סלמים
הגש	הגישו	הגישו	הגשנה		חכרי הפה
האבר	האבירו	האבירו	האברנה		כחי פה אלף
הודע	הודיעו	הודיעו	הודענה		כחי פה יוד
הבין	הבינו	הבינו	הבנתה		כחי עיץ
החבא	החביאו	החביאו	החבאנה		כחי למד אלף
הגלה	הגלו	הגלו	הגלינה		כחי למד הא'
הבא	הביאו	הביאו	הבאנה		כחי עיץ ולמד
השא	השיאו	השיאו	השאנה		חכרי פה וכחי ל' אלף
הטה	הטו	הטו	הטינה		חכרי פה וכחי ל' הא'
הוצא	הוציאו	הוציאו	הוצאנה		כחי הקכוו' ספאי' ולמ' א'
הורה	הורו	הורו	הורינה		כחי הקכוו' ספאי' ולמ' ה'
התם	התמו	התמו	התמנה		כחי הקכוו' ספא' ח' ולמ' ה'
		יפקד מקומם			חכרי הקכות
					פעלי הכפל

דעתיד

האותיות הנוספות בפתח לחסלום הא' השפיע' אפקיד' משפטו אהפקיר' ובתוספת הא' אסתירה פני' ובכרי העין

זאחזק בידך או בפתח ואל' בטח' ובאלף במקום יוד כי תאחזקו וכי תשמאלו' ובחסרי הפה העין בחרק ארדוף אשיב' או בכרי ויטב וירמס' משפטו והכסב' אל' תפל דבר' או בפתח תב' ענה ספת' תהלה ולפעמים

דברים לב

ישעיו' מלכ' ים יעשי'

ספות טו תלוס'

אפתר' תלוס קיש'

בראשית כ"ב

קשעה ים איוב לב

עמיה טו

הושע יא סמאל ב

תלוס קיון ישעיה כב

תלוס ראשית א' ים ישעיה

דברים ד ראשית ים

מלכ' יא וכ לט איוב לב

מלכ' יא

מלכ' יא

איוב ים שופע' טו במדכ' יו

סמות ב

ישעיה מא

במדכ' ל טס לב יונה ב

תלוס קיש'

יזקאל כ"ב סמות ח תלוס קיש'

מלכ' יא ים תלוס' חמיה יא

הא' יא

במדכ' ל יזקאל לב

דבר' יא יזקאל כ"ב

סמות יב

איוב כב סמאל א' ח

ד' כ"ב

בראשית מא

קיש' א' איוב לב ראש' כ"ב

סמאל ב כב ירמיה א

סמאל ב יזקאל כ"ב

איוב כ"ב

בראשית י

בראשית י

בראשית י

בראשית י

בראשית י

בראשית י

זאחזק בידך או בפתח ואל' בטח' ובאלף במקום יוד כי תאחזקו וכי תשמאלו' ובחסרי הפה העין בחרק ארדוף אשיב' או בכרי ויטב וירמס' משפטו והכסב' אל' תפל דבר' או בפתח תב' ענה ספת' תהלה ולפעמים הנח יורה על הבין ויזד' יעקב כמיד' בח הקמץ יורה על כוח כמד' ובכחי פה אלף תחסר האלף לא' יהל והיוד בפתח להבדילו מ'כי יהל שהוא מהכפולים ומעכין אחר' ולפעמים תמוח האלף אבד' עיר ויוטב בה' כמו אהבירה וההא נוספת' זאט אליו אוכיל אכיל' וכך ויז' תז המועד אמרו שהוא מזה הענין ובכחי פה יוד ולי' הוסיע' מוטליו יהלילו' ובחסרון יוד ההפעול כ'ן הודיע' אל' תזתר' ובכחי העין יביח' ירדן' ובתוספת הא' יתחר יחיה' ובתוספת כ'ן ולא' ירחוץ' ובכרי הפה אל' כא' אחי תרעו' ובכחי למד' אלף ותחבי' את בכה' כעת במ'רום תמריח' ותנוע עם הכמו וכא'רח' איש ימחי' וכו' למד' הא' תחסר הלמד' והאות נוספת בפתח וי'רא' אותם את בן המלך' יז'ח' עלי' אפו' או בסגול' וי'ט' זכב' אל' זכב' ובקל' בכרי' אל' תפן אל' מכחת' או בחרק' וי' ט' כה וכה' זכמו סבקל' וי'טב' ויעת עכוס' יסבה יפתה' כ'ן בהפעול' וי'ט' יפת' ומלכ' ירד' עכוס' יפקה' יפתה' ירדה' ובכחי עין ולמד' בחרק' כי' י' אותה' ובתוספת כ'ן ולמ' תכיאוץ' או בכרי ויקח' את יונס' ותחסר הלמד' אל' כי' ראשו' ובחסרי פה' ונחי' למד' הא' תחסר הלמד' והך' כף' ויז' ממנו' אל' תט' לבי' ובכחי הקצוות ספ'איהם יוד ולמד' הא' תחסר ההא' ירה' ויוד' ועם הא' הבכין ע'מים יהודוך' יהודה' להפלה' ובכפולים תהיי' אותיות' איתן' כקודות' בקמץ' איתם' יתם' הפעל' פרי' זבאו' לא' יחל' דברו' ולא' חל' את פס' קדשו' בפתח' איתו' הנוסעו' להבדילם מ'אל' תת' פחדך' א'חל' גדלך' אמנס' כי' תחל' לזנות' כרי' התיו' במקום' קמץ' ועכינו' חלו' יובא' דגש' הפעל' לתשלום' חסרון' אות' הכפל' וי'טב' לקי' וי'סב' כי' תת' דרכיך' תתם' ולפעמים' יז'או' טני' דגשו' וי'סבו' את' חרון' וי'סבו' פניהם' דגש' הסמך' לא' היה' כריך' אבל' כשאר' עם' הדברים' כמו' שהיה' עם' היחיד' זלרבות' תתמנה' בחרק' הפה' כמו' וי'ת' לזנה' שבע' טני' הרעב' תצ' לזנה' שתי' אזוני' ועם' ויו' החבור' הפה' בסגול' וי'ס' בדלתים' וי' וי'גל' את' סאב' זבה'תחברם' לכנוים' תבא' הפה' בחרק' כמי'ט' חובות' אריקים' ס'ן' אחרך' ובא' נטר' בהמות' יחיתן' בכח' תמורת' דגש' כי' תחל' לזנות' משפטו' תחל' והקמץ' קטן' הוא' במקום' קמץ' גדול' יעד' השלמים' ולא' אלמנה' ארכין' ופעל' בין' ארבע' אותיות' ואשמאלה' בתוספת' הא'

ערוגת עתיד בנין הפעיל מכל הנזרות ו

תפקידו	תפקיד	תפקיד	תפקיד	תפקיד	תפקיד
תפקידנה	תפקיד	תפקיד	תפקיד	תפקיד	תפקיד
ינישו	נניש	נניש	נניש	נניש	נניש
תנשנה	תנשי	תנשי	תנשי	תנשי	תנשי
יאבירו	נאביר	תאביר	תאביר	תאביר	תאביר
תאבדנה	תאבדו	תאבדו	תאבדו	תאבדו	תאבדו
יודיעו	נודיע	תודיע	תודיע	תודיע	תודיע
תודענה	תודיעו	תודיעו	תודיעו	תודיעו	תודיעו
יבינו	נבין	תבין	תבין	תבין	תבין
תבננה	תבני	תבני	תבני	תבני	תבני
תחביאו	תחביא	תחביא	תחביא	תחביא	תחביא
תחבאנה	תחביאו	תחביאו	תחביאו	תחביאו	תחביאו
תגלו	נגלה	תגלה	תגלה	תגלה	תגלה
תגלנה	תגלי	תגלי	תגלי	תגלי	תגלי
יביאו	נביא	תביא	תביא	תביא	תביא
תביאנה	תביאו	תביאו	תביאו	תביאו	תביאו
ישיאו	נשיא	תשיא	תשיא	תשיא	תשיא
תשיאנה	תשיאו	תשיאו	תשיאו	תשיאו	תשיאו
יטו	נטה	תטה	תטה	תטה	תטה
תטינה	תטי	תטי	תטי	תטי	תטי
יוציאו	נוציא	תוציא	תוציא	תוציא	תוציא
תוצאנה	תוציאו	תוציאו	תוציאו	תוציאו	תוציאו
יורו	נורה	תורה	תורה	תורה	תורה
תוריענה	תוריעו	תוריעו	תוריעו	תוריעו	תוריעו
יתמו	נתם	תתם	תתם	תתם	תתם
תתמנה	תתמו	תתמו	תתמו	תתמו	תתמו

סלתי
 חסדי ספה
 כמו סה אלף
 כח סה וול
 כסי עין
 כמו למד אלף
 כמו למד סה
 כמו עין ולמד
 חסדי ס' וכסי ל' א'
 חסדי ס' וכסי ל' ס'
 כמו הקבול שפתי' ולמד א'
 כמו הקבול שפתי' ולמד סה
 חסדי הקבול
 פעלי הכפל

בסימן והוראות בנין הפעל ובגתיבות ובנין וערוגותיהם בכל הגורות :

בנין הפעל מקבל פעלת ההפעיל לכן סימנו ההא כמו ההפעיל ונקוד' בקבוץ והסלך מכון מקדמו • או בקמץ חטוף הנחלתי לזי רחוי סווא • ואם פה הפעל גרונית תהיה האות נוספת בקמץ רחב ואות הגרון בחטף קמץ כמו כ"י החליתי • ובאה ההא בסגול החולתיו את דמני והוא מזה הבנין • ולרעת קצת הראוי הוא החולתיו ע"מ העמדתו והוא מבנין הפעיל ולפי' הראשון יהיה את במקום מן כמו כבאתי את העיר מן העיר • אמנם לפי' השני תהיה מלת את מורה על הפעול • ובתוספת הא ר"ה והסכבה • אמנם הר"סנה מחלב משפטו הדרשנה עבר לנסתר' מבנין זה מרכב עם התפעל ע"מ אשר הטאא • גם תבה זו מרכבת משני בנינים אלה סקבוץ ההא להוראת ההפעל ודגם פ הפעל במקום ת' התפעל •

דכ"א א איוב ז
מלכים א כב שופטים פ
שמות נו
יחזקאל לב
ישעיה לר
דברים כד

ובחסרי הפה ל"א לכתשתים הגסו • ובשלמות הכתקו מן העיר • ובכחי פה יוד ההא בסרק עם ווי תחת יוד ויוסף הורד • וכן בכחי העין הוטב כספי הוקם המשכן • וכמזא משרט יכח והגיחיה עם על מכונתה מלה מרכבת מן הכיחה מבנין הפעיל ומן הגחה מבנין הפעל והענין שבתחלה הגיח על כרחה בבבל ואח"כ הכיחה עכמה ע" בנין בתים וכרמים והתעצלה משוב לירושלם גם אחר שהחלו לבנות הבית • ובכחי למד אלף ובבתי בלגים החבאו • אמנם אחרי אשר הטאא תבה מרכבת מההפעל מפעלתו ע"י אחר ומההתפעל מפעלתו ע"י עכמו • קבוץ ההא להוראת ההפעל ומשפטו הטאא • ודגם הטיות לתשלום חסרון תיו התפעל ודגם עין הפעל גם הוא לסימנו • ומשפטו התטמאה ועיניו סכמנעה מבעלה וכאשר לו כי כן יורה לפעמים לסוף טמאה מביעה כא"ל ואל תחלתי כל טמא דברים האסורים לנזיר • והכרח ההרכבה הוא להורות טמא אמרה

שמואל ב ג שופטים פ
ראשית לט טס טב
שמות פ זכרים פ
ישעיה עכ
דברים כד
שופטים יב

ערונת עבר בנין הפעל מכל הגורות

הפְקְרָנוּ	הַפְקַדְתָּם	הַפְקַדְנוּ	הַפְקַדְתִּי	הַפְקַדְתָּ	הַפְקַדְתָּ	סַלְמִים
הַנְשָׁנוּ	הַנְשַׁתָּם	הַנְשַׁתְנוּ	הַנְשַׁתִּי	הַנְשַׁתָּ	הַנְשַׁתָּ	חַכְרֵי הַעֵבֶה
הוֹדַעְנוּ	הוֹדַעְתָּם	הוֹדַעְנוּ	הוֹדַעְתִּי	הוֹדַעְתָּ	הוֹדַעְתָּ	כַּחֲסֵי עַתְּ אַלְפָּה
הוֹבַנְנוּ	הוֹבַנְתָּם	הוֹבַנְנוּ	הוֹבַנְתִּי	הוֹבַנְתָּ	הוֹבַנְתָּ	כַּחֲסֵי עֵיץ
הַחֲבַאְנוּ	הַחֲבַאְתָּם	הַחֲבַאְנוּ	הַחֲבַאְתִּי	הַחֲבַאְתָּ	הַחֲבַאְתָּ	כַּחֲסֵי לְמַד אַלְפָּה
הַנְלִינְנוּ	הַנְלִיתָם	הַנְלִינְנוּ	הַנְלִיתִי	הַנְלִיתָ	הַנְלִיתָ	כַּחֲסֵי לְמַד הָא
הוֹבֵאְנוּ	הוֹבֵאְתָם	הוֹבֵאְנוּ	הוֹבֵאְתִי	הוֹבֵאְתָ	הוֹבֵאְתָ	כַּחֲסֵי עֵיץ וְלַמַּד
הַשְׁאֲנוּ	הַשְׁאֲתָם	הַשְׁאֲנוּ	הַשְׁאֲתִי	הַשְׁאֲתָ	הַשְׁאֲתָ	חַכְרֵי פ' וְכַחֲסֵי ל' ה'
הַטְּיִנְנוּ	הַטְּיִיתָם	הַטְּיִנְנוּ	הַטְּיִיתִי	הַטְּיִיתָ	הַטְּיִיתָ	כַּחֲסֵי הַקְּצוּת סַפְּאִי
הוֹצַאְנוּ	הוֹצַאְתָם	הוֹצַאְנוּ	הוֹצַאְתִּי	הוֹצַאְתָ	הוֹצַאְתָ	יֹוד וְלַמְדֵיהֶם אַלְפָּה
הוֹרִינְנוּ	הוֹרִיתָם	הוֹרִינְנוּ	הוֹרִיתִי	הוֹרִיתָ	הוֹרִיתָ	כַּחֲסֵי הַקְּצוּת סַפְּאִי יֹוד
						וְלַמְדֵיהֶם הָא
						כַּסִּי סַקְנוּ סַפְּאִי ל' וְלַמַּד ס'
						חַכְרֵי הַקְּצוּת
						פַּעְלֵי הַכַּסֵּל
הוֹתַמְנוּ	הוֹתַמְתָּם	הוֹתַמְנוּ	הוֹתַמְתִּי	הוֹתַמְתָּ	הוֹתַמְתָּ	

הפרק התשעה עשר

עשירי ל הבינוני גם הוא למלך הנכין. אמנם התאר לא נמצא אותו בפסוק

ולפי הדרך נוכל לומר התאר מזה הכיץ הפקד מדרך הסבר. ובעל לשון למודים כתב עליו טעמה והביא דבריו ח"ע בספר מאזנים סכתב וזה לשונו. אם מצאנו תארים מלה אחת מצטרפת בכל בכיץ והוא פעל עבר נוכל לעשות ממנו העתיד והסך הדבר. חוץ מאשר לא נקרא פס פעלו מהסבר הנוסף וההרשום שלא יאמר מהם בעתידים חוץ מהיוד והתיו ע"ל. כלל דבריו הוא שאם לא נוכל להשתמש בפני בכינים אלה מהאלף והנון מפני שלא השתמש מהן הכתוב כש' שלא נוכל להשתמש בהם משמות שלא השתמש מהם הכתוב. אמנם הריקס לא כן יחשוב כי מצאנו מבטן לקבד אובל.

הפעול

ידוע שלא יבא בזה הכיץ שכלו פעול:

המקור

יש לו מבוא בזה הכיץ כי מצאנו והחלל לא חתלת. בעין הפעל כרו וכן החרב נחרבו. ובא הכבס את הנבע מרכב מהפעל והתפעל כי בהפעל יאמר הקבס או הקבס ע"מ החתל ובהתפעל יאמר הקבס או ההקבס וענין הרכבה זו הוא שהיה נבע הכבד טוען כבוס הוא ומעט מהכבד אשר סביבו אך לא כלו כמו שלמדו ב"ת מאת אשר בו הנבע וא"כ הנבע היה מקבס ע"י אחרים ומתכבס ע"י עצמו בלחות מימי כבוס הכבד אשר סביבו. ובתוספת הא' ר"ה והמכבה ובכחי פה יוד יוס הל"ת את פרעה. הרגם תמורת הנח הראוי להורות יוד י"ד. וכמבא ב"וס הולדת אותך בנח ונס רגם. ובכחי למד הא והפרה לא כפרתה בכרי' ובפעלי הכפל בהשמה מהם כחלפו בו התכוונת

כי הראוי בהשמה וההא לכנוי הנסתרת

וראויה למפיק וכן נמצאו מפיקים

אחרים חסרים

במקרא:

ערוגת מקור בניה הפעל מכל הגזרותו

כמו והחת לא חתלת אור דת	הפקד או הפקדה	סלמים
והסככה בתוספת הא	הגש	חסרי הפה
כמו הגד הגד לי	יפקד מקומם	כחי פה אלף
יום הולדת את פרעה	הולדת	כחי פה יוד
והפרה לא נפרתח	יפקד מקומם	כחי עין
	הפרה	כחי למד אלף
	יפקד מקומם	כחי למד הא
	השא או השא	כחי עין ולמד
	יפקד מקומם	חסרי פה וכחי לא
		חסרי פה וכחי לא
		כחי הקצוות מפאלי
		יוד ולמדי אלף
		כחי הקצוות מפאלי
		יוד ולמדיהם הא
		כחי הקצוות מפאלי
		אלף ולמדיהם הא
		חסרי הקצוות
		פעלי הכפל

הצווי. און לו מבוא בבנין זה ספעלתו פי אחר.

העתיד האותיות הכוספות בשלם כקדוה אפקד יפקד או בקמץ חטוף

כליל הקטור. ובפה הפעל גרובית יעמד חי. ובחסרי הפה יקרא ופס י

יקס קין בפתח. ובאסף בקמץ סכעתיים יקס. וכמבאגם בלי אסף בקמץ

תנוד וכירי יחץ ובכחי פה יוד בחסרון ההא. והנח בא תמורתה יובל

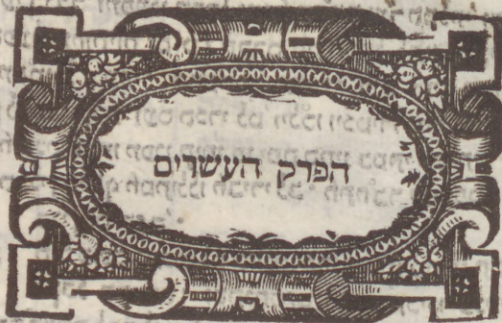
סי. תוקד בו. וכן בכחי העין יואר העיר. ובחסרי הפה וכחי למד הא פל

מה תכו. ויכו טוטרי. ובפעלי הכפל לחם יורק בסרק ורפה. ועס ויו ורגם

וכל מבצריך יושד. טורד תושד. ובקבוץ יכה טער. רגם סוף לתלום

אות הכפל ומהטנו. יכתת וכן מבקר לערב יכתו. והוקל מי יתן בספר

יוחקו :

בסימנים ודורות הכיבודות לבני התפעל

ובערוגות זמניו בכל הגזרות

בנין • ההתפעל סימנו הא ותיו ורגם בעין הפעל הא חרק ותיו סבא •
 ונאם עין הפעל מאותו' אחפ יבא הכח תמורת הרגם סין יתפאר •
 יתנעמו מיתו וזהו הדרך בלבבו • ובמקף העיף בסגול ההלך נח •
 ובהפסק בקיץ עו' התאזר • וכמלאת העיף בחרק • והתג' דלתו והתקדמתי •
 ומלעיל בקיץ בגדיהם והשחרו בהבלעת תיו הבנין • אימם לא' התפקרו •
 בתוכם • וכן התפקרו וכלכלו הם מרכבים מה הפעל וההתפעל • והוא קל •
 וכל לשון פקד בהתפעל המוקל הוא ענין מספר ומנין • ובחכרי הפה ביוטם •
 לבעי' התהבתי ע"ה הפלמים כי רגם העיף לא יוכל להיות על הבנין ועל •
 הפה החסרה • ובכתי פה יזר תומר הגור בזיו ועם ישראל יתכח • ובלי •
 תמורה תתי' פח תפרם כפיה • ובכתי למד אלף תומר האף ביו' והתכבית •
 עמם • ובכתי ל' הא תחסר הא ברבים התאון תאוה • ובסרם פחה •
 תתפקר לווו כעה והשתחווה על מפתן הסער • וכמכא והת' משתחוייתם •
 קדמה מלה מרכבת מן משתחויים בינוני ומן השתחוייתם עבר מכנין זה •
 ומורה על הפקירה והשתמרה בדבר ההשתחוייה • שהמה משתחויים •
 ומחירים אחרים באמנם השתחוייתם • ובהרכבת הנפעל עם ההתפעל •
 ואשת מדיכים נסתוה • ורבותיו כהגו הרכבה זו גם ביתר הגזרות כאזל •
 סטן וענינה לשם שמים בתכונו • וב"ה אס נסתויד בו כשעור תקיעה כסר •
 וכהנה רבות עמם כי כח הנון ככח הא • ולפעמים תחסר ההא ויתג' •
 בתוך האלו • אל תתחר במלתי רכוני ערמו חרה • ובכתי הקבנו' שפאה' •
 יזר ולמדיהם אף יפקד במקרא בנין התפעל ולא כחדל מהעלותו במערכה •
 כיון מסבור כפי רז' מ' האים הירא וגו' זה המתירא מעברות סבירו •
 ובמעכה המכבה את הכר מפני שהוא מתירא • ובכתי פ' יזר ול' ה' מכאנ •
 לשוא

הוא ה' ואלו ה' ואלו ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 ה' ה' ה' ה' ה' ה'

סופים •
 ימים מו' דכיום כס' לאס' •
 תלים כ' ימקאל כ' •
 כדבר מ' סס •
 מלאכים כ' •
 דה' א' כ' •
 ימים ד' סמאל •
 כמכר יא •
 ימקאל מו' סס •

סמל •
 כרשית •
 פלים •
 דכיום •

הפרק העשרים

ח

למזל תיפיו בלבד ומפעלי הכסל כמזל תתמס ועד הטלמי וז"ל והתפלל
ואם פה הפעל מאותיות זס סך תקרס פה הפעל לתיו הבנין להקל על
הקריאה מהתולל בעמי בהשתפר כפעם ועם הזין תתהפך לרלת
הזרמנתון למימר קדמי ועם הכרי לט וילכו ויטורו אמנם והתמוטטה
בגדרות לא שבה טעמו מפני קושי פניסת התיו בסמי הטייתין ותומר הא
הבנין באלף אסתוללו אכירי לב אחתכר יהושפט

ינעיה עתליים עכ"ל
שמות ס איכה ב
כ"ל כ יושע ט ינעיה מט
תלים עו לט כ ב

הוראות בנין זה הן ה'
ראשונה הוא פועל בעצמו לא בזולתו כמו והתקדשתם תכינו עצמכם
לקבל הקרטה והתכחלתם אותם תכינו עצמכם לקבל
הנחלה והתחיותם לכם לבבול קדמה תכינו עצמכם להיות נבבלים ע'
סתורישו יוסבי הארץ ומזד זה יפול בו הזווי

ויקרא כ
טס ט
ענדכר לו

יורה על חוזק הפעלה כמו התמכר לעשות הרע התהלך נח
מתדפקים על הדלת
יורה על הפעל המרומה ואינו מתרומם מתראה רט ים מתעשר
מתראה עשירי ומזה טכב על מטתך והתחל מתמכר וחקר לחם

כ
ג
ד

ישמש שמוע הקל בפעלים שלא נמצאו בו כמו התפלל וכל הפעלים
הנראים כיוצאים בבנין זה ים לפרט אותם ולקיים מהם עומדים כמו
וכל כלי עץ תתחטאו ובכל כלי עץ ויתכבלו בני ישראל את עדים מער'
ויתפרקו כל העם את כזמי מן כזמי וכך כלם לכן חזן בו פעול
לא אכתיר תחת לשוני הוראה כפלאה אשר לבנין זה כסואמר אכל
האל ית והיא טורה על קבלתו ות' התעוררות מעשה התחונום
להשפיע עליהם דוגמתו כאזל כאתערותא דלתתא כך אתערותא דלעילא

עליו ים
דכיים לב

ועד כל אבר מחזיק אבר ומזה ע"ס חסיד תתחסד תקבל התעוררות
מעשה החסיד לגמול עליו בדרך מדרגות החסד ועל עבריו יתנחם
יקבל התעוררות בעלי התשובה להשפיע עליהם בדרך מדרגותיה
ויתעב אל לבו קבל התעוררות מעשה המעביבים
להעביבם ואכל רזל מנין שה"ב מתפלל מקבל

פאלטו ו
פאלטו ו

התעוררות הנעשה מהמתפללים
להשכירם בדרך מדרגות
מרת התפלה

ערוגת בינוני של בנין התפעל

הבינוני יבא עם מם ההפרס כקודה בנקדת הא הבנין להבדילו מן
 התקור והבוני היחיד בכרי מתרפס ברזי ככף ושאר הבוטי
בטבא המתקדמים והמטהרים ולנכבה עם הא והיא מתכרה או עם
 תו מתרפקת על דודה ומכרי הפה יבאו ע"ד הסלמים ומהמרבעי בנוח
 העין ויהי העם כמתאונכים וכז מתעורר להחזיק בך כל ימי רשע הוא
 מתחולל ומהדומים למרבעים אבכי כזר מתכוססות מתגולל בדה
 עורך מתחולל בקדימת פה לתיו ותפול המס ותשאר תנועתה באות
 הקודמת לה ובתקומתך אתקוסט משפטו ובמתקומתך ומכחי למד הא
 העם המתאווים ומתערה כאזרח רענן ומכחי הקוונת שפאיהם יוד ולמד
 חלף ברברי רזל בלבר מי האיש הירא זה המתירא מעברות עבדו
 והכפולים יבאו ע"ד הסלמים אטר עברך מתפלל

תלים ט
 יעשים סו מלכים א יד
 טיר ט
 במלכ'א יעשים סו איוב טו
 וכוים ט שמואל כ כ
 שעות ט
 תלים קלט
 במהנר יא תלים לו
 מלכים ט

ערוגת בינוני של בנין התפעל מכל הגזרות

מתפקדות	מתפקרה	מתפקדים	מתפקדו	סלמים
מתנפלות	מתנפלה	מתנפלים	מתנפל	חקרי הפה
מתודעות	מתודעה	מתודעים	מתודע	כחי פה חלף
מתבוננות	מתבוננה	מתבוננים	מתבונן	כחי פה יוד
מתגוללות	מתגוללה	מתגוללים	מתגולל	מרבעים בכוח העין
מתחבאות	מתחבאה	מתחבאים	מתחבא	כפולים ע"ד המרבעי
מתגלות	מתגלה	מתגלים	מתגלה	כחי למד חלף
			יפקד מקומם	כחי עין ולמד
מתנשאות	מתנשאה	מתנשאים	מתנשא	חקרי פה וכחי ל' חלף
			יפקד מקומם	חקרי פה וכחי למד הא
מתוראות	מתיראה	מתיראים	מתירא	כחי הקבול שפאי' ולמ' א' ע"ד חל
			יפקד מקומם	כחי הקבול שפאי' ולמ' ה'
מתפללות	מתפללה	מתפללים	מתפלל	כחי הקבול שפא' חלף ולמ' ט'
			ראו אנכי מתמהמה כמתלהלה הירדה זיקים	חקרי הקוונת
			יפקד מקומם	פעלי הכפל
				כפולי פה ועין ומכרי ל'
				כפולי פה ול' ומכרי עין
				מוכעים אמתיים
				מחמשים

ערוגת מקור בנין התפעל

הפעול יפקד בבנין זה:

המקור עין הפעל של לבכרי להסתנע אלי. וכן בחקרי הפעל ולהתפעל עלינו. ובכחי פה יוד תומר היוד בן און עין הפעל פתח בהתודע יוסף. ובמרבעים בכוח העין חיים רעים להתרועע. ובכחי למד אלף ח"ס כבלת בהתקשא וע"י כחי למד הא ויכל מהתנבות טהוא כמו בהתגלות לבו. טהויו תמורת האי. ובכחי למד הא לפעמים תכוע ההא יבא להסתחוות לו. הויו תמורת הא. ובחלוק הא בעין ולפני התגלע. כמו התגלה. והכפולים יבאו עד הטלמים מחולל להתפלל:

ערוגת מקור בנין התפעל מבל הגורות:

ועם ככלס	התפקד	טלמים
בהתודע יוסף	התנפל	חקרי הפעל
להתגולל עלינו	יפקד מקומם	כחי פה אלף
ויכל מהתנבות	התודע	כחי פה יוד
כי אס בהתגלות לבו	התבונן	מרבעים בכוח העין
אס כבלת בהתקשא	התגולל	כפולים דומים למרבעים
	התנבא	כחי למד אלף
	התגלה או התגלות	כחי למד הא
	יפקד מקומם	כחי עין ולמד
	התנשא	חקרי פה וכחי למד אלף
	יפקד מקומם	חקרי פה וכחי למד הא
	התירא	כחי הקבון טפא'י ולמ'א
	התיפה או התיפות	כחי הקבון טפא'י ולמ'ה
	יפקד מקומם	כחי הקבון טפא'י ולמ'ה
	התפלל	חקרי הקבנות
		פעלי הכפל
		כפולי פה ועין וחקרי ל'
		כפולי פה ולמ וחקרי עין
		מרבעים אמתיים
		מחמטים

ערוגת עתיד בנין התפעל מכל הגזרות ו

תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	מלמים
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	חקרי פה
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי פה אלף
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי פה יוד
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	מרכשי בכוח הע'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	כפולי מומי למרכשי
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי למד אלף
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי למד הו
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי עין ולמד
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	חקרי פ' נחי למ' א'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	חקרי פ' נחי ל' ה'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי הקבוות ספאי
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	יוד ולמדיהס א'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי הקבוות ספאי ו' ולמ' ה'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	נחי הקבוות ספאי א' ולמ' ה'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	חקרי הקבוות פעלי הסעל
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	כפולי פ' ו' וספאי ל'
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ		תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	כפולי פ' ו' וספאי ע'

בזה נשלמה כונת פירקי הבכני' מכל אחד ואחד מהם בסגול' המיוחדת
לעצמו סדר הברלות הוא מוכה ונכון תחבולות יקכה :

עדרו הכנוי וינתח אותו לנתחיו ויארך למעניתו בכנוים
המחברים לכל גופי זמני בנין הקל והיו לאותות
ליתר הבנינים :

אחרי מוכינו לחבר קרסי הפעל בלולאו ערובותיו כאמור ראינו חובה
עלינו להרחיב הדבור בכנוים וראשונה כאמר שהכנוי הוא
הוא מלבנות בו ילבש ויתקפה השם כענין ואל אדם לא חכמה : שענינו לא
חכמה שמו בחיזה עם או מלה או אוף שיהיה כרי מאוכל לחזור ולומר שלא
היה דברי עליו וכן ובסם ישראל יכנה ענינו וכסה שמו בסם ישראל ואמרו
במשכה במקום היו אומרים את השם ככתבו ובמדינה בכנויו ואחריו זה
כאמר שהכנוים מהם כפררים ומהם מחברים : אמנם הכפררים מהם
פעולים : ומהם פעולים : ומהם מורים על הידיעה : הפעולים א"י או אב"י
למדבר בערו והם שנים לזכר ולנקבה : אחה לכמחא : הוא לנקטר : אגו
או אגחנו או בחנו למ"ב שנים לזכרים ולנקבות : אחם לכמחא : הם לנקטר
או המה : שהוא שנה לזכרים ולנקבות : ה"מה יבאו את העיר : והמה באו
בית לחם את לכמחא ולפעמים לכמחא ב"כ נא"ת תדבר חלינו : א"ס ככה
א"ת עשה לי : היא לנקטר : א"ת או א"תנה לכמחא : הן או הנה לנקטרות
ורע כי הן ככה המה כלם בכרי : וכל להן הוא בסגול ובלשון ארמי בכרי
וכן בהן בכרי חוץ מג' שהם בסגול א"ת ישראל בהן ולכל בהן חיי רוחי
ויבאו פלמתיים וישבו בהן : ועם הכף בסגול ולא עשה בהן : דם בכרי וכן
עם ההא בימים ההם : ועם הווי א"תה והם : והשין שהם הרהיבוכי והכף
ה"ס וכיהם וא' בלכד בסגול לבלתי עשות כהם : וגם עם ב"לס בסגול

ס"ב לב
ישעים מד
בראשית מד רות א
עכרים ס קמדכר יא
יזקאל מד ישעים לב
שמואל א לא יזקאל יח
אסתר א בתדבר יז טירג
עזרא כ כד מלכים ב י

הפּרֵק הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים

בְּנֶס לְנֶס מִכֶּס וְעַם הַכֹּף וְזָכְרִי בְכֶם אֲרַבְרָה יְהִי לְךָ עֲשֵׂרָה כְּנוּי כְּפַרְדִּי
פּוֹעֲלִים וּמִשְׁמָטִים בְּעַד יָב מִפְּנֵי הַשּׁוּמַי וְדַע שְׂכַנּוּי הוּא הַמַּחְבֵּר לִפְעַל יבֵּא
בְּחֶסֶד רֹץ אֲיוֹשֵׁמֶשׁ שְׁמוֹשׁ אֹתוֹ פְּעוֹל לְכַסְתָּר כְּמוֹ שֶׁאֵלּוּ בְּחִיקָךְ יִכַּף כְּנוּי הַס
הַמַּחְבֵּר לִפְעַל יִשְׁמָשׁ בְּמִקּוֹם אֹתָם סֵהוּא כְּנוּי הַרְבִּים הַפְּעוֹלִים כְּמוֹ בּוֹרֵא
הַשְּׂמִים וְנוֹטִיהֶם עֲנִיבוֹ וְנוֹטָה אֹתָם כִּי שֶׁהֵם כָּטָה כְּאֶשֶׁר יוֹדֵה מִתִּיחָה הוּא
יִזְכָּר כְּמוֹ כּוֹטָה שְׁמִי כִירִיעֵה וְכֶאֱשֶׁר יוֹרֵה כְּטִיָּה הוּא עוֹמֵר כְּמוֹ אֹלֵי כְּטִיָּה
מִפְּנֵי כִי כָּטָה אַחֲרֵי אֲרוֹנֵיהֶן יוֹדֵר וְנוֹטִיהֶם הִיא תְּמוּרַת הָאֵל לְמַד הַפְּעַל כְּמוֹ
הַלֵּא הוּא אֲבִיךָ הַקִּיךְ אֲמִרְתִּי אֲפִיָּה אֲפִיָּה אֹתָם שְׁעִנִּיבוֹ אֲטִמִּינֶם בַּפֶּאֶה
וְהִיא הַמְזַרְחִית כְּפֹסֶט סַרְעָס בַּה מְטוֹלֹמִיאוֹ בְּלוֹחֹתָיו הַיִּשְׁכּוֹת יוֹדִיָּאִי
קְלָאוֹסִי וְכַן וְרַעֲיָהֶם לֹא יַחְמוֹל עֲלֵיהֶן עֲנִיבוֹ וְדוֹעָה אֹתָם יִמְזַה כְּתִקֵּן
בְּתַפְלוֹת עֹשִׂים בְּאִימָה רַצוֹן קוֹיָהֶם וְכַבְרַכַת הַלְּבָבָה שְׁמִים וְשִׁמְחִים
לַעֲשׂוֹת רַצוֹן קוֹיָהֶם עֲנִיבוֹ קוֹיָה אֹתָם :

אָבוֹב יו
כְּאֶדְכֵר יֵא
יִשְׁעִים מ
לְעִים קֵד מְכַר כֵּב
מְלָכִים א ב
זְכָרִים לֵב שֵׁם
זְכָרִים יֵא

אָמֵנָה

הַפְּעוֹלִים הַס כְּמוֹ כַן עֲשֵׂרָה אִתִּי אֲמַד אֲמַי אֲמַנּוּ • אֲמַנּוּ •
אֲחֻכְבֶּם • אֲחֻכְסֶם • אֲחֻכְסֵי • אֲחֻכְסֵי • אֲחֻכְסֵי • אֲחֻכְסֵי • אֲחֻכְסֵי • אֲחֻכְסֵי •
הַיִּרְדִיעָה הַס לֵז סָנָה לִזְכֹּר וְלִנְקָבָה אֵל הַנְּעַר הַלֵּז הַשְּׁנִמִּית הַלֵּז הַלְזָה לִזְכֹּר
הַאִיִם הַלְזָה הַלְזוֹ עַם סָרַק לִנְקָבָה הַאֵרֶץ הַלְזוֹ זֶה אִוּוּ בְּסָרַק לִזְכֹּר
זֹאת אִוּוּ בַחֲלָם לִנְקָבָה :

זְכָרִים ב מְלָכִים ב ד
חֲאִשִּׁית כֵּד יִקְוֶאֶל לֵו

אָמֵנָה

הַכְּנוּיִם הַמַּחְבְּרִים מֵהֶם פְּשׁוּטִים וּמֵהֶם מְרַכְבִּים הַפְּשׁוּטִים
הַס הַאֲוִתוּת הַבּוֹסֶפּוֹת עַל הַסְרַם בְּכִיכִים לְהוֹרֹת עַל הַבּוֹסִים
וְכַן כָּל הַשְּׁמוֹת וְשׁוֹרֵוֹ וְחִמּוֹרֵי וְיִכְפֶּס בַּן אֲמַתָּךְ • וְעַל הַמְּלוֹת עֲמִי עֲמִךְ עֲמוֹ
וְכוּ וְכַן עַל מְלֵת אֵת הַמִּשְׁמָשֶׁת בְּמִקּוֹם עִם אֵתִי אֵתוֹ וְכוּ עַל מְלֵת אֵל יוֹרוֹ עַל
הַקִּיץ אֵלֵי אֲלִיךְ אֲלֵינוּ וְכוּ וְכַן עַל אֹת ל לִי לְךָ לִוְכוּ יוֹרוֹ עַל הַקִּיץ • וְעַל
מְלוֹת אַחֲרוֹת לְמַעֲנֵי לְמַעֲנֵךְ לְמַעֲנֵי בַעֲבוּרֵי בַעֲבוּרֵךְ בַעֲבוּרוֹ כֹּוְעַל אֹת
ב' הַכְּלֵי אִוּוּ ב' תִּיךְ אִוּוּ ב' הַעֲזֵר בִּי בְךָ בֹו :

שְׁפָתַי ב שֵׁם כֵּב
אֵיךְ

דְּבָנִים

הַמְרַכְבִּים הַס הַכְּנוּיִם הַפְּעוֹלִים הַכְּלוּיִם אֵל הַפּוֹעֲלִים כְּמוֹ
פְּקַדְתּוֹ כִּי פְקַדְתָּ יֵשׁ בֹו תוֹ קְמוּצָה לְכְנוּי הַנִּמְצָא פּוֹעֵל
וְכַשְׁתּוֹקִיף בֹו וְיִהִי לְכְנוּי הַכַּסְתָּר פְּעוֹל פְּקַדְתָּ אֹתוֹ וְתַבַּת פְּקַדְתּוֹ אֵל
מְרַכְבַת מִשְׁנֵי כְנוּיִם א' פּוֹעֵל וְא' פְּעוֹל לְכַן לֹא יִלּוּ אֵלֵה הַכְּנוּיִם הַפְּעוֹלִים
כִּי אֵם עַם הַפְּעוֹלִים הַיּוֹבְאִים מֵלֹא יִבְדַּק לִמְדָה הַלְכָתוֹ הַלְכִתֶּךָ וְכַבֵּר פִּירְשׁוֹ
בְּכִי וְכֹאֲוִי יִכֹּאֵו מִמֵּנִי • וְכַן יִשְׁמֹס מְדַבֵּר יוֹשׁוּבֵם אִוּוּ תְּמוּרַת כֹּן עַל
הַפֶּךְ לְקֵץ הַיּוֹמִי • וְלֹא יַעֲבִרוּ הַכְּנוּיִם גְּבוּל הַעֲשֵׂרָה יַעַן כְּנוּיִי הַיּוֹדֵר וְהַרְבִּי
בְּמֵב שׁוּיִם לִזְכֹּר וְלִנְקָבָה וְיִשְׁמָשׁוּ הַעֲשֵׂרָה לְכַסְתָּר וְלַכַּסְתָּרִים וְלַכַּסְתָּרִת •
אֲמַנֶם בְּכַמְצֹאִים יִשְׁמָשׁוּ עִסָה בְּלִבָּד כִּי לֹא יִתְכַן כְּנוּי הַנִּמְצָא עַם הַנִּמְצָא
לִמְדָה פְּקַדְתֶּךָ גֵּם לֹא כְנוּי הַנִּמְצָאִים עַם הַנִּמְצָאִים לִמְדָה פְּקַדְתְּמֶכֶם וְלֹא
כְנוּי הַנִּמְצָאֵת עַם הַנִּמְצָאֵת וְלֹא כְנוּי הַנִּמְצָאוֹת עַם הַנִּמְצָאוֹת • וְבִמְב
יִשְׁמָשׁוּ שְׁמָנָה כְנוּיִם כִּי אִיץ לְחַבֵּר כְּנוּי הַמֵּב עַם הַמֵּב וְלֹא כְנוּי הַמְדַבְּרִים
בְּעַדֶם

יְמִיָּה י יִשְׁעִיָּה לָה
כֵּל הַשְּׂמִי עַל לְהוֹרֵי
הַיּוֹם הַלְזָה לֵב הַמְּלָכִים
הַיּוֹם הַלְזָה לֵב הַמְּלָכִים
הַיּוֹם הַלְזָה לֵב הַמְּלָכִים

בעדם עם המדברים בעדם • והנחור נתן בהם סימן וחי בהם :
 פעהה הט אזנך וסמע הכנוים המרכבים המחברים לכל גופי זמני
 בנין הקל ומהם תקיים על הסאר :

כנויי העבר

פְּקָד

פְּקָדוֹ אֹהוּ	פְּקָדָךְ	פְּקָדְנִי	פְּקָדְם	פְּקָדְכֶם	פְּקָדְנוּ
פְּקָדָה	פְּקָדָר	פְּקָדְנִי	פְּקָדְנוּ	פְּקָדְכוּ	פְּקָדְנוּ

כל אותיות הכנויים הלא חמשות במקום המלות המורות על הפעולי
 אותן אותן אותי פקדו העיף קמוכה או פקרהו כלו קמוץ וקראו
 אסון • פקרך לפעמים תכא הכף בקמץ לזכר ועברך פס סכים ופעמים
 כמבא כי פארך • פקדני • בפתח הלמד אכלני הממני • ובהפסק בקמץ
 וה' שבחני • וכן בזק ארץ הכנב כתחני • פקדם יבא לפעמים בתוספת ויו
 כס מוים • פקדה במפיק וגם חקרה • וכלא מפיק ועברתו סמרה נכח :

כלאיית פס
 ישעיה כס ירמיה כס
 ישעיה טס יסווע עו
 פמות טו אינו כס עמות

פְּקָדָה

פְּקָדָתוֹ אֹהוּ	פְּקָדָתְךָ	פְּקָדָתִי	פְּקָדָתְם	פְּקָדָתְנוּ
פְּקָדָתָה	פְּקָדָתְךָ	פְּקָדָתִי	פְּקָדָתְנוּ	פְּקָדָתְנוּ

פקדתם לפעמים בויו כוספת וג' ש' מ' מ' פ' י' •

פְּקָדְתִּי

פְּקָדְתִּי	פְּקָדְתִּיךָ	פְּקָדְתִּי	פְּקָדְתִּיכֶם
פְּקָדְתִּי	פְּקָדְתִּיךָ	פְּקָדְתִּי	פְּקָדְתִּיכֶם

ועם הא פקדתיהו א"ס אכני ילרתיהו חרק הלמד במקום פתח ולא כמדכי י
 נאמר פקדתיני כי וא"י עשיתיני ענינו עשיתי לי כמו ארץ הכנב יוקפל כס יסווע פס
 כתחני • כתת לי :

פְּקָדוּ

פְּקָדוּהוּ	פְּקָדוּךָ	פְּקָדוּנִי	פְּקָדוּם	פְּקָדוּכֶם	פְּקָדוּנוּ
פְּקָדוּהוּ	פְּקָדוּךָ	פְּקָדוּנִי	פְּקָדוּם	פְּקָדוּכֶם	פְּקָדוּנוּ

בבלם העין קמוצה פקדוהו ודק ריהו אביו או בצר פקדוהו מזלכו
זכרים יג יעשים בו שיקב המומרים

פקדתם

פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו
פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו

בבלם הו'חו תחת מס טבס היא סימן הרבים ולמה העליתנו הכנס
כמתוכי וענינו כמתס לי בעבורי:

פקדנו

פקדנוהו	פקדנוהו	פקדנוהו	פקדנוהו
פקדנוהו	פקדנוהו	פקדנוהו	פקדנוהו

פקדנוכס כמו ברכ'כוס אלא שהוא מן הדגוס

פקדה

פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו
פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו	פקדתוהו

הא הכתבה תתהפך לתיו בכלס' פקדתוהו לפעמים תחפר ההא כאמר
נמלתו נכבתו סופה ורגס התיו יורה על ההא מאוחרת לו
שפלי לא תלס בא נכבתהו נמלתהו וכמאלת כתובה נמלתהו טוב ולא רע' אמנס יחמתכי
אמי שהוא פעל עומד משפטו יחמה ממכי

פקדת

פקדתיו אוהו	פקדתיו	פקדתיו	פקדתיו
פקדתית	פקדתיו	פקדתיו	פקדתיו

התיו בחרק במקום טבא מעמי פניסת מלטה טבאין סקסה על
הלסון לה'זיחס פקדתיבי לפעמים העין בחרק ולא'בן את
ילידתנו הראוי ילדתנו ועס התיו בכרי אטר הורדתכו בו:

הם טסה ככנוני פקדתם ויאותו בזה הכנוים הכפרדים אותי אותנו
אותם להברילס זה מזה

כנויי הבינוני

פוקד

פוקדו	פוקדה	פוקדי	פוקדי	פוקדו	פוקדו
פוקדה	פוקדה	פוקדה	פוקדו	פוקדו	פוקדו

פוקדו וכהו ויסכח ישראל את עמיהו ממינהו חרב פוקדה בסגול
 ויארה מבטן ובחרק סור אויבך ובלמה הפעל גרונית
 העיץ כזרי אשר אנכנו שחד או בפתח בוראד יעקב ובהפסקה שוקדה

פוקדים

פוקדיו	פוקדיד	פוקדי	פוקדיהם	פוקדיכם	פוקדיו
פוקדיה	פוקדיד	פוקדיה	פוקדיהו	פוקדכו	פוקדיו

בנפילת מס הרבים כל איך ביד גיד דיה סגול כל אינו בינו גידו
 קמץ כל אי בי גי די פתח ובאסף בקמץ בשמות ובפעלים
 ובמליץ וכך כל איך ביד גיד דיק בפתח אס לא בהפסקה :

פוקדת

פוקדתו	פוקדתך	פוקדתי	פוקדתם	פוקדתכם	פוקדתנו
פוקדתה	פוקדתך	פוקדתי	פוקדתו	פוקדתכו	פוקדתנו

הבנוי מחבר עם פוקדת בכלס לא עם פוקרה לכך התיו דנושה כי
 עם ההא היתה ראויה להיות פויה סדרך ההא לתתסך לתיו
 פויה פוקדתך תיו במבא ובהפסקה בסגול ומגל יולדתך :
 עשלי כג

פוקדות

פוקדותיו	פוקדותיך	פוקדותי	פוקדותיהם	פוקדותיכם	פוקדותינו
פוקדותיה	פוקדותיך	פוקדותי	פוקדותיהו	פוקדותיכו	פוקדותינו

באור כיממי רבונו ב' רבוי הזכרים ובוותו רבוי הנקבות :
 כנוי 2 19 נ

חטוף אמרם מן הגוים והם בחלם המורך בכורדי פקדי או פקדכי כמו
הלהרנני אחת אומר פקדם בטמרים עקב רב ובחרק על מחרם
פקדכם ובקבוץ ובקצרכם ובחלם שלא כמנהג במוזאכס אותו סהיה
ראוי במצאכם כמו בממעכ את הקול ואם העיז גרונית תבא בקמץ חטוף
והפה בקמץ עץ מאככם וכן והיה כקרבכם פקדנו עד עברנו פקדה
לעברה ולסמרה או פקדנה לוחמה במקלות פקדך עזרך את חלקך
פקדן וכתוספת הא סמרו עת בואכה ודע שהכונים סיתחברו ל המקור
פעמים פעולים ופעמים פעולים כי אל תאיכו לחממי הוא כמו פעול לחם
אותי בעמתי ספטים הוא כנוי פעול בעשותי אבי :

כנויי הצווי

פקוד

פקדו	פקדני	פקדום	פקדו	פקדו או דו	פקדני	פקדה
------	-------	-------	------	------------	-------	------

פקדו כמו המקור וקבנו לי מעם או פקדו ואם למד הפעל אחת
פרעהו מדרת מחרת פקדני כמו סמרי אל פקדם וביו סיתמו
כנלבל פקדנו או פקדנו טמענו חרו פקדה בקמץ ההא ובחרק הפה
צרה כי היא חייך או פקדה כתבה על לוח או ביוז הא פקדנה סמעכה
ואתה דע לך :

פקדו

פקדו	פקדו	פקדו	פקדו	פקדו	פקדו	פקדו
------	------	------	------	------	------	------

הפה בקמץ חטוף או בחרק דרמוני וחיו תפמוס חיים או על פעל
קראוהו בהיותו קרוב

פקדי

פקדו	פקדו	פקדו	פקדו	פקדו	פקדו	פקדו
------	------	------	------	------	------	------

הפה בחרק או בקמץ חטוף :

בנווי העתיד

עו

תפקדה או תפקרה או תפקרה תרמסכה רגל :

יעשפי כו

נפקוד

נפקרהו	נפקרד	נפקרם	נפקרם
נפקרה	נפקרד	נפקרו	נפקרו

סמואל ב יג

נפקרד וכהפסק כרת לנו ברית ונעבדך

יפקרו

יפקרוהו	יפקרוד	יפקרוני	יפקרום
יפקרוה	יפקרוד	יפקרו	יפקרו

יפקרוהו יזעמיהו לאמוס • ועם כו עוכותיו ילכדנו ועם כן ולא יעברכהו יפקרוך ועם כן יטבחונך ובקמץ העיץ יבעלוך תליס סג יעשי סב זכרך ובתוספת הא ותפידך יברוכה • ולא יעכוכה יפקרוני ובתוספת כן אד יקרהכני יפקרום אומו תסומות יכסומנו • מעלי כרשם ס ירמיה ס תליס סג יעשי סב מעלי א שנות עו

תפקרו

תפקרוהו	תפקרוד	תפקרוני	תפקרום
תפקרוה	תפקרוד	תפקרו	תפקרו

תפקוד

בנווי תפקוד ככנוי תפקוד לזכר אלא מזה מטה וזה עשרת מהטעם מקדם

תפקרי

תפקרוהו	תפקרוד	תפקרוני	תפקרום
תפקרוה	תפקרוד	תפקרו	תפקרו

תפקודנה

בנווי תפקודנה הסככנוי תפקודנה אלא מלכמאיות מטה ולכסתרות

במשקלי השמות :

אחריו משקלנו במאזני דרך חלק הפעל בכיכוי ובזרותיו והיו השמות
 גם הם רבם נגזרים מהפעלים • שלמים חסרים וכחי וכפולי •
 ראוי הוא שלא יהיו נסקרים ממנו בסקירה אחת כתבונן להבדיל ביניהם
 כמו שהברלנו בפעלים להודיע טבעם בעולם • אמנם אחרנו עד כה ולא
 זכרנום בפרק השביעי למען לא יתבלבל על ידנו סדר הלמוד כי בהיות
 בחינת הגזרות כבחינת הפעלים בעצמם • אם היינו סוקלים השמות טרם
 העירנו על הגזרות במקומן הראוי • היה המתלמד כחולס חלוס • אכן
 הקרמנו לרכך בגדר השם וחלקיו ומדותיו בהיותו קודם ל הפעל כמבואר
 בפרק השביעי • ועתה נערוך השמות על מערכותיהם בקצור איש על דגלו
 לנבואותם • אם בלי תוספת • אם בתוספת אותיות האמתיות אשר ררכב
 לבוא עליהם כוספות :

שלמים בלי תוספת אות בראש או בסוף •

פָּעַל • חֲדָשׁ יָזַר • עָנַן • חָסַם • רָעַב • בָּקַר • אָבַק • עָפַר • כלם קמוצים
 ובהסמכם פתוחים וְזָן • אֶהְרַץ ועם סימן הרבים בקמץ חֲרָשִׁים •
 לְבָקְלִים • ורע כי הקמץ והכרי והחלם והסבול ישתנו בשמות מר סבות
 וסי' ה' ר"כ סמיכות • רבו • י • נְקָבָה • כנו •

פלים קל: איכס נ

פָּעַל • זָמַן • יָקַר • כתב • גם אלה קמוצים ובהסמכם פתוחים • יָקַר
 תפארת וכן ברבים כְּתָבִים • יָקָרִים בקמץ •

פָּעַל • בָּכְרוּ • זָאֵב • גָּדַר • לא ישתנו בסמיכות זָאֵב • עֲרִבּוּת • גם לא
 ברכוי זָאֵבִים אֲכָן יכאומן הכלל בַּאֲרוֹת חָסַר • פֶּאֲרִי • המגבוע •

פָּעַל • בסבול שָׁכַם ובתוספת הא' שָׁכַמָּה וכא' כי תשיתמו שָׁכַם בסבול
 להפריט כין סס עיר לזולתו :

פעל

הפרק השנים ועשרים עו

פָּעַל • שָׁעַר • לִבְבִּי • וּבִמְיֻכּוֹת וּרְכוּבֵי יִסְתַּנֶּה הַצְרִי לִסְבֵּא וְהִקְמַץ לִפְתַּח
לִבְבֹת דֹרֵם ה' • לִכְכֹּךְ אָנוּשׁ :
הִלֵּא אֵת הַקְּטָר • לִי כֶקֶם וְשִׁלֵּם • חֲרַם בְּצִרֵי מִפְנֵי הָעֵץ
הָעֹלֹלָה מִלְקַבֵּל דָּגַם וּבְרֻכּוֹי יִסְתַּנֶּה הַצְרִי לִסְבֵּא וְיִפּוֹל הַדָּגַם
עֹרִים פְּאִחִים :

דל 8 כס תלמי קד
יחמיס ער דכרים לכ

פָּעַל • יָדַדְרָ בֶן שֹׁחַר לֹא יִתְחַבֵּר עִם כְּנוֹי וְלֹא יִקְבֹץ •
פָּעַל • יָדַדְרָ אֶסֶר • בְּרַגְשׁ הָעֵץ וּבַהֲסַמְכֵם פְּתוּחִים בְּבִרְזֵהֶב וְלִרְעַת
קֶצֶת פְּתוּחִים לְעוֹלָם וּבִקְבוּצָם קְמוּצִים הוֹבִיטוּ אֲדָרִים :
פָּעַל • שָׁלִי יִבְשֶׁהֶמֶץ וּבִמְמוֹךְ שִׁבּוֹן שׁוֹמְרוֹן יוֹבֵא אִזֹּל לֶחֶם סַעֲרִי כְּסֹבֵל •
פָּעַל • יִצְרָה גִבְיֵי וַיִּטְעֵהוּ שׁוֹרֵק וְלֹא יִסְתַּנֶּה בִּמְיֻכּוֹת • אֲחִימָס בִּקְבוּץ הָעֵץ
בְּסִבֵּא מִפִּי עֵלְיִים וַיִּזְקִים וְכֵן בִּכְנֵי וְעֹרְקֵי לֹא יִשְׁכְּבוּן :
פָּעַל • אֲרָץ גִּפְן שֶׁלֵּג וּמִשְׁקֵל זֶה סוּה בִּסְמוּךְ וּמוֹכֶרֶת כְּמוֹ אֲרָץ חֲטָה •
אֲרָץ אֲשֶׁר אֲבִינָה בְרוֹז לִכֵּן כִּתְבֵּר רַשָׁי עֵבֶד עֲבָרִי • עֵבֶד סֵהוּא
עֲבָרִי אוֹ אִימֵי אֵלֵּא עֲבָרוּ מֵל עֲבָרוּ וְכו' וּבֵאֵה הָעֵץ בְּפִתַח סְמוּכָה לְאוֹת
גְּרוּמִית פְּתַח וְרוֹב הַמִּשְׁקֵל הַזֶּה יִסְתַּנֶּה בְּאִסְקָף וַיִּסּוֹב הַסֵּא לְקַמֵּץ גִּבְרֵ בְּזֶק
וְדוּמִיָּה :

ישעים יד
כמדכר ל שמות כס
יואל א
סועט ו סופטים 8
עמוס ז ישעים 8
תלום מ איוב 8
דכרים 8
כס שמות 8

פָּעַל • מִלְעִיל חֲדָשׁ קָדֵשׁ • גִּדּוֹן • אִפְּלֵ לֹא יִסְתַּנֶּה בִּמְיֻכּוֹת • וּבִקְבוּצָם
חֲדָשִׁים גְּרוּמִית בְּחֲטוֹף קִמֵּץ וְעַם הַכְּנוֹי בְּקַמֵּץ חֲטוֹף חֲדָשׁוֹ גִּדּוֹן •
וּלְפַעְמִים בְּשֵׁלֶם נְקֻדוֹת קִמְצוֹ • וּבְעֵץ הַפַּעַל גְּרוּמִית הָאֵר • בְּדָק בְּפִתַח
וּבְקִבּוּץ תְּאֵמִי כְבוֹי מֵהַ תְּאֵרוֹ • וַיִּטֵּ אֶהְלוֹ •
פָּעַל • אָוֶן • עוֹל מוֹת • וּבְכְנוֹי אוֹנוֹ מוֹתוֹ וְכֵן בִּקְבוּץ וַיִּוֹ כַּחַה מִזֵּי עֲרָלִים
וְכֵן בְּשֵׁם נְקֻדוֹת בִּמְיֻכּוֹת בְּעוֹר רִבְלֵתָהּ שֶׁנֶּא מִזֵּאת הַגְּזֵרָה •
פָּעַל • בְּרַגְשׁ וּמִלְרַע וּבִמְקַל יֵד • וּמִקַּל לְכַסֵּה מִמִּשְׁקֵל אַחֵר • וּבְאוֹתֵינוּ
הַרְפִּינֵן כְּלֵי הַשֶּׁרֶת • וְהַקְּבוּץ יִכְבֵּן אֵת הַמִּקְלוֹת • וּבְכְנוֹי וַיִּקַּח מִקְלוֹ
כֶּסֶל הַדָּגַם לְהַקֵּל :

טיר ז סעולל א כס דאשית יב
ימוקלל כח
סס
ימוקלל לט לאשית ל
סס סעולל ב יז

פָּעַל • בְּרַגְשׁ שֶׁבֶת כֶּסֶל וּבִמְיֻכּוֹת יִסּוֹב הַקַּמֵּץ פְּתַח שֶׁבֶת קֶרֶם וַיִּטֵּ סְמוּת
מִזֵּה הַמִּשְׁקֵל כֻּלָּם פְּתוּחִים בְּחֲטוֹי מְמִית וּסְבָג • וּבְכַח תְּמוּרַת דָּגַם
פֶּרֶם וְלוֹד וּבִקְבוּץ אִס גַּבְבִּים • וּבְכְנוֹי מִלְחִיד וּמוֹבִלִיד :

ימוקלל כו

פָּעוּל • שֹׁאֵר הַיָּהוּם • יֹאזֵר לֹא יִסְתַּנֶּה בִּמְיֻכּוֹת וּבְרֻכּוֹי וּבְכְנוֹי • יֹאזֵרִי
מְזוֹר • תְּהוֹמֹת וּכְסוּמוֹ • לִי יֹאזֵרִי •

ימוקלל כז
תלבים כס
סמות טו ימוקלל כס
סמות כס

פָּעוּל • זְכוּל כְּרוֹב גַּם אֵלֵּא לֹא יִסְתַּנֶּה וְהֵינּוּ הַכְּרוֹבִים •
פָּעוּל • גִּדּוֹל • רְחוֹק • שְׁלוֹם יִסְתַּנֶּה הַקַּמֵּץ כְּסִבֵּא בְּנִקְבוּת וּבְרֻכּוֹי וּבְכְנוֹי

פָּעוּל • כִּי קְרוּבָה יִסְתַּנֶּה גְּרוּמִים וְעַצְמוֹס • נֹאִיִם אֵת קְרוּבוֹי • וּבִמְקַף
יִסּוֹב הַחֵלֶם לְקַמֵּץ חֲטוֹף גִּדְלֵ הַעֲבָה •
פָּעוּל • בְּרַגְשׁ הָעֵץ עֲשֵׂה הַרְתוּקִי • וְכִמּוֹן זָרוּק וְלֹא יִסְתַּנֶּה וַיִּעֲבֵר בְּרִתּוּקִי
אֲבֵל וְרִתּוֹ קוֹת כֶּסֶף הוּא מִן הַקְּלִים •

ישעים כו דכרל ד שמות לכ
יחמיס לכ
ימוקלל ז ישעים כס תלמיס 8
ישעים ט

הפרק השנים ועשרים

שָׁרָע וְקָלוּט שָׁבוּעַ יִשְׁתַּחֲוֶה בַּמּוֹךְ וּבִקְבוּץ וּבִכְנוּי וּשְׁבוּעַ יִקְבֹּץ
 בְּלִשׁוֹן זְכוּרִים וּבְלִשׁוֹן נְקֻבוֹת וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהִים בַּמִּיכוֹת שְׁבָע זֹאת
 וְחָרַל כְּדָגֶשׁ בְּקִבּוּצוֹ כִּסּוֹ פִּינּוּ חֲרָלִים

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב
 זיקל כב

הַעֵץ בְּדָגֶשׁ תַּמּוּחַ תִּכּוֹר טַבּוֹר הָאֵרֶץ וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה בַּמִּיכוֹת
 וּבִקְבוּץ וּבִכְנוּי וְרַחוּס לֹא כְּדָגֶשׁ מִכְּנֵי הַחַיִּית

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

קִיטוּרִי טִלּוּחַ בִּיחּוּץ פִּישׁוֹן שִׁיחּוּרִי וְחָל הַכִּימוּקִי וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
 בְּדָגֶשׁ הַעֵץ גְּבוּרָה כְּמוֹךְ מִכּוֹר כְּפוּר עָרוֹס בְּכָרִי מִכְּנֵי הַרִיט
 וּבִקְבוּץ כְּפָרִים בַּחֲטָף קִמֶץ

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

צִבּוּר קְבוּץ אֲתֵּן סָכוֹת מִלְכָּכֶם כְּפִי לְמַזְבַּח וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה וּבִכַח תַּמּוּרַת
 דָּגֶשׁ זָרַע זָרוּעַ וְאֲתֵּן אֲפוּרִי וְתִרְבִּי לֶךְ בּוֹרִית

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

וְתוֹר וְגוּזַל פִּכְבַּח חוֹתֶם וּבַמּוֹךְ יִשׁוּב הַקִּמֶץ פֶּתַח סוֹפֵר תְּרוּפָה
 וּבַמִּיכוֹת וּבִכְנוּי כִּכְכָּבִי הַשְּׁמַיִם שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלוֹת וְהַדְּגוּסִים
 לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה הַרְעִים בְּמוֹסָכִים מֵרַחֵף הַחוֹפְסִים

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

עֹגֵב אֹלֵס עֲגִיל וְכוּמוֹז וּבִאֲחוּ בַּפֶּתַח לֵב הַחֹתֵל וַיִּתְּמָהוּ בַּסּוֹבֵר
 וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

בְּשֵׁלֶם נְקֻדוֹת אֹן בְּקִמֶץ חֲטוּף אִיכְנוּ אֶפֶל יְדֵי אֲמֹן
 בְּדָגֶשׁ וּבַחֲלָס סְבוּל סְבוּךְ עוֹלֵ סְבֻל עֲלֵה אֲרִיָּה מִסְבֵּנו וְהִיא רֵאזִי
 סְכָבוּ וּבֹא בַּשֶּׁבַח לְהַקֵּל כְּמוֹ מִן כְּתוּבָה יִשְׁתַּחֲוֶה בְּכַתּוּבָה

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

חֲרִישׁ קֶצֶר נִידִי נִיר וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַקִּמֶץ לְשִׁבְחָה קִבְדֵי חֲטוּסִים
 כִּזְדַּע עֲדָשִׁים וְכַמְזָחוּ דְגוּסִים בְּקִבּוּכֶם שַׁעֲפִים כַּחֲתִים בְּדָגֶשׁ
 תַּמּוּרַת הַכַּח

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

מְחִיר גְּבִיר אֲוִיל וְהוּא אַחַר בַּמּוֹךְ וּבַמּוֹכֶרֶת וּבִכְנוּי וּבִרְבוּי
 בְּדָגֶשׁ הַעֵץ אֲמִץ אֲדִיר וְסָרִיס הַכַּח תַּמּוּרַת הַדָּגֶשׁ וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
 אֲזוּר אֲזוּב אֲפוּר וּכְתָב הַכַּח כִּי עָרוֹס אֲכִכִּי וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

הַעֵץ בַּמֶּרֶק אֲטוּן מַכְרִים אֲזוּס בַּעֲלֵנו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה בְּרְבוּי מִן אֲמֹן
 שׁוֹמֵר אֲמוּנִים וּמִן אֲבוּס עֵל אֲבוּסִיךְ

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

בֵּית הַזֶּרֶחַ וְהַקְּבוּץ כִּי דֶרֶךְ חֲרָלִים
 אֲלִישַׁע אֵל שׁוֹנֵם וְאֲתֵּן אֲוִן שֶׁאֲרֵה וּבַמִּיכוֹת הַיַּחַם הַשְּׁכֵמִית הַלֵּז

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב

שְׁלָמִים בַּתּוֹכַפֶּת וְיָוִי אֹן אֹן בַּסּוֹף

עֲזָרִיקָם בּוֹכְרוֹ וְתִהְיוּ וְתִהְיוּ הַכֹּכָב תִּהְיוּ בּוֹהִיו לְדַעַת ר' יוֹנָה
 יְהוּדִי וְלִרְבוּסֵי יְהוּדִים וְהַכֹּכָב יְהוּדִים וּכְפִלָּה אֹת הַיַּחַם לְהַקֵּל
 חֲפָשִׁי כְּכָרִי וְכַעֲמִי מִזֹּאת הַבְּזוּיָה וְכֵן הַחֲטָף קִמֶץ בַּעֵץ מִשְׁפָּט
 עֲבָרִי מְצָרִי וְלִרְבוּסֵי עֲבָרִים מְכָרִים וְהַכֹּכָב עֲבָרִים מְכָרִים

פְּעוּל
 זיקל כב
 זיקל כב
 זיקל כב

פְּעוּל

עח הפרק ח שנים ועשרים

פְּעִילָה יָצְאוּ הַבְּהוֹתֵנוּ אֶלְלִי לִי מוֹכִיחַ אֲדָרָס וְזוֹה הַמִּשְׁתַּקֵּל סָרִי
 וּמִשְׁפָּטוֹ סָרִי מֵהַכְּסוּלִים
 פְּעִילָה שְׁמֵלָה שְׁפָחָה כְּשֶׁבָה וְחֵטֵה הִרְאוּ חֵטֵה וּבִמְדוּךְ תִּשׁוּב הַהָא
 לְתִיּוֹ עִם פֶּתַח שְׂפָתַי מִרָא וּזְרָבִי בְּבִשׁוֹת שְׁמֵלוֹת וּבִמְיֻכּוֹת
 בְּלוֹת חֵטֵה
 פְּעִילָה עֲצָמָה חֲכָמָה עֲדָהּ וּמִחֵרֵת מִזֹּחֵת הַבְּזֵרָה וּבֵאלֵה הַחֲטָף מִפְּנֵי
 הַאֲלוֹת גְּרוּכִית וְנִסְ הַלְּאָה הוּא מִזֵּה הַמִּשְׁתַּקֵּל לֹא עִבָּה בְּקִמְךָ רַחֲבִי
 גְּעָה קְעָה יְצָהּ בְּרִכְהָ וּבֵאלֵה הַפֶּה בְּחֲטָף קִמְךָ בְּפִעֲרָה הַשְּׁמִי
 עִם חֲרִבָה וּבִמְדוּךְ תִּשׁוּב הַהָא לְתִיּוֹ עִם פֶּתַח פְּעֻמִּים לֹא יִשְׁתַּכֵּה
 הַסָּבִיב מַעֲרֵת הַמִּכְפֵּלֵה יַפְעֻמִּים יִשְׁתַּכֵּה לְחֵרֵק כְּרִקֵּת ה' עֲשֵׂה
 פְּעִיָה הַפֶּה בְּסִגּוֹל נְחֻמָּה בְּהִלָּה וְכִן גִּיָּה בְּהָא לֹא שִׁלְהָ בְּצָרִי וּמִפְּנֵי
 שֶׁהַעִין גְּרוּכִית לִסְף לֹא נִדְגַשָּׁה אַחֵר הַסִּגּוֹל וְלֹא יִשְׁתַּכּוּ בְּמִיּוֹכּוֹת
 גַּם לֹא בְּרַבּוּי וּבִכְנוּי
 פְּעִילָה גִּזְלָה שְׁאֵלָה אֲבָרָה בְּהֵמָה תֵּאֲכָה לֹא יִשְׁתַּכּוּ אֲלֵא בְּמִיּוֹכּוֹת
 חֲשֵׁתֵכָה ה' לְתִיּוֹ וּלְמַד בְּפֶתַח כְּמִשְׁפָּטוֹ
 פְּעִילָה מִקְלָלָה וּבֵאלֵה צָחָה כְּמֵה בְּצָרִי מִפְּנֵי הַסְּמוּכּוֹת
 פְּעִילָה בְּרַגֵּשׁ הַעִין בְּפִרְהָ יִבְשֵׁה וְכִפְסִימְךָ בְּרַבּוּי הַעִין בְּשִׁבָּה וְיִקַּל
 בְּלֵאוֹת כְּלָמוֹת
 פְּעִילָה בְּפֶתַח הַפֶּה הַבּוֹרָה וּלְפַעֲמֵי הַפֶּה בְּחֵרֵק בְּכּוֹרָה מְלוּוָה וּבִמְיֻכּוֹ
 מְלוּוָת אֲבָן וּבִקְבוּץ כִּתְחִיטֵי הַכְּסוּרוֹת וּמִזֵּה כֶּתֶב רִט' בִּפ' וְאֲרָא
 סְמִכַת בְּכּוֹרוֹת סְקוּלָה כְּנִגַּד כֹּל הַמְּכּוֹת כְּלוֹ מִכְּתֵה הַבְּרַד שֶׁהִיָּה בֵּאלֵבִיבִי
 פְּעִילָה תוֹעֵבָה שׂוֹרְקָה שׂוֹחֲרָה וּבְשִׁבָּה עִין הַפֶּעַל סוּלָה וּבִקְבוּץ
 תּוֹעֵבוֹת בְּלִי סָנוּי וּבִמְדוּךְ תוֹעֵבָה ה'
 פְּעִילָה בְּשׂוֹרְקָה חֲגוּרָה עֲבָרָה וּבִמְיֻכּוֹת לֹא גְּרוּת כִּסְף בְּפֶתַח
 פְּעִילָה שְׁיִנָּה גְּיִנָּה וּבְרַגֵּשׁ תִּמּוּרֵת הִנֵּחַ שְׁמֵטָה קֵהֵלָה צְבִיָּה שְׁתִּיָּה
 וְדוּמִיָּה
 פְּעִילָה עֲלוּהָ צְפִיָּה בְּכַפְּיָתוֹ כְּפִיּוֹ וְלֹא יִשְׁתַּכּוּ
 פְּעִילָה דְמִיָּה
 פְּעִילָה אֲדוּהָ אֲדוּתֵה קוֹסִים אִו אֲדוּהָ וְעֵדֵרִים לְאֲדוּתֵה
 פְּעִילָה בְּרַגֵּשׁ הַלְּמַד סְגִלָּה אֲדוּמָה חֲתֵלָה וְעֵרְפֵל חֲתֵלָה וּבִמְיֻכּוֹת
 סְבֵלֵת מְלָכִים בְּפֶתַח
 פְּעִילָה בְּרַפְּיוֹן הַלְּמַד מְלוּכָה כַּחוֹסֵה יוֹרְבָה הַעֲזוּבָה יַשׁוּעָה וְלֹא יִשְׁתַּכּוּ

שלמים בתוספת תיו בכוף בלעיל

בפרק השנים ועשרים

בְּדָרָה צְמֵרָה דְּלָקָה יִבְשֶׁת וְעַם ה' ח' הִפֵּחַ פְּתוּחָה בְּהֵרֵת מִחֶמֶת	פְּעִילָה	מְעַרְבֵל לֵב
וְעַם הַיָּם קָרַחַת הִפֵּחַ בְּקִמְצָן וְלִפְעָמִים הִפֵּחַ בְּחָרָק אֲנָרֵת יוֹם		מַעֲלֵי יָד
בְּקִוְיָה שְׂבִילָה וּבְקִבּוּץ בְּתִנּוּחַ וְהַרְבִּים מִכַּע שְׂבִילִים וְהַאֲחֵרִים לֹא	פְּעִילָה	צִדְקָה מֵאָה
יִמְתְּנוּ וְכֹא וַיִּסְאֹס בְּקִנְיָנָהּם בְּמִכָּא וְהַעֲרִיד הַדְּרָק מִמֵּאֵל בְּקִמְצָן		יִקְרָא
חֲטוּף בְּסִפְרֵי מְרוּיָה		
בְּדָגָם בְּפָזָה אֲבָל וַיַּעַם אֶת הַדְּרָקִים בְּקִמְצָן לְתַמְלוּס הַדָּגָם וְלֹא	פְּעִילָה	מְעֻזָּה לֵב
יִמְתְּנוּ		
בְּזִמְרָה כְּלָלוּ בְּעוֹפְרָה וְהַקְּבִיץ גְּלוּת הַכֶּתֶרֶת	פְּעִילָה	עַם עוֹ
בְּאִשָּׁה קָלִיל וְשִׁים קְטָרֶה וְלֹא יִמְתְּנוּ בְּסִמּוּךְ אֲבָל בְּקִבּוּץ וּבְכִנּוּי	פְּעִילָה	יִשְׁקָא לֵב בְּעִבְרָה יוֹ
שְׂבִיבְתוֹ הַסֶּמֶךְ כְּחֶמֶת		יִתְקַלֵּל יוֹ
בְּסִפְרֵי עַם דָּגָם וְכֹא קָבַעַת בְּפִתַח מַפְנֵי הַעֵיץ וְלֹא וְיִמְתְּנוּ	פְּעִילָה	

שלמים בתוספת תיו בסוף ומלרע :

הַיִּלְדוֹת וְהַשְּׂמֵרוֹת וּבְחֹלֶם מֵאֲמִנְתוֹת יָדִים וְלֹא יִמְתְּנוּ	פְּעִילָה	קִטְלָה וְאֵל מֵאֲחַל לֵב
וּבְשִׁפְרוֹת יָדִים וְכֹא עֲקִישׁוֹת פֶּה בְּדָגָם לְתַפְאֲרָה וְלֹא יִמְתְּנוּ	פְּעִילָה	קִטְלָה וְעֵלֵי לֵב
פְּחִיחָה וְכֹל יִדְעָה מֵהָ אֵילוֹת וְעַם כְּנוּי לֹא יִמְתְּנוּ אֵילוֹתֵי לְעוֹזְרוֹתֵי	פְּעִילָה	עַם פִּתְלוּס כֵּב
חֹזֶסֶה וְהַעֲרִיבָה		
סִפְרֵי בְרִיחָה וּבְקִבּוּץ אֶת סִפְרֵי בְרִיחָתֵיהֶם פְּעִילוֹת בְּדָגָם	פְּעִילָה	מְכִירִים כִּי יִכְעִיב
וּכְלִפְרוֹת עוֹלָם		עַם כֵּב
וַיִּהְיֶינָהּ בְּכִבְדָּה	פְּעִילָה	עַם יוֹ
חֹתֶם חֲכִיעָת בְּעִרְיָה וְיִמְלַח וּמִזָּה לְדָרָק בּוֹרִיחַ גְּזִיחַ הַנַּח תַּמּוּרַת	פְּעִילָה	יִשְׁקָא לֵב בְּכִיבוֹס
הַחֶמְרוֹן מֵהַרְאוֹי חֹזֶה בְּרִיחַ גְּזִיחַ		
עַד שְׂאֹל תַּחֲתִית וּמִזָּה לְדָרָק בְּחָרָק הִפֵּחַ חֲתִית הַרְאוֹי חֲתִיתִית	פְּעִילָה	עַם לֵב
וּקִבּוּץ תַּחֲתִית תַּחֲתִית		
וְהִיָּה שְׂאֵרִית	פְּעִילָה	עֵינִים
וְטַעְמוֹ כְּכַפִּיחִית	פְּעִילָה	שְׂאֵרֵי יוֹ
וְכִתְתֶם חֲמִיעִית וְהַקְּבִיץ חֲמִיעִית וּבְרִבְרִי רֹזֶל וְחֲמִיעִיתוֹ יוֹסֵף	פְּעִילָה	מִשְׁתֵּי עוֹ וְיִקְרָא כֵּב
לְרִבּוֹת חֲמִיעִית הַרְבֵּה וְלֹא יִמְתְּנֶה		
מִחֶרֶת וּבְסִמּוּךְ מִמְחֶרֶת הַסֶּבֶת בְּפִתַח הַיָּם	פְּעִילָה	עַם כֵּב
לְעוֹ הַכְּלִילוֹת עֵינִים וְלֹא יִמְתְּנֶה	פְּעִילָה	עַם לֵב
וְאוֹרֶךְ אֲחֶכֶם קוֹמְמוֹת	פְּעִילָה	יִקְרָא כֵּב
הַלֵּכְנוּ קְרוֹרִכִית אֶת לֶבֶם אַחֲרֵיתִית	פְּעִילָה	תִּלְכּוּ בִּשְׂעֵיכֶם יוֹ

שלמים

שלמים אשר בסופם כס או נון

כחמול שלמס • בפתע פתאם • ולא ימתכו ולדרק אין בו מתם **פעלוס**
משפטו מהיום

ואת הסלעס • אמנס ידעתי יומה לדרק יומם דומס לא טכחה ויקבל • **פעלוס**
בהס עין הפעל

אין זכרון ואין שלטון • סלון ממחיר הראוי סללון ולא ימתכו **פעלוס**
והקבוץ העמים והאכיוני • אבל ואלכלה ארמכותיה ארמכות בז
הוד נמתכו דרך זרות

פשתן • כעטן הככמן • חרפן • וימתכו במיכות מקמץ לפתח **פעלו**
והקבוץ בלשון זכרים הרצנים ובלשון נקבות מדרנות

זה קרבן • ובשלם נקדות זה השלחן ובסמוך ישוב הקמץ פתח **פעלו**
שלחן המלך

ובימי רעבון חדלו פרזון • וימתכו במיכות וכנוי רעבון בתיכס • **פעלו**
נרקות פרזונו

בדגם העין סובו לכפרון • עורון קכה וקממון • והיו דראון בצרי **פעלו**
לתלום הדגם ובסמוך זכרון וברבוי זכרונות ובסמיכות
וקממון במס

ולשלם קלמון כלו קממוכים ועס יוד היחס או ידעונו • **פעלו**

בדגם הלמד אברון ומות ובחרק העין ותפר האכיונה • **פעלו**

ספיון עליו ארה • יולי יסיוון • האמיכות אחיד ולא ימתכו • **פעלו**

היתפאר הבהון ולא יפתכה • **פעלו**

כהס עקלתון • **פעלו**

קיקיון לדרק הוא קיק הכז במטכה בממץ קיק **פעלו**

שמות שנוספה בהם כס בראש ולפעמים גם

הא או תיו בסוף :

משחית מכביר • וכטל משכים • ובחרק המס יבא קרן אחת **פעלו**
מכעורה • הדגם לתמארת

בקמץ ואת המסכן • הסן משפט • ובסמיכות בפתח מברל עז **פעלו**
וגם הלא סמיכות ולשומו מרמס ועס א' בסוף לא יפתכה מקרת
קרט • ובסמיכות הרבוי יפתכה משכני עליון

בפתח וברבוי תדגם הלמד במטמיו רוזן • **פעלו**

ווצת משחית • מפעל • מהתד עיכיר • **פעלו**

יפעל
יפעול
יפעול

יפתח יבלק יבהר • יפעל ילקוט • יפעל יעזר • יפעל יגבהה •

לשמיאל מוכה ה' יפעל

כפעולתי לקום כפעול את ארץ כמרד • כפעולתי כפתוח כבבול •

שמות מחסרו הפה עם כס נוספת בראש או אלה :

יפעל • ימור ובשרק מכול מצוע משאות שוא ומרוחם • יפעל

יפעל • מטע מטע מצב ובהסמכס פתוחים • יפעל מפץ אתה לי בצרו •

יפעל • מעי מפלה לי למטרא • יפעל • מפפה טמה למפלה • ובסמוך

יפעל • מפפת הסום ולא יסתמו בקבוץ • העלה ריוח והכלה

יפעל • ברבם אחיק אל פני אחיק • ובסמוך הכרת פניהם •

שמות נהי הפה בחוספת או בלי חוספת או

בראש או בסוף :

יפעל • פה אלף באים עד השלמים כמוע האלף • איץ אומר • ובמ' בראש •

יפעל • ומאמר אסתר • וה' בסוף כ"ח האכילה • ושמות כחי פי על הרוב

יפעל • הס בתוספת מס או תיו ובטעם מלרע ויש מהס בתוספת ה' בסוף •

יפעל • ערה סנה • דעה • עזכו עצה ובסמוך סנת' עולם ענת' ה' נסתכה

יפעל • בסבא ופתח • יעיל אטא דעי • עלת דוח דעת בפתח •

יפעל • ומורע לבינה בחלם ובקמץ • או בשרק מוסר • ובסמוך בפתח אל

יפעל • מוטב הקיר וברבוי במורדי אור בסבא ולפעמים לא יסתכה •

יפעל • מוצאי בקר •

יפעל • כמופת הייתי וישתכה בסמיכות וקבוץ ונתתי מופתי מוקרי עולם

יפעל • העין בסבא • יפעל מיסרים אהבוך ובסמוך בפתח מיטב סרה •

יפעל • ובחרק זיבל המים • יפעל בשלום ובמיסור •

יפעל • מוסרה מועבה וברבוי לא יסתכה מוסרות ומוטות ובסמוך

יפעל • ומוסרות ערוד • מועלה • מורסה קהלת •

יפעל • מולרת בית ובסמוך מורסת נת ובשרק • מטטה מוסרה • יפעל

יפעל • מתילין יבא • יפעל תירום ויבהר •

יפעל • תוטב וסכיר ובסמוך בפתח • תועלה תוכחה • והקבוץ תוכחות

יפעל • בלאמים ובתיו תוכחת מבלה • ובפני סבולים תחלת ממסכה ומן

תועפה כתועפות ראס :

שמות

L

איכה ב

יכמים כא

ישעיהו טמול א כ ישעיה כג

זכרים וז' אסתר ז

ישעיה ג

מקאל עבד ה' ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

ישעיה ז

הפרק השנים ועשרים

ישמות נהי עין כלי חוספת אות ובתוספתו

דע • טב • חיז • זר • לועז לרע בקמץ ועם מהם פתחים • פילי • כיץ זהב וברבוי כמים דגש במקום הנח •	פלו	פלו	פלו
העין נרדית כי תכנה בית זית עין ובקמוך בצרו בית ישראל זית סמך •	פלו	פלו	פלו
כי יכרה חוט בור • מור כוס אורי • וברבוי מיום ימים ומראש ראשי בסרק וכל טוב ארכיו • לוח רוח עלנסס הפור • ובקבוץ לוחות רוחות • והסאר בלסמן זכר •	פלו	פלו	פלו
בצרו וכל חלקיה יביאם עד ולא יסתנו • בסירות רונה ובחלס שיאח • חוט שבה • צדה לדרך • ובמייכות בפתח מיבת עבדך • קצה גפה ובקמוך בפתח קמח דעך • פילס • ריקס טלחתני • פלנה בשנה אפרים •	פלו	פלו	פלו
חידה • סירה • ובקמוך סירת דורו • ובכנוי לא מצאתס חידתי • פלנות • עדות ביהוסף • ובכנוי עם חלס ועדותי זו • בוסת נופת כופים ובכנוי יסוב החלס לקמץ חטוף לבסתרך • כל תמונה • ובקמוך תמונת כל • ובכנול ובתשומת יד • כמלונס בתקסה • מפול • מגור מסביב ועם כרי לקלס המרוץ • ובקמוך אל מקומי •	פלו	פלו	פלו
בסרק והחזיקה במכסיו ובקמוך ורבו מכקי ארץ • מגיורה כהרסו מגורות • תוסל • סמן תורק • פלון בא דרון • אכסי לכון ובקמוך בסבא הסה •	פלו	פלו	פלו
והכסה למדינות • הפולה מאין הסוגות • מצרה יביאה במדרות • כרתי מוצק • פילון פיטון ביחון • לפסימה ולחיוץ • ובצרו המים הזדוכים • פלון עם אלון ובקמייכות הקבוץ באלוני ממרא • ריח ניחח • ופעלו למיבוץ • פלח חטר זרה ברחת •	פלו	פלו	פלו

ישמות נהי הלמד עם אות גוספת או בלתי גוספת :

בתרמה • ובאות הגרון יסום תהלה • ומזה תאכה הוא מבקש • תפעה לכל תכלה •	תפעה	תפעה	תפעה
תעלת הברכה • תפעית תבנית כל • תפעות • תרבות אכסים • תפעלה תאחית ואמיה •	תפעה	תפעה	תפעה
הסה מתלאה • מפעית וכל מרבית ואבן מסכית • מפעה מקנה • מקרה • תענה • יירמו •	תפעה	תפעה	תפעה

הפרק השנים ועשרים

פָּעָא בְּרַגְמָא יִכּוֹן כְּסָא וּבְמִיכוּת כְּסָא ה' בְּכַרְזֵי וּבְרַבּוּי בְּמַסָּא • פָּעָא וּבְכִלְיָנָא • חַצְפָּא

פָּעָא בְּרַגְמָא בְּרַגְמָא אֵלַּי קָא • עֵשִׂא כְּסִיא וּבְמִמוּךְ כְּבִיחָא הַבְּעִלִּי פָּעָא קִנּוּאִי • חַצְפָּא

פָּעָא מִלָּא כֹל הָאֵרֶץ • לַעֲתֵי מַכָּא • פָּעָא בְּמִמוּךְ בְּלַבְדָּא לְקִרְוֵית כְּמָא • חַצְפָּא

פָּעָא חֲטָאת הִיא וּבְמִמוּךְ חֲטָאת יְהוּדָה בְּפִתְחָא • וְלֹא יִמְתְּקָה בְּקִבּוּץ • חַצְפָּא

וּמִיכוּת • פָּעָא עַל מַלְאָח וְלֹא יִמְתְּקָה בְּכִנּוּי וּמִיכוּת • וּבְקִבּוּץ מַלְוֹחוֹת וּבְכִנּוּי

בְּמַלְוֹאוֹת • פָּעָא הַפָּה בְּמַבּוּל וְהַעִין כְּמָה אִם הִיא מֵאוֹתוֹת הַכִּנּוּי אִם בְּמַלְוֵי קַל אִם

יִשְׁמֹת חֲסָרֵי פֶה וְנָחֵי הַלְמַד בְּלִי הַתּוֹסֶפֶת וּבְתוֹסֶפֶת • חַצְפָּא

עֵיל • אִם יַעֲלֶה לְמַמִּים מֵיֵאוּ מִשְׁמַטּוֹ כְּמֵיֵאוּ וְכַן וְכִי מֵיג לֹו סְרַטְוֹ כְּמַב • חַצְפָּא

מַעֲוָה • מַעֲוָה מַעֲוָה מַעֲוָה כְּדַבְרֵי רַזָּל מִסָּה וְמִרְיָה • וְהַקִּבּוּץ הַמְסוּחָה • חַצְפָּא

וְיֵאֵר מַסָּה • מַעֲוָה • אֲכִסְיֵי מַזְנוּךְ • הֶרְאוּ מַכְזוּרְךָ • חַצְפָּא

יִשְׁמֹת נָחֵי הַקְצוּוֹת בְּתוֹסֶפֶת תּוֹיֵאוּ • מִם בְּרֵאשִׁי • חַצְפָּא

תּוֹעֵוָה • בְּחֹלֶם תּוֹרָה וְקוֹל זְמֵרָה • זִמְרַת הַתּוֹרָה • אִם בְּמִרְקָא • מְתֵלְהָ תּוֹנָה

וּבְיָד כְּרִיאֵת בְּמִקּוּס ל' הַפְּעַל נִתְּוֵוֶה כְּדָמָה • חַצְפָּא

תּוֹעֵין • תּוֹפִין כְּפִרְרֵי מִן תְּפִיכֵי מִנְחַת פְּתִים סְרַטְוֹ אִפֵּה • מוֹעָא מוֹעָא

מִים • יִזְכְּלוּ מֵי לְמוֹרָא וְלֹא יִשְׁתַּכּוּ • חַצְפָּא

וּמִנְחֵי עֵין וְלִמְד • בְּתוֹסֶפֶת וּבְלִי תוֹסֶפֶת • חַצְפָּא

מִפְּאֵר • הֶרְאוּ כֹחַ אֵת מְכוּחַ הַעִיר • פִּיא קִיא כּוֹחֵי • וּמִן כּוֹחַ כּוֹחֵי וּמִן

כּוֹחַ אֵלַּי חֲמוּץ מַכָּא • חַצְפָּא

שְׁמוֹת פְּעֻלֵי הַבְּפֻל בְּלִי תוֹסֶפֶת וּבְתוֹסֶפֶת • חַצְפָּא

דַּע • עַכְלָא מִסְתִּי אֹתוֹת מְרַטְוֵי מְסַכִּית דְּגוּמָה • רַבּוּי וּבְכִנּוּי וְכֹה

הַקְבָּה כְּמוֹ מִן חַב חַבִּים חַבּוּ חַבָּה הוּא מִהַכְּפֻלִים וְהַדְּגַם כֹּחַ

לְקַטְלוֹת אֵת הַכְּפֻל וְכֹל מֵלֵא תִרְגַּם הָאוֹת הַמְסִית כְּמוֹ דְּבִים דְּבִי דְגָה הוּא

מִהַכְּחִים • חַצְפָּא

פב הפרק השנים ועשרים

מהנחיים ויכמו כן כל סלא תשתנה נקחת אות האשורה ברבון ובכחו כמו
 מן גר גרים גרו הוא מכחי העין וכל שתשתנה כמו מן רב רבי היס הוא

מכחי הלמה מן רב רבי היס הוא

פל קל קל קל חס על בהתחברה עם הכמוס וזכו דבוסים ובטלם

תלם על

פל בפתח בל סל קל ויש מהם בקמץ עש המסרת וברבוי במכח בחרק

מסרת

פל קן קן חץ ובמקף בסגול וסן בהמות אחס לב לא ישוב סגול

דברים על

מהירדע ועד שהוא עיני ערות וקן בסמוך יבא בפתח קן בסור ובתוספת

יכעס על דברים פב

ה' הלה נסו בהכתך סלה בסגול ובקבוץ וכמו בהגם הלמד יחכים עתים

דברים על

פלסם החכם ממסרתם ממנו חבן פלה גזה גזה זמיה היא פלה

יכעס על דברים פב

פלה חפה סכה גלה חקה אחת ובקמץ חטוף חנא ובסמוך מרת

דברים על

פלות כרוס ולות פלון בעד החלון הפלה קול המלה הפל המס

תלם על דברים פב

חט המסוס מעוז בחף ומחול וישתנה הקמץ לסבא בכסוי ובקבוץ ובסמיכות

יכעס על דברים פב

ובסומן הנקבה לחבל מחולנו העגל ומחולות סמחול מסחוקים

יכעס על דברים פב

כמחולת המחכים

מפל משחי מגן ולא ושתנה והנח תמורת הכפל מפל מסך כלו קמוץ

יכעס על דברים פב

ובסמוך בפתח מסך הפתח

מפל מסב וחדש מצל מן המצר מפל מהם אמר ובן מסך

יכעס על דברים פב

מפל מרך בלבבם במעל ידיהם בפתח מפני העין מופל מלרע

יכעס על דברים פב

מעטה מורר ובסרק מ' סך השבת ובסמוך בפתח מפל

יכעס על דברים פב

כמטק גבים מפלה מבלה מחיה לו על ית הפקרה בכרי מפני הרוס

יכעס על דברים פב

תפלה כחזה תהלה תכלה לדור והוקל לא ישים תפלה כי מרסו תפל

יכעס על דברים פב

וכן ישים תהלה כי מרסו הלה ואינו לסוף הלול תפל תכל עמו תמס

יהלוק

שמות בפולי הפה וכפולי העין וכפולי הלמד
 וכפולי עין ולמר

פגלל פרחח יקומו כזה טאכז זית רעכז פעלול כמו פול יכעס על דברים פב
 סבלול ברנס וכרפיון המס גבכוכיס הכפרד גכוכז וכאפסיה סס סס
 כא ב 21 2 הכפרד

הכפרד כאלוף פֶּעִלוֹת חֶבְרוֹן הַכְּבִיא פֶּעִלוֹת טַחַח וְכוּץ הַיּוֹד בְּהַס

הַיּוֹד בְּהַס הַיּוֹד בְּהַס הַיּוֹד בְּהַס הַיּוֹד בְּהַס הַיּוֹד בְּהַס

בְּיוֹם סָבִיר וְכֵטָה אֶת סַפְדֵּירוֹ וְעַם יוֹד הַיַּחַס חֲכָלִילי פֶּעִלוֹת

בְּקִבּוּק וְבַחֲחֶר וְבַחֲרַב סַרְסַם חֲרֵר בְּרִיק פֶּעִלוֹת בְּלֹסִי אֶת לִקְוֹל

פֶּעִלוֹת כֻּלּוֹ פֶּתַח גַּבְלֵל דְּרֵדֵר וְזַכְתָּ בְּקַעֲקַע פֶּעִלוֹת כֹּהֵר וְכַרְכַּס כֹּרְכַב

פֶּעִלוֹת הַמְזוּבָּח פֶּעִלוֹת הַדְּרֵדֵר מַעַר פֶּעִלוֹת וּבְכֻלָּל דְּנוֹס פֶּעִלוֹת

פֶּעִלוֹת יוֹרֵם הַכֻּלָּל פֶּעִפְעֵת קַח צִבְצֵבַת פֶּעִלוֹת זְרוֹזֵר מַתְנִים

פֶּעִפְעֵה כַּכְפֵּה סַמּוֹת פֶּעִלֵן קִינֵן בִּינֵן עֵטִין פֶּעִלוֹת טַעֲרוּרֵים

פַּעֲלוּתִים סַעֲרוּמֵת פֶּעִלֵן קִינֵן בִּינֵן עֵטִין פֶּעִלוֹת טַעֲרוּרֵים

פֶּעִלֵל יִדְרַק פֶּתַח אֶרְמֵס קַמֵן פֶּעִלוֹת אֶפְסוֹף אֵל בַּחֲלַס

פֶּעִלֵל וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי

פֶּעִלֵל וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי וְלַכְּבֵּה יִפְיֵי

שְׂמוֹת בְּנֵי אַרְבַּע אוֹתוֹת וְהֵם מְשֻׁנִים בְּנִקְדוּתֵיהֶם

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

שְׂמוֹת בְּנֵי חֲמֵשׁ אוֹתוֹת מְשֻׁנִים בְּנִקְדוּתֵיהֶם

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

שְׂמוֹת בְּנֵי חֲמֵשׁ אוֹתוֹת מְשֻׁנִים בְּנִקְדוּתֵיהֶם

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

פֶּלְדֵשׁ יוֹלָף סַרְפֵד סַנְעֵר כֻּלּוֹ סַרְעַף כַּרְפַס פַּחַס טַפְסַר

יציד קצת מסגלות המלה ויחן טעם לשמה.

ער הנה עזרני ה' למנוח חפץ ודבר דבר כפי כחי באומות ובנקרות
 ובשמות ובפעלים ובכנויים הכלוים להם וכפי סדר הלמוד הנה
 מקום אחי לבאר עכינו יתר המלות והוראתן. אמנם ברית כרתי לעמי
 שלא לכתוב במה שאין בידי החרם. או להכניב כיומי אשר לא גבלו ראשונ'
 באופן שיכנסו הדברים אל כסוף באזני הלומדים. וכבר קדמוני אנשי עם
 לבאר הוראות מלות הטעם באור מקסיית ויהיה באורי בהן אך למותר.
 רק זה אומר כי המלה לברה הרי היא כדבר תפל מבלי מלח. ולכן יאמרו
 המדקדקים שהמלה אינן לה טעם. ואינה מורה על ענין עומד לעצמו אלא
 בהתחברה אל השמות ואל הפעלים כהראת מלת הטעם כי מכל אחת
 זאחת כפי ענינה והוראתה יבא טוב טעם ודעת. ויחזקו תבת מלה א הרבר
 שאין לו טעם כי על הרוב תורה דבור קטוף וכרות בלי טעם מענין וקטפת
 מלילות. מן מלל לאברהם. ומליץ לא יועיל בס. הלהוכח מליץ תחשובו.
 ואכל רזל משום דחתו ממלאי אמרי מלי תמליאתה כלו. באו אנשים מבית
 עלי חתוכי סני' ואמרזו דברים חתוכים שאין להם טעם והנה דרך המלות
 לשמש אחת בעד רעותה. כמו ער מה כבורי לכלמה. מלת מה משמעת
 במקום מתי. וכן ער מה ה'תאנף לנכח. וכן א' פשטתם היום אין פשטתם.
 וכן אל דרך הגוים אל תלמדו. את דרך. וכן וגם עברו את בריתי על
 בריתי כי פרט עבר הוא פעל עומד ולא תקח בן מלת הפעול ואם כמאמר
 תהיה במקום על או במקום א כמו ויבס רוד את העם. א העם. וכן חוכנו
 אונתם. כווי. ועכינו חנו אונתנו מהם כלו תעשו עמנו חן שלא לעכב ביד
 הנשי האלה מלהכסא להם ומלת אונתם משמע במקום מהם כמו והתחלתם
 אונתם מענינו והתחלתם מהם. ודרך המלות ג' להתהפך לפעל כמו
 נשאתי אומץ אכונה. עכינו אחום ואומר סן. ויש מלות באות בה' כוספת

מחנה חסידות קדושה
 פרק שלשה ועשרים
 זכרים כב
 נאמנת בא אינו עו פס 9
 תליס ד
 פס עע סמואל כו
 ירמיה יוסעפ
 יס כב
 ויקרא כב
 תליס פס

הפרק הארבעה ועשרים

בסמוך • אלץ ליעוד לו או לבנו או לברוע מפדיונה האמורים למעלה וכן
 תלים 77 ע'קו וה' סמפע חוזר לפני פניו שהוא עיני ה' אל צדיקים לא לפניו אל בעוטי
 דברים 10 רע' • ואף לחמתך תעשה כן איך ענינו על הרצועה האמורה בסמוך אלץ
 על הענקה אזכר קודם לכן ודי בזה להבין הדומים לאלה •
עוד • אמרתי לסוכנו הקדוש הוא הקדוש כמו וכל הארץ באו מצרימה •
 וכל אנשי הארץ • בורחת כל העיר קהלת העיר • טובתי בל עליך
 כמו בל עליך לתת לי אלץ לקדושים אשר בארץ • ללא תשחט על חמץ דם
 זבחי • לא תשחט הזבח ולא תזרוק הדם על חמץ • וכך לעבור ברייתו • על
 ברייתו • ישאו בתוף וכנור ישאו קולם לזמר בפה על תוף וכנור • או ישאו
 עצמם במחול עי' כגון תוף וכנור • מי ל"ה אלי • יבא אלי • תועבה יבחר
 בכס' איש תועבה • כאשר ירדוף הקורא בהרים • ירדוף הצדיק את הקורא •
 ותכל דוד • ותכל כפס דוד • ואם שלט אה • אחת משלט אה • חלקו מחמאות
 פיו • אמרי פיו • כי האדם עץ השדה • כי חיי האדם • ואחרים פירטו כי
 יעזוב האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור מפני טגופו חביב עליו יותר
 מממונו • ואם אינו סבה סיגבר עליך האויב • ומה והייתה סבת הארץ •
 תבואת סבת הארץ • וכן כי איש בבנו ובאחיו • כי יוד איש • כי תקראנה
 מלחמה • קורות מלחמה • ולא נשא אותם הארץ • מרעה הארץ • וכן ואהיה
 מאהל א' אהל ומשכן • ענינו ואהיה מתהלך מאהל א' אהל ומשכן למשכן •
 וכן זממה עדה • זממה לקנות עדה • ופעמי יחסר הפועל כמו ויגד ליעקב •
 יחסר המגיד • יחסר הכפעל א"ס תבטיח ככסר בלו' אס תבטיח עצמך או
 מעלתך • ויחסר הפועל והכפעל • אס' יחסר בבקרים אס' יחסר ארס
 ופעמים • יחסר מלת הטלילה מפני טגוליה אחת מוסכת עצמה ואחרת
 עמה כמו כי לא לכבד וסכח אבינו תקות ענו' תאבד לעד •
 ענינו לא תאבד לעד • וכן ואף יעלה מן הארץ • אחר כן לא המטיר וארס
 איך • ענינו לא המטיר ולא אד יעלה • וכן ולא זכר מן המטרים את יוסף
 ויטכחו כלו' לא זכר אותו לשעתו גם לא סכה אותו לאחר זמן בהזרמן
 לפני דרך לזכרו ע' חלום פרעה • ולפעמי גם תבת החיוב מוסכת עצמה
 ואחרת עמה כמו הירכה ה' באלפי אלים כאלו אמר ג' הירצה ברבבות
 כחלי שמן • האתן בכורי פסעי פרי בטני חטאת כפס' תבת האתן גם היא
 מוסכת עצמה ואחרת עמה כאלו חזר ואמר האתן פרי בטני לחטאת כפס' •
 וכמו כן באין תחבולות יפול עם ותשועה ברוב ענף תבת הכפעל מוסכת
 עצמה ואחרת עמה כאלו אמר ותקרה כפילת התשועה בסבת רוב היועבי'
 כי זה אומר בפה זה אומר בכה ולא יבאו לכלל הסכמה • ואמר יועץ בלסוף
 יחיד להסכימו עם יפול מהו' לסוף יחיד וכן ע' מה בכורי לכלמה תאבדון
 ריק וגו' ע' מה חוזר לכלם וכן ע' מה ה' תאכף לכבד תבער כמו אס'

חמתך

הפרק הארבעה ועשרים

פה

חמתך עד מה תבער ורבים כאלה בכתובים :

עוד מלת אשר חקרה במקרא פעמים רבות הדריך ולכו בה אשר

לא יעילו או הקמה או הסדה אשר בסדה יוכף מלת אל יולך שפי אל

מירושלם גת אל גת יורד ופו אל יפו ולפעמים יחקר המתואר כמו כי

מי בז ליום קטנות עיניו וסעות קטנות או אבני קטנות וכן דבר האיש

ארזי הארץ חתנו קטנות משפטו מלות קטנות ויחקר התארה ככמר יהיו

ענינו ככמר לבן ולפעמים יחקר הנסמך כמו העם הזה ירושלם משפטו

העם הזה עם ירושלם :

גם את זה לעמת זה תמצא במקרא מלות כוספות כראות בלי צורך כל

העדה כלל קרושים חת הכבאות אותו תקרימו והיו המים אשר

תקח מן היאור והיו לרם והיה ערכך הזכר מבן עשרי שנה ועד בן שש

והיה ערכך ויקראו בשמות את שמות הערים ראו את הארץ והת ירחו

וכלם יבאו לחזק הדברי וכן יזכר הסם עם הפעל לחזק כמו וטבוח טבחי

בגדי בגד יבשו בשת הטא טאה ודומיהם :

עוד דרך המקרא להחליף פעלת חוש א' בפעלת חברו וכל העם רואי

את הקולות שומעי יורא ועקב כי יש סבר וישמע וירא בלק

וישמע הדור אתם ראו את דברי שמעו ראה רוח בני כלו הדית

טעמו וראו כי טוב ה' שמעו וראו ורבים כאלה וזה בבחינת ההדרג

הפנימי אשר בכחו להרכיב המוחסים קצתם בקצתם :

עוד תמצא פסוקי מראי באכבע דבר מה נראה בדוקא ואינו כי אבשר

בסדה טרפה לאו דוקא בסדה אלא בכל מקום לא תבשל גדי

בחלב אמו לא תבשל סוס בשר בהמה באזה חלב שיהיה אפי אינה אמו

איש כי יזכר זכר חיה או עוף לאו דוקא יזכר אלא אפי יקנה ויקבל מתנה

חייב בכסוי הדם אם ישחטנו כי תבכה בית הרם אפי יקנה ויקבל

במתנה ואפי יפן חייב במעקה וכל זה עם קבלת רבותיו הקדושים :

ובנהג הכתובים להזהיר דבור עכתי וישתמשו ברבור מושאל להמסילנו

למוד מה אגב אורחיהו והמסכיל לא ידו' כמו כי קלו המים

הדבור העצמי היה כי מעטו המי ובא כי קלו ללמד שהדבר אשר הוא חוץ

למקומו הטבעי כמשא כבד יכבד סם וכן הרבוי יאמר בלשון כבדות

כמו יכבדו כבדו מקנה כבדו חיל כבדו כי כרבם כן יכבד משאם על

מכהיגיה ומזה ובכבתי עם אבותי וישכב דוד עם אבותיו שכיבה במקום

המותה לחקות בלבבות אמונת התחיה אשר היא מעין השוכב כי יפן הוא

ויקץ וכן וכאספת אל עמך ויאסף אל עמיו כאמר לרסום בשכל אמונת

השארות הכפע כי בלעדי זה איפוא העמים ההם ומזה ולא כפי לחה

כי

I 22 ח כב

שמות יב

ישעים מב ירמיה ב

שמות כב במדבר כב

ראשית כו מלכים ב

יונה א זכרי ד

ראשית פב

ישעיה א

ירמיה ח

במדבר יו

ישעיה א שמות ד

ויקרא כו

במדבר לב יהושע ב

בראשית מב

ירמיה יב ישעיה מב איכה א

שמות כ

ראשית מב במדבר כב

ירמיה כ ראשית כו

תלמי לז

ראשית כב

שמות כב

ויקרא יו

דברים כב

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

ראשית פ

וברוקים כספיר יבטח וקבל היהודי בכות צערה וכסילים מרים קלון
 או הרבי במקום היחיד כמו כי אם יפולו עיניו כי אם יפול א' מהם ויקבר
 בערי הגלעד באחת מערי הגלעד א ירכתי הספיכה אל אחת מירכתי
 ישראלו אותו ואתהן ואת א' מהן והיא הכלקחת באסור ועל עיר בן א'תומו
 בן א' מהאחונות וכתבתם על מזוזות ביתך על א' מהן ונכפו אשה
 הרה ונכפו אחד מהם אשה ולפעמים יבא הזכר במקום הנקבה ה'יה
 העיר הפקר כלה אפר הביא שפחתך כי חזק ממנו המלחמה ויהי ברכת
 ה' והיה הנערה והיה העלמה והיה אמונת עתך יעשה מלאכה ועולה
 לא כמזבא בשפתיו ויבא עליך רעה עד בוא השמש תשיבנו לו החומר
 לשלמה או הנקבה במקום הזכר ואם ככה את עושה לי וה'ת תדבר
 אליו ותכל רורי וכמזבא בתבה אחת לשון נקבה במקום לשון הזכר ולשון
 יחיד במקום לשון רבי והיא עמל הסילים תיגעו הראוי יגעם והכל
 בכונת מכו כי לא ישנה הכתוב בכמו אלה אם לא לתועלת למוד מה
 והעד ובתו לא תקח לבנך כי יסיר את בכך מללא קאמר תסיר למדו בן
 בכך הבא מן הפרסית אינו קרוי בכך אלא בהס
 גם על זה תפקח עיניך כי בשמות הולכי אחר היחיד אם זכר אם נקבה
 ודמיון זה כר שהוא לשון זכר אצפ סקבובו הוא כרות אמר הכתוב
 ועמית את כרותיה שבעה ולא שבע וכך מן רחוב ורחובות העיר ימלאו
 ילדי ולא תמלאכה ומן כאר כ'אדרות וין בלים ולא בלות ועל הפך זה
 כאמר מן תאכה תאליס טובות מאד ומן שעורה שם השעורים האלה נתן
 לי ופירסרש' שעורי' ממש כלולא מדות של שעורים ומן פסתה פשתיס
 פרוקות פעניכס פשתיס פרוקות במסרק
 ורע מהדברים פעמים יהיו מיוחדים אל הפעל אותם ופעמים אל
 המקבל פעלתם כמו ואר אהו בישועתי מי יתן מזיון ישועת ישראל
 יושב תהלות ישראל ופי יגיד תהלתך ואני תפלתך ופי' חתים בבית
 תפלתו ודומיהם ופעמים יבא המקום תמורת המתקומם כמו על דומם
 בתרבות הברזל את הגלעד כלו יוסבי הגלעד והפך זה כעלה ביהודה
 בארץ יהודה
 עוד וכמו הכתובים כרי לספר בלשון נקיה כמו ואל כל מאלל הירקם
 עיניו היטמא וכך ברך נבות לקים ומלך ובמסנה אור לארבעה
 עשר במקום ליל ארבעה עשר ועוד ברברי רבותינו קראו קרוא רבא
 לקרוא קטן של ברכת בורא פרו הגפן סביבהור למי שאינו רואה
 ומדרבי לסוכנו ב"ל להרכיב שמי בניכיס בתבה אחת אפר הטמאה
 מהיה תבה מרכבת מבנין הפעל והתפעל כנאם היתה לבר
 מההפעל היה הכתוב אומר הטמאה ואם מההתפעל לבר היה ראוי לכתוב
 התמאה או הטמאה ברגם הטיות תמורת תיו התפעל וברגם המס לקימן וקראו ימ

משלי כח א' זכר פ' רשעים ושלני
 ק לת ד שופטים יב
 יונה א
 ויקרא כ זכרים פ
 דברים ו שמות כא
 יכמיו ז
 שמואל ב' כה מלכיס ב' ד ראש'לט
 שם כר שם יעשי'לב שמו'לא מלכ'ב
 יעשי'המו שמות כב
 במדבר יא דברים ה
 שמואל ב' ז
 קהלת י
 דברים ו
 שמות כה זכרים פ
 יחשיע ט
 יכמיו כד דות ג
 יעשי'המו
 תלמיס פא סמ'ד
 שם כס כפא פס סע יעשי'ס כז
 עיניו א
 יעשי'המו
 חגי ב
 מלכיס כא
 דברים כד
 דברים כד
 יעשי'המו
 חגי ב

הפרק הארבעה ועשרים

הבנין כמו אל תטמאו ועתה היא מרכבת מעניהם • וכן מעט הדמנה
 מחלב אלא שהלה העין • ולפעמים תבא בתבה אחת הרכבת שני זמנים
 מבנין א' כמו והמה משתחוית קדמה לשמש' בינוני עם כנוי הרבי' משתחוית'
 ומאליה למכאיים השתחויתם לעבר ויש תבה אחת משמשת במקום תבות
 רבות כמו מעמנו שוב טווי כוז • פרטז עליו עכנו פרש טרי זיו • דמסק
 אליעזר פי' בודלה ומסקה מתורת רבו לאחרים • אח'תי אפאיהם כרש
 בספרי אף אי הם פי' ואתם כאלו אינם • ויבא הכפל להורות על התמדת
 הדבר • וילכו שלשת בני ישי הגדולים הלכו אחרי שאול • או לחזק הענין
 ע'רי עורי רבורה • או להורות על רגז ויאמר המלך אחשורוש ויאמ' לאסתר
 המלכה • או להורות על חשק לפעול • האכה אכה אבי • ולהורות חבה •
 אברהם אברהם • או לאזהרה כוספת • סודו סודו אל תגעו • או דרך
 קיחה ויללה מעי מעי •

אמנם שלוש התבות יהיה לכוונת מתחלפות כמו אל' תבטחו לכם אל
 דברי השקר לאמר היכל ק' היכל ה' המה • כלו' שכביאוי השקר
 היו מבטיחים אותם לפעול כל העולה על רוחם טוב או רע באמרם כי
 בהכרחי עמרו ג' היכלות ולא יכלו מהחרבן ביניהם אפי' בעשיית כל טוב
 שבעולם וירמיה היה מבטיחם כי אם היטב יטיבוו דרכיכם וגו' ושכנתי
 אתכם וגו' כי אין החרבן מכרח • וכן כל יתר התבות המגלמות באו
 לכוונה מיוחדת •

ובאשר תבאכה שתי תבות סמוכו' זו לזו • הכנוי שאחריהן פעם יחזור
 אל הראשונה כמו וח'רוץ ברית ה' כוסע • חכמת אדם תאיר
 פניו • ויתרו'ן ארץ בכל הוא כפי הקרי' לשון שקר ישנא רכיו • כנוי ישנא
 חוזר לתבת לשון ואעפ' שעל הרוב הלשון תכנה בכנוי הנקבה כמא' ג'
 על המעט בכנוי הזכר כמו ר'בך לשון יונק' ופעם יחזור אל השנית • כ'גע
 צרעת כי תהיה באדם • קול' כגידים נחבאו • וכפחת השמן לא חקר • ספר
 התורה הזה • ספר התורה הזאת •

אמנם וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם כנוי יהיה אינו
 חוזר כי אם לשלום שזכר • וענינו שהשלום ההוא יהיה ברית עולם
 בין ישראל לאביהם שבשמים • וכאשר יבאו שני שמות קרובים זה לזה ופעל
 לפניהם או לאחריהם יהיה תמיד הפעל מיוחס אל השם הקרוב אליו
 לפניהם • כמו ותדבר מ'רים ואהרן במשה • ותכתוב אסתר המלכה בת
 אביחיל ומרדכי • וכן מפי' עליזן לא תבא הרעות והטוב • ופי' הרעות כל רעה
 ורעה כמו עד' מתי תלין בקרבך מחשבות אונן • כיתיו תלין היא לכשתרת
 וענין הכתוב עד' מתי תלין בקרבך כל מחשבה ומחשבה מהאון שלך •
 וכן כל' מחמדינו היה לחרבה • ענינו כל' או'אמ' מחמדינו • ולאחריהם' כמנ
 הלה אפי' וחמתי כתבת אל המקום הזה •

ואתה

ואתה דע לך מהחסוד והיתור והסרוס וכל הדרכים שזכרנו לא ישימו
תפלה בלשוננו הקדושה רק הכל בא בכונה כודעת לרבותינו
הקדושים ולהשכילך בינה חגיגה כא עמך שמך דבר בענין החסוד והיתור
ומחלה תקיט על השאר *

הנה אמרה תורה והיתה שבת הארץ לכם לאכלה והשמיטה תבת ^{ויקרא כט}
תבואת כאשר העירותיך כדי ללמוד מזה מה שבא בקבלה מן
השבות אתה אוכל ואי אתה אוכל מן השמור * וכן בחסוד אות אחת אמרה
בפרשת קדושים וכי תזבחו וגו' לרצונכם תזבחו בחסרון ויו ללמד שאין ^{סס יט}
ארס אחד שוחט במקדשים שני זבחים כא' ולא שני בני ארס שוחטין זבח
א' ומדאשר רחמנא לבבנה מכלל דלהריוט שריו אשר על זה שכימו השוחט
שני ראשים כא' שחיטתו כשרה' שנים אחזי בסכין ושוחטיו * ובענין היתור
דקדקו חז"ל לדרוש כל מה שבראה מיתר בכתובי' כמו ולקחתם לכם ביום
הראשון * לכם משלכם * ועשו להם זבית למעוטי גזלה * ונט"א בעמך *

^{ויקרא כג}
^{בתדבר טו עמות כג}
^{דרכים כד דרכים טו}
^{עמות כג דרכים טו}

בעושה מעשה עמך * וכתב לה * לטמה * אחיך העברי * לא אמרתי אלא
באחך * הטב תשיבנו * אפי' עד מאה פעמים * הענק תעניק מכל מקום
אפי' לא כהברך הבית בגללו וכחמיה העמם כי היה דורם כל אחיך שבתור *
כי עם היות משפט הלשון להשתמש ממלת את להורות על הפעול * לפעמי'
אין דרך לטעות בהפקד מלת את * וכלל אמרו כל היבא דאיבא למדרש
דרסינך * פי' משום שיש יתורים שאין מקום לדרוש אותם כמו והענק
תעניקנו שכתוב אחריו די מחסורו * בכינוא בו אמרו דברה תורה כלשון
בני ארס ולא דרסינך להו' * ואין זה מקום להאריך בכמו אלה כי די
טהראיתך דרכים להוכיח מהם הרחקת החסרון מלשון תורתנו
הקדושה *

^{עמות טו}

ורע כי כאלה רבות לדרוסי רשומות אשר מתוכם המה יראו כבור ה'
הדר אלקינו ברוך שבחר בהם ובמשנתם *

דקן אה קצות דרכי הבחיכות לכו לעיני לעמוד על שרש לסוכנו הקדושה
 ועל גזרותיה אמנם המדרקרים אחרונים מקדמונו עוד הוסיפו
 בחיכה אחרת לקוחה מהבכת הענין בעצמו וכתנו לרמיון ויזר יעקב כזר
 סבא ע"מ ויקם עדות סלא כאמר שרשו זור כי הענין מכריח שהוא מקדמת
 כזר וא"כ שרשו כזר והנה בהיות יסוד המבחן הזה ככונ למועדי רגל יען
 בבקלה יתנו לו מרחק לכך לא ראונו להשתמש ממנו אמנם מה שיקעקע
 ביצתו הוא ראש כה כי הבא ללמוד דקרוק הנה הוא רך מטוח בהבכת
 עיני המקרא וע' הדקרוק מעט מעט יפקחו עיניו בה לא הפך זה ולא
 יטבח מי שהפך סדר הלמודי עוד עם שהאמת כן הוא בהסכמ המדרקרי'
 כי ויזר שרשו כזר הנה המבחן מהבכת הענין לא נכריח זה יען קרוב
 לחשוב סגון כזר היא כון האמיתית שמוסיפין להפוך הפעל למס כנון ראשון
 של כאמין וכראה שרשו ויזר וכך זרו הוא זור כי כן הבינו רז"ל ברבה אשר
 זרו בקרה שבטלו בה כתבטלנו ואין מכריח על שרש כזר ואין לעשו מבחן
 מדבר שיאמרו עליו המושלי ערבך ערבא כריך ודע שהמס והתיו מאותיו
 האמיתית הנוספות כאמור קבעו מד"ל לשרש לפעמי' במרוצת הלסון מרב
 השתמש מהן כמו מחסם שהו"ס כגזר מן כסם אמר איך פורטין מתבת
 המוכסין וכך מן תחלה שהוא שם כגזר מן חלל אמרו ואם התחילו אין
 מפסיקין ומתחמה עם כגזר מן רוס אמרו וחמשה לא יתחמו ואם תרמו
 וכו' ואין לטעות בהם לחשוב ששרשם מסס תחל תרם

עין כפי רגל
 על שרש רגל
 על דם רגל

ועתה אחרי הודיע אקים לך את כל זאת הצב לך כימים לקיי' בזכרוןך
 את כל הרברים אשר שמתני לפניך וכאשר יאמרו אליך בני עמך
 לאמר הלא תגיד לנו דקרוק ויקרא אקים כין תבין שמנה עינינו להשיב
 להם דבר אמת והם מ"ס פ"ב ג' מסקל שרש פעל זמן גוף בנין
 גזרה ענין ובקוצר מלין תאמר יקרא ע"מ יברא שרשו קרא פעל יוצא
 עתיד לכסתר מבנין הקל מנחי ל' ה' ועיניו כתיבת עם לרבר' או הערה
 לטמוע והווי מהפכת וכך אם ישאלו לך דקרוק והס תכו לרגלך השב
 תשיב להם תכו ע"מ ושפ"ו עכמותיו שרשו תכה פעל יוצא עבר לכסתריו
 תכנין פעל מגזרת כחי ל' ה' ועיניו התחברו ואם ישאלו על סם תבנית
 המשכן תאמר תבנית על מסקל תרמית סם כגזר מפעל בכה והתיו
 הראשונה מאותיות האמיתיות שמוסיפים להפוך הפעל לשם והאחרונה תיו
 הנקבה ועיניו כורה או רמות ואם על דקרוק מלת איפה ישאלו לך אף
 אתה אמור להם איפה היא מלה ושרשה איף וההא כוספת ועיניה באלת
 מקום ולרעת קצת היא מלה מרכבת אי פה ופעמים תבא לשאלה על תאר
 הארם לבי ר"ק איפה האנשים אשר הרגתם בתבור כלו יאמ' מה תארם

כראשית א
 זכרים לב
 איוב לב
 שניות כה

ודע כי במקרת י' כתובי איפה היא רועי איפה האנשי' איפה שמואל
 ודודי ויאמר לכו וראו איכה הוא ואלה איפה הם איפה לא שבלת ואיך
 כב א I 23 אל ידע

הפרק החמשה ועשרים

אלי ידע חופה אחת ואיפה ישרים ככחורו איפה היית בוסדיו ארץ איפה
לקטת היום יוד כתובים בויו חס לא איכנו מלי יתן איפנו רעו איפנו

מאיה לו איכד דסס לא יות כ
איוב ט טס יט טס
סס יו

איפנו תקותיו והטאר בויו וחלף

וידעת כי מן היום אשר בלל ה' ספת דור הפלגה נטארו מרבורי לסון

הקדש מעורבים ומטבטי בלסונות המחדשות עד אפס מקום

לממור בהם רכי הדקרוק וזה קרה מאד בלסון בכל וארס טהס מקומות

קרובים אל החלל כמו מן פתח וספריו פתוחו ומן קרב קרבת על חר מן

קאמיה ומן כסה וכסו למלבט ורבים כאלה ולפעמים יהיה ערוב ג'

לסונות בתכה אחת כמו אחס דרפנים אחס בלסון פרסי גדול דר בלסון

ספר ס

בבלי חוכה פכיס הוא לסון הקדש והכוכה היא גדולים העומדים לפני

המלך וכפי רחוק המקומות במכב כן היה רחוקס מלסונכו הקדוטה עד

סלא מצאו האחרונים ממכה בלסון עם לועז כי חס כסנים וסלמה גרגרים

בראש אמיר כמו ממסורה מיסורה מפלגי מוס פיליגו מאוספי דל

אוספי דאלי מקול יפה קאליאופי סהיתה דאטוכה לכסיה סקולק יפה לבסס

הזמרה וזחרבוני קיץ קארבוני וכיוצא באלה ואכל רזל פמליח ובלטע

פאמיליה ור' כחמיה אחר פונרק פונדיקו והנה אחזור על

הראסונות ואומר כי כהנה רבות עמד לכרך ולבחון

בטוב סכלך תסוכה ככוכה לכל השואלים דבר

בדקרוק השס והפעל והמלה ומכא

חן וסכל טוב וה' חלקיך

ירכך

בלו אומר כבוד על הנקדות והטעמים וההפסקות והקרי
כתיב אם היו הלכה למשה מסיני או המצאות
האחרונים וביא ה' דעות ויכרע ביניהן •

נפשו יודעת מאד שהנפש היפה חסומה לרעת אס הנקדות והטעמים
וההפסקות והקרי כתיב היו הלכה למשה מסיני או מהמכאח
האחרונים • ואס היו המכאה • מתי נמכאח • ומי היה הממכוא • ויען כל
יעני וכל חפץ הוא להפס דעת הקורא • אמרתי אשמרה דרכי לערוך
מערכות חקירה זו • יעמע חכם ויוסף לקח • וארא במחברים אבינה
בכותבים דברים לא ראוי זה כראוי זה •

א הוא דעת החכם בעל ספר הכוזר במאמר ג' וזל • אמר החבר מבלי
ספק שהיה שמור בלבבות בפתחא וקמץ והסבר והנטייה והסבא
והטעמים בלב הכהנים מפני ברכס לעבודה ולהורות את בני ישראל וכו'
עד אמרו וסמו שבע המלכי והטעמי אותות לתכונות ההן אשר העתיקום
בקבלה ממשה • הרי כי לרעתו ספר התורה סכתן משה לישראל היה שמור
בלבבו • בתכונות הנקדות בלבד ובמסך הזמן סמו מזרות הנקדות והטעמי
סימנין לתכונות ההן • כדברים האלה הגיד לנו הר' אליה בחור בס' מסורת
המסורת בהקדמה שליטת בשם ספר כח ספתיים ובסם החבר • ואמר
שזאת היתה דעת בעל המכלל ג' סמורות הנקדות והטעמי אכסי תקינס •
והוא גם הוא הביא דעת סכית ולרעתו הוא מר' משה הכקדן וזל אמת הוא
סהנקוד כתן מסיני אלא טפסחואו עד סבא עזרא ובלהו • ועוד בה שליטת
לסון בעל ספר הסמדר והכיוו • וזל • ואס יאמר האומר מאיז כרע כי מפני
הגבורה כתן הנקוד והטעמים יסיב המסיב מקרא מלא הוא וכתבת על
האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב ואלולי הנקוד והטעמים
טמבארים את התבות איז ארס יכול להכין באורס כגון שלמה שלמה

דכניס כ

הפרק הששה ועשרים

שְׁלֹמֹה שָׁלְמָה עִכְלָה • וְהוּא ר' אֲלִיָּה רַחֵם דְּבִרְוֵי בְלֵי טַעֲמֵי • וְהֵבִיא רַעַת הַרְיָא
 בַּהֲקֻדְמַת פִּי' לְסַפֵּר יְרֵמְיָה מִכְּתָב כִּי עֲזָרָא תִקַּץ הַנְּקוּד וְהַטַּעֲמִים אַחֲרֵי
 טַעֲוִיף הַיֵּטֵב בַּמְקָרָא • וּבְכֻלָּל חֶשֶׁב ר' אֲלִיָּה בַחֹר מֵהַנְּקֻדוֹת וְהַטַּעֲמִים לֹא
 מִסְיָכֵי כִתְבוּ וְלֹא כִתְּקֻבוּ בִימֵי עֲזָרָא גַם לֹא אַחֲרָיו עַד אַחַר חֲתִימַת הַגְּמָרָא •
 זְלֵהוּכִיחַ זֶה בְּכֹה יְסוּדוֹת אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יִכְבְּלוּ וְזֶה תְּאָרָם • רַחֲשׁוּכָה
 טַאֲחֻכְנוּ לֹא נִמְכָּר בְּכָל דְּבָרֵי רָזָל זָכַר אוֹ רִמּוֹ מִשּׁוֹם נְקֻדָּה אוֹ טַעֲמֵי • ב'
 אֲמָרוּ זָל אֵל תִּקְרִי וְטַס אֲלֵה וְטַס • אֵל תִּקְרִי בְּכִיךְ אֲלֵה בּוֹנִיךְ וְכַן רַבִּים •

הֵלֵךְ אִם הִיָּה לְהַם הַנְּקוּד בְּקֻבְלָה לֹא הָיוּ רַשְׁאִיף לֹמַר אֲתָּ לְסַכּוֹת הַנְּקוּד
 הַמְקַבֵּל • ג' יוֹאֵב הַרְבֵּ אֵת רַבּוֹ עַל סֵהֲקָרָא לֹו תַמְחָה אֵת וְכַר עַמְלֵק בְּקִמְץ
 וְזֹו הַיֵּלְלֵהֶם נְקֻדוֹת מֵאִיף הִיָּה לֹו לְהַחֲלִיף וְכַר בּוֹדֵר ד' עַל סַסּוֹק וְיַעֲלֹו עוֹלוֹת
 וְיִזְבְּחוּ שְׁלָמִים וְגו' • בְּעֵי רַב חֲסֵרָא הָאֵי קָרָא הִיכִי כְּתִיב וְיַעֲלֹו כְּבָשִׂים
 וְיִזְבְּחוּ שְׁלָמִים פְּרִים אוֹ דְלִמָּא אִירֵי וְאִירֵי פְרִים לְמֵאִי כְּפָקָא מִיְכָה מֵר זֹוּטְרָא
 אֲמַר לְפַסְקוּקֵי טַעֲמֵי מִכֶּאֱזָרָא רַחֵם טַלָּא הָיוּ לְהַם טַעֲמֵי • ה' רַבֵּ שְׁמוֹת הַנְּקֻדוֹת
 אִיכֹו לְשׁוֹן עֲבָרֵי רַק אֲרַמִּי וּבְבֵלִי חֲלַם מֵלָא פּוֹס דְּרַגָּא תְּבִיר מַה עֲנִיף לְשׁוֹן
 אֲרַמִּי אֲכַל הַר קִינֵי • אִם כִּתְּבוּ בְּסִינֵי • וְחֲתַם דְּבִרְוֵי בְּאֲמָרוּ עֲדוּר אַחַר דוּר
 מִחַח הַהַרְבֵּל יַעֲדוּ לְקֻדוֹת בְּלֵי נְקוּד וְטַעֲמִים וְשֵׁלָא כּוֹסְרוּ הַנְּקֻדוֹת עַד אַחַר
 זִמְן חֲתִימַת הַגְּמָרָא שְׁהִיָּא שְׁכַת תְּלֹו אַחַר חֲרַבַּץ בֵּית סַנִּי • הָרֵי לְנוּ בַּזֶּה

שְׁמוֹת כָּד

ה' דעות

- א מהנְקוּד קִתַּץ בְּסִינֵי וְנִסְכַּח וְעֲזָרָא חֲחִזְרוּ לְנוּ •
- ב מהנְקוּד וְהַטַּעֲמִים כִּתְּבוּ בְּסִינֵי וְאֵי אֲפַסֵּר בְּלִתָּם לְהַבִּיץ אֵל כִּכּוֹן דְּבָרֵי לְשׁוֹן הַקֶּדֶם •
- ג שֶׁהַטַּעֲמִים וְהַנְּקֻדוֹת הַנְּקוּד וְכַן הַטַּעֲמִים כִּתְּבוּ בְּסִינֵי • אֲמַנְסֵם אַחַר זִמְן • אֲכַסְי לְבַב הַמְּזִיאוֹ תַמוֹנוֹת הַנְּקֻדוֹת וְהַטַּעֲמִים לְסִימָן הַתְּכּוֹנוֹת וְהַהֲבָרוֹת הַזֵּן •

ד מְעֲזָרָא תִקַּץ הַנְּקוּד וְהַטַּעֲמִים אַחֲרֵי טַעֲוִיף בַּמְקָרָא וְיִהְיוּ אֲלֵה הַנְּקוּד וְהַטַּעֲמִים כְּעִיף פִּי' שֶׁחֲבָרוּ עֲזָרָא עַל הַמְקָרָא •

ה מֵהַנְּקוּד וְהַטַּעֲמִים לֹא הָיוּ נֹלָא כְּבִרְאוֹ עַד אַחַר חֲתִימַת הַגְּמָרָא טַלָּא כְּתַמְעֵטוֹ הַלְּבָבוֹת וְלֹא הָיוּ יֹכּוּלִין לְקָרוּחַ עוֹד בְּהַרְךְ הַרְבֵּל •

וְאֲנַחְנוּ בְּטַס ה' אֲלֵקִיכֹו נִזְכִּיר דְּבָרֵי בְעַל סַפ' הַסְּמָרָא וְנִכְאֲמַר שֶׁהַבְּסִילֹו אֲשַׁכְּלוֹתֵינוּ עֲנָבִים וְעַם דְּרַכּוֹ כְּכֻלּוֹ מֵהַנְּקֻדוֹת וְהַטַּעֲמִים בְּרַחֵם מִלְּכוֹ מַל עוֹלָם עַם הַלְּשׁוֹן וְיִהְיוּ אֲכַלוּ אֲמוֹן אֲוֹתָם הַרְאוּם לְתוֹרַת קֻדְשׁוֹ עַד שֶׁכִּתְּבוּ לְמַטָּה בְּסִינֵי בְּתַמוֹנוֹת וּבְכּוֹרְתָם כְּכֻלָּל תּוֹרָה שְׁבַעֵם טַלָּא הָיוּ רַשְׁאִיף לְאֲמָרָה בְּכִתְּבֵי • וְכִאֲשֶׁר הֲתַר לְכַתּוּב תּוֹרָה מְבַעֵם מִשּׁוֹם עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ •

הֲתַר גַּם מִטַּעֲם זֶה לְהוֹרוֹת תַּמוֹנוֹת הַנְּקֻדוֹת וְהַטַּעֲמִים בְּכִתְּבֵי אֲשֶׁר קוּדְשׁ לְכַן הִיָּה הַמּוֹרָה מִלְּמַד וּמוֹדִיעַ לְתַלְמִידוֹ עַם סְקוֹן אֲתַחַת הַאוֹת פֶּתַח יְקָרָא • וְסַגְּלֵתוֹ כַּךְ • וְקוֹן אֲמִטְוֹךְ לִימִין הַתְּבָה וּמִתְּגַלְּגַל בְּסוּפּוֹ כְּטַבְעֵת יְקָרָא זִרְקָא וְסַגְּלֵתוֹ

עֵלִים קִיט

וסגלתו בכך וכן כלם: ונקראו אל התמונות האלה שמות מתחלפים בזמנים
 טובים כפי רצון המורים ומנהג המדינות: כי לא טמם הוא העקר אלא
 הוראתם: הלא תראה בעלי המסרת שקראו לחרת או לנחלם או יזכרו
 קרא לחרת טבר גדול ולכחי טבר קטון: וזה מספיק להסיב לר' ליה בחור
 טעם ככון לשמות הנקרות והטעמים: אמנם טובה עלינו לעבור על יתח
 ראיותיו לקעקע ביכתן ולברר משתי'ן: אמר טלא כזכר לרזל זכר או רמז
 לכקרה או טעם: כל זאת באתו בהעלם ממנו מה שאמרו ז"ל בזה עיר
 השירים לית לכל: אהן רשו לעול להאי טברא ולהאי טברא בה בנקדו:
 אהן כלו כבופא בלא כפשא כד אהן בקדו: הא בופא אהקיים בקיומיה
 עכל: גם טמם לא ראה בהקדמת ספר התקונים ז"ל וטעמו: אינו כשמתין
 ונקודי רוחין ואתון כפשי'ן אלין מנהגין בתר אלין: אהן מתנהגו בתר
 יקודי ונקודי בתר טעמי: כי גבה מעל גבה שומר עב: ובכמה מקומות
 מספר הזהר נזכרו הטעמים: עוד כתב החייט בם: מערכת האקות בשם
 ספר הא'דרה שהאותיות באו מס' הבינה והנקדות מהחכמה: והטעמים
 מהכתר: עוד תראה כי עם ההויה יבא בנקדות מתחלפות והוראתו כפי
 נקדו וככתב פעמים בנקדת ארמי ופעמים בנקדת אלקים ואין הפרט
 באותיות כי אם בנקדו: והסרה הוא לומר שהכל זה אשר בתנועות קבלו
 משה מסיני: כי מעצמו איך ידע דרך יסכון אור בתנועות הנקדות בכל
 דבור ודבור ואין לומר שהסברו בלבד נמסרו לו ולא תמונת הנקדות שהרי
 כל הלפונות יש בהם סימן להכרות אם באותיות או בסימני' קוים למעלה
 ולמטה מן האות ואין תהיה הלפון המקדשת קסרה מסימן ההכרות: כל
 אלה חכמו להוכיח שהנקדות נבראו מהאל ית' עם האותיות: וכל הדורות
 שכתתמו מלפון הקדש עד משה נשתמשו גם מהנקדות: אמנם נמסרו
 למשה בסיני הנקדות שהיוה התורה להנקד בהן לא לפי מעלתה הכבד'
 אבל לכורך דורות עולם זה: ורמו לרבר משה קבל תורה מסיני: החסד
 אור טעמיה הב'בת בנקדות האוסרות אותה בפנים מגבלים: מן בתר
 דיעדי קבל ליליא: ועל טוב יזכר עם החסיד כמה'ר מ'ע מפאנו ברו' אשר
 משיו שמעתי פ'זה על משה קבל: והמשל בטם שלמה אשר בנקדותיו נרה
 עם ארם לא זולת: וכלי נקדות חפסר סיורה שלמה שלמה שלמה שלמה

שלמה

גם לא יבהילנו דברי ר' אליה בחור בראית אהן כך אלא כך יען רזל
 קבלו איש מפי איש למורים רבים ודינים ולמען לא יסכחו משהם
 ומפי זרעם הציבו להם: כינים עם אמרם אין התורה נקבית אלא בסימנין
 סנה' סימ'ה פניהם אהן סימה אלא סימנה וכן הציבי לך ציונים עשו ציונים
 לתורה ועל ררכים רבים הציבו ציונים: והא'מהם הוא אהן כך: והסתייעו
 מיתור הכתובים לדרוש מה שקבלו כמו אהן בניך אלא בוכך שהיה לו
 לכתוב

דברים לא ידעו

הפרק השישה ועשרים

לכתוב וכל כנוך למוריה' ורב שלומס והדומה לזה יעתה אחת חסל ממנו
אם האת כך יחייב שלא היו להם כקדוה מפני שאם נכיו היותן להם לא
היו ראויין לסנות הנקדוה המקבלות א"כ מי הרטה אותם לסנות האותיות
המקבלות את שמה אלא סימנה י היתחייב מזה שלא היו להם אותיות לא
ודאי שהיו ררכים אלה בידם סימן בעלמא לזכירת הדבר המקבל כמו
שאמרנו י ויחוב טהרב את רבו מפני שהקרא לו זכר כבר פי' הרס' בא
וזלותו שהרב לא הסגיש על הקריאה המקבטת סקרא לפניו יואב' וזה יוכל
להזדמן גם לנו היום שהקדוה לפנינו י ואין להקשות מר ישמעאל סקרא
דורך בפתתו יען לא התר עדין בימיו לסיס על ספר תמונת הנקדוה כי
אם בימי ר' שהיה סוף התנאים י ומבואר הוא מרברי התקונים והא' ורא
שהטעמים ג"כ מסיני כתנו כיון שהם אל הנקדוה כיחס הנשמה אל הרוח י
גם הק"ב מוכח שהוא ה'צ' א"י יצחק קריין ולא כתבן וכתבן ולא קריין
הל' תוכו ועם היות שהבחרו אמר כי לרעתו דברי ר' יצחק בטלים
יען הראיות שהביא איך אחת מהן כתור' לא כאבהלו ולא כסמע ליו' וכאמר
מר יצחק תפס מה שמכא בכביאים בלבר דרך הרחבה ללמדנו שמכח
הק"ב שבתורה אשר מהם יכחו לנו למורים כמו ז' כתיבין עפולים וקריין
טחורים י שבגלגל יסכבנה קרי כדו' שלא להוציא דבר מגבה מהפה כן ועל
דרך זה המקבל מסיני כתבו הכביאים קריין ולא כתבן וכתבן ולא קריין
להוסיף לקח על פטש הכתוב כמו וחרפה בו ואכבר וקריין ואכבדה אלה
ה' דברים שחסרו במקדש שני י ארץ כפרת כרובים י אש י ושכינה י ורוח
הקדש י ואורים ותמים י ואין לתמוה א"כ אם גם בספר עזרא נמצא ק"ב כי
גם הוא הלך בדרך הכביא להעשיר אמריו בלמודים מתחלפים י

וידעת כי דרך כתיב הקדש להסתיר הקרי בנקדוה הכתיב אם ליתרוץ
גנאי כמו עפולים בנקרו' טחורי' וכן חוראיהם בנקדוה מואתם
וסיניהם בנקרו' מימי רבליהם י או ליתרוץ קרפה כמו השם הגדול בנקרו'
אלקים או בנקדוה ארני ובא' שבא תחת היוד בלי פתח כי לא יאות החטף
פתח כי אם באח"ע או למען יעלה חבור האותיות והנקדו' למספר ע"כ כי
כן יעלה השם הככבר והמורא בכרופו ובמלאו' י ואם כן איך הנקדוה הלא
עצמות לו י וזה טעם לא כשאבי ככתב אבי נקרא י וסוד ה' ליראיו י

הנה כי כן קיימנו שלטוננו הקדושה מעלפת ספירים ומיום היותה עד
כח ככחים לא יחסר כל בה והתורה ערוכה בכל ושמורה מומי
קדש קרמתה ואין כח בגלגלות להטיל בה ספק נזכה ונחיה ונראה כפלאות
מאורותיה ישמעני אלקי י

בבאור דרכי הטעמים ואיך היו למאורות להבין

וולהשכול דבר אמת לאכתו •

כבר דמזתי כפ'הקורס לזה כמה רמו ומנבו לאיז חכלית מקורות האותיות והנקודות והטעמים ובפרקים אשר בתחלת חברי זה דברתי למספיק כפי כחי בדרקוק האותיות והנקוד' וכפי המתחייב מסדר הלמוד הנה עתי עת דודים להכנס בגבולי הטעמים ודרכיהם • אמנם כמעט שעברתי מהם כי לא מצאתי את שאהבה כפע' והוא דרך הנגון המיוחס להם קול'ה' בהדר הנותן נשמה לכל דבור ודבור וממנו תלקח ראי' על הבנתו בהיותו נערך לעיניו אם לשבט אם לארצו אם לחמד ובהיותו נערך כחות הכפע להשכיל להיטיב כענין והי' כנפץ המכניף וגו' • על כפי כ

אמנם מפני שהעמידה על יללה מה תקדיר אור השכל ותכבה מלהבת ההשכלה הנה מה טוב לרוך שבילי גדולי הכפע שאחרי הסבר תהי ידם אמונה לחזק כל ברוך ויחיו בנותר • כן אעשה גם אני וזהו מטפס ועולה לחאוז בסכסכי דרכי הטעמים להוציא מהם פרי תנובה כפי השגת יד סכלי • ובטחוכי בקווי סיהיה בסומכי כפמי ולמוני תהגה כרקו לרכוז לפני •

דע אם כן כי המחברים בקפוח שבכות רבים בטעמי כורות הטעמים ונמזותיהם וילאו למכוא הפתח כי חשכו לכונס אל הכנזכים ולא יכלו מרב התחלפותם בין בני הגולה ללא ראי זה כראי זה בגנוביהם בארבותם למיניהם • אמנם קרב אתה ונמע את אשר אחטבהו יביבוכן בררוע

הפרק השבעה ועשרים

בדרום זה והוא ראשונה מהטעמים גם הם אורות מתנוככים מהקדמה
 על התבות אם להבין דבר לאשורו כאשר נבאר ע"י העמידה וההפסק
 וההמשכה וזולת לחקות הדברי' בלב הקורא' במקום הקריכות והתנועות
 והבבהת הקול והשפלתו שיעשה המדבר פה אל פה כדי לעזור לזה אם
 להורות לנו כגון אשר בנועמו תתעורר הכפס כאמור ויעץ ע"פ אזילי חכמי
 יאיראל היתה שומה והסכימו עמהם קצת מחכמי א"ה שתנועת הגלגלים
 והככבים תחרט בחינת כגונים ערבים מכח הרכבת מספרים כערכים
 כגוני' אשר בכפשותיהם הגורמת סדור נערך בתנועתם עד שהגלגל הט'
 יתכן שיקרא ערבות על ערבות הנגון הנמשך ממנו וקרא ק"ח כוונת בר"ן
 יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלקים לכן קרוב לשמוע שזרות הטעמים
 הן לבושי לבושים אל האורה המשתלשלת מהקדמה על הגלגלים ככבי
 השמים וכסיליהם היוכו לאותם אשר מהם יתחרשו ערכי הכגוני' למיניהם
 עד שכאשר יתחיל ל' לקרות פסוק בגנוני' ע"פ האותיות והרשמים האלה
 ויענו אחריו הרבים אחר רבעים כגבלים יסמיעו קולות כערכים עד
 להפליא ובה תתעוררנה הנפשות לפאר לנערך במחת רוח וזה ענין
 אמרם אל משה אמר אשירה לה והם אומרי' אשירה לה' משה אמר כי גאה
 גאה ונסדאל אומרים אשירה לה' וזה כי כגוני' אשירה לה' היוצאים מפי כל
 א' מהתעוררים היו תואמים ורומים ובנעמות הקול היו כעונים זה לזה
 והקולות המיוחסים לכגון כי גאה גאה היו כערכים לכגון אשירה לה' כי
 זה א' משפטיו המוסיקים וזה ענין ותעץ להם מרים עליו באר ענו לה'
 ואלו כי זה ענין וקרא זה אל זה האמר במה ואזל שלם כמות של מה
 אומרות שירה בכל יום אחת אומרת קדוש ואחת אומרת קדוש קדוש
 ואחת אומרת קדוש קדוש קדוש א' כבאות לא סגנוני' שירת מה הם בחינת
 קולות רוחניים מיוחדים בערבות כפלאות למעלה לרומם וכגוני' הגלגלים
 הם ערבי' כגוני' יותר מתגלו' אם ע"ה שמעת קולות אם זולת ויחס רשמי
 הטעמים לרשמי' שישתמשו מהם בעלי משפטו הככבי' הם כיוחס האותיות
 הקדושות לאותיות המסכמות וסמוטוהקדושות הן לרמיון רוח אל האותיות
 כן הטעמים הם לרמיון כפמה אל הנקדושות ומפני היות מקור אלה ואלה
 יותר נעלם ממקור האותיות וכפי העלם המקורות כן יחבנו לבושי לבושם
 להתפשטות אורה שלהם למטה לכן לא כאשר מחיקת כקדושות וטעמים
 בשמות שאינם במחקים כפי מה שהורונו כקיי הנפשות ואמרו ג"כ כי
 אפשר שטעם זה לא נכתבו בסוף הנקדושות והטעמים ומאחר שאחת
 מסוראות הטעמי' הוא הכגון כאמור וקולות הכגון מתחלפי' עד השמיכות
 וממכה זלמעה והוא בכלל גבוה מעל גבוה שומר ככורע לבעלי החכמה
 ההיא לכן באו הטעמים תחת האותיו' להורות על הקולות הככבי' אשר
 בספל יטבו ועל האותיו' להורות על הקולות החזקי' אשר יעלו אבר ככפרי'

איו"ב נח

שמות טו

שם במדבר כא

ושעיה ו

למטה

וכנוני אלה ואלה נסכחו מאמתתו כי מעת חרבן ראשון היו הלך וחמור
הענינים המגבילים והער בית גרמו על מעשה לחם הפנים ובית חבטתם
על מעשה הקטרת ובן קמזר על מעשה הכתב והגורם בן לוי שלא רצה
ללמד פרק בסירי ובחרבן שני ספן תמו עד יעמוד כהן לאורים לכפן כדבר
מהטעמים כפי השנתנו בלבד עד יערה עלינו רוח ממרום להחזיר
עטרות ליו ספן

מספר הטעמים לפי דעת רוב המדרקקים הוא אחד ושלשים ונחלקו
לשלשה חלקים היינו וט מהם נקראו מלכים כי כל אחד מהם
יעבור ויסלול לחלק המאמר ולהעמידו ולסדר כל פסוקי המקרא להבנת
טובה כמלך אשר יעבור בעמו וסבבה מהם נקראו משרתים כי ירונו
ולא יגעו לפני המלכים לשרתם להמשיך הדבור בלי הפסק וחסמה מהם
נקראו עבדים שהם פחותים מן המשרתים ויש נקראו אותם קוצים וכחם
יפה לנשות התבה מלעיל או מלרע

המלכים הם אלה זקא שרי פור גדול קרני פרה תלשא
אולא רביעי שני גרשין פסק לגרמיה זקף גדול
פשט זקף קטון טרחא אתנח תביר של שלת יתיב סף פסוק
ואלה הם הכשרתים שופר ישר שופר הפוך ירח בן יומו תרסא
קרמא דרנא מאריך ואלה הם הנקראים עבדים או קוצים
שופר מכרבל שופר עלוי תרין חוטרין סחפא מאילא

והיו המלכים וט במספר קולות המוסיקה סנרשמו ביר אשר לא יראו
החוכה והנה קצת מהטעמים יש להם שמות כדפנים כמו שרי סגולה
טרחא וטפחא תלשא תלישא גדולה תרסא תלישא קטנה פשט פשטא
שופר ישר ומוכח מאריך מירכא ומתב ויש שקורים לו געיא דרבא ושופר
גלבג סלוק וסוף פסוק ודע כי תמונת הספ הוא מקל ישר תחת האות
אשר בה הכניכה כמו ואת הארץ אמנם אין הסתי כקרות זו על זו טעם
הספ כאשר חשבו רבים וכל אלה אין בחלוק שמותיהם חלוק הוראה

אבן יש טעמים שזורתם א' והוראותיהם ושמותיהם מתחלפי' כמו שופר
יתיב ושופר הפוך השופר יתיב יבא לפני הנקרות במלה זעירא
כמו קול ששון וקול שמחה ולא יאמר צוד התפת או בתבה בת שתי
תכונות ומלעול כמו גפן בוקק ישראל ורעו את ארץ אשור ומכהגו לבוא
קודם הפשט כמו בקול חודה אזבחה לך וקודם הזקף קטון כמו גה אמר
ה' וכן הסחפא והאתנח למניהם תמונה א' אמנם הסחפא יבא בתבה
ראשונה מהפסוק כמו ויאמר פני ילכו וכבר אמרנו שהאתנח כמכה במלכי
והסחפא בעבדיו או קוצים וכן הלברמי והפסק שניהם על בורה א' אמנם
כד א 24 I לברמי

בראשית פ
יבנה כ מלכים כ יש
שמות לג

הפרק השבעה ועשרים

לברמי ^ל **בא על הרוב** ^א **אם בין שני סופרות יסרים מאחריהם** ^ב **רביע כמו רחם**
הפקדתיך ^ג **היום הזה וכך בי** ^ד **הגבי קורא** ^ה **ואין לברמיה טעם אלא סימן**
בעלמא שאותו המנח הקודם לו הוא לבדו מלך בין יתר המנחי' או סופרות
יסרים וזה ענין לברמיה כלו' לבדו ^ו **ולפעמים נמצא לברמי עם סופר יסר**
או אחריו רביע בראש הפסוק כמו ליכי הלילה ^ז **והפסק לא יבוא כי אם בין**
מסרת למלך כמו בין דרגא לתביר ובין סופר יסר לאתנח וכך לפזר ואינו
נמצא בין סופר יסר לרביע כי אם במקום א' ^ח **כה אמר האל ה'** ^ט **וכן סופר**
עליו וסופר מכרבל וסופר יסר רהייכו מנח או סופר הולך לסלשתם תמונה
א' ^י **אמנם סופר עליו יבוא בתנועה אחרונה מהתבה סלפני הזך כמו**
טפסם כשיכם ^{יא} **והסופר מכרבל יבוא בתחלת התבה אשר לפני הזך כמו**
רבע אדבר ^{יב} **ויסרת ג' העליו לפני הזרקא ולפני האתנח** ^{יג} **והסופר יסר**
יסרת קודם הרביע כמו ליכי הלילה ^{יד} **ויבא יסר על יסר ואחריהם רביע כמו**
אשר ידבנו לבדו וכך הפסט תמוכותו כתמונת הקדמא אבל הפסט בא בסוף
תבה על הרוב ^{טו} **ואינו עושה מלרע** ^{טז} **אם יבאו שני פסטים בתבה אחת**
לכן כפלה מחלקת בקריאת וחזית את המלקוח כי לבן נפתלי הוא בפסט
א' בלבד על התו וקריאתו מלרע ^{יז} **ולבן אשר הוא בשני פסטיין וקריאתו**
מלעיל ^{יח} **ואחריו יבוא זקף קטון על הרוב כמו ויקרא אליהם לאור יום**
ולפעמים יבא אחריו רביע ^{יט} **ואחר הרביע פסט אחר** ^כ **כמו והמן כופל על**
המטה ^{כא} **והקדמא יסרת לזרקא לאזלא ולתביר** ^{כב} **וכן המאילא תמוכותו**
כתמונת הערחא ולפעמים יסרת לבס' ויהיה בתבה א' עם הקדמא והאזלא
כמו ידורותיכם
ולמען ^{כג} **ירוך הקורא ולא יכשל בררכי העמיים אשרך משפט כל א' או'**
מהם על הסדר בקצרה ^{כד} **הזרקא דרכו לבוא קודם סרי**
ולפעמי' יבואו שני זרקיין זה אחר זה וכחו להעמיד הדבור אבל לא לעשות
מלעיל או מלרע
שרי ^{כה} **לא יבוא כי אם אחר הזרקא ועקר העמדת הדבור הוא בסרי**
ומכאנן ג' רביע אחר זרקא כה אמר ה' לבשו' לברש אשר
החזקתי בימינו ^{כז} **ואין כחו לעשות מלעיל או מלרע**
דגול כחו להעמיד הדבור ועל הרוב יבוא אחריו תלשא ואחר
התלשא קדמא ויבאו פזרים רבים זה אחר זה
קרני ^{כח} **פרה דרכו לבוא אחר ירח בן יומו כמו ב'או לעי' יהודה** ^{כט} **אשר**
עשה ה' לך ולא בא כי אם ב'ין מקומות במקרא
תלשא ^ל **יתלום ויעמיד הדבור במתינות מה ואין כחו לעשות מלעיל**
או מלרע
אזלא ^מ **יבא לפניו הקדמא והוא טעם מפסיק ופעמים יבאו הקדמא**
והאזלא בתבה אחת ^נ **כמו והס' רותי לב האבן**

רביע

חפרק השבעה ועשרים

צד

רביעי

כחו ככח האזולא והוא נקרה גסה באמצע האות להכדילו
מן החלם

גריטין גם הוא טעם מפסיק ומעמיד הדבור

פסק בא להפסיק בין תבה לתבה ועל הרוב בין שתי תבות דומות כמו

סמול | סמול וכבר זכרנו במה יברל לגרמיה ממנו

לגרמיה על הרוב יבוא אחריו סופר ישר ורביעי והסופר ישר הקוד

אל לגרמיה הוא לברו מלך כאשר זכרנו

גדול יעמיד הדבור להתבונן בו בעיון גדול

פשט כבר בארנו דינו בקצרה והוא מטה התבה עם קיום ומתח מה

עד הגיעה לזקן ומכי פשוטין בתבה אחת הראשון יעשה התבה

מלעיל והשני לא יועיל כי אם לתוספת הפסק

זקף קטון גם הוא במלכים יתקלם להעמיד הדבור כאומר עיון עליו

טרחא ימלך גם הוא ויעשה מלעיל ומלרע אך לא באמת ויורה העמדה

מה ואחר כל טרחא אחת או ספ' ואם תבא תבה אחת או שתיים

בין טרחא לספ' תבא במאריך

אתנה

כבר בארנו ענינו וההברל אשר בינו לבחשא וכחו להפסיק בחזו

הדבור וכמבוא לפעמי אחת וספ' רכופי' כמו ספי השבע לקמציס

תביר על הרוב יבא אחר דרגא אמנס יבא גם בתבה ראשון מהפסוק

ובא גם הוא להפסיק הדבור

שלשלת

יבא תמיד בפסק אחריו ועל הרוב כלפי כמו ויתאמה ויוסאן

ויאמר ויאזן ממנו במקרא כי אם יז עפ המסרת

יתיב גם הוא יעמיד הדבור וכבר בארנו ההברל אשר בינו לסופר הפוך

סוף פסוק בארנו תמונתו במה טקדס וכחו להשלים הדבור ולעשות

מלעיל ומלרע

ותנה

אלה כלם מלכים אשר בידם שבט המושל להעמיד הקריאה

ולהפסיקה אמנס יש לכל אחד מהם חפה לפי כבודו כי האתנח

מפסיק והספ יותר ממנו האתנח יפסיק יותר מהזקפין והזקפין יותר

מהתביר והתביר יותר מהטרחא הזקרא יפסיק והסרי יותר ממנו וכפ

הפזר והקרכי פרה והשלשלת והתלשא יעמידו הדבור מעט וימישפוטו אל

המלך המאוחר להם וכפ כשמה סדר המדרגות בהפסק הרביעי והאזולא

זשני גריטין ופסט ויתיב ופסק ולגרמי ופגלת כל המלכים האלה סוף

להפסיק בין יהוא לבגד כפת כמו שהתבאר בפרק הששי

ואתה

הקורא כתר לי זעיר כי עזר לאוק מלין בתועלת ההעמדות ובין

כך כערוך דרשי הז' משרתים אשר ירכו ולא ייגעו להמשיך

הדבור אל המלכים

השופר

ישר סתקרא גכ מכח או סופר הולך ישרת להריץ ולהמטיף

הדבור

כד ב 24 2

הדבור

וגה שגח בחון
בשירור והגיה
רדבול כפ
הקסל בשלח
סמול
במתוך הטוב
לדבר

פסקין

כראשית

סס יש

ל

הפרק השבעה ועשרים

שופר הדבור לכל המלכים חוץ מטרחא וטלסלת וסוף פסוק
 הפוך סנקראח ג' מהסך או שופר עומד יסרת לטרחא ולא לזולתו
ירח בן יומו יסרת לקרני פרה בלבד
תרסא יסרת עם הקדמא אל האזלא ואינו עושה מלרע או מלעיל
קדמא יסרת לג' מלכים זרקא ואזלא ותביר ונר' הדיוטות שופר הפוך
 דרגא שופר ישר ומאריך
דרגא סנקראח ג' שופר גלגל יסרת יחד עם הקדמא והשופר ישר
 לתביר ולרביע

טאריך סנקראח ג' מתג עקר מרותו להמשיך הדבור לב' מלכי לטרחא
 ולספ' כמו אף השמים ואת הארץ ויסרת ג' להאריך התנועה
 ולהבדיל הקמץ מהקמץ חטוף כמו זכרה לי אלקי לטובה קמץ הזין חטוף
 זכרה ירושלם קמץ הזין קמץ רחב מפני המאריך ויסרת ג' להשיב החרק
 קטון לגדול ולגלות יוד פה הפעל כמו ויזקו על העולה הרי הוא כמו ויזקו
 סטרטו יזק וכך ויראו הפלשתים כי אמרו וישיב הטבח לחטף פתח ג'ם
 באותיות שאינן גרוניות כמו או' בטתי' בסקתות המים וטבה סבך' וזהב
 הארץ בעכני ענן רבבות אפיומררך המאריך ג' לבא תחת תג' סאחריה
 טבא כמו שופטים וטורים פכחם בן אלעזר

בראשית א
 כתיב
 איכה א
 מלכים ים שמואל ל
 ויקרי' ראשיל שופטים ראשיל
 שם ט במדבר י
 זכרוס יו במדבר כה

אמנם העברים אשר קראו אותם קונים הם חמשה
שופר מכרבל' כבר בארנו ענינו במה סקדס' וכשיבאו סני מנחים
 רכופים הראשון יקרא מכרבל והסני עליו
שופר עליו בארנו ענינו ולפעמים יבא גם קודם לתכח או זרקא
תרין חוטרין ולזה עם הדרגא לסרת לטרחא כמו ג'בא' ל' ויסת'
סחפא התבאר ענינו במה סקדס'

טאווילה יסרת לספ עם המאריך ועם שופר עליו יסרת לתכח
ועתה אשר כדדתי אשלמה להראו בקצת תועלת ההעמרו וההפסקי'
וראשונה יוסר תעל עיניך מסוה ויתגלה לך סוד הטעמים מפסיקים
 ובלתי מפסיקי שהולכים כמרים בכל א' מתבות ל'א תרצה'
לא תנאף לא תגוב כי הטעם הבלתי מפסיק הוא להמשיך הדבור
 כפסוטו והמפסיק ומעמיד בלאוין הוא כרי סיובן תרצה עם ב' את העוב'
 על התורה תנאף בכל ביאה של מכוה תגוב רעת הרמאים או הכדוכין
 כדי להוכיח לאור משפט ועם הטעם המפסיק בלאוין יזרקו הרגסין
 בתוין ועם הבלתי מפסיק יזרקו הרפיץ כדון בג' כפת' דמשיך ליהוא
 וכן בבחינת הדבורים יזרקו הטעמים המפסיקים בתרצה ותנאף ותגוב
 והקמץ בתרצה ובבחינת הפסוק שלא כולם ער עד סקר יזרקו הטעמי'
 הבלתי מפסיקי והפתח והטעם הזה עולה ג' בקמץ ובפתח של על פני כי
 בבחינת הפסוק סגמר ראו לו הקמץ ובבחינת הדבור הנמשך והולך
 ראוי

בראשית כו
 שזות כ

הפרק השבעה ועשרים צה

ראוי לו הפתח ובלאו הטעמי בתבו' הספ עד ולסומרי מכותי להורות טעם
הוא קצת דבור לא סופיו וקצת דברים אה תמצא ברעיה מהימאח בפרשת
יתרו : ושמעתי מפי ה'מך כע מרומי דורש טוב לעמו בפיראח' סכל מה
סהזרנו בו בדברות דרך לעשותו בקתר : אמנם העכום וספיכות דמים
סעוטי' אותם בקתר ובגלוי באו בקמץ ובפתח

עוד יבא הטעם המפסיק להראות האמת בפסט הכתוב כמו לא יסור
סבט מיהורה ומחוקק מביז רגליו עד : סבא היתיב במלת עד
להעמידה ולהביז ממנה מה סתרגם אכקלום עד עלמא מענין בטחו' בה'
ערי עד יזכ' לכה' איעבך אשר יעס' העם הזה וגו' כו קמה סהילל' בוא איעבך
ולמה לכה עם הא ולא לך כמו לך' אל כמלה עכל' ועוד אידך תפול עצה על
פעלת אחרי' בכופץ : הלא ראוייה היא על מה שיפעל הכופץ באחרי' : אמנם
אם נזכור סהזקף קטון טעם מפסיק ומעמיד הרבו והוא על תבת איעבך'
בפרט סבלעס אמר א בלק לכה בהא סדרך נשים להיכלו עבתי היא סתנך
עתה לביתך כאמה סאינה יוצאה בכלי זין : וזה מפני כי אשר יעשה העם
הזה לעמד לא יהיה בימך אלא כאחרית הימים : ומה לך עתה להזרויץ
נגרו בשום אופץ

בראשית א
ישעיה כו
במדבר כט
משלי ו

עוד עיני כל משכיל תחזנה כי כאשר יהיה ספק מה בהבנת המאמר
המתמיד בלי הפסק אז הטעם המפסיק יטיב בו טוב טעם ודעת
כמו וכר' אקו' טרם יכבה וסמואל שגב בהיכל ה' : האתחא מפרוד
תבת סוכב מתבת בהיכל כדו' סלא יובץ סהיה סוכב בהיכל ה' וע' הפרוד
הזה יתפרס הכתוב וכר' אקו' טרם יכבה בהיכל ה' וסמואל סוכב' וכפ' ב' אלי
העבר העברי אשר הבאת לנו לכחק בוי' בלי הפסק יראה סהבאת העבר
היתה לכחק בוי' אכץ ספור גדול אשר בתבת אי ספרוד סלא תהיה כדרכת
תבת אי עם תבת העברי וכפץ המובץ יהיה בא' אי לכחק בוי' העבר העברי
כו' וזה הוא ענין ספרום אס' עוד כדב' בו בסרקי' הבאי' בעזרת יכור ישענו
יועיל : כמו כץ ההפסק לעשות סמוכות לרברי רזל' וכאמרם כל מלי
דרבנץ אסמיכיהו אקרא והמסל והיה הככור אשר תלד הפסט
על תבת הככור י'זק על תבת תלד' : וכבר העירותיך כי הפסט מעיד על
כטויה א הזקף קטון עם העמדה מה : אמור מעתה סהנטיה א הזקף קטון
תורה על פסט הכתוב והעמידה תורה על קבלת רבותיכו מזה כגדול
ליבס סכאמר ויבמה והיה הככור

בראשית א
בראשית א
דברים כט

ומזה תאמא רבי ר' שמעאל אף על כח בחתך נזר דין סכא כי בחמתי כי
עשיתים וכו' וזה מפני הזקף גדול סעל תבת נכח ססנלתי להעיר
על עיון מה אשר בתבה היא : וכץ על פסוק כי בדבר אשר זרו
אמרו בקררה סבסלו בה נתבסלו וזה מפני הטרחא אשר בתבת זרו
לסעמידה

בראשית א

הפרק השבעה ועשרים

והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו . תי' עפ' דרש רז"ל סוף
כהניא יסבון כלו' מהלמנה מותרת לקחת כהנים עתה ההדיוטות .
יבא להם זה מהזקק קטון אשר על תבת אלמנה שהוא טעם מפסיק . וענין
והאלמנה אשר תהיה אלמנה הוא פרט לברושה וחלוצה כמו פני רש"י ז"ל .
בפרשת משפטי' על פסוק אש המכא תמכא בידו הנכבה וגו' עד שם
חיים סנים ימלס דרשו בו חיים סנים ימלס ולא ימלס לו מתים לא
חיים או דמיו חיים . הפרידו תבת חיים מתבת טה מפני שמכאו הטרחא
תבת טה פכחו להעמיד בקצת .

ובן קבלו רבותינו סהאב נאמן מן התורה לאסור את בתו נכרה או
קטנה סכא אית בתי נתי לאיש הזה נתי לאיש אסרה הזה התי' .
זה מפני האזלא אשר בתבת נתי להעמיד סם הדבור ללמוד ממנו סכאמן
דרבור זה לאסרה לכל ותביר בתבת הזה כאומר עיין עליו ולמוד סכאמן
להתירה לזה לנשואין . ומפני שדרום הוא שחדשה תורה סיהיה נאמן האב
על בתו כבי תרי ובכל דבר מחדש בתורה איץ לנו בו אלס חדושי' לכך אס
אמר נסבית ופדייתיה אינו נאמן לפסלה לפהן משום ספק זוכה . וכך בפרש'
וינך על פסוק ועזבתים והסתרתיו פני מהם והיה לאכול דרשו כל שאינו
בהסתר פני' אינו מהם כל שאינו בוהיה לאכול אינו מהם וזה מפני היתוב
אשר בתבת פני שמעמיד הרבור להפרידו מתבת מהם ועל תבת מהם בא
הפסע להעמיד תבה זו לנכמה כרי סתהיה כררסת לפנייה ולאחריה . וכך
ע"י ממחרת הסבת השביעי' תספרו חמשי' יום והקרבת וגו' הטרחא בתבת
תספרו להפרידה מתבות חמשים יום . ויהיה ענין הכתוב עד ממחרת
הסבת השביעי' תספרו' ולא עד בכלל והן טבע סבתו' וביו' החמשי' תקריבו
תנחה חדשה כמו ספירט רש"י ז"ל .

בעתה קורא נעים עשה אנך כאפרכסת להביץ כפלאות מדברי
רבותינו ז"ל ע"י השער אשר פתחתי לפניך כי לא היו דברי לה
אלא ע"י תן לחכם ויחכם עוד עד תזרח עלינו שמש דקה וכבין מכונני
הטעני' מה נמרכו אמרי' וסר כי כדעה כררפה ררכי התוסיקה הסמיתוית
כימי קדם לתת לכל תבה ותבה כגון מיוחד לה בטעם לשבח כפי המובן
תמנה אס למנוחה אס לאנחה . אס לסמחה אס לעצבון . אס לנבורה .
אס להלטה . אס לאכזריות . אס לחניכה . אס לנפילה . אס לתקומה . אס
לכעס . אס לרכוש . וכדומה לאלה . כי לא טוב אככי מאבותי גרולי עולם
סקטנס עבה ממתי וגמרו אומר כי לא בירס טובס לבא עד תכלית דרוש
הטעמים . והרחמן יכילנו משגיאות .

יחן לעמל אוד באזהרות מיוחדות מועילות לדבר צחות

ויבאר דברי החבר לכוזר במאמר ב' מספרו :

אתה עתה בריך ה' קורא מכול אשר בדרך חכמה הארכת ובמסלית
 לשונכו הקדושה הדרכתך זכור כא את אשר העירותי בהקדמת
 חבורי זה יודעת שאם איך להשתמש דרך חול מתמונת כתב המקדש כל
 סכן שאיך לחלל יפעת הכתובים ברברי לעב זכוז וואהבת נשים • ומדעתי
 שעל זה משפט כתוב הדר הוא כי דבר ה' בזה • ואם עקס הפסוק שמנה
 אותיות שלא להזיח דבר מזה ק"ו שאיך לעשות מהדבור המקדש מלבוש
 אל הכושא הכבזה ע"י נקוד וטלוא • או ע"י דרך אחרת • ולך איפה די והותא
 להשתמש מהכתובים הכופלים כפי פטוטס ברבריק הנעמיים • א תזורס
 ואל תתגר בס להפצירס על דבר שאי אפשר לעמוע גם המה לא יסחבוך
 לרבר רבר שלא כרצונך • ובס תדבק כי לויית חן הס לראשך • ולא יראו
 החוכה עבר זארס הזלכי צמדים ברחובות אמרוךך • הלא תראה ברברי
 ד"ל בעא מניה פלו מפלויין שמסכו בכרי מהו אל ואימאןמוגו • אל כדכתיב
 קאמינא מסכה ייכה • אל לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד • מזה תבין
 מדחקת ערוב הלשונות ושאיכה אלא במה שתחבר מדעתך • אמנם אם בן
 סורותך חסירו מאמרי רבותינו • גם המה יהיו עניקים לברברותך
 ורלא יעלם מתך כי אחד מררכי הדבור המפכת הוא לבחור ברבור
 הקל להבין ולהרחיק הזר וקסה ההבנה • למען יערב מיחד לאון
 השומע יבא ולמד מרברי ד"ל שא מהס מכא אדם חשוב עושה מעקה • אל
 לא סבר ליה מר כיון שנתמנה אדם פרכס על הכבור אכור לעמות מלאכה
 בפני שלשה • אל פורתא דנוכרדינא הוא דקא עבירנא אל מי סכיח מעקה
 דכתיב באוריתא או מחיבה דאמור רבנן • הרי סגנהו על הדבור הזר •
 שפנס באגרות בלבר המרברות דרך מעל וחירה נהגו המלות החמורות

כדנכר
 אל
 99

הפרק השמנה ועשרים

אמר על כן אל רב חסדא לרב תלמיא בר אבינא זיל כתוב קניג
ובליסטרי באגדתך ופרטה :

והוי זהיר שלא להכניס במסך דבריך דבן טהורא חתו רעה כאזל לעולם
אל יפתח אדם פיו לטטן . ואמרו בבר פ' יט ארבעה הם שפתחו
באף . ואברו באף . ואלו הם כחש וסר האופי ועדת קרח והמן . אמנם און
מלין תבחן במדרג הזה מהקוני מה שלא יעלם . וזה כי ראשונ' נראה שאין
מציאו לפתיח והתחלת דבור באף מאחר שענין מלה זאת הוא קטור הדב'ו
הקודם עם המתאחר . ב'יקשה כי בשום א' מאלה לא נזכר באברנס מלת
אף ומה זה שאמר ואברו באף . ב' וכי לא בלבד אברו בזכירת מלת אף .
הלא איוב אמר אף על יתום תפילו . אף כי אככי איענו ואבר כי מזורע
חשוב כמת . גם יונתן בן שאול אמר אף כי לוא אכול אכל העם . ואבר מן
העולם ע' פלטים . וזולת אלה רבים ומדוע אל' זכר אלה הד' בלבד . ד'
בסלמא כחש פתח באף כי עדין לא בלל ה' שפת כל הארץ . וכך עדת קרח
פתחה באף טהיו מדברים בלסון הקדש . אמנם סר האופים שלטונו מצרי

אכין לבי אומר לי מהמדרג הזה הודיענו בדרך חידה שפגם החוטאים
בלסון מתגלה ומתעורר בארבעת העולמות שהם אבי' ע להמס
ולאברם על כל פעעיהם ועל כל חטאתם . ולכך נקט קנא ד' ותו לא . ואמר
שפתחו מקורות הדין בהזכרם מלת אף ואברו באפו של ה' בהמתעורר
נגד החוטאים בלסונם כאמרו אז ידבר אלימו באפו . הנחם נבלה פגם
דבורו בעולם העפיה כאמרו ונחש עפר לחמו ולא זכה ללכת ברגליו על
הארמה כיתר ב'ח לאכול מפריה וטובה ישר האופי נבלה פגם לטונו בעולם
היבירה אשר עם ימדרגות מלאכי רום ומהם ערי החלומות ונרמז באמרו
אף אכי בחלומי . רתן ואבירם טהיו מערת קרח נבלה פגם שלהם בעולם
האצילות ונרמז באמ' אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאותנו כי ארץ
תרמוז לארץ החיים שהיא זבת חלב ודבש היינו שמעם יורד טפע הרחמי
והדין . ופיהם הכפילים לומר שלא יקומו יורטו ארץ העליונה כמו שאמרו
ג' לא נעלה . המן נבלה פגם שלו בעולם הבריאה טבו מתלבטי וכסתרי
כיזכות התפשטות האצילות עם שהסתרם הוא גלויים כמדוע לחכמי הרז'
ונרמז באמרו אף לא הביאה אקתרי . וסר האופי והמן הזכירו בלסונם מלה
טהורא חתה הוראת אף כיון שהכתובים העירו עליהם כן . ודי בזה הערה
שלא להסתמם בדבור מהמלות מהוראתן רעה .

ואתה קרום משני דבורים נזדקים עליך לברור הכסוב יותר . והמטל
אם תאמר קרעתי פתח לסככי במדרסי הנה המאמר הזה יבדק
כי שרם קרע מורה על הפתיחה ומקרא מלא הוא וקרע לו חלוקי . אמנם
מפני שהקריעה על הרוב תיוחס לפתיחת הכבר ועל המעט לפתיחת הקיר

יודוך

תלם כ
פעיה ס

ימיה ככ

יודוך כי תטיב לך לומר פתחתי
 אמנם אם מהדבור הבלתי כהוג כל כך יבא למור מהי אז יעלה וירבה
 ורמיון זה על נטילת ידים ולא על רחיבת ידי כדרי להביא למורי
 ואחד מהם הוא כנושא ומעבירי הידים מתוך הטמאה לטהרה והוי כנוטל
 מזה ונותן לזה ולא לבד בעת רבון חז וכבוד יתנו אמריך לטומעיהם אבל
 גם בדברי רבנן תבליע בכעמי את הקושי הטמון בהם כמו שעשה התלמיד
 החשוב כשטלחו רבו לדבר קשות לרב עכן פס חמת דברי המטלח לוטה
 בשמלה ואח' אזי לאו דשמית מאן דלא קאמר לא הוה קאמיבא ליה למר עכן
 עכן ממקרקעי או ממטלטלי ומאן יתיב בי מרוחא ברישא בינה שמעה
 כמו כן דברי יהודה עם יוסף מוחץ ורופא מרגיז ומרצה ודברי התקועית
 וזולתה שהמליצו דבריהם להכעיסם ולהכניסם בלכות בני האדם

וראה ועשה שכל דבור היוצא מפיהו או מטלוחו שהוא עט סופר מהיר
 יהיה מפורט לעצמו וכרוך בדבר החרש לא לכפל ומותר ע"ד חסר
 חכמים הגידו בטופסי פטרות במכא דכסר למקביא ביה במכא' לאפוקי
 ממאן דאמר קונין בפרות דכסר' לאפוקי ממאן דאמר קונין במוריקא
 (פי' כלי כמאן) למקביא' לאפוקי ממאן דאמר בכליו של מקנה ביה
 למעוטי מטבע' או אסורי הנאה וזה דרך המקרא ג"כ וכפל שמה שור או
 חמור' שור ולא ארס' חמור ולא כלים'

ודיו' לאות על ידיך דברי ברוריה לר' יוסי הגלילי כשטל לה באיזו דרך
 כלך לעיר לוד' אמרה לו גלילי שוטה היה לך לומר באיזו ללוד'
 וברול החכמים הורה במוסריו כי בא החלוט ברוב ענין וקול כסיל ברוב קבלתה
 דברי יוח' כמו שרב ענין ויליד החלוט שהוא דבר שאין בו ממש ע"ד אמרם
 ז"ל הרהר בליה יומא ולארתא חזא' כן רבוי הדברים ויליד קול כסיל שלא
 יורגם מדבריו אלא הקול לבד כשכפוף העופות ושאגת האריות ומה מאד
 טבחו קרמוניכו השתיקה' אמרו סמא דכלא משתקא' ואמרו מלה בסלע
 ומשתקא בתרין ודרשו על האמנם אלס דרק מה אמנותו של אדם בעה"ז
 ישים עצמו כאלס וכני מערבא בדקי כי מככו בי תרי' האי דקריס ושתיק
 הוי מיוחס טפי'

וגם בקצור הדברים מה טוב להשמר ממה שיקשה לאוזן כמו פגישת
 טלם אותיות רומות במוכאף לרמיון והתשטטטה בגדרות שקרמה ימיים פע
 תניו ההתפעל לפה הפעל עם היותה מאותיות זס ס"ך כרי להרחיק קריאת
 והשתטטטה מפני פגישת תניו הדגושה בסתי הטותין ולפעמים הרפה
 המתחייב מבגד כפ"ת דמיק' ל"הוא יועיל לקושי פגישה זו' והמשל כי קבלת
 כקול הסירים' לולא רפה הכף מתבת שקול היה קשה לשמוע הכאת טלם
 אותיות החיך רכופות

ושבתי אני ואראה מליצי בני עמנו כוהנים במכתביהם הלמון הכופל
 על I 25 א

הפרק השמנה ועשרים

ישעיה לב נפיוס ב

יקים סק

על הלמון מפני שמזכרו מכה זה בכביאים וכבר בדרת היערי ועקרוץ
 תעקר • מדמין תדומי • ודומיהם • וקראו לדרך זה הרפה • הלא תראה
 החכם הברדעי דורך דרך זה במליכותיו אמר לא ירמוך רמיו הקומה ואיך
 תכלחכה סדמות סדום ועמירי עמורה • גם אככי בימי חרפי אמרתי בא'
 ממליכותי כבר עשירים מקמצי כסום עבור בלי מרגוע רגע יגערו זיערובו
 לערונה הצרועה אשר חבלים חבלהי אמנם עתה רואה אני סיחם ההרדפה
 אל המליצה הפשוטה הוא סיחם השנית והסביעית הנקראות במלאכת
 המוסיקה קולות בלתי כערכי ליתר הקולות הכערכי • וכמו שזיעלו קולות
 אלה להשמיע מתוכם לאזן ערבות הקולות הנערכים ומיוחסים • כן תו עיל
 ההרדפה אשר בה קצת קושי פניסת אותיות ממוכא ח' לעשות סאזן מליץ
 תבחן ערבו המליצה הפשוטה וכמטך מזה שתהיינה ההרדפות על המעט
 כמו שהקול הבלתי כערך יפיץ וחלף ברצוא ושוב לא בקביעות • והמרבה
 בהן יפים אמריו כתבסול שהקדיחתו מלח • וכך קרה לקצת מליכי זמננו
 בכתבם הלוח תהלות • כמגנה סיוכא כי משרש הלל לא כבנה כי אם הלל
 בן סחר ותהלה • ולרעת קצת גם תהלה והכחן שסם תהלה כגור מן הלה
 ולכל הפני טעם הלוח תהלות פגום כטעם עבור מבעבור • כי גם הלל גם
 הלה לא יולירו הלוח לשם ולתהלה • ואם תשוב ותראה דרך החכם המליץ
 האמור תמצאהו זורע ההרדפות ברבריו במדה במשקל ובמסורה • וכבר
 העירונוך בדרך על מדות השמות בפרק הסביעי לכך הסמר א תפן א און
 לחדש בס מדעתך מדה שאינה בכתובים • אמנם כל דבר מנהגו אותו
 המשוררי הקדמוני בפיוטיהם אם אפשר ללמד עליו זכות בהיות לו רומה
 במקר יקבל ברצון ואם איך לו רומה בסום כד אף אתה אמור לו אי אישתי
 בשמוסף • ולרמיון אביא אליך תמור מתמורה כי כפי הכראה לא יקרב אל
 הקרם יען כמו שלא כאמר תקום מן תקומה תרום מן תרומה • כן לא כאמר
 תמור מן תמורה פהם כלם מנחי העין • אמנם עיכינו הרזאות בפיוט יעידוך
 כל ללועזים • תמור זבחי ובפיוט יום ב' לרה לאשכנזי תמור כסף כמאם •

סופי יי

תוקאל כר

נפיוס ב

יקים ג

שמות כא

סיר ה

עוד עיניך תחזיקה דרך ההשאלה אשר ענינה ותועלתה לכלול הרבה
 בלמון קצרה כענין בעל הבור ישלם מהשתקוהו רזל בעל התקל'
 בהביסם בור לשם מושל א כל מין תקלה וכך דגול מרבבה שאו אמר כשא
 מרב בה לא היה מובן בו כי אם הנשיאות • ודגול יכולו גם החסוק לקרבה
 אליו כענין אכסי הכבא הנכספים לקרבת דגל סר החיל • וכי יקחך לבך
 להשתמש

הפרק השמנה ועשרים צח

להשתמש מהשמות או פעלים המושגים תרחיק בכל וכלתך הדבור הבלתי
 מיוחס והמשל בזה חס ים את נפשך להפליג בהודעת רוב הראוי המובא
 במדרש' להוכיח דבר מה ותאמר אם אשליך במדרשים חכה אעלה ראיות
 לדברי כרכומי . כבר פסלת בדבור הבלתי מיוחס כי אין יחס לחכה עם
 המדרשים והראוי שתאמר אם אשליך ביאורי המדרשים חכה אעלה וכו' .
 כי היאור ים לו יחס עם המדרש' עד הוי כל זמא לכו למים . והחכה ים לה
 יחס עם היאור כענין כל משליכי היאור חכה . אמנם הפעל הבלתי מיוחס
 יהיה אם תאמר לפרוש חכה ולהשליך מכמת' או סור כוהם וארי גועה או
 חמור טובח וכלב כוער וכדומה . עוד ימא דבור בלתי מיוחס בין המדבר
 ובין המקבל הדבור וראוי מאד להשמר ממנו כענין לא יקרא עוד לנבל
 כריב ובכלל יתן המדבר אל לבו עם מי הוא מדבר אם עם חכם או עם
 הדיוט אם עם קצין סוטר ומוטל או עם בעל אומנות או פרדכת שהוא אדם
 בטל ויסקול את דבריו במאזני צדק כפי האיש וכפי המקום וכפי השעה .
 וראוי לזכור דברי מר הזבא לרבן יוחנן בן זכאי כשאמר לו ר"בז שלמא
 עלך מלכא השיבו המר מחייבת תרי קטלי . חרא דלאו מלכא אכא וכו' ועל
 כל אלה אמר טעה מבכיל על דבר ימא טוב . הכה מה טוב ג"כ להזהר
 מהדבור המספק דמשתמע לתרי אכפי במאמר איהוא לאיוב ודעת שפתיו
 ברור מלבו אמרו ז"ל א תאמר דבר שאי אפשר לשמוע ססופו להשמע . והא
 ית' הזהיר את לבן שלא ירמה את יעקב בדבור הזה כאמרו השמר לך
 מדב' עם יעקב מטוב עד רע כלו' דבור תמצע בין טוב לרע ואין לו הכרע
 אם נוטה לטוב או לרע ולכן אמר לבן ים לא ירי לעשות עמכם רע כי
 לא הזהירני האל מזה . אמנם ים לכהוב הדבור הזה במקום שאמרו מותר
 לסנות כרי שלא יפקר לבמרי וכמאמי' יעקב לעשו כי עכ' דאיתי פניך כראו'
 פני אקיס טיש במשמעו בזיתי פניך מן יביטו יראו בי . ככזות פני הסדים .
 מן זנ"ב לאקיס יחרסי ויעקב שמר אמרם זל מותר להחכיף לרשעי' בעה"ז
 גם המלאך כשעסה נאמר ואל' זקנתי לא סקר משום דאשה כבעלה ויעקב
 אמר אככי עשו בכורך . אככי יעקב . ועשו הוא בכורך .
ראוי כמעט נטו רבלי ונחלקו מדרכי הדקדוק לדרכי ההלכה אשר אין
 הכונה אליה בחבורי זה . לכן אשוב ונתתי דגמי בעתו ואומר כי
 הכותב או המדבר ע"פ הדקדוק יזהר מתת לזכר לשון הנקבה וכן ההפך
 וכן ליחיד לשון הרבי' או ההפך ולא יכתוב העבר במקום העתיד או ההפך .
 ולא ישתמש מהפעל עומד במקום הנוגה או ההפך . וכיוצא באלה ממה
 שיחלים טכונ הדבור ויתסנהו בסכין פעמדה וספור סכרס . אכן אם נקנו
 חכמי המשנה דבורי' בלתי נהוג' במקרא יסביר הקורא להם פנים ויבטא
 אותם ככתבם וכלסונם הכלוה להם כמו סכה שחמתה מרבה מזלתה עם
 סכראה שהיה ראוי לומר מזלה שאין כל בכל המקרא' לא בלשון זכר לכותבי'

ישעיה לב
 טעמי טז
 איוב לב
 בראשית לב
 טס לב
 תלים כב
 שמות כב
 בראשית יט
 טס כו

הפרק השמנה ועשרים

ינעם לכתוב במשך דבריהם חמתה מרובה מכלתה בלסון חכמים • אבל
 איז לומ' בבלת כנפך בחרתי הסתופף וכבר ידוע כי זה כלל גדול במסנה
 לשמות אותה בלסון המקבל בסיני • והעד ר' יוסי סקדס לדורו של ר' מחבר
 המסנה ואמר אשריך כלים שכנסת בטמאה ויבאת בטרה • וכי כביא
 היה ר' יוסי לדעת שעתיד ר' לפתוח מסכת כלים באבות הטמאות ולהשלים
 אותה בהאפרכס של זכוכית טהורה לא שר' סכה אותה בלסון עצמו שקבל
 מרבותיו וכמו שהיתה טהורה בפיו של ר' יוסי והקודמים לו עד מרעה •
 וכאשר יבטא בשפתו פסוקי המקרא לא יעסה מהמלעיל מלרע וכפ' ההפך
 ויפסוק בטעמים המפסיקי ויתמיד הדבור בטעמים שאינם מפסיקי ויזהר
 מהכיח הכע ומחניע הכח כי כוסף על מה שתועיל מעלת דקדוק הלסון
 להכניס הדברים בכפס השומע עוד תועיל להשאירם בזכרון כמו שאמר
 החבר ל' הכוזר במאמר ב' סי' ע"ח כשש' ממנו מאיז היתה המעלה הזאת
 ללסון הקרע כי מאה אכסים יקראו במקרא כלא הם איש אחר פסקי' בעת
 א' ומחברי' קריאתם כאחת ואיך הפסיד אותה המשקל • והחבר הסיב וז"ל
 מפני שקבצנו בה בין שני נחים ולא קבצנו בין שלם תנועות אלא על ידי
 הרחק ובה הדבור נוטה ל' הנחי' והועילה זאת המעלה ל' החברה והזריז'
 על הקריאה להקל בעבודה הזכרון והכנס הענינים בכפס' ותחלת מה
 טיפסיד במקצב הסיר ענין לה הסיני נחים ויטליך המלעיל והמלרע וישוב
 א' אלה ואוכלה עוה וכו' • ויען היו הדברים הלה לעיני רבים וככברי' כדברי
 הספר החתום לכפ' עלימו תטוף מלתי להראו טוב טעם ודעת בדברי החבר
 אשר בהם תשובה מספקת למה ששאל הכוזר • ואקדים כי ידוע הוא
 שהמדרקקים נשתמשו מתבת קבוץ במקום רבוי ואמרו שהקבוץ מן דבר
 דברים ומן מלאכה מלאכות והחבר כמוהו כמוהו אמר בסי' א' ממאמר ד'
 על שם אקים זלי' וכבה השם הזה בלסון קבוץ • שענינו בלסון רבים וכמו
 כן ידוע שמלת בין לפעמים תבא במקום ב' הכלי כמו בין פארץ ובין תפל

דברים 6

בטבח כמו מן נכב נכבס כפתח הב' ולא נכבס בטבח' וזה מפני דחק
הדגם שלא יוכל לבא אחר טבח כע' ועם התאר יבא בדגם' ובא הדבור
נוטה אל הנח כלו' כי נאמר דברים מלרע ולא נעמוד על הבית כמו סיקרה
בשמות הסביוס שאין להם אלא נח א' כמו ברכים סוקים' פמים' יומים'
פעמים' שאין הדבור בהם נוטה אל הנח כי הם מלעיל' ומכל זה וכיוצא
בו מבולי הדקדוק ימשך הדר ויפיל אל הלסון נחן וכבוד אל הקוראי יחד על
אופן א' ולא יהיה זה מעמוד הדבור במלעיל' וזה מטעם במלרע' ועוד
ירחיב דבורו החבר בענין זה בס' פה מאמר ב' וכלל העולה במענהו אל
הכוזר הוא כי העמדות תחייבנה קריאת הרבים ביחד על אופן א' ומה
גם כי הן הנה תבאנה פעמים בתבה א' כמו ממוטכותיכם סנעמיר חלם
המם וחלם הב' ובהעמדות אה יסכימו כל הקוראי יחד והיו מעלה וסגולה
ללשונכו הקדושה על יתר הלשונות שאין להן רבוי העמדות בתבה א' וזה
יועיל לזכרון' אמנם מקצב הסיר אשר מרעתו לא מילדי העברי' הוא תחלת
מה שפסקיד הוא ענין אלה הסני כחיס מהדבור בהם נוטה אל הנח ובסיר
לא ישמור סדר זה' הביטה וראה בסירי ה' עמבואל מחברת ב' טאמר'

דאו יעלה אשר שמש וכוור' שחוח הו-לכות נגדה וקודרות'

וכן במחברת ט' אמר'

בנס' א-היה שלו ואורה' לצור רוכב בגאותו שחקים'

כפי מקצב הסיר ההעמדה במלת וקודרות תהיה בקוף ובמלת שחקים
תהיה בחית לא כפי הדקדוק מהדבור בהם נוטה אל הנח' ויפסיד נכ
במלעיל' ובמלרע בשאר מקומות כמו בתבות אהיה ואורה בסיר הנז'
סנקראות מלעיל וכפי הדקדוק הן מלרע' ויפסיד נכ בטבח סיכיע הנח
ויניח הכע' כמו תבת וקודרות כפי הדקדוק טבח הדלת הוא נע מפני התג
הקודמת לו' ובמקצב הסיר הוא נח באופן שלא יבריל הסיר בין הג' יס
לי ואוכלה מזכיר בני שהוא עתיד למ' והטבח כע' לאכלה מזכירי טהוא
כווי והטבח כח והאלף מרסית'

וידוע שהמחשבה והמעשה והדבור שלשתם צדיקים
בעבודת האל ית' ויבאר כה הדבור בדת לפום אורחה
וכן להפך ויתן טעם להנועת לומדיה ויזהר על
הקריאה כראוי ויבאר מפני מה בעל קרי מותר
בדת ויכלול היות התורה סם חיים למישרי
ארחוהם בה וההפך בהפך

ברצות נדיים 3
 ה' ררכי איש עי' הדבור והמחשבה והמעשה כאמרו בפ"ך
 ובכלכך לעשותו ואכחנו בחבורנו זה כל עסקנו הוא בטוהרת
 הדבור הנהראוי סנתבונן אם איזה מהם יכסר יותר מחבריו לעשות כחת
 רוח לזוכרו למען נשא את כפסנו להתרבות בו לפני ית' והנה נראה
 שהדבור הכי נכבד וכרזה יותר מהמחשבה והמעשה מטעמים א' כי
 בדבר ה' ממים נעשו ועי' הכל פה תימקות של בית דבן מחקיים העולם
 ובדבור תלם הבה לכו ומדברך נאווה ב' חול גדולה תת מהכלת כפשות סירד
 ומבנין בה וסכל המלמד את בן חברו תורה כאלו עסאו ולא אמרו כן על
 המחשב לזכות חברו ועל המעשה אותו דבר מזה ג' התפלה היא גדולה
 מכל הקרבנות והיא עי' דבור רק שפתייה נעות ד' חפוט כל דבר נכבד
 מאד הוא להיות קלקולו יותר גדול בהפסדו כענין מת ישרא המטמא באהל
 ומתי אה עכוס מטמאים במגע ומטמא בלבד ומזאנו כחם הדבור הכפסד
 עושה רוסס בזולת כי בעוז נדרים בניס מתיס ואסתו של אדם מתה מה
 שאין כן במחשבה ובמעשה א"כ הדבור יותר נכבד מהם ובכלל אמר
 החכם מות וחיים ביד לסוף אמנם מקצת מה נראה שהמחשבה היא
 העולה מבחינות א' הדבור אם טוב אם רע אינו עולה אלא בסביל דבור
 ואשי' המלמד את בן חברו תורה אינו כעושה מה שלמד וכך המעשה
 אמנם

הפרק רח שעה ועשרים

ק

אמנם במחשבה אמרו מאי ולחוסבי סמו חסב אדם לעשו מצוה וכאנסו ולא
עשאה מעשה כאלו עשאה • וכך מחשבת עכ"ם הבה מזהרפה למעשה בישראל •
ב' הדבור הוא שליח הסכל ואיך יהיה כמו של שליח יפה מכח המטלח • ג'
החוטא במחשבה חוטא בכבוד אשר על זה ענש המזיד גדול מענש הסוגג
ואזל הרשורי עברה קטין מעברה אשר לא' מהפירושים שנאמרו בו ענינו
הוא שהעברה הכעוית עי' הרשור והסקמת הסכל ראויה לענש עכ"ם • ד'
התורה שמה המחשבה ראשונה לרבוך ולמעשה באמרה על לבך ואח"כ
ודברת בס ואח"כ וקשרתם וכתבתם • ורבן יוחנן בן זכאי אמר רואה אני
וכו' על לב טוב והפכו • כל אלה יתנו עדיהם ויזרקו להוכיח מהמחשבה
עולה על הדבור והמעשה • לארך גימטא הנה בידנו להראות שהמעשה
כבוד מהמחשבה ומהדבור מראיותי • א' רוב מצות התורה הן תלויות
במעשה • א"כ המעשה הוא יותר כבוד ונרצה • ב' נראה שפקר הרצון הוא
במעשה • כא ולאמר ממה שנאמר בחלום למלך הכוזר בוכתך רכויה ומעטיך
אינס רכויס וכטוטה לבקט המעשה הנרצה • ובמקום שאזל דחממא לבא
בפי מופת שאכל המעשה רובה האל ית' הכונה הטובה לא שתספיק היא
לברא • וא"כ אינה אלא כספיק אל המעשה • ג' המעשה הוא תכלית לחברת
והתכלית היא בכבודת לעולם יותר מהרבו' המביאים לה אשר על זה א"ל
לא המדרס הוא הפקר וכו' ומדרס כולל מחשבה ודבור • ד' המעורר אמר
עשיתי ומטט וזרק • כל' כשהוכחתי לפעל והבאתי בגבול מעשה • מטט
סכל' ומחשבותי הטובה • וזרק שהוא הדבור כא"ל ויסלף דברי פדויקס
דברים המ' דק' שנאמרו בפינו' אז בל תיחנני לעוטיקי' ואמר ע"ה דק'ה
ומטט נבחר לה' מזבח • פעם הקד'ים המחשבה ופעם הדבור מפני כי
טקוליס הם בבחיכות מתחלפות • אמנם המעשה עולה על ג' ביהם • הרי לנו
דרכים להוכיח על כל אחד מאלה היותו מעלה מחבריו • אמנם מה שנאמר
בזה הוא כי שלטתם כא טוב' וכריכו לעבודתו ית' ומפני שכבוד המחשבה
יאיר במחשבה העליונה וכשרון המעשה במקום גלויה • זה הדבור המתקן
יוסיף כח בדבור ש"מ כבודע לבעלי החכמה האק'ית' הנה עם היות לשלסת'
בחיכות מעלה וכבוד • המחשבה אשר היא קרובה יותר אל המקור העליון
תקדם אל המעשה • והמעשה יקדם אל הדבור כמאמר ענים זמירות אשר
בהזיהירו ליטר לכת בהם אמר אשרי האיש אשר לא הלך בעבת רשעים על
המחשבה כילה ירמוז לסוף הליכה כמו שקדם לנו • בפ' סני מחבור זה •
ואחרי כן אמר על המעשה ובררך חטאים לא עמד כענין חטא הפס הזה
וגו' ויעשו • וכך בעמותה אחת מכל חטאת • ואחרי כן אמר ובמחשב לבנים
לא ישב על הדבור • וכמו שמקורות אלה הב' הם מיוחדים ולא יבזר בהם
פרוד חלילה • כן אלה השלטה יתלכדו ולא יתפרדו לעבודתו ית' • ומפני
שבאדם הלמוד קורם והוא עי' רבוך ואחריו יכפון למודיו במחשבתו ואחר
זה יבא

דרכים

תלים קים

תלים כה

תלים

תלים

תלים

תלים

הפרק התשעה ועשרים

כחיים 1 זה יוצא לירי מעשה לכן אמר הכתוב בפיך ובלבבך לעשותי ובלבבית
 כל סיראת חטאו קודמת לחכמתו וכו' הקרימה תורה על לבבך לודברת
 גם ואח' וקשרתם וכתבתם אחת היא כי בשלשתם יחד בתורה למלך
 הכבוד סלה והשתדלותו בתקון הדבור לא תשלול תקון המחשב והמעש'
 מעתה כסוב לענינו ונאמר כי אכסיל לבב וחכמה העומרים בקורה
 יביעו אומה מהדבור ברת לפוס אורחה כחו יפה להיות כמו
 פולח וזקע טבילים והליכות עולם למעלה לרומם ועוסה נחת רוח למי
 שחלק מחכמתו ליריאו ומה גם בהיותו הבל שאין בו חטא כי מדי עלותו
 מבוסס יוריר טפע טבע רסון ואם ח' ופנה על ממאל יהיה מקב ויורה עד
 תהום רבה להעלו מעט השאת והעבר כי טמא טמא יקרא וזה ענין ענט
 המרגלים שזכרו חזל טעשתרבה לטובם והיו תולעי יוצאי ממנה לטבורם
 ומטבורם לה וזה שכאשר קלקלו בלסונם בדברי טמאה הכמטלי לתולעים
 באמר כי חזק הוא ממנו כ' יכול וכו' עשו התעוררו בטבור הארץ הנודע
 אכל המאשרים נוקבא דתהומא רבא והמשיכו עליהם מממאתי וזאת
 תורת האדם הירא את דברה ה' להזהר מדרשות של דופי וענין דופי הוא דו
 פיו דו בלסון רבותיו הוא מנ' כמו שאמרו אדם הראשון דו פרוטין כפרא
 וכנות דו פיהו שאכל הפנים הטעורי מלה פנים בתורה טלא הכלכה
 וזאת לך משל במוטריקון מכהגו אותו הכתובים והוא דרך הכוונת כל'
 הסופרים שכוללים בתבה א' תבות רבות כמו אדם אפר דם מרה
 פעטכז פוע טווי כוז פרטז פרם שרי זיו ואמרו אל מנין למוטריקון מן
 התורה טכאח' כי א' המון גוים כתתך הנה איך להשתמש ממנו בדברי
 הבאי אבל לפוס אורחה של תורה ואפריין במטייה לחז מן קאמיה פארם
 במקלות פסוק כום ישועות אשא וכעם וגו' שעליו אמרו אל שאמר דוד לי
 כאה לברך ואמר אשא ובסם מוטריקון אף על פי שהרבותי אוריה ולקחתי
 בת טבע ממנו עכ' וכן תעבר גרם מוטריקון תימוקו של בית רבן גזרות
 דעות מטבלי מכוזן למ' במדרס ולסון רכה תעבר גרם לטון התימוקות
 שהיא רכה מעבר' כחן של כרות שהן חזקו כעכס' והשתמש מהמוטריקון
 להוציא ממנו דברי הבל הרי הוא מפגל בקדשים ועתיד לתן את הדין כי
 על כל כיוצא בזה כאמר ולא יראה בך ערות דבר
 עורך בזאת יתהלל המתהלל לכלכל דבריו במפעט קריאת כתבי הקדש
 בחתוך שפתי וזכור דברוריה בטשא בהואו תלמודא דהוא גרים
 בלחשא וזאתה ערוכה בכל ושמור' אם ערוכה בכל רמ' אבריו של אדם
 שמורה בלבו וכו' וזה כי כפי מה שהורוכו חכמינו הקדוסי הפשמה הטעור'
 שהוא כיוצ' אלקי טמון בנו כאמרו כר אקיס נשמת אדם באטה תתמבר
 באור התור שהוא אור עליון תתנועע כתנועת להב הפתילה בהריחה אש
 כנכספת להדבק במרטה ולהפרד מן הגוף אלא שברית כרותה לה עם
 קוכה

1

2

3

4

5

6

7

קונה לבלתי תמאס חברת הבוגר גם כנתראה מראות לקים כאמרו וכתיב ויקרא
 משכמי בתוככם ואלעס כן ולא תבעל נפשו אתכם כפסגממתי בכס לא
 תבעל אתכם להדבק במקור ומלמ הבוגר מרתת ומדעצע כנודא וסילרבר
 המזכירים את ה' אל' במי לכס דיקא דקאמרה המזכירים ע' חתוך עשתים יעשים
 ולא הזכרים וכיתתבוכן בטעם למבחה זה אשר עוררנו עליו כבעוב
 הלומדים תשוב ונתראה שאין אסנו כרובים לתשובות שהסביר החבר על
 זה למלך הסוד וכמשך מכל זה היות ראוי ומחויב לנהוג סלסול בקריאות
 כתבי ההקדש בפסקו הטעמי ובשמירת המלעיל ומלרע פן תתחלף ההבנה
 בהסתמות הקריאה ובכל מה שהזהירו רבותינו בקריאת שמעי אזהרתם
 כוללת בקריאת תורה כביאוי וכתיבוי שגם היא חובה עלינו אימנם הזהירו
 בק"ש לפי הדרך מפני יחוד ה' וקבלת עול מצות שים בה ועוד מפני שפעמי
 בכל יום הוא בשביל ישראל ויש בהם עמי הארץ הכרוכים לתוספת אזהרה
 וזה לכל תנך הלא תראה מה שאמר ה' חייא לה' שמעון ברבי שהיה על
 כי אמה לו כסא אתה מביע אבל וחכתי לה' לא במכא מחרף ומודף במר י
 וזה מפני שהיה קורא לחית הא' ור' אליה בחור אמה שהכרפטים קוראים
 התיו הרפויים כמו בדימוזה יא לקראו הפיוטים הקרובים לעזר קרובץ
 כל' קרובות לזכר' והזהירו הבוטינו להתיו זק של תזכרו פן יזבן תשכרו
 מענין שכרי אונתכרו מענין סג' והזהירו כמו כן בשתי אותיות דומות
 לבטא את שתיהן כמו על לבבך בכל לבבם ומה שלח חפץ זהה בשמרת
 המקף שלא יהיה נדחה ממקומו ואין לקרא לחלפין ענין ולענין אלפין י
 וברוך להבדיל במכטא בין בף לקוף זבן וזו לבית הפיוטה זבין תיו רבוטה
 לטות ובין סין ימין לטין שמאל י וזהר גם כן הקורא מהרגיש הרפה
 ומרפול הרגשי כלל העולה הוא שלא תסבול קדשת הרבור בכתבי הקדש
 שיהיה שום פגם מעכב עלותו בית ה' ואם נפס כריבה תמאל כיון
 שהרבור בדת כלו אומר סבור וקרום יאמר לו מפני מה פסקו קדמונינו
 כר' ההורה בן בתירא שאין דת מקבל' טמאה וגם האחרונים החו תקפת
 עזרא והתירו לבעלי קרי דת וקם ותפלה איך יתכן שהרבור המ בשם הראוי
 להיות לרבן לפני ה' יהיה מוכחו ממקום טמא נפיב שאם נעמוד וכפול
 על מינו הטמאות ומדרבנותיהם המתחלפו בפחות יותר כפי העדנה אשר
 לרחות הטמאה בהן להיות לברות למו האיר העולה מהן ונזכור כמו כן
 שכל התורה כלה שמותיו של הקב"ה המכהיבים העולם ומעבירי' בלולים מן
 הארץ כדע שאין מקו לטמאה אכל דברי תורה שמימלו לאש שורפת ודחה
 כל משחית לחבל ולח' יקפה אמרם זל כי דבר ה' בזה זה הקור' רת' במבואו
 המטופות ועץ הטמא המדבר בדת הוא מוכיחם ממקום המטכף וזה
 מכינסם עם ומזלזל אותם בכך ומראה עצמו כחפץ להסתייע למבוא בהם
 טעם לפגם בפנים שאינם טהורים כי ישרים דרכי ה' ודיוקים ולכו בס

דברים י טס יא תלים קט

כסדר טו

הפרק השעה ועשרים

אמנם מס ב' ד' מרב' קדשתו אינו כהנה ככתבו במוס אופן ב' חס
 בבית המקדש מהשכינה מורה ב' וסס יתלבם בקדמה
 מעתה היוצא מדברינו אלה הוא סכח הבנת כתובי הקדש טוה לרבר
 ותמורתו ואשרי יבחר ויקרב דרך יסכון אור כי ימסיד עליו חוט
 פל חקר אשכר על זה אמרו כל העוסק בתור' אינו צריך לא עולה ולא חטאת
 והנה א' מהדרכים המקלקלים בקריאה אשה ילבש קללה במדו הוא דרך
 הקריאה למפרע פא ולמה מדברו רש' על מה שאמרו רז"ל והיו שלא יקרא
 למפרע הוא דתא פ' רס' כגון ובסעריך ביתך מזוזות כי עס מבא לפרע
 שאסור הקריאה למפרע הוא בפסוקים לא בפרטיות מלתא אגב אורחיה
 הפמייענו שקריאות תבות הפסוק למפרע היא לקללה כי הבנת ובסעריך
 ביתך מזוזות היא כפילת הבתים בלי השאיר מהם כי אם המזוזות בלבד
 ולמען הראותך כח לסוכנו הקדושה לתת א הישר הולך וזוכה בה סס חיים
 ול הכוזר מארחותיה סס המנות ראה אגרת ישרה וכזורה אשכר סמתי לפניך
 כי תמכא בפניה הישרים אורה י ובסזורים מארה
 ישר' בלי פגע חרונה בלי עכבון יטיגוך ממעל כפתי מזה בן מזה
 ולא בחכמות דת' אתה עתה סמך כאה לך ידרס לרורס'ך
 ולא יכלמו מבקמך בעת יאמר עליך סלת בלא פסולת דבס בלא קרעה
 ויז בלא פמרים י פעמת לו מאר בטימך י ולא בתקף הלכת בגדר נלות כי
 הענה כפוכה בכיפך י ואין מנע בר לפניך מוכא חן י בריתי תהיה איתך י
 ולמה לאחרים הודי איתך כי אהבתך ברעס לך לא לזולת בשורתך לטעו
 תהנה צורך י ולא אתרסל מהשתבח בתהלתך י וגם לך לא לזולתך סלה
 למרת תהיה תפוקתי ככונה תהלותך תאליפות מרבבות חסידים בכבוד
 ירכנו י ואיך ירמסו חכריך רעים וחטאים השתיתו התעיבו עלולה ארדוף
 אסיב למלאת משאלותיך לפר ולא אפנה לסמוע צורריך י כי כפסי קסורה
 בנפסך י ואיך יעברו ביותיכו זרי להטיל איבה י שובו כא אויביך אוהביך
 מתקומתך מרומתך י עוסקך חוסקך י יהיו בוססך כוססך י כי גבל לבי
 הישרי בלביתם יסכילו זאת כי למסכאך ולא עליך להגיד האותיות לחורה
 יתן לך האלקים סלוה תמורת חרדה י הסקט תמורת מהמה י מזוזות בלי
 כערי כחלה בלי מזכרים י מתכות בלי יסורין י כבוד ולא קלון י חכמה ולא
 פסלות י אלקיכו זה יקימך לפניו לעולם י ולא ימנע ממך הכלחה ורב סלני

הפרק השליש

בדרכי הדבור והמכתב המתנכר

בלתי יקר ראתה עינינו במה ספערנו לנו הכותבים מהמסכות מבחר
 הדבור דברים ראויים לעטרה של סמוכות אמרו כי שלם הנה
 פעולות מסלמו מחשבה הסערה הסכלה המחשבה באה מאליה אל
 הסכל בעת המנוחה כאיל ידלב מרעיון אל רעיון מבלי סינוח על סוס אחר
 מהם ובכך המחשב לא תעשה פרי תנובה ויקראת בלסוכ קוניטאכ' אוני
 ממכה תמשך פעלת הספער אשר תכתח כל רהוט לנתחיו ותסער ותברור
 הסלת מתוך הספלת ובאה עי עמל בעליה ופריה תתן בעתה ובלסוכם
 סקראת מידוטאכ' אוני ממכה תמשך פעלת ההסכלה והיא הכעיומו המבעת
 לכפם בהסכליה ההסגות אשר השיגה במחקריה יזאת פרוח תפרח ותבל
 בלי עמל ויגיעה ופריה מתוך לחוד בעליה ובלסוכ' קראת קונט' מפלאכ' אוני
 וכבר זכרכו בפרקי הקורמו כי שרש הלך ישמש בלסוכנו על תנועת הגוף
 ועל תנועת הסכל שהיא ההסכלה כענין מח' הלך בתמו דריק וכדי להבדיל
 בשרש זה בין הנראת תנועת הגוף להנראת תנועת הסכל קראו לרדוסי
 התורה המוסכלים מחמתנו הלכות ולא הלכות כאזל כל הסוכה הלכות
 בכל יום מבטח לו שהוא בן העה סל' הלי' עולם לו אה' הליכו' לא הלכות
 ומכני היות מטבע הסלם להספיע בזולתו יהיו שפועיו את בני אדם
 לחלוק להם מחמתו שהסיג' ואכחנו חשכו סאל זה רמו חוב באמרו אז
 דאה יקפרה ובו וזה כי באמרו קראת רמו א המחשבה מענין וארא בתלמי
 שהחלם בא עי' מחשבה והרהור כאזל הרהר כולי עמא ולאומתא חזא
 ובאמרו יספדה רמו א ההשערה המאירה לעמוד על האמת ומלת וספדה
 היא מענין אמן ספער' ובאמרו הסינוחם חקרה רמו א ההסכלה ויאמר
 לאדם יורה על השפועו והתענוג לזכות את החכים בדבורו ואם בתוכן
 במחאה חלוס אכינו יעקב כמבא חלוקת פעולות הסכל סקדמו לנו בזה בני

מסלי כ
 סקוק כ
 סיוכ כ
 כחפית כ

הפרק השלישי

באמרו מאבני המקום רמז א המחשבות שהיה המקום גורם אותנה טמאה
 כבנו הדרושים האלקיים ובאמרו ויקח מורה על ההשערה מענין קחו
 עמכם דברים שענינו ברו' וא"ל התחילו מריבות זו עם זו סבך דרך הבא
 לעמוד על אמתת דבר מה ידחה מחשבה מפני מחשבה ועל כעיונות
 ההשכלה במה שהטוב אמר ויקח את האבן כעשו כלן אבן אחת שבאה
 הוראת בעל דין מכל המחשבות סבך חייבה קדשת המקום שהוא להסכי'
 אותה אל האמת:

מעשה

ראוי שלא יעלם ממנו כי כמו שהדבור הוא שליח המכל כן
 המכתב הוא שליח הדבור ונפלא בעיני יושבי האיים הרחוקי'
 טיהיה ארס עומד במערב ומתוך מבלת ספר ידע מה נעשה פתגם הטוב
 והרע בקצה המזרח וכך ספרו לנו כותבי עיני העולם חדש שא' מהאכסני'
 ההם הביא כתב מרחוק ובראותו כי מקבל הכתב נבלו לו על ידו מצפוני
 המקום אשר יבא משם השתחוה בהדרת קדש לפני הכתב ההוא כי חשב
 היות בו איזה ענין לקי לוחש ומוריע בעמים עלילותיו ועם זה ידע הקורא
 שגם הדבור גם עלוחו פעמים טכראים בעלילותיו ופעמים שלא בעליל ועם
 שא"ל א האמר דבר שאי אפשר לשמוע' היינו על דבר הראוי שישמענו אותו
 רבים אמנם בכל מקום מקטר מבטחן וחסד ומנחה טהורה למי שיודע
 דרכי' להעלים בקונו מזולת האיש השומע דבריו או שיוכל לו כתבו סי מוכי
 התועלת הכמטכי' מהסתיר דבר הם מפרסמי' להכלת ממון והכלת נפשות
 והכלת מועצות ודעת' וכבר שמענו מפי החכם הפר מחשביו באוזן סוד'
 ובכך אחרי שהדבור והמכתב הנגלה מורק וסטף בפרקים הקודמי' במים
 חיים מנחלי המדרקים החשובים לא דבר רק הוא לערוך מליץ גם על
 הדבור והמכתב המתכבד למען לא תבצר לטובים וליסורים בלבבותם
 התועלת הכמטכת מהם וזה החלנו בעז' סוף סי

הדבור

המתכבד והיה על א' משני דרכים אם עי' דבור בפה אם עי'
 רמזות וזה יאמר דבור על דרך ההעברה בלבד מפני שגם
 הוא פנים בפני' אמנם עי' דבור בפה הוא להלביש הדבור המכוון בדבור
 דומה לו בפתרון וכמו שהזכירו ר"ל אתריגו לפחמין במקום הבעירו
 הנחלים ארקיפו לזהביום ועברו לי שני מגידי עלטה כלו' טמחו הנחלי'
 לבלות שני תרכובלים המגידים עונות הלילה ואמרו ב' אמהתא דרבי כי
 הונמשתען בלשון חכמ' אמרן הכי עלת כקפא בכר ידאון כסדייא לקטיהון'
 כלו' שהכלי טעו אבין בו יין מן החבית מכה בשולי החבית ולכן יעופו וילכו
 התלמידים למקומם ור' גסי כי טוה משתעי בלשון חכמה אמר הכי עשו לי
 סוד משפט בטור מסב כלו' תרדין בחדל כי תרגום סוד משפט טור דין
 וטור מסבן תרגום סל חדל וקראו לררכים אלה חכמה מפני שהיו דרך
 חידה דברי חכמים וחירותם ומא' הרומים להם באמרו בלשון יוני עפ

חכמתם של יוני אסרו מטום מעשה שהיה והתירו חכמה יוכית לסל בית רב
בלבד מפני שהיו קרובי למלכות ובני פלטי' להגו אותה ועכיבה אס בדבור
לדעת קנתאס ברמיזות לדעת רמ' ויהי מה ביתר הלכות לא באסרו
דרכים אלה ולכן נשתמש החכמים מהם בלשון הקדש ובלשון ארמי וגם
ברמיזות אמרו במסכת חרש רומז ונרמז ואמרו כסס שכונס ברמיזת כף
מזיבא ברמיזת שאין לאסור דבור סתום ורמיז' דעלמא אטו דבור ורמיזות
מחכמה יוכית מטום דגזרה לגזרה לא עבדונן ועוד אחרת לרבתינו
להשתמש מהמלות המשאלות כמו אכא איסי בן יהודה וכו' אקיתא דכחשא
דלא שליט ביה רקבא ואכא שליט בר אביכא בוככא דפרזלא דמתב' אקיתא
דכחשא וברמיזתו של רבינו הקדוש אמרו אראלים ומזוקים אחזו ארון
הקדש נכחו אראלים את המזוקים ונשבה ארון הקדש וכו' הכרוי סלוא
דלא מבע דמא וכבר דברנו מזה במה סקדס :
הדבור ע' רמיזות יבא על אוסנים מתחלפי' וא' מהס הוא להכיב האפא
ביתא על איברי הגוף בגורל ימינ' א' באכבע ב' באמה ג'
בקמיצה ד' בזרת ה' בגורל שמא ו' באכבע ז' ובאמה ח' ובקמיצה ט'
ובזרת יוד כ' כף היד קף בלשון ל' במזח מ' בכחירוס נ' בסנטר ס'
בעין ע' בפה פ' בצואר כ' בקרקר ק' בראש ר' בטכיס ס' בתנך אזן ת'
ובכן אס תרצה לרמז א החרש ככנס תרמז לו כף היד והכחירים וגורל
שמאל והסנטר ועם שפירשו קופץ ונקפץ על רמיזות הפה הכה מאחר
שמזכנו קפיצה באף אס קפץ באף ובה יקפצו מלכיס פיהס ובידי ולא
תקפוצ את ירך' ובשלתס תורה סתימה הלא אפשר טקפיצת האף תרמז
אחרים וקפיצת הפה עשרות וקפיצת היד מאות ו' ואס נרצה לרמז לחרש
פטור כקפוצ הפה ח' הרוי פ' והאף ט' והאף שכית ופ' והיד ב' הרי
פטור או כוחס האחדים והעשרות והמאות אל הפסיעות כדרכן ולעקב
בדד' גורל ולקפיצה היינו רלוג ויהיה החרש קופץ ונקפץ גם בדרך הזה
אמנם המכתב המתכבד ממנו מתעלס וממנו נראה המתעלס הוא
המכתב הזה לא יראה החוכה אס לא ע' האס ומזה נ' הכתב אשר יכתב
על גב אים או על ראשו בקרחתו עם חלב התאכיס או עם מיץ עשב כקרא
טוטימא ויס קורין לו לאטוגס קאפראדי' אה כי לא יראה רשס המכתב
על הכסר אס לא בהסליך עליו אפר או עפר או חול הדק וכמו כן אס
יטוח ארס חלב על כיור ויסיס הכיור מצד הטוחה על גבי סודר ויכתוב
בקיסס על הכיור לעשות רשמי' על הסודר לא יראה אותו הכתב אס לא ע'
והנה הכראה ממנו יבא ע' שכני תמוכת האותיות בתמוכות בדוות
וממנו ע' תמוכת האותיות או רשמי המספר אמנס הבא ע'

תלים עו יטעו כב דכריס עז

מכיון תמונת האותיות הוא גרמות כל אדם נתונה לו לבנות תמונת אלפא ביתא לעצמו ולכתוב דבריו בתמונת ההן וקרוב לזה בקצת מהכתב ע"י תמונות בתי אוק בכה בתת נקדה א' בתוכם להורות על האחדות וסמים

ודע כי לבעלי מלאכת הזיפארי כללים מביאוי לבנות כל סתום בכתב תמונת אלפא ביתות בדויות מרעת הכותבים בין שתהיינה על צורות ככבי מרום בין שתהיינה על צורות אחרות לכן לא נאריך בזה **אמנם** הכתב המתכבב הכעשה ע"י תמונת האותיות או הרושמי המורלי

הדרך הראשון הוא דרך חלופי האותיות בא' מהאלפא ביתות כמו את א' בס' ודומיהם כענין אך ביו' הראשון אך חץ בחלוקי אותי' אחס בטעניף דכץ וגם הדרך הזה נקל לסבור בריחוי ולפתוח מנעוליו **הדרך** השני הוא דרך הסתרה האותיות בתבות וזה כי בכל נוסח שיעלה בדרעך לכתוב תוכל להסתיר סודך באות ראשונה או סנית או טליטות מכל תבה ותבה שבו על דרך אמרתי אפאיהם אפביתה מאונס

הדרך השלישי הוא דרך המספר והוא לכתוב מהימין אל השמאל את הרושמיים המורים על המספר מא' עד י' במקום האותיות הוננו האחרים כמו שהם העשרות עם נקדה א' עליהן והמאות עם שתי נקודות עליהן ובכאם תרצה לכתוב תקנה חטה בלי עבלה תשתמש מרושמיים אלה 5397 132 598 555 להעלים מכונך ע"י רושמי המספר באופנים מתחלפים כדורים למבין הדרך הרביעי הוא דרך הקוים הסוככים והככבים והאלכסוניים

הסוככים הם כבדים אחרים והככבים עשרות והאלכסוניים מאות ותוכל להשתמש מלה במשיחות מגבעת ובחבורה בקשירת קשר בראשה לכימץ התחלת הדבור ודי בדרך הזה תתן לפניך בית שער ואכסדרה ומרפכת להכנס בהם כי ישמע חכם ויוסף לקח ועם שאיכו ע"י כתב יחדנו מקומו

הדרך החמישי הוא דרך הקדומה והאחוריות האלפא ביתא שתרצה להשתמש מהן והמשל אם תרצה לכתוב לחברך בלח רכב בדרך הקדומה תכתוב פ' במקום כרי וכן כלם וברך האחרון

הדרך הששית היא לבלוע דבר מה אותנו בעצמו או ביו' אשר שמנורה על מחוץ המלבוש הלא תראה כי כשזכתה גירא בתו של איטוביטום שלח לר' עשב אחת ששמו בג' גירא כלו זנתה ב' גירא וזה כמתועץ עמו מה לעשות לה על שחללה את כבודו והוא שלח לו כוסברתא שהוא

זרע קולואכדורו כלו' כום ברתא מחוט הבת חזר אנטוניכום ושלח לו בכתיו פורו
בלעז כלו' יכרת זרעי כי היא בת יחידה לי ויה' שלח לו חסא ההינו לאטובה כלומ'
חס כן חום עליה

ומזה סמעתו סא' מעלי העסקי' היה חפץ להסתתף עם חברו ושלח להמלך עם
חקן או' חקן שלח לו זרע של פול המצרי פאסולו בלעז כלו' עשה יחירי

הדרך השביעי הוא דרך הסימן והוא שסימן יהיה בזיך ובין הפך' אור' תבות
כוללות כל אותיות הא"סא ביתא ותשים אותה דמוסות כלו' תאמר באופן

זה: העובר וחקן למטות בסף ראו'ן ויהיה כי תבא לכתוב ימחר אראה את פניך
הכה אתה כריך ראשונה לאות סליסית מתענה סליסית לכך תכתוב בג' במקום מ'

וכן על דרך זה בג' במקום ח' ובמקום ד' הא' ואז במקום תבת מחר יעלה לדרך
ג' בג' הא' ובמקום תבת אראה יעלה לדרך הבהא' הבא' ובמקום את הבה'.

ובמקום פניך דגה' הבא' ועל האופן הלזה תוכל לכתוב של מה שתראה ותוכל
המה שמה שתראה בג' לסכות ס' זהו' אס ד' אורו ד' אורו

הדרך השמיני הוא דרך הסימן והלוחו' זה כי בימן יהיה לך עם רעך פסקו או
דבור כרצונך ועם הלוחות אשר לפניך יבא כנה דבר דבור על אפני

והאלה הן הלוחות אשר מהן תשתמש

אב אבגדהוזחטיב
למכסעפכקרט
ת

גד אבגדהוזחטיב
זקרטלמכסעפ
ב

הו אבגדהוזחטיב
תלמכסעפכקדש
ב

זח אבגדהוזחטיב
פכקרטלמכסע
ב

טי אבגדהוזחטיב
סתלמכסעפכקד
ב

כל אבגדהוזחטיב
עפכקרטלמכס
ב

מז אבגדהוזחטיב
רסתלמכסעפכק
ב

סע אבגדהוזחטיב
סעפכקרטלמכ
ב

פע אבגדהוזחטיב
כסעפכקרטלמ
ב

הגדולה ה' הפ' הקטנה סכגדרה ותחליף הפ' בא"ף פעליה וכן כלם ועלה לך במקו' יד
סקיד

ובהיות הלוחות האלה משתפות לך ולרעך חס
הסימן אשר בזיכוס יהיה דרך משל מקו' ישרא'
יכנס: ותרכ' לכתו' א' י' וד' פקיד מצבר בבל היא
עם מלך פרס לתת העיר בידו תערוך אותיות
הסימן פעמי' רבות כפי צרכך בחזר' חליל' ותסי'
תחת' את דבריך וזה לך האות בסורו' מתאימו'
כ ד ח י ז י ס ר א ל י כ כ ס
י ד פ ק י ד מ ב ז ר ב ב ל
כ ד ה י ט י ס ר א ל י כ כ ס
ה י ז א ו ע ס מ ל ק פ ר ס ל ת
כ ד ח י ז י ס ר א ל י כ כ ס
ת ה ע י ק ר ב י ד י

כלל זה יהיה מסו' בדרך מהסור' העליו' תליכך
א' האותיו הגדולה והתחתונה האותיו הקטנה
לך חס כן א הכון הגדול' ה' יוד מהא"ס ביתא'
קטנה סכגדרה ותחליף היו' בצדי שתחתיה וכן
פכה לך א' הד' הגדולה ואל' הד' הקטנה סכגדרה
ותחליף הד' בסין שתחתיה ואחרי כן תלך א' הד'
הגדולה ה' הפ' הקטנה סכגדרה ותחליף הפ' בא"ף פעליה וכן כלם ועלה לך במקו' יד

הפרק השלשים

קר אבנדה וזחטי כ כקיר מבצר בבל היא עם מלך פלס לתת
 קרסות למנסע עם העיר בידו כס איקע ומגך פסט ממגף זר אהת
שת אבנדה וזחטי כ ככך חסג תכקך נפסס ולהתיר הקסר יתוור
 מנסע כקרסת ל רעך בדרך הסער אשר באת ויערוך הסיתה
 במורה אחת ותחתיה יערוך דערין הסתומי
 כוה חוי יסר אל לו סוכס כדרח י יסר אל לו כנס
 כסא יקע י מניך פסטט מיעף זר אהת ככך דח
 כרח י יסר אל לו ויסליף האותיו על הדרך סקד זכרו וימא יד פקיד מבצר וסו
 גת כקך כפסס וסדח י יסר אל לו סוכס כדרח י יסר אל לו כנס
 והדרך הזה מתקן ומקבל וטוב לא יעבור בו אים זר במוס אופן עם היות
 אכלנו מוח סקרה אם לא יהיה סימן הפסוק מסוד בידו
הדרך הסתומי הוא דרך חלוף האותיות בתבות ראה נתתי לפניך פעלות
 ושמות ומלות בכל אותיות האלפא ביתא למען תפתחם מהם כאשר
 אומר ותחלה אביע לפניך האלפא ביתא כאמור אשר הוא אז כינכא בה תהיה לאות
 ולמפתח בינך ובין רעך

מעתה	דבור	ברכה	ודיעה	אלקות	א
לרעך בכת אמת דברי	רוס	פעלה	שמירה	יקיפה	ב
סלום כמנהגך ובסולי הכתב	עומק	זכרון	שכחה	תשוקה	ג
בקוצר מלין תבלה לו הסוד	אורך	אברה	אכילה	מכירה	ד
הכמוס עמך ותסתמם מהפעלת	רוחב	כווי	אמונה	שמחה	ה
והשמות והמלות אשר בזה במקו'	סקר	השכלה	אמירה	כתיבה	ו
אותיות האלפא ביתא והמסל	מקום	יכוד	יניקה	הכלה	ז
אם תחפוץ לכתוב לרעך בסוד	פחד	בקשה	אהבה	הערה	ח
אחיך בזה לביתו והעביר כחלקך	רמז	בהלה	הכחה	הלוואה	ט
לאשתו כתוב את הדברים	זמן	בטחון	בחירה	הליכה	י
האלה	סדר	סליחה	תבונה	שמיעה	כ
הודעתך בהענות הלכות	את	חקירה	ברית	תשובה	ך
תשובה כדקת פ	על	יושר	קפון	פקידה	ל
כתיבת אמונה ליופה פעלותיה	בלל	תמורה	חרבץ	מספר	מ
המבטוחות סלו ונותנות אומה	עם	שלמות	חרון	מלחמה	ס
לבוות ולהסין שמירה בטוחה	עד	טהרה	מחשבה	איש ואשני	צ
לכוננות האשני בבקשת פקידה	אבץ	הולדה	טביעה	איש וקמים	ץ
וסליחה לחוקרי הומר וברכת	ריח	טעינה	יביאה	ירושה	פ
מנוחה וסלו למשכילים	טעס	הריון	הכנה	יטועה	ע

עיניך

הפרק השלשים

קח

מעינה	כתובה	כתובה	כתיסה	מנה	עינוך	הואו' כי תבת הודעתוך
מסירה	תלוכה	השתחווה	הקיץ	עולה במקום א' פים בה	ידועה' ותבת בהערו עולה במקו'	חית פים בה הערה' ותבת הלכות
למור	זרקה	תפלה	אז	עולה במקום י' פים בה הלכות	ותבת תשובה עולה במקוםך פים	בה תשובה י' הרי שאותיות הסוד
חמם	השחתה	כריבות	למען	הן אחיך' ואתה תקיים על הסאר :		
ראה	כניעה	מתיקות	כי			
כחלה	תנועה	כסיעה	עבב			
עליה	ירידה	מנוחה	מקור			
כמיחה	רונז	אמת	סלו			

ובדיות הלוח הזה משתק לכל אדם אחרי פרסומו לכן תסנה אותו ביכך לרעד ותפרוך תבות אות א' באות אחרת מראשו לסופו ויותר שתעיינה תבות האלפא ביתות יותר בכקלה יכא כתבך לאור

העשירי הוא דרך הלוח בעמודי' וזה כי אולי יקסם בעיני הקורא לאסור עצמו בחבור כתב סלא יכא ענינו מפעלות האלפא ביתא מקדמה לכן אציגה כא עמך כתב אחד נוסד בכב' אופנים מתחלפים והנשא בכלס א' ידיאענה אערך לפיכך לוח אופני הכתב ואחרי כן אסכילך ואורך איך תשתמש מהם

א	ענותך	הגדולה	ארון	כעלה	הבטיחתי	לדרום	בהלוחה מאה
ב	חבתך	העצומה	קצין	תרומם	רחמתי	לסאל	בהקפה חמשים
ג	תבוכתך	המפורסם	כבד	מעלה	הביאתני	לתבוע	בהמתנ' פשים
ד	חכמתך	הרחבה	שר	חשוב	אלכתיני	לחפש	בתחנה שמיים
ה	אהבתך	הנפלאה	טפסר	שלם	ועצתי	לתור	בחכמה שלשים
ו	כשימותך	הנמרצת	טופט	רית	משחתני	לחתור	בהקשה ארבעי'
ז	שלמותך	הנוראה	כהן	חסיד	סמכתני	לשחר	בתחנוני' עשרים
ח	מתיקות	הערבה	חוקק	ישר	קראתני	לבקש	בהשגה שבעים
ט	חמתך	המשבחת	מושל	משכיל	הכיכתיני	לפקוד	בפועה ארבעה
י	כפסך	הכדיבה	נסוך	כעיס	הרהיבת	להשיג	בהגיון ששה
כ	שמך	המאירה	נציב	נורא	הצוקתיני	לחשוך	בחסד חמס'א
ל	עטרתך	ההדרת	תלך	גדול	הפצירתיני	לחפוז	בזרק תשעים
מ	גדולתך	הנודעת	רזון	משואר	העירתיני	למשוך	בתפלה מאתיים
נ	תהלתך	הגלויה	גביר	תהלל	אמתתיני	להוציא	בלחשי שבעה
ס	מעלתך	ההמה	חרם	חכם	הנבורתני	להרים	באמרי עשרה
ע	קדשתך	הנחשקת	סליט	יקיר	חזקתיני	להפריס	ברחשי אלה
פ	שמועתך	המאשרת	רודה	ענו	קרבתיני	לחקור	בשיחו אלפים
צ	עצתך	הצודקת	נשיא	נכבד	נשאתני	לקחת	בניבי תשעה
ק	שירתך	הנעימה	רועה	באמן	תקפתני	להסיר	בפניעתי' ומנה

הפרק השליש

ר	אמתך	הכספת	סגן	תמים	הקימתני	להעלני	בעתדתי	טלם מאות
ש	תורתך	התמימה	אב	רחמן	סגבתני	לקבל	ברכתי	ארבע מאו'
ה	הכהנתך	הישרה	אלוף	משבח	סגבתני	ללות	בצדקתי	חמש מאות

א	קטיטה	מחזרותיך	לקנות	טרה	הזרמן	לטובתי	ואתחייב	לסלמס
ב	מכה	מאוזרותיך	לקחת	קרקע	אשר	לפני	ואשתעב	לשחזיר
ג	סלעים	מדבירך	להחזיק	כור	הובא	ברשותי	ואדור	להעלות
ד	אפרים	מכיסך	לאחוז	בית	נכב	לעמתי	ואכתוב	לתתם
ה	דינרים	ממטמוניך	לשמור	חלק	עולה	בגורלי	ואשבע	להביאם
ו	עטרות	ממשכיותיך	לקיים	ביתן	נהדר	לנגדי	ואשמור	לשלחם
ז	פרחים	מחדריך	להכין	גן	הוכן	לעצמי	ואקיים	לפרעם
ח	פונדיונים	מתבתך	לכבד	מקום	הוסת	לחבלי	ואשתדל	להסיבם
ט	ככרים	ממעותיך	לתקן	מעון	שמור	לסבתי	ואראה	להדריכ
י	כסף	מהיכלך	לחזק	אהל	היה	לשכני	ואפנה	להשלמי
יא	זהב	מאסמיך	להגליח	כרס	פתן	למחתי	ואתענב	למנותם
יב	פסגותים	מבניך	לגדור	גדה	גודע	לחלקי	ואתבונן	להכינם
יג	לכנים	ממסרתך	לצייר	מכון	יפה	לרצוני	ואזכור	לשמרם
יד	מבנים	ממעשרותיך	להשיג	מדור	מעלה	לתועלתי	וארנן	להזויאם
טו	דרכמוני	ממבדריך	לערוך	גפן	מנח	בכחתי	ואמהר	לקבצם
טז	מעות	מתרומותיך	להקיס	גג	הורם	במעוני	ואחישם	לאספם
יז	פרוטות	ממצפוניך	להרים	מגדל	נוסד	בגבולי	ואתפאר	לפרותם
יח	זוזים	מסגלותיך	להעלני	היכל	כסגב	לשמי	ואגזור	להזמינם
יט	טקלים	ממסגרותיך	להסלי	בנין	כורא	לכבודי	ואפכיד	להקיצם
כ	רביעים	ממטבעותיך	לפאר	שפריר	כטוי	לרצני	יאסוב	להעירם
כא	גרה	ממכמיך	לסלסל	מעקה	כפרץ	בתחומי	ואסגד	לפלמם
כב	ליט'	מזרורותיך	להדר	חדר	מפוח'	אשלי	ואבקר	לסקלם

א	בעת	קניז הסעוני	ואם העמסתיך	סלח	פשעי	ותחדני	בבסורת	סלומך
ב	בזמן	קניז הסעים	ואם הלאתיך	כפר	עוני	ותשמחני	בהודעת	בריאותך
ג	בשעת	הזריעה	ואם הסכדתיך	הסר	מריי	ותעלזני	בהגדת	השלחתך
ד	בעתו	החרישה	ואם הרגזתיך	רחה	סרחוני	ותגילכי	בהערת	טמונך
ה	ברגעי	האסף	ואם הפזרתך	מחה	חובי	ותעלזכי	בגלוי	עלזותך
ו	בימי	הכביר	ואם הובעתך	הצפן	חטאתי	ותשיטני	באמירת	טובך
ז	בשמח	הנתות	ואם דחקתיך	תכס	סגבתני	ותעלסני	בספור	גילתך
ח	בחרות	הריג	ואם החרדתך	מחול	מרדי	ותריבני	בראיית	סודותיך
ט	כעכו'	הגרנות	ואם העצבתך	מחוק	מעלי	ותכהלכי	בכעיומו	אחרותיך

בדיבת

הפרק השלישי

ק

בדינת	הפרות	ואם הכאבתך	הפטר חמסי	ותניחמי	במעטוע	מיחך
בכלות	הדוחן	ואם הפעמתך	הרחק רשעי	ותרשכני	במתיקו	דבריך
בהחל	הקמה	ואם הלהבתך	תשכח זרוני	ותענכני	בכעס	נכחוכך
בהג' מור	התמר'	ואם הבחנתך	תזנח אשמת	ותעדכני	בערוכת	גבורותך
בטבועו	הבכורי	ואם החתותך	תנסה ענותי	ותסמכני	בספע	עלותך
בחדשי	התבואו'	ואם הכהלתך	הרס מכסלוי	ותעזרני	בכתובת	נוראותך
בימות	הענכים	ואם המערותך	המער טמאת	ותתמכני	בהארת	חרוץך
בעסקי	היריד	ואם הקצפתך	תשא מרמתי	ותפקרני	במליכת	ספורך
במשך	הגזה	ואם הכעסתך	סלח עותתי	ותפארני	בטהרת	מכתבך
ברכת	הזיתים	ואם לחנתך	תטום ערמתי	ותהדרני	בשמיעת	מליך
במועד	השמטה	ואם עשקתך	הסע רעתי	ותכבדני	בדקרוקי	שמועותך
בעונת	המעשר	ואם הסיתך	הפר מזמתי	ותרוממני	במערני	ברכותך
בתקון	הפסתך	ואם הכסלתך	העבר חרפתי	ותסערני	בערבות	זמירותך

כדרך	האזהבים	הנאחכים	האוחזים	בסכסכי	אהבת	חוסקיה'	שמעון
כחק	הרעים	הנעימים	התומכים	בטובת	חבת	רעיהם'	רוד
כארח	הירידים	השלמים	המחזיקים	בסעפי	תועלת	מכירהם'	סמעי
כמשפט	החברים	התמימי'	המתאמני'	בפריני'	עזרת	חבריהם'	שמואל
כתורת	הקרובים	המעלים	המתפארי'	בזמורו'	שיחת	קרוביהם'	טסה
כהרגל	השרים	הנשאים	החפזי'	ביונקות	טובת	שופטיה'	ראובן
כמנהג	החכמים	הגדולים	המתענני'	בקבירי	דעת	שומעיהם'	לנו
כדת	הקטנים	החשובי'	השמחים	בסככי	הערות	חכמיהם'	רחום
כנימוס	הגבירים	הישירים	הנכמכים	בנטישו'	רצון	שמעיהם'	שמעי
כמדת	האנשים	הטובים	ההוגגים	בזמרת	חפזי	טרידיהם'	חסדאי
כחשק	הנכונים	הנחמדי'	התופשים	בפארות	תשוקת	מכבדיה'	סלו
כחפץ	החוסקים	הטהורי'	המצמדים	בדליזת	ברכת	תומכיה'	חושפית
כרצון	החסידים	האמתוי'	הבוחרים	בשלוחו'	חמדת	צעיריהם'	שלמון
ככסף	היחידים	הבדיקים	המתרוממי'	באמירי	תבונת	מכניהם'	עזרא
כמאמר	הקדמוני'	הכשרים	העלזים	בכלסלו'	חכמת	יודעיהם'	בכימן
כמצות	המחברי'	המזהירי'	הנשענים	בעעני	תמימו'	נעריהם'	ערווא
כלמוד	המלמדים	הנבחרו'	המתעוררי'	בזולתי	יקיכת	ילידיהם'	רץ
כרבור	המשכילי'	המשוארי'	הנעזרים	בכלסלו'	סמחת	אוהביה'	עמוק
כהלוך	העבדים	היקרים	המתכבדי'	בשרשי	רדוק	עולליהם'	ישכר
כעצח	הזקנים	הנאהבי'	ההולכים	בכפת	משען	זוכריהם'	יהושע
כשמועת	התלמדי'	החבובי'	הגדלים	בכזר	הסגח	פוקדיה'	רפאל
כדעת	התנהיגי'	הכוללים	המתנוכסי'	במעטע	עסקי	סוחריהם'	מלך

הפרק השלישים

בן יוסף	האזובי	פנה	בפאלירמו	להסכל	מהסריץ	יוחנן	בן נתן
בן תנחום	העקרוני	הלך	במיסיכה	להסגב	מהעריץ	זיחא	בן בני
בן אחי	החזרוני	עבר	באוטרלכטו	להושע	מהאריץ	זבדי	בן פולטי
בן רחום	העזתי	חזר	בפאלירמו	להטמץ	מהתקוף	מתניה	בן משלם
בן חרטום	הרכי	חמק	בקרחה	להסתה	מהחזק	שמשי	בן תלמי
בן קיץ	הענתותי	שב	בנילכה	להתרחק	מהאיר	זירוב	בן פרץ
בן יקותיאל	הכרפתי	כסע	בפאריטי	להטמה	מהסביר	מיכה	בן זבדי
בן פרכך	המזרי	יבא	בליסדרואה	להחבא	מהאביר	סלא	בן יוער
בן שלום	הלבכי	גלה	בקורון	להטמה	מהחסין	חמזי	בן פסחו
בן ספרע	הפילוכי	רץ	בספרד	להשכח	מהמשחי	אריסי	בן ארידי
בן ירעיה	הבבלי	קפץ	בפראגה	להתכסו	מהסנא	פרץ	בן סנאה
בן עזריק	החפרי	פסח	בארס	להסגר	מהאויב	בלגי	בן זכור
בן עקיב	הקריטי	זנק	בפרס	להשפץ	מהזורר	חרום	בן יכרת
בן זנוח	הירושלמי	נרחה	בדאמיאטה	להכנע	מהגבור	אטר	בן עזר
בן מתתיה	הסיקואני	סבב	בדאליאה	להתעלם	מהגזן	עקף	בן ספטן
בן נכתו	הכסוי	חלף	בכירינו	להכטט	מהחמץ	ירד	בן שחת
בן ירוע	האיטלקי	הקיף	בטראכזיה	להעזב	מהחקף	ישיע	בן מתקא
בן חלקיה	הפאסי	עלה	בלומבארדיא	להטמט	מהרובח	אלה	בן עקס
בן זתו	הטבריוסי	ישב	בזיוליאה	להכנר	מהבזע	ירחס	בן פודא
בן אמצוי	ההברי	עמד	בליביאה	להברל	מהעול	שמרי	בן עקרי
בן מתני	הספאטנולי	חכה	בטולירו	להפרד	מהעוסק	שמץ	בן רזה
בן חנוש	האכרלוזי	פלט	בליסבוכה	להתבוד	מהרמאי	עדי	בן כסלון

הנרבוני	סהכהו	בפירארה	אוחילה	לקוננו	יבזה לך	נכח	ברכה
היוני	שרדהו	במנטובה	אתפלל	ליוזרכו	יחון לך	סלה	חרדה
הירמזתי	סבערו	בפאויאה	אעתיר	לאלקינו	יפת לך	לעולם	ישע
הגמורי	סבערו	בפארמה	אהבה	לזורנו	יושיט לך	לעד	אורה
העמלקי	סמקרו	כפייאסיכס	אסאל	למושיענו	ישיס לך	תמיד	סשון
הזקלבי	סחמסו	במילאנו	אסיח	לבוראנו	ישוה לך	עדי עד	חסד
המזרחי	סהכסילו	בקרימה	אזעק	לסומרכו	יקרא לך	בכל עת	חן
הדמסקי	סדחפו	בברוסה	אקרא	לבואלנו	ירבה לך	בכל טעה הוד	
המדי	סכתתו	בקרימונה	אחלה	למצילנו	ישמור לך	בכל רגע עז	
הטיפליטי	סהספולו	בוירוכה	אסבע	לס'ענו	יכיץ לך	לעין כל	חכמה
הארמי	סהפשיטו	בוויכזיה	אלחוט	למעלטנו	יזמיח לך	בכל יום	כדקה
הקסכיני	סגזלו	בפארואה	אסוע	למחוקקנו	יפריח לך	בכדקו	מלכות
האינגלי	סהחרמיו	בוויכוכה	לספיר	למלכנו	יכיץ לך	באורו	אונים

התמי

הפרק השלישים

קז

התמי	שהפחירו	בקייונה	אבקש	למכוננו	ישלי' לך	בחסדו	חיים
העקרונו	שהפילו	בראוונה	אביע	למחוללנו	ימין לך	טובו	טובה
הערבי	שהענישו	באימולה	אנובב	לקדוסנו	יחיש לך	ברחמיו	גדלה
האכסנדר	שהטוררו	בפאיכזה	אתחנן	למעזנו	ומצוה לך	לרצונו	אהבה
הברצלוני	שרמקו	בפורלי	אתבע	לרוענו	וראה לך	לכבודו	כחמה
הפלשתי	שהכאיבו	בזיקיכה	אמפס	למכלכלנו	ישמיע לך	מהרה	השקט
הגבנוני	שהדאיבו	בריתונו	אומר	למשניחנו	יערוך לך	כהעס	טובה
השמרוני	שזיינו	בפיכארנו	אתנפל	למרחמנו	יופיע לך	למענו	מנוחה
הגבלי	שהטביעו	באכיונה	אשחר	למבכנו	ישפיע לך	משמיו	עושר

ושלום	כחפסך	וכחשך	הכאמן	בבריתך	ראובן לבן	מבית	מבית
וישועה	כחשךך	וכרצון	השמח	בהצלחתך	שמעון זבע	מבאר	מבאר
והצלחה	כרצונך	וכחמדת	החפץ	ביקרך	לוי אורג	מבני	מבני
ושמחה	כחמדתך	וכאות	המתעב	בישועתך	יהודה שלם	מהר	מהר
ויקר	כאותך	וכרוח	המספר	בשבחך	יששכר ברהאי	מתמכח	מתמכח
ורחמים	כרוחך	וכעתירת	הכותב	בצדקך	זבולן סוחר	מעבר	מעבר
וכבוד	כעתירתך	וכתחכת	הדורס	בשלומך	בנימין קטן	מחור	מחור
והדר	כתחנתך	וכתפלת	המדבר	בטובתך	דן שופט	מעין	מעין
ותפארת	כתפלתך	וכבקשת	השלם	באהבתך	נפתלי זייר	מגבע	מגבע
ותושיה	כבקשתך	וכשאלת	השם	בחמתך	גד חייט	מארץ	מארץ
ותהלה	כשאלתך	וכפיה	המתבונן	בתורתך	אשר טמן	מסלע	מסלע
וממשלה	כשיחך	וכתקות	המתברך	בשמך	יוסף יפה	מעיר	מעיר
ועזמה	כתקותך	וכבטחון	המתנשף	בדגלך	מנשה מלמד	מכפון	מכפון
ומהר	כבטחונך	וכמאמר	הדבק	בחבתך	אפרים ככר	מבעל	מבעל
וברכה	כמאמרך	וכדבר	המתעלם	בשמחתך	מכיר נסויא	מקדש	מקדש
וגבורה	כדברך	וכלחישת	המתפאר	בנועמך	ימואל רועה	ממדבר	ממדבר
ומבה	כלחישתך	וכחשבת	המתכבד	בשיחך	ימין כיקד	מחצר	מחצר
וכרכסה	כחשבתך	וכדעת	הסומע	בקולך	אהרן מבגן	מקירית	מקירית
וכטחה	כדעתך	וכרעיון	המתנחם	באגרותיך	יכין בודק	מרמת	מרמת
וכחת	כרעיוןך	וכדמיון	המתלונן	בצלך	זחר ארום	מעטרו	מעטרו
ושלוש	כדמיוןך	וכהגיון	הרוחה	בכבודך	שאול יבס	מחל	מחל
וכבוד	כהגיוןך	וכחשך	הכסמך	במשענתך	יחזאל ארוך	מת	מת

אל	בפליטי	לחשרי	סנה ראשון	ליוסע	בן מן
טבע	ברביעי	למרחשון	סנה שנית	לאהוד	בן גרא
ברק	בחמשי	לכסלו	סנה שלוש	לרבור	אשת לכידו
אפרים	בששי	לעבת	סנה רביעי	לגדעון	בן יואם

הפרק השלשים

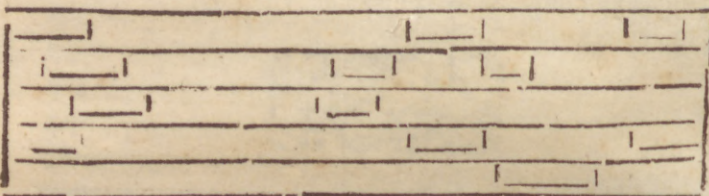
ה	פרח	בשביעי	למנט	סכה חמסית	לפיתח	הגלערי
ו	הכהר	בשמיני	לאדר	סכה מסית	לשמסוף	בז מנח
ז	הגדגד	בתשיעי	לכוסף	סכה פכינית	לשמאל	הרמתי
ח	זיתון	בעשירי	לאייר	סכה פמינית	לסאל	בז קיס
ט	רקח	באחד עשר	לסיון	סכה תשיעית	לדוד	בז יע
י	החתי	בשנים עשר	לתמוז	סכה עשירית	לשלמה	בז דוד
יא	עטס	בשלמה עשר	לאב	סכת ח' עשרה	לרחבעם	בז שלמה
לב	יריחו	בארבע עשר	לאלול	סכת שתי עשרה	לאביה	בז רחבעם
מ	לעי	בחמשה עשר	לירח האתני	סכת שלש עשרה	לאסא	בז אביה
נ	כפוז	בששה עשר	לירח בול	סכת ארבע עשר	ליהושפט	בז אסא
ס	ברכע	בשבעה עשר	למחם	סכת חמש עשר	ליהוארם	בז יהושפט
ע	קדמו	בשמונה עשר	לחדש זיו	סכת שש עשרה	לאחזיה	בז יהורם
פ	סועל	בתשעה עשר	לחד הראשון	סכת שבע עשר	ליואם	בז אחזיהו
צ	יערים	בעשרים	לחדש השני	סכת שמונה עשרה	לאחזיה	בז יואם
ק	לחי	באחד עשרים	לחדש השלישי	סכת תשע עשר	לעזריה	בז אחזיהו
ר	אדר	בשני עשרים	לחד הרביעי	סכת עשרים	ליוחס	בז עזריה
ש	קנה	בשלש עשרים	לחד החמישי	סכת ח' ועשרים	לאחז	בז יוחס
ת	רמון	בארבע ועשרים	לחדש הששי	סכת שתי ועשרים	לחזקיהו	בז אחז

דגה הלוח הזה כלו קשר אחד כי השורות הראשונות מכל האלפא ביתות מצטרפות לכתב אחד והשניות לכתב שני וכך כלן ובכך כל תבה מהלוח הכל תשמע בעד אות ח' הנבילה הוא בתבות והסוד באותיות שהן מורות עליו וישמאל אם תחפוף להעיר אזן חברך על הדברים האלה תיכנו האניות מקאליקוט הביאו פלפלין לרוב לכן מכור מהרה הפלפלין פלך טרם יודע דבר זה צריך אתה לתת עיך אל ההא מהלוח הראשון ותסתמם מתבת אהבתך בעד אות ההא ובכך אהבתך תהיה תבה ראשונה בכתבך ולא תסתמם עוד מכל ארך עמוד תבה זו רק תלך לעמוד שאכלו ומפני שאתה צריך לאלף אחר ההא הנז' כדי לרמוז האניות לכן תכתוב תבת הגדולה שהיא באלף בעמוד השני מאותו הלוח הנז' וכמו כן לך אל הכון מהעמוד הב' מהלוח הכל ותכתוב גביר ואל היור מעמוד ר' ותכתוב נעים ואל היוו ממנו בעמוד הא ותכתוב מסכתני ואל שת' בעמוד ו' ממנו ותכתוב ללות והרי בידך שש תבות אלה תיבת האניות וברוך זה תשלים ההערה הנז' ויעלה בידך כתב שלם בהוראה נבליית אשר בה תסתר הערתך הנז' ומתוך הכתב יחבר חברך האותיות המבלות את הסוד במצווע הלוח הנז' והיה כאשר תכלה להסתמם מאלפא ביתא ח' תענה אל האחרת עד תמצ' וזה הנוסח הכתב שיעלה לידך לרמוז על ההערה הנז'

אהבתך הגדולה גביר נעים משכתני ללות בתפלה סמנה קטיטה מכוך לחזק בכין כהדר לשבתי ואסבע להחזירם בדיבת קביר השעורני ואם הונעתך תשא זרוני ותפקדני בכעס סיחך כנפס החוסקים הנאהבים החפצים בטובת ברכת מכבדיהם

מכבדיהם • עדלם בן עקוב הכבלי טב בליביאה להכפץ מהחוק שמרי בן
תלמי העמלקי שהטרידו בפאדואה • אתחנן למחוקקנו יכין לך בחפרו
מנוחה וממשלה כשאתך וכבקות המתלונן בדגלך • גד סוחר מהר קדמת
בטשי למרחסון סנת עשרים לשמואל הגלעדי

הגה כי כן תחבר כתב עם טעם לשבח בלי יגיעה ובו יהיה נסתר
סודך כאמור • ואם הלוח אשר הכנתי לפניך הוא ארוך או קצר
או מעלה בדוחק איזו מלה בכתב היוצא • תכין לך דרך אחר או תכנה
ענינו כרכוך או תשתמש ממנו בהקדים המאוחר בסורות כל לוח ולוח
ובאחר המקדם ויפסיד לך שהראיתך ממנו דוגמא בעבו תברכני אפסר:
הדרך האחד עשר הוא דרך החרכים כי עשה תעשה לך ולרעך דף
אם מכפרים דקים אם ממתכת ותחקוק עליו סורות סורות של
חרכים קטנים מפולטים ויהיה הדף למדת רביע עלה של כוור או יותר
והיה בבואך לכתוב דבר סוד לרעך תסמץ על הכוור מקום החרכים
בקימן נקל להעבירו ותחבר כתב לרעך בדברים שבגלוי ותרכיב בהם
חבות על מקומות החרכים שתהיה להן הוראה והמסכות עם דברי הכתב
וגם הוראה בפני עצמן בהתחברן יחד ובכך כאשר תשים דף החרכי על
הכתב יתכסו דבריו הקטורים עם החבות האמורות והחרכי יוציאו כנה
דרקן ומתוך הקצר אשר להם יחד יתגלה דבר הסוד כי זכרון אחד יעלה
לכאן ולכאן בהוראת החבות הכל כאמור והכני מציע לפניך דמות הדפים
האמורים והיוצא מהם נסתר ונגלה וראה ועשה בתבניתם •

כל יודעי רת ודין וחוסבי העתים יביעו ידברו שתק על סחור' הכמר ואומרי'
על החבילות ששלחת כי עוד בל יוסף אנוש לקנות מהן ובכך המו כסלעי
כהרות איתן ורבים מסוחרי העיר ירדו ובחרו לקנות להם מנכסיו של דן
קודם פורים וגם לאחר הפסח וכמר לא לקחו אתה עתה ברוך ה' עשה נא
אתי ברכה כחכתך לשלוח אלי כמר יפה וכאור בקר יזרח מעטך עוד
כל ימי הארץ •

הגה ראה בכתב הזה דמגליין מגליין ודמטמרן לא מטמרן אם תשים
עליו הדף ותכין מן החרכים המה יגלו לך תעלומות הסוד • ואלה
הדברים אשר יאירו מתוכם לנגד עיניך • יודעי העתים אומרים כי יוסף
המזכר ירד מנכסיו קוד' הפסח עשה כחכתך ע"כ ותוכל להוסיף כרכוכך

הדרך השלשה עשר הוא דרך האלפא ביתא פשוטה אחרון חביב נקל
ונסתר שבכלן והוא לכתוב שתי אלפא ביתות זו תחת זו סויות
במרחק האותיות זו מזו כאלה

א ב נ ד ה ו ז ח ט י כ ל מ ס נ ז ס ע פ א צ ק ר ס ת
א ב נ ד ה ו ז ח ט י כ ל מ ס נ ז ס ע פ א צ ק ר ס ת
האחת תהיה כמוסה אבל רעך לכל חפץ והיה כי תבא להסתמט
ממנה תעשה כתם אם בדיו אם בנולת בזוית הימנית מהבגד
או הכייר אשר עליו תחפוץ להעלות מכוונך והיה לאות סהכד ההוא הוא
הזכר העליון אשר בו יתחיל רעך להעלות עליו האלפא ביתא והוא יעלה
בדעתך לכתוב שמור את נפשך מאד פים תחלת מגלת האלפא ביתא
אשר בדרך על פתת הבגד או הכייר בכד הכתם ותראום בבגד או בכייר
כקרה או תחובת מחט על הפין מהאלפא ביתא אחרי כן תוריד מעט
את המגלה ותראום בכייר או בבגד כאמור על המס ועוד תוריד המגלה
ותראום על הינו ועוד תוריד ותראום על הרים קו ישר לסימן תסלים התבה
יתוריד המגלה ותראום על הכף וכן תוריד ותראום על כל האותיות
שתכתוב מהן עד אשר תבא מכוונך ולא ימא את דבריך כי אם רעך
אשר בדיו האלפא ביתא המסוכת לאלפא ביתא שלך במרחק אותיותיה כי
אם חפצו לאדם לכתוב המרחק הזה

ואתה יקרום קח נא את ברכתי אשר הובאת לך ותסתמט ממנה
לעובדי ולברכה לריוח והקלה לכבוד ולתפארת

א ב נ ד ה ו ז ח ט י כ ל מ ס נ ז ס ע פ א צ ק ר ס ת
א ב נ ד ה ו ז ח ט י כ ל מ ס נ ז ס ע פ א צ ק ר ס ת
האחת תהיה כמוסה אבל רעך לכל חפץ והיה כי תבא להסתמט
ממנה תעשה כתם אם בדיו אם בנולת בזוית הימנית מהבגד
או הכייר אשר עליו תחפוץ להעלות מכוונך והיה לאות סהכד ההוא הוא
הזכר העליון אשר בו יתחיל רעך להעלות עליו האלפא ביתא והוא יעלה
בדעתך לכתוב שמור את נפשך מאד פים תחלת מגלת האלפא ביתא
אשר בדרך על פתת הבגד או הכייר בכד הכתם ותראום בבגד או בכייר
כקרה או תחובת מחט על הפין מהאלפא ביתא אחרי כן תוריד מעט
את המגלה ותראום בכייר או בבגד כאמור על המס ועוד תוריד המגלה
ותראום על הינו ועוד תוריד ותראום על הרים קו ישר לסימן תסלים התבה
יתוריד המגלה ותראום על הכף וכן תוריד ותראום על כל האותיות
שתכתוב מהן עד אשר תבא מכוונך ולא ימא את דבריך כי אם רעך
אשר בדיו האלפא ביתא המסוכת לאלפא ביתא שלך במרחק אותיותיה כי
אם חפצו לאדם לכתוב המרחק הזה

יבאר איהו הוא השיר הנרצה:

הנה כח הואלתי למנוח חפץ ודבר דבר בדרוכי השירים אלמס בפתיח
עמרתו מרעיד ולבי למו אב השיר יזעק אס לא מילדו העברים
הוא כאשר העיד ראש המשוררים ר' יהודה הלוי בספר הסוד מאמר ב' כי
לא זמחבב הרחקת שעבוד משקל השירי עד שקרא עליה ויתערבו בגור'
וגו' בהיותם מכשירי להפסיד הלסון ובאמת אמרו עלובה עסה מהכחחוס
מעיד על רעתה וכראח שהמתלה הזאת צרעת פושכת קח יען ומחאנו
לרבותיכו אומרים מפני מה כעכס דוד (כלו) שמת עזא על דוד) מפני שקרא
לר'ת זמירו' שכא' זמירות היו לי חקיך ואמ' עוד כל הקור' פסוק משיר השירי'
ועושה אותו כמין זמר התורה חוברת שק ואומרת לפני הק'בה רבטע
עשאוני בניך ככנור וכו' הנה אלה וכיוצא בהם הלמוני כל ידעתי מה
ארברה וירוח לי אמנס מפני שדרך נסים הוא לעמוד על יראת הגפת
התריסין ושפעת הקלבסי' אמרתי לא יברוחמי בן קשת ולא יעכבני פחד
מדמה מהעמיד רבר אמת על מכוכו וארמוץ השיר על משפטו ובכינו

עלים קים

ואקדים ואומר כי שלטה המה הדברים אשר הם אמצעיוס לקסין
מלמות הארס והם השכלו הכפס והדבור והמכתב ואחכנו
כמבא מהשכלות הכפס הן יותר רחבו מהדבור כי הדבור קבור קצרה ירו
וד'ת יאמר חריפות על הריח ועל החרב ועל חרוד השכל ועל זולת ולא ראי
זה כראי זה והכפס תשכיל כל דבר ודבר בפני עצמו אמנס לאורך גיסא
כמבא היות הדבור הכי נכבד מהשכלות הכפס והגיון הלב יען אלה יועילו
לבעליהם בלבד והדבור יועיל גם לזולתי וכמו כן המכתב יפה כחו יותר
מהדבור כי הדבור יועיל לסומעים בלבד ובדור המדבר והמכתב יועיל
לרור הכותב ולרורות הבאים אשר על זה אמה איוב מ' יח איהם ויכתבו
מלי' אלן בבחינה אחרת הדבור יתמיד רחב מן המכתב כי הדבור הוא

על כן יס

בעזר מרמזי בעליו קורץ בעיניו מורה באכזבנותו ועושה תנועות אחרות
 להגיד לאדם מה שיחזו עד שיזקו הנומי לבו ברעת הסומעים אשר על זה
 אמרו מפי ספרים ולא מפי ספרים והמכתב לא יוכל לתת אומר מלא כמו
 הדבור עי' תנועות א' אמנם להשלי' החסרון הזה מהמכתב באו הטעמי
 בנגונים ובריניהם הנותנים הכנה אל הדברים לנסתרים במקום
 המעשים לכמבאים בעת הדבור כאל זה ב' כי ביטו הטעמים ובכף הנגוני
 הם על סגנונים. הא' הוא הנגון הסכנה על הדבר' בהסקפת עניניהם
 כי בהתחלפו הקולות יבדול בון העסק והסמוך והחסון והמתון והשמחה
 והעכבות והתמיהה והאיום וזולת. וזה הוא הנגון המעבד במוס'קה כי
 לא לבד ישקוף לתענוג האוזן הבלבס לתת רוח וכסמה א' הדבר' הנחמד' ו
 ותהעין הזם היו משתמשים הלויים כי בלעדיו לא היו יכולים לערוך כלי
 השור והוא הראוי להתחבר לשרי לסוננו הקרוסה העין חב' הוא הנגון
 ההמוני שרבי השור נבנים עליו ואין מבטו כי אם למעטמאוז ובכף שיר'
 רבים אשר הם רחוקים זה מזה בעניניהם כרחוק מזרח ממערב יתיחס
 לכלם נגון א' מההמון כשיהיו על משקל א' וחרוז אחר
 בעתה סמע רברי הכוזוזל: איה המעלה היתה ללסון הקדס כי יש
 יתרון לזולתה עליה בסיכס המחבורים (פי' במשקל וחרוז)
 הנבנים על הנגונים (כלו' סיתחסו מתחלתם במשקליהם וחרוזיהם אל
 הנגוני הירועים שכערכו ככה על דברים אחרים מזה המשקל והם מהמון
 הב' שאמרנו כי לשלמות לשוננו הקרוסה ראוי הוא שלא יחסר כל בה עס
 היות המין הזה בלתי שלם כדאמון ומפני שהיח הכוזז סהנגוני כללם
 דריסם אל המשקל והחוח לכף השיב לו החבר זול: כבד התבאר לו כי
 הנגוני אינם דריסם א' המשקל בדבור וסבריוק והמלא כוליק לכנף בהזרו
 לה' כי טוב כנגון לעושה כפלאות גדולות לבדו כלו' כוליק לכנף בריוק
 מהמשקל כמו אודו לה' ב' שוב שאח הדרות התבות פונות בו וכלאל משקל
 כמו לעושה כפלאות גדולות לבדו סככל תבה יש ב' הדרות ויאמר עוד זול
 זה בנגונים בעלי המעשים (כלו' מכחם יפה לתת טעם א' הדבר' להכניסם
 בכפם האומעים כמו המעשים מהרמעות וקריכות שאמרו חבל בסירים
 הנקראים אכשאריו והם החרוזים האמורים (כלו' הנבנים על הנגונים)
 והם מהמין הב' שקדם זכרו אשר בהם הוא נאה החבור (כלו' בחרוזים
 ההם נאה החבור המיוסד לנגו על נגון א' כולל לכל בעלי משקל ההוא
 בלי הסקפה לדבר סיתן הכבת עניניהם) לא הרגישו עליהם (כלו' בעלי
 לסון הקדס) בעבור המעלה המעולה יותר והיא הטעמים כאשר הולך
 ומבאר' וסוף סוף הורה החב' כי חטאנו עוינו פסענו להכניס דתה לביתה
 אל לסון העברית להכניה על משקלי שירי חול מההמון שאין זה אלל
 להשתמש מנגוניהם ההמוניים כי אולי בימיו נגלו סימני טמאה להסים

מליס קלו
 ס

פרק שנים ושלשים

בדרכי השירים

מפתח ספתו מיטרים לרעת ולהודיע שאין הכונה במיר מדברר בו עתה על הסיר אשר מיטבו כזכו פאבר עליו הפילוסוף ספר הקיר גס לא על הסיר מכתב עליו הקיסרי בספר 'ב פ' מ' מהכנתו ואל הפלטון אמר כי הראוי הוא בסירים הכאמרים לכבוד האקים סוהיו סקולי וערבים והנה המוסר הזה אשר כלמור ממנו בדברים העברים יורוהו לנו במעשי כי לא יקבל אכלס מהלל וסיר מקול לפכורת האוק דק המחבר עי הנכחאים ברוח הקדסי עכ' אמנס לא כדבר בו מפמי כי מנו ב דרכיו עד להפליא ומי יבא עד תכונתו בלתי אס רוח ה'נוססה בו אבל נטפוך מיחמ על הסירים הנעשים ממסוררי הדורות המפתיקים קצת מדרכי סיר כתיי שקדש ונקרים סהדבור יבא על ד'פנים דבור פסוט דבור הלכיי דבור עי חידה דבור עי סיר הרבור הפסוט יסקיף לררכי הדקדוק בלכר באשר ידבר אים אל רענו הרבור ההלכיי לא יסתפק מהדקדוק בלכר אבל יקח ויברור מיטב הדברים הערבים ומתיסבי על לב השומע לקרבה אותנו ולהטותו א כל אשר יתפוך המדבר והדבור הזה הוא במלכיי יתקלס ולא ית' ירעה כתרבץ אסה כענין קחו עמכם דברים שאן להוציא לפני הדבור כמו סוירמן ועל זה באמר ולכך אל ימהר להוציא דבר לפני האקים ואמרו זל לעולם יסדיר אדם תפלתו ואחכיתפלל כי מאחר שהתפלה במקו הדקדוק כאמרו ונסלמה פרוס פמתיכני הלא רח הוא להסמר בה מחסולו הלכיו אשר בסתי ידים כדחו מהמדקדקי ובעלי ההלכה פן יהיה כמקריב בעלי מומין או לפחות כבלתי חושם להקריב מבכורות כאנו אמנס הדבור עי חידה הוא במערת הדברים האמורים ולהסתיר בו דבר מה בקוצר מלת מתמיהים מבחאים תשויה לפתח חרככות הדבר הקסה ומתוך זה יתעב המבין כמותו מעקטים לתקור כענין אמרם זל על עוב חספ

סופעמי
קטלמס
סע סלמ
כוסעמי
סע סלמ

הפרק השנים ושלישים

כמה הוי' אמן' סקל כגבא בר' אמן' סוור י' אמן ומחיה בקרסליה
 וקטלי' הכונה בזה סזכותו של משה בקבלת י' הדברו' עשתה אותו כדאי
 להתקומ' נגד עוב' בטמו של הבה שהוא כגבא בר' אמן רוחניו' וסוור וקפץ
 למעלה מהטבע הכבדא בי' מאחרו' וקפח זכות פסיעותיו של עוב' סכ' בו
 ויבא השליט וגו' ואעפ' שעוב' כמול כפי קבלתו אל' כבר הובטח משה אל
 תירא אותו כלו' אות שלו' כי פגומה היא' דרך חידה סבור בפי רז' מאד
 וגם בפי קדמוני חכמי' היה זה ענין הכתוב חוד' חידה ומשל משל' וחידה
 ומשל קרובי' הם וכמעט כד רפי' יען סכיהם הם אבל המכוון מהם כמדרגת
 המלבט אל הלבט אל החידה היא כסוי והעלם הדבר הנגלה' והמשל
 הוא דרך ומבוא להקל הבנת הדבר הנסת' בהמשל' לו דבר הדומה לעיניו
 כאמרם אל על פסוק ותקן משלים הרבה' משל לבאר עמוקה מלאה מים
 והיו מימיה בוכיין ומתוקים וטובים ולא היתה בריה יכולה לשתות ממנה'
 בא אדם אחר וספק חבל בחבל ומסיחה במסיחה ודלה ממנה וסתה'
 ירמוז בזכוכים ומתוקים וטובים למועיל וערב וטוב וירמוז בחבל ומסיחה
 להשגה מועטת או מרוב כפי יכולת המעיין כענין במופלא ממך כל תחקור
 וכו' ואמ' עוד א' יהי קל בעיניך המשל שהיה שלמה על ידו עמד על הדקדוקה
 של תורה כי מסגלת המשל לחדש תמיד חיזו הבנה במשל' אמןס הדבור
 עי' שור תהיה הסקפתו לא לבה אל הדקדוק וההלכה וקסוד הרבנים אבל
 ישמרה ג' סדר המשקל והיאם נכחה המשקל הוא לכך מספר הדברות קצתו
 למספר הדברות קצתו כאשר כבאר' והיאם הוא סמויהת וחם החרוז בסוף
 חלקיו כאשר כבאר וכל אלה קבאו להפסיד הרבור לקבול כגוני הטעמים
 למען יהיה יפה כח בפסמע הדראה בכתב כח הנסמע על פה לחקות
 בלכבות את המכוון כאשר זכרנו במחק' כו' ובקודם לזה' ובאלה יהיה
 עסקנו' אמןס ראוי להזהר שלא וביאך השיר לעשות מהמעיל מלרע או
 מהמלרע מעיל גם לא מהשכח נח עגום לא לחלק התבנות למסוי' וכל פעל
 שתרכה להשתמש ממנו בשירך תאה אם ישנו בכתב הקדס בבנין הוא
 כי מקצב השיר לא יתיר לך' לזאת מדרכי הלסון ולא תוכל מריב לטויות
 אם תגזור פעל מה משם או מלה אשר לא נגזר בכתובי' כמו מן הסך הרסון
 ומן טרם הטריס' וזכך אם תגזור סם זה מפעל מה יומה מאח קפה לשמוע
 במתור' קק' לעצום תרלה יופיעה מן יופיעת כי סם יופיעה לא כמבא
 בכתובים' ובמחזור קק' אסככזים בפיוט לסדר סופרות הועכס באסוף מן
 אפפוני וכך סם בפיוט וזכר ליה' קבל כקוני מן כקון לחם' הלא אם סרפנו
 יבך הראוי יפיקתי עמ' יודיתי' ואם סרפנו בוך הראוי ביקתי עמ' בופתי'
 יאך ש' סיה הבן היא נוספת בתבת כקון' לא יודית ואם יתכך לומר מן
 כקון לחם כקוני כאמר ג' מן בזאת תדעך עוני' ומן כבלתי יקניעך קסאני'
 ונכריא מדעתנו סמנת אשר לא סיו' ולא ככראו כאלו היתה לסוגנו הקדושה

בראשית יד

מקרא יד

קבלת יד

מקרא יד

מקרא יד

מקרא יד

מקרא יד

מקרא יד

במדבר יד עשה כו

הפרק השנים וישלשים

במור טהאותיות המוכעות הז' מ' ו' ר' ואז כקרא סיר ראוי ולפעמים תהינה
אותיות החרוז ג' כמו גברים קברים וזה נקרא מטבח מזה מעלתו

והוא ערכו • (חזן ערכו •)

ולמען הראותך מהחרוז הורתו ולרתו בקדמ' ראה נתתי לנכדך פסוקי'

אלה • הלא הוא אביך הנך • הוא עמך ויכונכך • לולא חרמתם

בעבדתי • לא מנחתם חידתי • כמוהם יהיו עושיהם • כל אשר בוטח בהם •

טעמיה כי טוב סחרה • לא יכבה בלילה נרה • סתה מים מבורך • ונזולס

מתוך בארץ • נחתיקה את מוקרותימו • וכמליכה ממנו עבותימו ורובלכלה •

אמנם הזהר שלא תחרוז ספה עם כותה אעפ' שהם ממוכא א' כו' ק' י' ג' ס' לא

מפה עם מכה • גם לא חלם עם סרק תכרו' עם חרות כי לא לרזון יהיה לך •

וירעת • היום כי הסיר יבא על מיני' רבי' • המין הראשון יסודתו בהררז

קדם והוא! הסולך קדמת ארבע' תנעו' בלי יתר היינו ארבע סהס

טמנה בדלת וכן בסוגר ויחבר על אופנים מתחלפ' ים ממנו סאין בו חרוז

אלא בסוגר כאשר אתה מראה •

תזכור בראות מטר סחף • או רדת אבני אלגביש •

אוגר בקיץ בן משכיל • נרדם בקציר בן מביש •

ויש • אשר יהיה חרוז אחד בסוף הדלת וחרוז אחר בסוף הסוגר • טיס

עוכך עליו •

אזמר תתן תורת אלו • למצוא אל כל פיד יום פדיום •

אשרי אדם שומע לו • לשקוד על דלתותי יום יום •

ויש • אשר יהיה החרוז בסוף הסוגר בלכד אמנם יהיה הסוגר אחד

במבטא ומתחלף בטע' והחרוז הוא כל' ובכ' י' ק' ומסכהו כי הוא זה •

עת הודפן אל איש ריבי • דבר נתעב הכה לבי •

אך אם יראה אותי לקח • אל פגעו יום הוא כלפי •

לו ארץ נגב יתן לי • או אזמר כי הוא כלפי •

על בן רוחי ישום ישאף • ובתוך קרבי הוא קלי בי •

הפרק השנים ושלושים

הסמי הוא מרכב מיתד וארבע תנועות וממנו חברתי בקטת
בסלוחות לקק לועזים והא לך הבית הראשון הקובץ בסוף כל
ב' בתים ממנה • סלח ורך ואחוז בזכנו •

המין

חבוש אל נשברה • כפרה סוררה
ותחיש לה משגב • לעתות בצרה •

המין

הסמי הוא מרכב מיתד וארבע תנועות ויתד וסתי תנועות •
הכט אל מראה •

בעת תמצא חבר • יריר נעים
שמור אותו אצלך • באחלמה •
ואם טעם לפני • יהי טעמו •
אמור מה לי ולך • באח לפה •

המין

הרביעי הוא מרכב מיתד וסתי תנועות ויתד וסתי תנועות ויתד
ותנועה וממנו חרשתי בקטה אפס קטה תראה בזה •
הט אזכך ושמע •

המין

לך נבי עדי ערבי ויומי • אלקים חי לעין אחי ועמי •
לך חבי וחם לבי בקרבי • פמו לביא בכל שכבי וקומי •
הסמי הוא מרכב כלו מיתד ותנועה ויתד וסתי תנועות ומזה
חברתי סיר על חקף המסתבח בחכוכותו • אמריו האזיכה •

תהלה ידבר פי • לשוא ל צרור בספי •
להסיר דבר מכשול • ומסנר לאמתתני •
ואקחיל קהלת עם • לדבר בלב נפעם •
ואטמין בתוך קרבי • שעפי ומחשבתני •
במו פי יהי שלום • לדלים והוא חלום •
ואזי לו למי יצפה • לשבטי ומשענתני •
ואפרוש מצודתי • לעמי באמרתני •

ואסתיר צפון לבי • ולויד באיש עתני •
לחרבות תלונתו • הוא לנגדי בספרתו •
וחלקו יהי עמי • ביני וגם פתי •
וסלעי יהי סלעי • ומה לי למורעי •
ידירי ומכרי • ולבני ובן בתי •

הפרק השנים ושלשים קיד

וְאָרְבָּה לְהִרְאוֹת אוֹת וּמוֹפֵת וּנְפִלְאוֹת
 לְקַיֵּים דְבַר נֹכַח בְּאֶרֶץ וּמוֹלַדְתִּי
 וְצִדִּיק בְּרוּרֹתָיו אֶסְלַף בְּאִמְרוֹתַי
 וּפְנֵי פָנַי אֶסְמֵר וְאֶרְשַׁע כְּמוֹ שִׁתִּי
 בְּמִדּוֹרִים אֶכְרַע אֶקוֹר בְּכַרְבִּי אֲשׁוּ קִרְקֵד
 וְאֹנִיט סְבִיבוֹתַי לְרֹאֵי וּמִי אֲתִי
 אֲחֹזֶה לְכָל רֵעִי קְרוֹבֵי מִדְעוֹתַי
 כְּבוֹד כָּל קְרוֹאֵי שֵׁם בְּבֵיתִי וּמִשְׁפַּחְתִּי
 דְּבַשׁ מִן וְכֹל מִשְׁמֵן בְּחֶבְרֵי וְעַד נְאֻמָּן
 עָלַי כָּל מְזֻמוֹתַי יְהִי לִי דְבַר אֲשֵׁתִי
 וְלִי כָּל כְּלֵי מְרִמָּה וּבְכֻלָּל כְּכֹל עֲרֻמָּה
 וְכֹל מִן חֲלֻקוֹת פֶּה אֲנִי הוּא וְאֵין בְּלִתִּי

הַמִּין הַטְּבוּעֵי כְּלוּ מֵרַכֵּב מִיֵּתֵד וְתַכּוּעָה וְזֶה פְּרִוֵּן
 כְּחֹלֶל בְּכַסְלָה תְּחִי לוֹ תְּהִלָּה
 לְבַלְעַת לַחֲשָׁחִית דְּבָרִים נְעִימִים
 וּפְתַח וְסֹנֵר וְהָרֵם וּמִנֵּר
 לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים

הַמִּין הַטְּבוּעֵי מֵרַכֵּב מִתְּכּוּעָה וְיֵתֵד וְשִׁתִּי תַכּוּעוֹת וְיֵתֵד וְתַכּוּעָה
 מֵרַחֵהוּ כְּלַכְנוֹן

אִם בְּכָל עֵבֶר תְּלוֹנוֹת עַל מַלְכִים חֵן צְפוּנוֹת
 זֶה עָלַי חֶבֶר נְנָדִים הַמְעַנִּים הַמְדִינֹת
 הַמִּין הַטְּבוּעֵי מֵרַכֵּב כְּלוּ מִשְׁתֵּי תַכּוּעוֹת וְיֵתֵד וְשִׁתִּי תַכּוּעוֹת כְּמוֹ מֵאֲמַרְתִּי
 כְּפִיּוֹט מִתְּחִיל בְּחֵלֶת הַדְּבָרִים

הַיָּד וְעֹזבוֹנֵךְ קָנָה וְרוֹב קָדָה
 תִּבֵּל בְּאַתְנַנֵּךְ יִכְלוּ בְּלֹא חֲמֵדָה

הַמִּין הַטְּבוּעֵי הוּא מֵרַכֵּב מִשְׁתֵּי תַכּוּעוֹת וְיֵתֵד וְשִׁתִּי תַכּוּעוֹת וְשִׁתִּי תַכּוּעוֹת
 וְיֵתֵד וְתַכּוּעָה כֹּה רָחַק וְקָרַם
 אֲדָם אֲשֶׁר יִלְבֵּשׁ בְּגָדֵי מַלְכִים
 מִחֲפִיר וְגַם מִבְּאִישׁ חֲלֵאת דְּבָרָיו

הפּרֵק הַשְּׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים

אָמַר אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ מִדּוֹ אֲרוֹכִים יִמּוּד אֲמַרְנוּ אֵם לֹא בִמְדַתֶּם

הַמִּין הַאֲחֵר עֲסַר הוּא מֵרַכֵּב מִשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וַיִּתֵּד וְתַנּוּעָה וַיִּתֵּד וְתַנּוּעָה וְהָיָה לָךְ הַחַיִּת

אֶקְרָא אֱלֹהֵי בְּקוּלִי וְעַתָּה יוֹם בְּמִשְׁךְ שְׁנַתִּי וְעַתָּה יָרַח בְּעֵדוֹן בְּקוּלִי אֲשַׁכֵּב וְעַרְבָה שְׁנַתִּי

הַמִּין הַסְּנִיִּים עֲסַר הוּא מֵרַכֵּב מִשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וַיִּתֵּד וְשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וַיִּתֵּד וְשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וְשִׁית לְבָךְ לְעֵדְרוֹס

תִּכְוֶן לָךְ שְׂרָה וְכֹל מִשְׁעוֹן לֶחֶם וְגַם מִדּוֹר וְאַחַר בֶּן אִשָּׁה תֵּאָרֵם לָךְ וְיִדְעַרְב

תִּצְוֵא וְהִתְעַנְּג וְשָׁב עַל בֶּן תּוֹרָה לֹא לְאֵל שׁוֹכֵן זָבוּל יִזְל בְּסֵל יוֹבֵל יָבוּל

וַיִּדְעַת כִּי מֵלֵת בֶּן הָיָה מֵעִיִּן וּפְנֵי חַמְסַת וּבֹאֵה בְּכַרֵּי מַכְנֵי קִטְוֵא בַּהֶפְסֵק בְּמֵן וְעַל הַמְּלָבִים בֶּן וּכְמוֹ עֲבֹל מַעֲסָה בֶּן עֵינֵינוּ מִקּוֹס מוֹסֵב

הַמִּין הַשְּׁלֵשָׁה עֲסַר הוּא מֵרַכֵּב מִשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וַיִּתֵּד וְשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וַיִּתֵּד הַסְּקִיפָה מִמַּעַן קִדְמָךְ וּבִרְךָ

אַתָּם בְּנֵי עֲלוֹן תַּנּוּ תּוֹרָה לֹא לְאֵל שׁוֹכֵן זָבוּל שְׂרִיחַ עָלַי מִטֶּר עָנִו יִזְל בְּסֵל יוֹבֵל יָבוּל

הַמִּין הָאַרְבַּעַה עֲסַר הוּא מֵרַכֵּב מִשְׁתֵּי תַנּוּעוֹת וַיִּתֵּד וְאַרְבַּע תַנּוּעוֹת מִמֵּנו וַיִּסְדְּתִי קִיכָה עַל הַחֲרָבִין חֲתוּמָה בְּתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֵסֵי הַיְסוּעָה כִּי מִתֵּן תּוֹרָה אַחֲרָה לְמִי שֶׁנִּסֵּם לְבִרְיָה הוּא פִתְחוֹן פֶּה לְמִיחֻלִּים לֹס כְּדַבֵּר אֲלֵהֵינוּ וְקוֹס לְעוֹלָם לֹס וְהִסְךָ וְלֹס וְיִסְחָךְ וְגו' כִּי מֵאֵל כֹּחַ לִימֵנו רַחֲמוּנוֹס וְגו' קִרָּא בְּנִרְוֹן אֵל תַּחֲסוּךְ

עַל מִקְרָשֵׁי אֵל אֲרַעֲיִמָה אֲרִיד בְּשִׁיחֵי אֱהִימָה

אֵיה מִכְּפַר חֲטָאֵתֵי בְּהוֹן וְנִבְיָא אֵם סַפּוֹ אֱהִיָּה לְצִרְתֵּי אֲשַׁמְתִּי קִדִּי וְרַגְלֵי בִי רַפּוֹ גַם כָּל שְׁעָרֵי שׁוֹרְפּוֹ עַל בֶּן בְּרַמְעָה אֲשִׁיבִימָה

עַל מִקְרָשֵׁי אֵל אֲרַעֲיִמָה אֲרִיד בְּשִׁיחֵי אֱהִימָה

אֵיה מִכְּפַר חֲטָאֵתֵי בְּהוֹן וְנִבְיָא אֵם סַפּוֹ אֱהִיָּה לְצִרְתֵּי אֲשַׁמְתִּי קִדִּי וְרַגְלֵי בִי רַפּוֹ גַם כָּל שְׁעָרֵי שׁוֹרְפּוֹ עַל בֶּן בְּרַמְעָה אֲשִׁיבִימָה

עַל מִקְרָשֵׁי אֵל אֲרַעֲיִמָה אֲרִיד בְּשִׁיחֵי אֱהִימָה

אֵיה מִכְּפַר חֲטָאֵתֵי בְּהוֹן וְנִבְיָא אֵם סַפּוֹ אֱהִיָּה לְצִרְתֵּי אֲשַׁמְתִּי קִדִּי וְרַגְלֵי בִי רַפּוֹ גַם כָּל שְׁעָרֵי שׁוֹרְפּוֹ עַל בֶּן בְּרַמְעָה אֲשִׁיבִימָה

הפרק השנים שלשים קיה

בלו זמני פחדו אל שור בדודו חלילה
 על זאת בקל מר אילולה עליו לבוש שק אשימה
 על מקדשי אל
 אם כל ידיו בשפל מי עלה תרמתי
 הן יריון ראש בשפל כל עוד עשותם זמתי
 תפול עליהם אמתות הדרת פניהם הכלימה
 על מקדשי אל
 אל רחמי אל תצפינה עיני ואם הם בוששו
 ימחץ ויהיו תרפינות כי כן לדורות רששו
 תורה (בה תתאששו) נתן ונפשם השלימתי
 על מקדשי אל ארעימה אריר במימי אהימה

המין החמסה עפר הוא מרכב מטתי תכופות ויתד נתנועה ויתד וסתי
 תכופות ויתד וסתי תכופות וזה בבית הר אסון אמנס ביתר הבתי
 יהיה סוף הדלת ביתר וממנו תקמתי מרגייתא לכבוד חלקינו תכבוד
 כי תחבקה

שוכן מרומים לך תכסוף ודושקת
 נפשי ורצפת דביר להיות מנשקת
 מנחה ואשם וגם דטאת לכפר בעד
 עון ומשנה הלא תתאו ושוקת
 ולאין בנירן יבוס כתן מכתן פאר
 לילות וימים במר תצרה וניאקת
 אנא שפתי פתח ותהי תפלה כמן
 זבחי שלמים לך עולה ונמתקת
 לא אל רחבים אשר רבים בצר יקראו
 אפנה אכל לך לבר נפשי מצעקת
 בטחול בכי לאיד פדיון ברמעה מצוא
 כי לה שערים ולא היתה מרוחקת
 פלה שארי בעת זמרי גויה תמל
 זכה ומחר תהי אשפה מחבקת
 דודך צדקה הכי אובר בצדקו ואור

הפוך השנים ושלישים

תמיד מונקת	זרח לשפחה וחיא
לכב אשר יהמה	אמנם להחיש פדות
מדה מצדקת	הן אזכרה כי לך
צדקד צבלע אנוש	לוחש לפלס נתיב
בוקח מבלקת	הנה עצתו תחיי
נפשו למיוד תקו	חורק בשניו ואז
קולו משתקת	היא ותאונן והיא
מורה עליו טוב ורעה	נאווה לאיש תם היות
דעתו מחלקת	כי בין שניהם בלי
נייל בעת יחשוב	נפש והוא נענה
אשמה ממרקת	רעה לטובה הכי
חשקי להפיק רצון	ירום ונשא מאד
רוחי מחוקרת	אלי וצורי ובו
מעיו יודי וסות	על כן אטתר המון
דעה מוקקת	ותהי עתירה ככור
רנלי ומקום וקיר	קולי לך אערוד
ארץ מפנקת	אשקף בחלון למול
אנוד וניב אאריך	בדר חלא אברכה
ידי כדופקת	אמנם בעדה לבר
אביט בעיני תחום	אשא לכבי לכף
רנה מחשקת	בזחב צדקה אשו
נעה וארחיק שחוק	רחשו כחתוד שפת
תאיר ומברקת	תורה בשמחה כנר
אדם יסוער כמוץ	קטון ונקלה ורש
רבה ולוקקת	איד עוד ישגן לשון
שואל מקדש לאל	ויהי מהלל בפיו
שירה מחקקת	נערץ אשר לו ברום
נמס ותדכה וגם	ולואת לבבי בחיל
בושה ועורקת	יסג לאהור ביר
מצותך אל עלי	לולא בשמד קרוא
שעה משחקת	אדם בצר לו ואם

הפרק השנים ושלשים

קיו

טובה רצויה לך
 חמלה עליהם לטוב
 ירבה ויפרה בך
 נפשי כנמול עלי
 חפשי שלח נא אסיר
 רוח ורעות חבו
 זחל וחרד אני
 מכשול בסכלות פאש
 קדוש רצה נא בחר
 יפוז לרצון אשר
 תזכה ותראה לעת
 ערה פזורה ביד
 הן היא לכבוד וכן
 ימין ורצפת רביר

רנת ישרים ועין
 צופה ומענקת
 ישעי ולכן תהי
 אמו ויונקת
 תקוה אשר הוא קצר
 תמיד מספקת
 פן אשאלה לי דבר
 זרה ודולקת
 הטוב לנפשי עדי
 תגיש ויוצקת
 דודים שמחות וניל
 וכך כדבקת
 ביאל תצפה וקן
 להיות מנשקת

המין הסמה עמר הוא מרכב מטתי תנועות ויתר וסתי תנועות ויתר
 ושלש תנועות וממנו חברתי פיוט ביחס מלכי יהודה למלוו וחסור
 היחא טאהו בחיקך

שחרי בטרים יהיה זורח
 תפוז תפלתי ותתן ריח
 נרצה ואל ישות בציון פורת
 רב טוב ושלום עד בלי ירח
 שחרי

מלי בזכרון מ חלה נמרצת
 מוקש לנפשו ר תהי נחרצת
 תלקה לבנה לי ורע קורצת
 וכעת תהי נבנית ועת נפרצת
 פן עת אני מלא ועת קרחת
 רב טוב ושלום עד בלי ירח

שחרי
 ויהו

הפרק השנים שלשים

דיתו ימי הטהר	זיתו באב תמון
דורות חמש עשרה מלאים יורה	ישעו ולידדיה
מעון הצהר	חכמת אלקים לו
והרבה מהר	על כל בני תבל
ולא טורח	רב טוב ושלום עד
בלי ירח	שחרי
זמן הפניע	אכן בכז נעמה
אשר הרביע	לא נז ונכד לו
שאל הניע	חה כי יפה עיניו
אזי יניע	שקע מאור סהרו
כאיש בורח	בפיו לזר ירד
בלי ירח	רב טוב ושלום עד
	שחרי

לא עוד וכו' סימקיים והיה אור	לא עוד שער הטאת להטאת בית
סלכס כאור הקמס מליכי חמד	אקריב אבל תורה במנחה זית
יטמא סדן סעור דממלל היוגק מן הקדס	על כי שאל עם בור ושמיד שית
בפכה אשעי כו אזי יהי נדחה	יש ההו מחוץ וכן מבית
זאת רום הטמא אע"י מן סאקן קרץ	עודף והי לפל ונס סודח
עכינו כדומה כנו לרוח הטמא חונד	רב טוב ושלום עד
אקו אקוס רעוהם כאמרו ואקן מכתו ידעא	שחרי
ארשא ססיונוכס וימרח עכינו סניסס	
וסאור סממורק והיה רב טוב וכו'	
לא עוד סעור סממא לא ינטרך עוד	
לסמא את סכית כשעי רח להסעיר	
ססר סידוב ססמקדס סלס יוכן סמכוי אכל	
מנדס סארו כמדדס תליס ד יוכן כסס ד	
מנכס דמן גליס סמר כל סקככמס בעלום	
לל זקרכן מודס איכז בסל ופי סנכאי כו	
לל ססיו זסן כט ל זכסר ולא יטרככו קרבנ	
לקרב סמדות ולהרחיק כל דכד רע סלל	
יקריכום עוד לטעס סכאר כוז בסמרי רב	
סאל וכזוי ככוי להיכלו סממא וענפסן	

יעסדו וכו' יסין ככלעיס כמקורות סקלסס כלוטן סיהיס עודף וכורס לרוב סעלוב וכו' ימלוד

הפרק השנים ושלשים ק"ח

ימלוך ארזו עולם	יכלת פשע	ימלוך	וכו כי כמיתקיים ואת רוס
מכל בני עולת	ומטח רשע	סטמאס אעכיר מן סארץ	
יאיר באור פניו	ויפרו ישע	ומסקלו סדודים ומקייס וסיה ס לזולך על	
בניו ובמעוניו	למנחה ישע	כל סארץ יכלס פשע ימטט זכסר ויפרו	
אל נא יחי להם	כמו אורח	ישע כלו ויפרו ניסע ככא סהס יסרלל	
רב טוב ושלום עד	בלו ירת	ולא יסיה עוד להס כמנ ארדק סכוסע וסולך	
שחרי		לו רוב סטוב וסלו זכו סכל ומקייס כיוסס	
		לעולס באמרנו לא יוסף לסגלומך :	

עלוי עדת אל ל	קחה כפלים	לקחה	בעלים כאמרנו כי לקחט מוד
כי לא יחי בד עוד	נכה רגלים	ס כפלים ככל מטמאים כי	
נטכר באביון ב	עבוד נעלים	כסכת כל מטמאים לקחה כדעוים כפולומי	
צור שב ובחר עוד	בירושלים	סו מעכין קייס וסגל וחי לסון מספד	
יחון תמורת חי	וקול צורח	וממורמו וסון פעלין רב טוב וכו :	
רב טוב ושלום עד	בלו ירת		
שחרי			

עוד חברתי במסקל הזה סיר על המוסיקה אשר תבחז בתנועות סכוב גלגלי רוס כפי רברי רזל ויובל אבי כל תופס ככור ועגב הביאה לרורותיו ומת במכול וכסארה בשחקים עד סהרגיס בה פיתאגורה מתוך הקמת קורנס ומקבות בעלי משקלים מיוחסים ורוד כעיס זמרות הבין דרכה ועוד בשתי פעמים אחרות תקנה שלמות א לימות המשיח וא בזמן עה אחר התחיה מכוון לאמרם זל ככור סל מקדש סל טבע נימין וסל ימות המשיח סמנה סכאח למכנח על השמיכות על נימח שמיכות וסל עה עשר סכאח עלי עשור ויגלה ספח ממאמר זה סכסס בבחי בספרו חלק העבודה ס טג

ואם יהיה סוף הדלת והסוגר מהמין הזה מלרע אז תהיה חתימתם בשתי תנועות כלכר והדת כתנה בין המשוררים לגלגל הארזי כרכוס ובכבר סימרו סדר וערך והא לך סירי אשר משקלו זכס :

הפרק השנים ושלשים

הז'ק

מיום אשר הית

כמשתגע

ובל בכנורו

לשטף מים

נשאר פאר זמרה

בהשמים

גם כה במקבות

כמו פוגע

עד בי גניד עם אל

ולא יגע

האיר זמיר שבע

כאור ימים

לפני בני לוי

ועוד פעמים

יקום מנהל לו

ובו ניגע

יוסף משיח אל

געימות נצח

נימא שמינית עוד

ויפתח

שער אשר נסגר

ברב תפארת

מתים יחיה אל

ויפיץ קצח

ובעת מצוא רצון

ויפתח

תורה עלי עשור

תחי מזהרת

המין

הסמכה עמר הוא מרכב כלו מתכונעה ויתר וואכי הנס חדשתי

סיר על כל א'וא' מדיכי הסירים כאשר ראות ולא מכאתי קנסי כי

אס כזה ויהי מה הבואותיו אליך והבנתיו לפניך וישו

צורריך יריד נשאו את רידי

אותבי קרשך או בצפור דרור ויחברו חזי למו

ושעך אל שלח ועינות סלח

תן פרות עמך גם קרא לו דרור

המין

הסמכה עמר הוא מרכב כלו מיתר וחמס תכונות ויוצא פרח

ויכץ כיץ במירי הלזה

מצורת אשה רעה לרגלי בשוא נתעה

פרושח ולאין דעה מארה בפעלותיו

לתחשיך אורו עליו מנוד ראש על כל שוליו

ותשם בסר רגליו ותשמור כל ארחותיו

המין

המין המטעה עמר הוא מרכב מטתי תמועות ויתד ומתי תמועות ויתד ומתי תמועות ויתד •

איש צר ואויב לך בקובו ננרדך

מנו תחי הרבך כבישאת קצפך

נגיד ושריו עם מליצים פוגעים

או לא יגילון על צרורות בספך

העמרים הוא מרכב כלו משלם יתרות ותמועה ויתד ותמועה • סקח עיניך וראה

שפת אמת תשלח פארות

כעץ פרי וצמחי רבבה

ולה פרות ופנים מאירות

ופי אויל מחתה קרובה

האחר ועמרים הוא מרכב מטתי יתרות וארבע תמועות ותרעו לסניך יכון

בת זמן לך להם צר ויינד חסר קורטוב

דלה דלי מים חיים בהר לך עצים להטוב

ונפשך הרים אל על באיש אשר ננו רטוב

לשוב לך תצור תפקוד שאת פני רשע לא טוב

המין הכל הוא מרכב מארבע יתדות וממנה תמועות וברכת על פרי חדש זה

בנה פרי בשב כריא אם השעה שוחקת לך

ישום ולוף ועץ פרוחה עת חץ נלנל נצב מולך

ורע כי מימי הסורים איך להם טעור למעלה אבל החפץ ומלא את ידו ויהיה בפיו סיר חדש ובלבד שיסמור בסוריו סדר המסקל והוחס

ואם ירצה יבכה סירו על א מהפסקוים הכאמרים בסיר כי כן עשיתי גם אני בפוט על ברית מילה תחלתו ארזי לבנון יפרחו א חי ועוד יעזורו אמר

כלו אומר כבוד על מסקל פסוק כי שמרו אמרתך ובריתך יכזבו ביתרותיו ובתנועותיו

ובתנועותיו

הפרק האחר ושלישי

וזאת תהיה לך הערה נכונה לברור מדרכי הסוה חת הנאות לכונת
דברך כי בדברים של שמחה יכסר המין הטמון או הסביעי
והדומי' להם. ובדברי האכזבות בחר לך המין הד' זה' ויד' ודומיהם. ובדברי
טבחות לברור ומלך יודך כי תיטיב לך דרך קטנה והו' ודומיהם. ודע שכל
דבר כפל ומותר יבנה בכל דבור ובפרט במקצב הסיר. וכל סיר אשר
תחבר יהיה בעלם מן הענין ליום או יומי' למען יבא מתחת ידך ככלת נקיה.
ואני הנה נכסתי בכי טוב טוב טעם ודעת לשון תורת קדשנו אשר
בכלה נזכה ונחיה ונראה בכעס האומר לבינו מלך אלקיך. ואבא
בכי טוב ומרה לאלקינו סיר מדעם לאמרו בבוא לכיזן באלו והפוך ל עמים
טפה ברורה לקרוא כלם בטעם הכי הדוה תטהר בהור' בטעם קדמוניות
ואתה הקורא סים עיניך עליו כי למועד ממור לנו לשמיע בקול תורה
סיר ידירות על גאלתנו. חמץ כן יעשה ה' עמנו כעלמות.

ג' כ"ב

זכאק יב

ציון צבי ופאר. לראש בניך.

תערי עהו קמחה. וניל תחנודת

שמחה וששון רב. לכלובניך

עלוי בכל לבב. וקומי ארורתי

קולך בשיר ינעם. וברננה

תודה תני לאל. ודת תצורני

כי בא משיחו לך. ובין שרוד

ילין ויתעצב. בהור דודיך

תלם קיש

טעלי

תם

עד הנה טעור מה' שחשבתיו מספיק לשלח רכוצים חפשים מערלת
השפתים יעלזו חסידים בשפת חמת ותרון לשון אלם. בכעיה
ובקדשה הורות והלל לאלקינו כי לעולם חסרו. ואכי בקול תורה אזמרה
סמו' ועליון אשר חמץ את ידי להטלים חבורי זה פה פארונה עיר ואם
בלמורים ביום אלם של פסה הטמב בללאו.

וזה היה לך דבר...
מחשבותי...
לך יתעצב...
אשר יתעצב...
וזה היה לך דבר...
מחשבותי...
לך יתעצב...
אשר יתעצב...

למען

לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם להזיק למי ששם נפשו ומאורו להועיל לרבים כחביר זה (אשר שמו נאה לו ערונת חבשם בדקדוק) ולא חמל על צורו כספו להוציא לאור בשלם שבפנים כפי יכולתו בדרשנו לשואל כהונן וגזרנו על כל אשר מעמנו הוא שלא ידפיסנו וגם לא יתן יד להטפל בהדפסתו בשום אופן בעד משך עשר שנים רצופות מתחילת בעתה אם לא ברצון המחבר או אמכניו ר' אלחנן יעקב או ר' מנחם יוסף ארקוולטי יצו והעובר על דברינו הנל ישכנו בחש שאין לו לחש והשומרם בלי ערמה יראה זוע ואריך ימים וחפץ ה' בידו יצלח: אכיר:

נאם בן ציון צרפתי יוס' נ' אל נאלו סמנ' לפק':

ליב סרוואל.

סואל כהונן ומתם בסנון.
ולפסי ס' לרכון יצחק גרשון:

יוסף סאמינה.

עזרא מפאגוהים מכטובה.

נחמן חנין.

ברוך ב'מר טמואל זלטה.

אברהם טובי.

יוסף פארוני.

שמעון חב' ב'ה' זלטה.

לוח התקונים

תקון		מעות		דף עמוד סורה		תקון		מעות		דף עמוד סורה	
הסבעי	סתרס	ט	ב	סס	ב	הקדש	תקדש	ה	ב	ב	ב
סלום	סלם	ח	א	לב	א	כבני	בבני	ח	ח	סס	סס
כז בן	בין בין	ב	ב	לד	ב	לרבר	לרב	כו	ב	ג	ג
מקף ומיכו'	מקף	ח	א	לה	א	וינוב	וינוב	ח	ח	ה	ה
להקראס	להקראה	ב	א	לו	א	מגפה	מגפה	ט	ט	סס	סס
תפלין	תפלין	יא	ב	סס	ב	הבינוכיס	הבינוכיס	כט	כט	סס	סס
התפלין	התפלין	סס	סס	סס	סס	אכסוהו	אכסוהו	כט	ב	סס	סס
ככלי	ככלי	ח	א	לז	א	אסוף	אסוף	לר	לר	סס	סס
כשהיא	ה' שהיא	יד	ב	סס	ב	ארוס ירוסנו	ארוס ירוסנו			סס	סס
תוספת אות א'	תוספת א'	כא	א	לט	א	סעותיה	סעותיה	ו	א	ו	ו
ברשל	מכושל	ז	א	מד	א	תרמוו	תרמוס	ב	ב	סס	סס
ככחי	ככחי	ג	א	מו	א	ויהודאין	ויהודאין	כז	כז	סס	סס
ירשיע	ירשיעו	יד	ב	סס	ב	תכא	תכא	כב	א	ז	ז
ל הא	לי הא	ו	א	מט	א	יכסוף	כסוף	יב	ב	סס	סס
ובכחי למד אלף וכו' עד		ו	ב	כ	ב	סרק	פל	כר	כר	סס	סס
אשר לא תוכל להרפא						וכרקי ותכוט	וכחק	ב	ב	ח	ח
ראוי לתקן ובכחי ל' א'						הסכה	הסכה	ה	ב	ט	ט
אשר לא תוכל להרפא						בוא ברוך	באה אתי	כח	א	יב	יב
מקשר	מקשר	כ	א	כה	א	ה	הבית וסערה			יג	יג
קר	קיר					והתגדלתי	והתגדלתי	ל	א	יג	יג
ויסכה	וישבח	ב	ב	סס	ב	נדע	כרע	ד	ב	סס	סס
מקננת	מקננת	ג	ב	סס	ב	המדכרי בעדס	המדכ' בעדו	כג	א	טו	טו
הריס	המס	לו	ב	סס	ב	מאן	מאין	כז	ב	יז	יז
אבן למלאת	למלא' לחרבו'	יז	א	נו	א	נקודה	נקדה	א	ב	יז	יז
פעל	כפעל	ט	ב	סס	ב	הטיבות	השיבות	ז	ז	סס	סס
ימחק ועל ברכי' תשעשעו		כסופו	ב	כז	ב	המאוזרת	המאוזרת	לו	א	יט	יט
הכיתי	הכיתי	ט	א	קא	א	הסמות	הכסמות	כ	ב	כא	כא
וכן	וכן	כג	סס	סס	סס	בלעז	בלעו	יא	ב	כר	כר
האביד	האמיר וכו'	הו	ב	סס	ב	כאפס	כאפס	כא	ב	כח	כח
יוד	ד	לו	ב	סב	ב	זודקות	זודקות	ד	ב	ל	ל
ואך אותך	והך כף	כ	א	סד	א	מילה	מלה	כא	א	לא	לא
הפקד	הפקד	א	א	סז	א	כמספר	במספר			סס	סס
אעל	אחע	ד	א	סח	א	אותס	אותה	ג	ב	סס	סס
הכרי	הכרי	ד	ב	סס	ב	מז רשע	רשע	לה	א	לב	לב

לוח רתקונים

תקון	מַעוֹת	סורה	עמוד	דף	תקון	מַעוֹת	סורה	עמוד	דף
מהעתיד	מהעתית	יו		סס	ויכטירו	ויכטירו			סס
המורה	הכורה	כא	ב	פח	בקרנע	ובקרנע	ד	א	עא
ירעו	ירעו	לב		סס	תכא	תכא	י	א	עב
פונרק	פונרק	יו	ב	פט	מאסכס	מאסכס	ה	א	עה
מכח	מחח	יו	ב	כ	כקרבכס	כקרבכס			סס
גדול	דגול	כט	ב	גב	פועל	פועל	ט		סס
בלפ	כלפ	כ	א	דד	תכנית	תכעת	כא	ב	עח
הסעי	הסעיא	לכ		סס	רע	רע	ב	ב	פ
עס	עס	ד	ב	עס	מצרה	מצרה	כג		סס
באחרית	כאחרית	טו	א	כה	ולחיכין	ולחיכין	כד		סס
כור	יכור	כה		סס	כמעד	כמעד	ד	א	פא
קבלו	קכלו	ט	ב	סס	יסגא	סגא	ז		סס
יחזור	יתזור	ג	ב	קד	במחול	כמחול	כ	א	פב
הסימץ	הסימה	ד		סס	כערה	כערה	א	א	פו
מהפעלות	מהפעלת	כ		סס	להרכיב	להרכוב	גב		סס
תשובה	תסוכה	כז		סס	יעמרו	עמרו	יו	ב	סס
חסה	חיע	לכ		סס	ואחד	ואח'	לה	ב	סס
מתיקוחד	מתיקות	כג	א	קה	ממחמריכו	מחמריכו			
כלבי	כליבי	כד	כה	קז	המביאות	המביאו	ד	ב	עז

אתה הקירא אשר מדעת קוננו יש בך המושיב יחירים ביתה זה הסודך אשר תעשה עם
המחבר ועם עצמך להשים התקונים האלה איש על מקומו בקנותך הספר
ואז אם תרוץ לא תכשל במסלותיו ותהי השלמת הדפסתו
פה ויניציאה בחדש כסלו שס"ג לפ"ק.

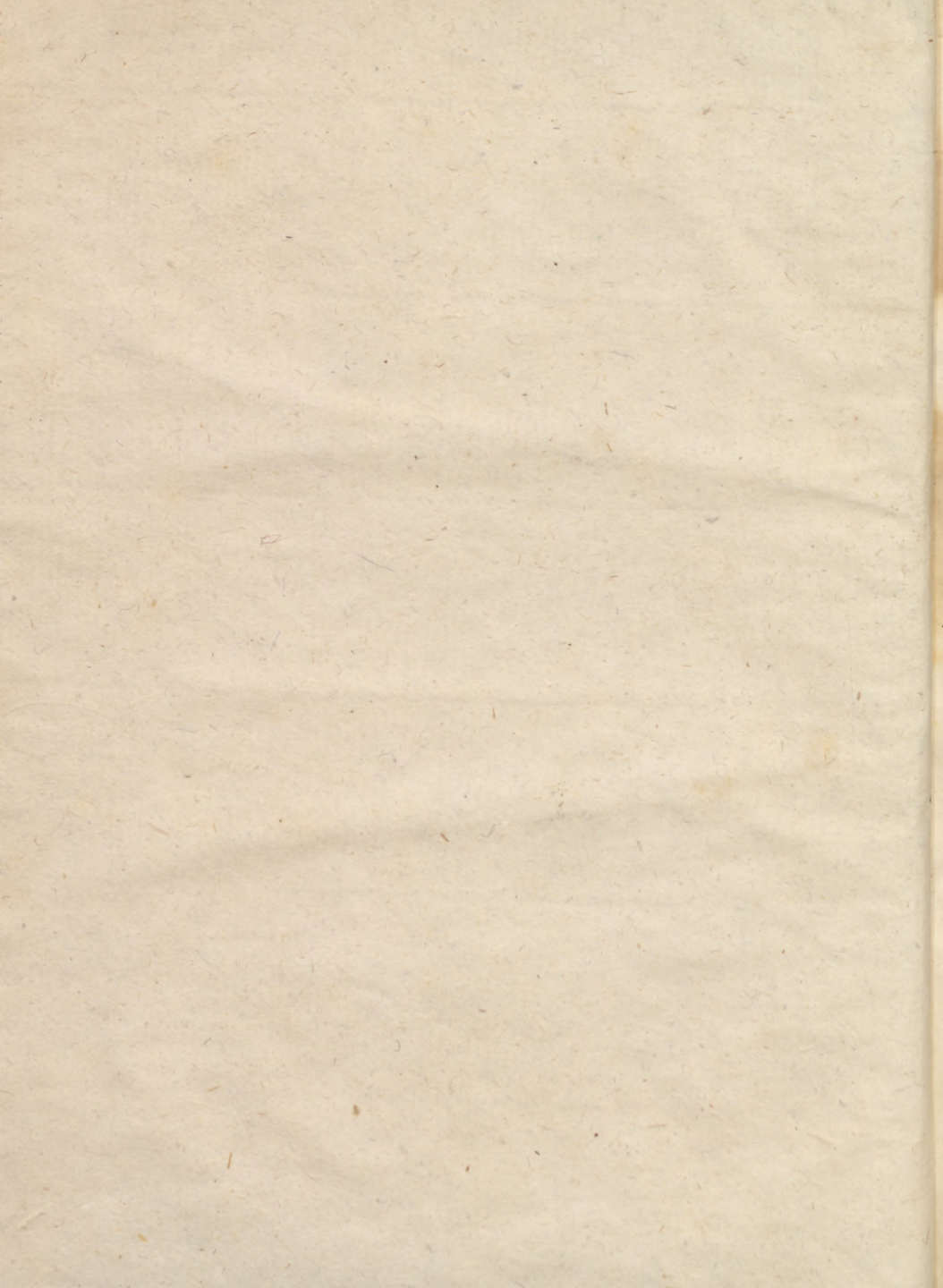
ע"י אבי המדפיסים מיסיר זואן דיגארה ובניתו.

פר	שאר	אורח	אורח	אורח	פר	שאר	אורח	אורח	אורח
אס			אסור	אסור	אס		א	אסור	אסור
אס	ה	ר	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ה	א	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ה	ב	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס			אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס		א	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	א	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ב	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ג	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ד	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ה	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ו	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ז	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ח	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	ט	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	י	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	יא	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	יב	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	יג	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	יד	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	טו	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	טז	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור
אס	ע	טז	אסור	אסור	אס	ע	א	אסור	אסור

אין חסד ושלום ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים
 וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים
 וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים
 וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים

אין חסד ושלום ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים וחסדו רב ורחמי רבים

B
• 645 -
647

A 630
ערוגת הבשם
דייכל ה'
ארזי לבנון
4
1/2

